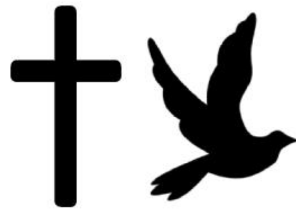

Evanđelja i Djela Apostolska

Sadržaj

Matej

POGLAVLJE 1

1 Knjiga roda Isusa Krista, sina Davidova, sina Abrahamova.
2 Abraham rodi Izaka; a Izak rodi Jakova; a Jakov rodi Judu i njegovu braću;
3 Juda rodi Faresa i Zaru od Tamara; a Phares rodi Esroma; a Esrom rodi Arama;
4 Aramu se rodi Aminadab; a Aminadab rodi Naassona; a Naasson rodi Salmona;
5 Salmon rodi Booza od Rachaba; a Booz rodi Obeda od Rute; a Obed rodi Jišaja;
6 Jišaju se rodi kralj David; a kralj David rodi Salomona od Urijeve žene;
7 Salomonu se rodi Roboam; a Roboamu se rodi Abia; a Abija rodi Asu;
8 Asi se rodi Josafat; Jošafatu se rodi Joram; Joramu se rodi Ozija;
9 Ozija rodi Joatama; a Joatamu se rodi Achaz; Ahazu se rodi Ezekija;
10 Ezekiji se rodi Manaše; a Manase rodi Amona; a Amonu se rodi Jošija;
11 Jošiji se rodi Jehonija i njegova braća otprilike u vrijeme kad su bili odvedeni u Babilon.
12 I nakon što su dovedeni u Babilon, Jehoniji se rodi Salatiel; a Salathiel rodi Zorobabel;
13 Zorobabelu se rodi Abiud; a Abiud rodi Eliakima; Eliakimu se rodi Azor;
14 Azoru se rodi Sadok; a Sadoc rodi Achima; Akimu se rodi Eliud;
15 Eliudu se rodi Eleazar; Eleazaru se rodi Matan; Matanu se rodi Jakov;
16 Jakov rodi Josipa, muža Marije, od koje se rodi Isus, koji se zove Krist.
17 Dakle, svih je naraštaja od Abrahama do Davida četrnaest naraštaja; a od Davida do preseljenja u Babilon četrnaest naraštaja; a od preseljenja u Babilon do Krista ima četrnaest naraštaja.
18 Rođenje Isusa Krista bilo je ovako: kad je njegova majka Marija bila zaručena s Josipom, prije nego što su se sastali, nađe se da je trudna od Duha Svetoga.
19 Tada je Josip, njezin muž, koji je bio pravedan čovjek i nije je htio javno sramotiti, htio ju potajno otpustiti.
20 Ali dok je razmišljao o tim stvarima, gle, anđeo Gospodnji ukaza mu se u snu govoreći: Josipe, sine Davidov, ne boj se uzeti k sebi Mariju, svoju ženu, jer ono što je u njoj začeto je od Duha Svetoga.
21 Ona će roditi sina, a ti ćeš mu dati ime ISUS, jer će on spasiti svoj narod od njegovih grijeha.
22 Sve se to dogodilo da se ispuni što je Gospodin rekao po proroku:
23 Evo, djevica će zatrudnjeti i rodit će sina i nadjenut će mu ime Emanuel, što znači: S nama Bog.
24 Kad je Josip ustao iz sna, učinio je kako mu je rekao anđeo Gospodnji i uzeo svoju ženu.
25 I nije je upoznao dok nije rodila sina svoga prvorođenca; i on mu dade ime Isus.

POGLAVLJE 2

1 Kad se Isus rodio u Betlehemu u Judeji u dane kralja Heroda, gle, mudraci s istoka dođoše u Jeruzalem,
2 Govoreći: Gdje je onaj koji se rodio kralj židovski? jer vidjeli smo njegovu zvijezdu na istoku i došli smo mu se pokloniti.
3 Kad je to čuo kralj Herod, uznemiri se i sav Jeruzalem s njim.
4 I okupivši sve glavare svećeničke i pismoznance narodne, upita ih gdje se Krist treba roditi.
5 Oni mu rekoše: "U Betlehemu u Judeji, jer ovako je pisano kod proroka:
6 A ti, Betleheme, u zemlji Judinoj, nisi najmanji među knezovima Judinim: jer će iz tebe izaći namjesnik, koji će vladati mojim narodom Izraelom.
7 Tada Herod, potajno dozva mudrace, pomno ih upita u koje se vrijeme zvijezda pojavila.
8 I posla ih u Betlehem i reče: "Idite i pomno raspitajte za dijete." a kad ga nađete, javite mi da i ja dođem i poklonim mu se.
9 Kad su saslušali kralja, otišli su; i gle, zvijezda, koju su vidjeli na istoku, išla je ispred njih, dok nije došla i stala iznad mjesta gdje je bilo dijete.
10 Kad ugledaše zvijezdu, obradovaše se vrlo velikom radošću.
11 Kad uđoše u kuću, ugledaše dijete s njegovom majkom Marijom, padoše ničice i pokloniše mu se. zlato, tamjan i smirnu.
12 I pošto ih je Bog u snu upozorio da se ne vraćaju Herodu, drugim su putem otišli u svoju zemlju.
13 I kad su otišli, gle, anđeo Gospodnji javlja se Josipu u snu, govoreći: Ustani, uzmi dijete i njegovu majku, i bježi u Egipat, i budi ondje dok ti ne javim: jer Herod će tražiti malo dijete da ga uništi.
14 Kad je ustao, uzeo je dijete i njegovu majku noću i otišao u Egipat.
15 I ostade ondje do Herodove smrti da se ispuni što je Gospodin rekao po proroku: Iz Egipta dozvah svoga sina.
16 Tada se Herod, kad je vidio da su ga mudraci ismijavali, silno razgnjevio, poslao i pobio svu djecu u Betlehemu i u svim krajevima njegovim, od dvije godine i manje, prema vrijeme koje je marljivo ispitivao kod mudraca.
17 Tada se ispuni što je rekao prorok Jeremija:
18 U Rami se čuo glas, jadikovka i plač i velika žalost, Rahela plače za djecom svojom i ne htjede se utješiti jer ih nema.
19 Ali kad je Herod umro, gle, anđeo se Gospodnji ukaza Josipu u snu u Egiptu,
20 govoreći: Ustani, uzmi dijete i njegovu majku i idi u zemlju Izraelovu, jer su mrtvi oni koji su tražili život djetetu.
21 On ustade, uze dijete i njegovu majku i dođe u zemlju Izraelovu.
22 Ali kad je čuo da je Arhelaj kraljevao u Judeji na mjestu svoga oca Heroda, bojao se otići onamo; usprkos tome, upozoren od Boga u snu, skrenuo je u krajeve Galileje.
23 I dođe i nastani se u gradu zvanom Nazaret da se ispuni što je rečeno po prorocima: Nazarećanin će se zvati.

POGLAVLJE 3

1 U one dane dođe Ivan Krstitelj propovijedajući u pustinji Judejskoj,
2 I govoreći: Obratite se jer se približilo kraljevstvo nebesko.
3 Jer ovo je onaj o kome govori prorok Izaija, govoreći: Glas vapijućeg u pustinji: Pripravite put Gospodinu, poravnite mu staze!
4 A taj Ivan imao je svoju odjeću od devine dlake i kožni pojas oko bokova; a meso mu bijaše skakavac i divlji med.
5 Tada iziđe k njemu Jeruzalem i sva Judeja i sva okolina Jordana,
6 I krsti ih on u Jordanu ispovijedajući svoje grijehe.
7 Ali kad je vidio da mnogi farizeji i saduceji dolaze na njegovo krštenje, reče im: "O rode gujine, tko vas je upozorio da bježite od gnjeva koji dolazi?"
8 Donesite dakle plodove dostojne obraćenja:
9 I ne razmišljajte reći u sebi: Imamo oca Abrahama; jer kažem vam, Bog može iz ovoga kamenja podići djecu Abrahamu.
10 A sada je i sjekira položena u korijen drveća: zato se svako drvo koje ne rađa dobrim plodom siječe i u oganj baca.
11 Ja vas doduše krstim vodom na obraćenje, ali onaj koji dolazi za mnom jači je od mene, čije cipele nisam dostojan nositi: on će vas krstiti Duhom Svetim i ognjem.
12 Čija je lepeza u njegovoj ruci, i on će potpuno očistiti gum svoj i skupiti pšenicu svoju u žitnicu; ali će pljevu spaliti ognjem neugasivim.
13 Tada dođe Isus iz Galileje na Jordan k Ivanu da ga on krsti.
14 Ali Ivan mu je branio govoreći: Ti me trebaš krstiti, a ti dolaziš k meni?
15 A Isus mu odgovori: " Pusti sada, jer nam tako dolikuje ispuniti svaku pravdu." Tada ga je trpio.
16 Kad se Isus krsti, odmah izađe iz vode, i gle, otvoriše mu se nebesa i ugleda Duha Božjega gdje poput goluba silazi i obasjava ga.
17 I gle, glas s neba: Ovo je Sin moj ljubljeni, koji je po mojoj volji.

POGLAVLJE 4

1 Tada Isusa odvede Duh u pustinju da ga đavao iskuša.
2 I nakon što je postio četrdeset dana i četrdeset noći, poslije je ogladnjeo.
3 Kad mu pristupi napasnik, reče: "Ako si Sin Božji, reci da ovo kamenje postane kruhom."
4 A on odgovori: "Pisano je: Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi koja izlazi iz usta Božjih."
5 Tada ga đavao odvede u sveti grad i postavi na vrh hrama,
6 I reče mu: "Ako si Sin Božji, baci se dolje, jer je pisano: Zapovjedit će svojim anđelima za tebe, i oni će te na svojim rukama nositi da ne udariš nogu svoju." protiv kamena.
7 Reče mu Isus: " Opet je pisano: Ne kušaj Gospodina, Boga svojega."
8 Opet ga odvede đavao na goru vrlo visoku i pokaza mu sva kraljevstva svijeta i slavu njihovu;
9 I reče mu: Sve ću ti ovo dati ako padneš ničice i pokloniš mi se.
10 Tada mu reče Isus: " Odlazi, sotono! Ta pisano je: Klanjaj se Gospodinu, Bogu svojemu, i njemu jedinome služi!"
11 Tada ga đavao ostavi, i gle, anđeli pristupiše i poslužiše mu.
12 Kad je Isus čuo da je Ivan bačen u tamnicu, ode u Galileju.
13 I ostavi Nazaret, dođe i nastani se u Kafarnaumu, koji je na obali mora, u granicama Zabulonovim i Neftalimovim.
14 Da se ispuni što je rekao prorok Izaija:
15 Zemlja Zabulonova i zemlja Neftalimova, na putu morskom, s onu stranu Jordana, Galileja poganska;
16 Narod koji je sjedio u tami vidje veliku svjetlost; i onima koji su sjedili u predjelu i sjeni smrti svjetlo je izniklo.
17 Otada je Isus počeo propovijedati i govoriti: Obratite se jer približilo se kraljevstvo nebesko.
18 Hodajući pokraj Galilejskog mora, Isus ugleda dva brata, Šimuna zvanog Petar, i Andriju, brata njegova, kako bacaju mrežu u more, jer bijahu ribari.
19 I reče im: " Hajdete za mnom i učinit ću vas ribarima ljudi."
20 Oni odmah ostaviše mreže i pođoše za njim.
21 I otišavši odande, ugleda druga dva brata, Jakova, sina Zebedejeva, i Ivana, brata njegova, u lađi sa Zebedejem, ocem njihovim, gdje krpaju mreže; i on ih je pozvao.
22 Oni odmah ostaviše lađu i oca i pođoše za njim.
23 Isus je išao po svoj Galileji, naučavajući u njihovim sinagogama, propovijedajući evanđelje o kraljevstvu i liječeći svaku bolest i svaku nemoć u narodu.
24 I proču se glas o njemu po svoj Siriji: i k njemu su dovodili sve bolesnike koji su bili zahvaćeni raznim bolestima i mukama, i one koji su bili opsjednuti đavolima, i one koji su bili luđaci, i one koji su imali paralizu; i on ih je izliječio.
25 I slijedilo ga je veliko mnoštvo naroda iz Galileje, iz Dekapolisa, iz Jeruzalema, iz Judeje i s onu stranu Jordana.

POGLAVLJE 5

1 Ugledavši mnoštvo, pope se na goru, a kad sjede, pristupiše mu učenici njegovi.
2 I otvori usta svoja i poučavaše ih govoreći:
3 Blago siromasima duhom: njihovo je kraljevstvo nebesko.
4 Blago ožalošćenima, jer će se utješiti.
5 Blago krotkima: oni će baštiniti zemlju.
6 Blago gladnima i žednima pravednosti: oni će se nasititi.
7 Blago milosrdnima: oni će zadobiti milosrđe.
8 Blago onima koji su čista srca: oni će Boga vidjeti.
9 Blago mirotvorcima: oni će se sinovima Božjim zvati.
10 Blago progonjenima poradi pravednosti: njihovo je kraljevstvo nebesko.
11 Blago vama kad vas zbog mene budu pogrdili i progonili i lažno protiv vas govorili svakojake zlobe.
12 Radujte se i veselite se, jer velika je plaća vaša na nebesima, jer su tako progonili proroke prije vas.
13 Vi ste sol zemlje, ali ako sol izgubi miris, čime će se posoliti? od sada ne vrijedi ništa, nego da se izbaci i da ga ljudi gaze.
14 Vi ste svjetlost svijeta. Grad koji stoji na brdu ne može se sakriti.

15 Niti ljudi pale svijeću i stavljaju je pod posudu, nego na svijećnjak; i obasjava sve koji su u kući.
16 Tako neka vaše svjetlo svijetli pred ljudima da vide vaša dobra djela i slave Oca vašega koji je na nebesima.
17 Ne mislite da sam došao uništiti Zakon ili proroke: nisam došao uništiti, nego ispuniti.
18 Jer zaista, kažem vam, dok ne prođu nebo i zemlja, neće nestati nijedna jota ili jedna crtica iz Zakona, dok se sve ne ispuni.
19 Tko dakle prekrši jednu od ovih najmanjih zapovijedi i tako pouči ljude, najmanji će se zvati u kraljevstvu nebeskom; a tko god ih vrši i nauči, velik će se zvati u kraljevstvu nebeskom.
20 Jer, kažem vam, ako vaša pravednost ne bude veća od pravednosti pismoznanaca i farizeja, nećete ući u kraljevstvo nebesko.
21 Čuli ste da je rečeno starima: Ne ubij! a tko god ubije, bit će kriv sudu.
22 Ali ja vam kažem: Tko god se ljuti na brata svoga bez razloga, bit će kriv sudu; i tko god svome bratu rekne: Raca, bit će kriv pred vijećem; a tko god rekne: Luđače. , bit će u opasnosti od paklene vatre.
23 Dakle, ako prineseš svoj dar na žrtvenik i ondje se sjetiš da tvoj brat ima nešto protiv tebe;
24 Ostavi ondje svoj dar pred žrtvenikom i idi; najprije se pomiri s bratom svojim, a onda dođi i prinesi svoj dar.
25 Nagodi se brzo sa svojim protivnikom, dok si s njim na putu; da te ne preda suparnik sucu, a sudac sluzi i da te ne bace u tamnicu.
26 Zaista, kažem ti, nećeš izaći odande dok ne platiš posljednji novčić.
27 Čuli ste da je rečeno starima: Ne čini preljuba!
28 A ja vam kažem: tko god pogleda ženu da je požudi, već je učinio preljub s njom u srcu svome.
29 Ako te tvoje desno oko sablažnjava, iskopaj ga i baci od sebe jer ti je bolje da propadne jedan od tvojih udova, a ne da ti cijelo tijelo bude bačeno u pakao.
30 Ako te desnica tvoja sablažnjava, odsijeci je i baci od sebe, jer bolje ti je da propadne jedan od tvojih udova, a ne da ti cijelo tijelo bude bačeno u pakao.
31 Rečeno je: Tko otpusti svoju ženu, neka joj da otpusnicu.
32 Ali ja vam kažem: tko god otpusti svoju ženu, osim zbog bluda, navodi je na preljub; i tko god se oženi otpuštenom, čini preljub.
33 Opet, čuli ste da je rečeno od starih vremena: Ne kuni se krivo, nego izvrši Gospodinu svoje zakletve.
34 Ali ja vam kažem: ne kunite se nikako; ni nebom; jer to je Božje prijestolje:
35 Ni zemljom; jer to je podnožje nogama njegovim: ni Jeruzalemom; jer to je grad velikoga Kralja.
36 Niti se kuni svojom glavom, jer ne možeš ni jednu vlas učiniti bijelom ili crnom.
37 Ali neka vaš govor bude: Da, da; Ne, ne: jer sve što je više od ovoga, dolazi od zla.
38 Čuli ste da je rečeno: Oko za oko, zub za zub.
39 Ali ja vam kažem da se ne opirite zlu, nego da vas tko udari po desnom obrazu, okreni mu i drugi.
40 Ako te tko želi tužiti i oduzeti ti kaput, daj mu i ogrtač.
41 Tko te prisili da ideš jednu milju, idi s njim dvije.
42 Daj onome koji te moli i ne okreći se od onoga koji bi htio od tebe posuditi.
43 Čuli ste da je rečeno: Ljubi svoga bližnjega, a mrzi svoga neprijatelja.
44 A ja vam kažem: ljubite svoje neprijatelje, blagoslivljajte one koji vas kunu, činite dobro onima koji vas mrze i molite za one koji vas zlostavljaju i progone;
45 Da budete sinovi svoga Oca koji je na nebesima, jer on daje da njegovo sunce izlazi nad zlima i nad dobrima i šalje kišu pravednima i nepravednima.
46 Jer ako ljubite one koji vas ljube, kakvu plaću imate? nisu li ni carinici isti?
47 I ako pozdravljate samo svoju braću, što činite više od ostalih? zar ni carinici nisu tako?
48 Budite dakle savršeni kao što je savršen Otac vaš nebeski.

POGLAVLJE 6

1 Pazite da svoju milostinju ne činite pred ljudima da vas oni vide; inače nemate plaće od Oca svojega koji je na nebesima.
2 Kad dakle daješ milostinju, ne trubi pred sobom, kao što čine licemjeri po sinagogama i po ulicama da ih ljudi slave. Zaista, kažem vam, oni imaju svoju plaću.
3 Ali kad daješ milostinju, neka tvoja ljevica ne zna što čini tvoja desnica.
4 Da milostinja tvoja bude u tajnosti, a Otac tvoj, koji vidi tajno, uzvratit će ti javno.
5 A kad moliš, ne budi kao licemjeri: oni se vole moliti stojeći u sinagogama i na uglovima ulica da ih ljudi vide. Zaista, kažem vam, oni imaju svoju plaću.
6 A ti kad moliš, uđi u svoju klijet i zatvorivši vrata, pomoli se Ocu svome koji je u tajnosti; i Otac tvoj, koji vidi tajno, naplatit će ti javno.
7 Ali kad molite, ne ponavljajte uzalud, kao pogani, jer oni misle da će biti uslišani zbog mnogo govorenja.
8 Ne budite im, dakle, slični: jer zna Otac vaš što vam je potrebno prije nego što ga zamolite.
9 Molite se dakle ovako: Oče naš, koji jesi na nebesima, sveti se ime tvoje!
10 Dođi kraljevstvo tvoje. Budi volja tvoja, kako na nebu tako i na zemlji.
11 Kruh naš svagdanji daj nam danas.
12 I oprosti nam duge naše, kao što i mi opraštamo dužnicima svojim.
13 I ne uvedi nas u napast, nego nas izbavi od zla: jer tvoje je kraljevstvo i moć i slava u vijeke vjekova. Amen.
14 Jer ako vi otpustite ljudima njihove prijestupe, i vama će Otac vaš nebeski oprostiti.
15 Ali ako vi ne oprostite ljudima njihovih prijestupa, ni vaš Otac neće oprostiti vaših prijestupaka.
16 Kad pak postite, ne budite tužni kao licemjeri, jer oni izobličuju svoja lica da se ljudima pokaže da poste. Zaista, kažem vam, oni imaju svoju plaću.
17 A ti, kad postiš, namaži glavu svoju i umij lice svoje;
18 Da se ne pokažeš ljudima da postiš, nego Ocu svome koji je u tajnosti; i Otac tvoj koji vidi tajno, uzvratit će ti javno.
19 Ne sabirajte sebi blaga na zemlji, gdje moljac i rđa kvare i gdje lopovi provaljuju i kradu.
20 Nego skupljajte sebi blago na nebu, gdje ni moljac ni rđa ne kvari i gdje lopovi ne provaljuju i ne kradu.
21 Jer gdje je tvoje blago, ondje će biti i tvoje srce.

22 Svjetlost je tijelu oko: ako dakle tvoje oko bude čisto, cijelo će ti tijelo biti svijetlo.
23 Ali ako je tvoje oko zlo, sve će tvoje tijelo biti tamno. Ako je dakle svjetlost koja je u tebi tama, kolika li je samo tama!
24 Nitko ne može služiti dvojici gospodara: ili će jednoga mrziti, a drugoga ljubiti; ili će jednoga držati, a drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i bogatstvu.
25 Zato vam kažem: Ne brinite se za život svoj, što ćete jesti ili što ćete piti; niti za svoje tijelo, što ćete obući. Nije li život veći od mesa, a tijelo od odjeće?
26 Pogledajte ptice nebeske: ne siju, ne žanju, ne sabiraju u žitnice; ipak ih vaš Otac nebeski hrani. Zar niste mnogo bolji od njih?
27 Tko od vas može brigom dodati jedan lakat svome stasu?
28 A zašto se brinete za odjeću? Promotrite poljske ljiljane, kako rastu; ne trude se, niti predu:
29 Pa ipak vam kažem da se ni Salomon u svoj svojoj slavi nije obukao kao jedan od njih.
30 Dakle, ako Bog tako odijeva travu poljsku, koja danas postoji, a sutra se u peć baca, neće li još više vas, malovjerni?
31 Ne brini se dakle: Što ćemo jesti? ili Što ćemo piti? ili: Čime ćemo se obući?
32 Jer sve to traže pogani, jer zna Otac vaš nebeski da vam je sve to potrebno.
33 Ali tražite najprije kraljevstvo Božje i njegovu pravednost; i sve ove stvari će vam se dodati.
34 Ne brini se, dakle, za sutrašnji dan, jer će se sutrašnji dan brinuti za svoje stvari. Dosta je svakom danu zla njegova.

POGLAVLJE 7

1 Ne sudite, da vam se ne sudi.
2 Jer kakvim sudom sudite, takvim će vam se suditi, i kakvom mjerom mjerite, takvom će vam se mjeriti.
3 Zašto gledaš trun u oku svoga brata, a ne obazireš se na brvno u svom oku?
4 Ili kako ćeš reći bratu svome: Daj da ti izvadim trun iz oka! i eto brvna u vlastitom oku?
5 Licemjere, najprije izvadi brvno iz oka svojega; i tada ćeš jasno vidjeti da izvadiš trun iz oka svoga brata.
6 Ne dajte svetinje psima i ne bacajte svoje bisere pred svinje da ih ne pogaze nogama pa se okrenu i rastrgnu vas.
7 Tražite i dat će vam se; tražite i naći ćete; kucajte i otvorit će vam se:
8 Jer svaki koji ište prima; i tko traži, nalazi; i tko kuca, otvorit će mu se.
9 Ili koji je među vama čovjek da bi mu dao kamen ako mu sin zamoli kruha?
10 Ili ako zamoli ribu, hoće li mu dati zmiju?
11 Ako dakle vi, iako ste zli, znate dobre darove davati svojoj djeci, koliko će više vaš Otac, koji je na nebesima, dati dobra onima koji ga mole?
12 Dakle, sve što želite da ljudi čine vama, činite i vi njima: jer to je zakon i proroci.
13 Uđite na tijesna vrata, jer široka su vrata i širok je put što vode u propast, i mnogo ih je koji njime idu.
14 Jer tijesna su vrata i uzak je put što vode u život i malo ih je koji ga nalaze.
15 Čuvajte se lažnih proroka koji vam dolaze u ovčjoj koži, a iznutra su vuci grabljivi.
16 Po plodovima njihovim prepoznat ćete ih. Beru li ljudi grožđe s trnja ili smokve s čička?
17 Tako i svako dobro stablo dobrim plodom rađa; ali pokvareno stablo rađa zle plodove.
18 Ne može dobro stablo rađati zlim plodovima, niti loše stablo rađati dobrim plodovima.
19 Svako stablo koje ne rađa dobra roda siječe se i u oganj baca.
20 Stoga ćete ih po njihovim plodovima prepoznati.
21 Neće svaki koji mi govori: Gospodine, Gospodine, ući u kraljevstvo nebesko; nego onaj koji vrši volju Oca mojega koji je na nebesima.
22 Mnogi će mi reći u onaj dan: Gospodine, Gospodine, nismo li u tvoje ime prorokovali? i u tvoje ime izgonili đavle? iu tvoje ime učinio mnoga čudesna djela?
23 I tada ću im priznati: Nikad vas nisam poznavao; odstupite od mene, vi koji činite bezakonje.
24 Dakle, tko god sluša ove moje riječi i vrši ih, usporedit ću ga s mudrim čovjekom koji sagradi kuću svoju na stijeni.
25 I kiša je pala, i poplave su došle, vjetrovi su zapuhali i udarili na onu kuću; i nije pao: jer je bio utemeljen na stijeni.
26 Svaki koji sluša ove moje riječi, a ne vrši ih, bit će prispodobljen ludom čovjeku koji sagradi svoju kuću na pijesku.
27 I kiša je pala, i poplave su došle, vjetrovi su zapuhali i udarili na onu kuću; i pade: i velik bijaše pad njegov.
28 I dogodi se, kad je Isus završio ove riječi, narod je bio zapanjen njegovim naukom:
29 Jer on ih je poučavao kao onaj koji ima vlast, a ne kao pismoznanci.

POGLAVLJE 8

1 Kad je sišao s brda, slijedilo ga je veliko mnoštvo.
2 I gle, dođe gubavac i pokloni mu se govoreći: "Gospodine, ako hoćeš, možeš me očistiti."
3 Isus pruži ruku, dotakne ga se i reče: " Hoću!" budi čist. I odmah se njegova guba očisti.
4 A Isus mu reče: " Pazi, nikome ne govori! nego idi, pokaži se svećeniku i prinesi dar koji je zapovjedio Mojsije, njima za svjedočanstvo.
5 Kad Isus uđe u Kafarnaum, pristupi mu satnik moleći ga:
6 I govoreći: "Gospodine, moj sluga leži kod kuće uzet, teško mučen."
7 Isus mu reče: " Doći ću i izliječiti ga."
8 Satnik odgovori i reče: "Gospodine, nisam dostojan da uđeš pod krov moj, nego reci samo riječ i ozdravit će sluga moj."
9 Jer ja sam čovjek pod vlašću i imam pod sobom vojnike; i kažem ovom čovjeku: Idi, i on ide; a drugome: Dođi, i dolazi; i mom sluzi: Učini to, i on to učini.
10 Kad je Isus to čuo, začudi se i reče onima koji su išli za njim: " Zaista, kažem vam, ni u Izraelu nisam našao tolike vjere."
11 A ja vam kažem da će mnogi doći s istoka i zapada i sjesti s Abrahamom, Izakom i Jakovom u kraljevstvu nebeskom.
12 Ali sinovi kraljevstva bit će izbačeni van u tamu: ondje će biti plač i škrgut zuba.

13 Isus reče satniku: "Idi!" i kako si vjerovao neka ti bude.
I njegov sluga ozdravi u isti čas.
14 Kad Isus uđe u Petrovu kuću, ugleda majku njegovu
kako leži u groznici.
15 I dotače joj se ruke i groznica je ostavi; ona ustane i
posluži im.
16 Kad je pala večer, dovedoše k njemu mnoge opsjednute,
a on svojom riječju istjera duhove i iscijeli sve bolesne.
17 Da se ispuni što je rekao prorok Izaija: On uze naše
slabosti i ponese naše bolesti.
18 Kad je Isus ugledao veliko mnoštvo oko sebe, zapovjedi
da prijeđu na drugu stranu.
19 I pristupi neki pismoznanac i reče mu: "Učitelju, ići ću
za tobom kamo god pođeš."
20 Reče mu Isus: " Lisice imaju jame, a ptice nebeske
gnijezda." ali Sin Čovječji nema gdje glavu nasloniti.
21 A drugi od njegovih učenika reče mu: "Gospodine,
dopusti mi da najprije odem i pokopam svog oca."
22 Ali Isus mu reče: " Hajde za mnom!" a mrtvi neka
pokopaju svoje mrtve.
23 I kad uđe u lađu, njegovi učenici pođoše za njim.
24 I gle, nastade velika oluja na moru tako da su lađu
prekrivali valovi, a on je spavao.
25 Pristupiše mu učenici njegovi i probudiše ga govoreći:
"Gospodine, spasi nas! Propadamo!"
26 A on im reče: " Što ste plašljivi, malovjerni?" Tada
ustade i zaprijeti vjetrovima i moru; i nastade veliko
smirenje.
27 Ali ljudi su se čudili govoreći: "Koji je ovaj čovjek da
ga slušaju i vjetrovi i more?"
28 I kad je došao na drugu stranu u zemlju Gergesenes,
susrela su ga dva opsjednuta, koji su izlazili iz grobova,
vrlo žestoki, tako da nitko nije mogao proći tim putem.
29 I gle, oni povikaše: "Što ti imaš s nama, Isuse, Sine
Božji?" zar si došao ovamo da nas prije vremena mučiš?
30 A daleko od njih paslo je veliko krdo svinja.
31 Zato ga đavli moljahu: "Ako nas iztjeraš, pusti nas da
odemo u krdo svinja."
32 A on im reče: " Idite!" I kad iziđoše, uđoše u krdo svinja,
i gle, sve krdo svinja jurnu niz strminu u more i propade u
vodi.
33 A čuvari pobjegoše i uđoše u grad te ispričaše sve i što
se dogodilo opsjednutima đavolima.
34 I gle, sav grad iziđe u susret Isusu, i kad ga ugledaše,
zamoliše ga da ode iz njihovih krajeva.

POGLAVLJE 9

1 I uđe u lađu, pređe i dođe u svoj grad.
2 I gle, donesoše k njemu uzetoga čovjeka koji je ležao na
postelji. Isus vidje njihovu vjeru i reče uzetomu: Sine,
hrabri budi; oprošteni su ti grijesi tvoji.
3 I gle, neki od pismoznanaca rekoše u sebi: "Ovaj huli na
Boga!"
4 A Isus znajući njihove misli reče: " Zašto zlo mislite u
srcima svojim?"
5 Jer je li lakše reći: Oprošteni su ti grijesi! ili reći: Ustani i
hodi?
6 Ali da znate da Sin Čovječji ima vlast na zemlji opraštati
grijehe (tada reče uzetome:) Ustani, uzmi svoju postelju i
idi svojoj kući.
7 On ustade i ode svojoj kući.
8 Ali kad je mnoštvo to vidjelo, zadivilo se i proslavilo
Boga koji je dao takvu moć ljudima.
9 I kad je Isus odlazio odande, ugleda čovjeka po imenu
Matej gdje sjedi na carinici i reče mu: " Hajde za mnom!" I
on ustade i pođe za njim.
10 I dok je Isus sjedio za stolom u kući, gle, pristupiše
mnogi carinici i grešnici i sjedoše s njim i njegovim
učenicima.
11 Kad to vidješe farizeji, rekoše njegovim učenicima:
"Zašto vaš Učitelj jede s carinicima i grešnicima?"
12 Ali kad je Isus to čuo, reče im: " Ne trebaju zdravima
liječnika, nego bolesnima."
13 Ali idite vi i naučite što znači: Milosrđe hoću, a ne žrtvu;
jer nisam došao pozvati pravednike, nego grešnike na
obraćenje.
14 Tada pristupiše k njemu Ivanovi učenici govoreći:
"Zašto mi i farizeji postimo često, a tvoji učenici ne poste?"
15 A Isus im reče: " Mogu li svatovi tugovati dokle god je
s njima zaručnik?" ali doći će dani, kad će im se uzeti
zaručnik, i tada će postiti.
16 Nitko ne stavlja komad novoga platna na staru haljinu,
jer ono što je stavljeno da se napuni, odvaja se od haljine, a
razder je još veći.
17 Niti se ulijeva novo vino u stare mjehove: inače se
mjehovi razbiju, vino iscuri i mjehovi propadnu; nego uliju
novo vino u nove mjehove, i oboje se sačuva.
18 Dok im je on to govorio, gle, pristupi neki knez, pokloni
mu se i reče: Moja kći već je umrla, ali dođi i stavi svoju
ruku na nju, i živjet će.
19 Isus ustade i pođe za njim, a i njegovi učenici.
20 I gle, žena, koja je dvanaest godina bolovala od
krvarenja, pristupi mu odostraga i dotakne se ruba njegove
haljine.
21 Jer ona reče u sebi: "Ako se samo dotaknem njegove
haljine, ozdravit ću."
22 Ali Isus se okrenu i kad je ugleda, reče: " Kćeri, utješi
se! vjera te tvoja spasila. I žena ozdravi od onoga časa.
23 Kad je Isus došao u vladarevu kuću i ugledao svirače i
narod kako galami,
24 On im reče: " Odstupite, jer sluškinja nije umrla, nego
spava." I rugahu mu se.
25 Ali kad su ljudi bili istjerani, on uđe, uhvati je za ruku i
sluškinja ustane.
26 I proču se glas o tome po svoj zemlji.
27 Kad je Isus otišao odande, za njim su išla dva slijepca
vičući: "Sine Davidov, smiluj nam se!"
28 Kad uđe u kuću, pristupiše mu slijepci, a Isus im reče: "
Vjerujete li da mogu to učiniti?" Rekoše mu: Da,
Gospodine.
29 Tada im se dotače očiju govoreći: Neka vam bude po
vašoj vjeri!
30 I otvoriše im se oči; a Isus im oštro zaprijeti: Pazite da
to nitko ne dozna!
31 Ali oni, kad odoše, razglasiše o njemu po svoj zemlji.
32 Kad su izlazili, gle, dovedoše mu nijema čovjeka
opsjednuta đavlom.
33 Kad đavao bijaše izgnan, nijemi progovori, a mnoštvo
se začudi govoreći: "Nikada se tako nije vidjelo u Izraelu."
34 A farizeji rekoše: "On izgoni đavle po knezu
đavolskom."

35 I obilazio je Isus sve gradove i sela, naučavajući u njihovim sinagogama, propovijedajući evanđelje o kraljevstvu i liječeći svaku bolest i svaku nemoć u narodu.
36 Ali kad ugleda mnoštvo, sažali mu se jer su klonuli i razbježali se kao ovce bez pastira.
37 Tada reče svojim učenicima: Žetva je velika, a radnika malo;
38 Molite dakle gospodara žetve da pošalje radnike u žetvu svoju.

POGLAVLJE 10

1 I kad je pozvao k sebi svojih dvanaest učenika, dao im je vlast protiv nečistih duhova, da ih istjeraju i liječe svaku bolest i svaku bolest.
2 Imena dvanaestorice apostola su ova; Prvi, Šimun, koji se zove Petar, i Andrija, njegov brat; Jakov, sin Zebedejev, i Ivan njegov brat;
3 Filip i Bartolomej; Toma, i Matej carinik; Jakov, sin Alfejev, i Lebej, koji se zvao Tadej;
4 Šimun Kanaanac i Juda Iskariotski, koji ga je i izdao.
5 Ovu dvanaestoricu posla Isus i zapovjedi im: Ne idite na put pogana i ne ulazite ni u jedan samaritanski grad.
6 Nego idite radije k izgubljenim ovcama doma Izraelova.
7 I dok idete propovijedajte: Približilo se kraljevstvo nebesko.
8 Bolesne liječite, gubave čistite, mrtve uskrisite, zloduhe izgonite: besplatno ste primili, besplatno dajte.
9 Ne stavljajte u svoje kese ni zlata, ni srebra, ni mjedi,
10 Ni torbe za put, ni dvije haljine, ni obuće, ni motke, jer radnik je dostojan svoga jela.
11 I u koji god grad ili selo uđete, pitajte tko je u njemu dostojan; i tu ostani dok ne odeš odande.
12 I kad ulazite u kuću, pozdravite je.
13 Ako kuća bude dostojna, neka mir vaš dođe na nju; ako li ne bude dostojna, neka vam se mir vaš vrati.
14 Tko vas pak ne primi i ne posluša riječi vaših, iziđite iz te kuće ili grada, otresite prah s nogu svojih.
15 Zaista, kažem vam, bit će lakše zemlji Sodomi i Gomori na dan suda negoli onom gradu.
16 Evo, ja vas šaljem kao ovce među vukove; budite dakle mudri kao zmije, a bezazleni kao golubovi.
17 Ali čuvajte se ljudi: oni će vas predavati vijećima i bičevat će vas u svojim sinagogama.
18 I bit ćete odvedeni pred upravitelje i kraljeve zbog mene, za svjedočanstvo protiv njih i pogana.
19 Ali kad vas predaju, ne brinite se kako ili što ćete govoriti: jer će vam se u onaj čas dati što ćete govoriti.
20 Jer ne govorite vi, nego Duh Oca vašega govori u vama.
21 I brat će predati brata na smrt, a otac dijete, a djeca će ustati na svoje roditelje i učiniti da ih pogube.
22 I svi će vas mrziti zbog imena mojega, ali tko ustraje do kraja, bit će spašen.
23 Ali kad vas budu progonili u ovom gradu, bježite u drugi; jer zaista, kažem vam, nećete prijeći gradova Izraelovih dok ne dođe Sin Čovječji.
24 Učenik nije iznad svoga učitelja, niti sluga iznad svoga gospodara.
25 Dosta je učeniku da bude kao njegov učitelj, a sluga kao njegov gospodar. Ako su gospodara kuće nazvali Beelzebubom, koliko će više zvati svoje ukućane?
26 Ne bojte ih se dakle: jer ništa nije skriveno što se neće otkriti; i sakrio, to se neće doznati.
27 Što vam govorim u tami, govorite na svjetlu, i što čujete na uho, propovijedajte na krovovima.
28 I ne bojte se onih koji ubijaju tijelo, a dušu ne mogu ubiti, nego se više bojte onoga koji može i dušu i tijelo pogubiti u paklu.
29 Ne prodaju li se dva vrapca za novčić? i nijedan od njih neće pasti na zemlju bez vašeg Oca.
30 Ali vama su i vlasi na glavi sve izbrojene.
31 Ne bojte se dakle, vi ste vrijedniji od mnogih vrabaca.
32 Tko dakle mene prizna pred ljudima, priznat ću i ja njega pred svojim Ocem koji je na nebesima.
33 Ali tko se mene odreče pred ljudima, i ja ću se njega odreći pred svojim Ocem koji je na nebesima.
34 Ne mislite da sam došao poslati mir na zemlju: nisam došao poslati mir, nego mač.
35 Jer sam došao odvojiti čovjeka od oca njegova, kćer od majke njezine i snahu od svekrve njezine.
36 Neprijatelji čovjeku bit će ukućani njegovi.
37 Tko ljubi oca ili majku više nego mene, nije mene dostojan; i tko ljubi sina ili kćer više nego mene, nije mene dostojan.
38 I tko ne uzme svoga križa i ne pođe za mnom, nije mene dostojan.
39 Tko nađe život svoj, izgubit će ga, a tko izgubi život svoj poradi mene, naći će ga.
40 Tko vas prima, mene prima, a tko mene prima, prima onoga koji me je poslao.
41 Tko prima proroka u ime proročko, primit će proročku plaću; a tko prima pravednika u ime pravednika, primit će plaću pravedničku.
42 I tko napoji jednoga od ovih najmanjih samo čašom hladne vode u ime učenika, zaista, kažem vam, neće izgubiti plaću svoju.

POGLAVLJE 11

1 I dogodi se, kad je Isus završio zapovijedanje svojoj dvanaestorici učenika, ode odande poučavati i propovijedati u njihovim gradovima.
2 Kad je Ivan u tamnici čuo za Kristova djela, posla dvojicu svojih učenika,
3 I reče mu: "Jesi li ti onaj koji treba doći ili drugoga čekati?"
4 Isus im odgovori: " Idite i ponovno pokažite Ivanu što čujete i vidite.
5 Slijepi progledaju, hromi hodaju, gubavi se čiste, gluhi čuju, mrtvi ustaju, siromasima se propovijeda evanđelje.
6 I blažen onaj koji se o mene ne sablazni.
7 Kad su oni otišli, Isus poče govoriti mnoštvu o Ivanu: Što ste izišli u pustinju vidjeti? Trska koju vjetar njiše?
8 Ali što ste izišli vidjeti? Čovjek odjeven u meku odjeću? gle, oni koji nose meke haljine u kraljevskim su dvorovima.
9 Ali što ste izišli vidjeti? Prorok? da, kažem vam, i više od proroka.
10 Jer ovo je onaj za koga je pisano: Evo, šaljem svoga glasnika pred licem tvojim, koji će pripraviti put tvoj pred tobom.
11 Zaista, kažem vam, među onima koji su rođeni od žena nije ustao veći od Ivana Krstitelja; iako je najmanji u kraljevstvu nebeskom veći od njega.

12 A od dana Ivana Krstitelja do sada kraljevstvo se nebesko nasilno uzima i nasilnici ga osvajaju.
13 Jer svi su proroci i Zakon prorokovali do Ivana.
14 I ako hoćete da ga primite, ovo je Ilija koji je trebao doći.
15 Tko ima uši da čuje, neka čuje!
16 Ali s kim da usporedim ovaj naraštaj? To je poput djece koja sjede na tržnici i dozivaju svoje bližnje,
17 I govoreći: Svirali smo vam, a vi niste plesali; mi smo vas tugovali, a vi niste jadikovali.
18 Doista, Ivan dođe, ne jede i ne pije, a oni govore: "Đavo ima."
19 Dođe Sin Čovječji koji jede i pije, a oni govore: "Evo čovjeka izjelice i pijanice, prijatelja carinika i grešnika." Ali mudrost je opravdana od njezine djece.
20 Tada je počeo koriti gradove u kojima je izvršena većina njegovih silnih djela, jer se nisu pokajali:
21 Teško tebi, Chorazine! jao tebi, Betsaida! Jer da su se u Tiru i Sidonu dogodila čudesa što su se u vama dogodila, oni bi se odavno obratili u kostrijeti i pepelu.
22 Ali ja vam kažem: Tiru i Sidonu bit će lakše na dan suda nego vama.
23 A ti, Kafarnaume, koji si se do neba uzvisio, u pakao ćeš biti srušen; jer da su se u Sodomi dogodila čudesa koja su se u tebi dogodila, ostala bi do danas.
24 Ali ja vam kažem da će zemlji Sodomi biti lakše na dan suda negoli vama.
25 U ono vrijeme odgovori Isus i reče: Hvalim te, Oče, Gospodaru neba i zemlje, što si ovo sakrio od mudrih i razumnih, a objavio malenima.
26 Tako je, Oče, jer ti se tako svidjelo.
27 Sve mi je predao moj Otac i nitko ne poznaje Sina osim Oca; niti tko poznaje Oca osim Sina i onoga kome Sin hoće objaviti.
28 Dođite k meni svi koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas odmoriti.
29 Uzmite jaram moj na sebe i učite se od mene; jer ja sam krotka i ponizna srca, i naći ćete pokoj dušama svojim.
30 Jer jaram je moj sladak i breme je moje lako.

POGLAVLJE 12

1 U ono vrijeme prolazio je Isus u subotu kroz žito. a njegovi učenici ogladnješe te stadoše trgati klasje i jesti.
2 Kad to vidješe farizeji, rekoše mu: "Evo, tvoji učenici čine što nije dopušteno činiti subotom."
3 A on im reče: " Niste li čitali što je učinio David kad je ogladnjeo i oni koji su bili s njim?"
4 Kako je ušao u kuću Božju i jeo kruhove postavljene, koje nije bilo dopušteno jesti ni njemu ni onima koji su bili s njim, nego samo svećenicima?
5 Ili niste čitali u Zakonu da svećenici u hramu subotom krne subotu i da su besprijekorni?
6 Ali ja vam kažem da je na ovom mjestu veći od Hrama.
7 Ali da ste znali što znači: Milosrđe hoću, a ne žrtvu, ne biste osudili nedužne.
8 Jer Sin Čovječji gospodar je i subote.
9 I kad je otišao odande, uđe u njihovu sinagogu.
10 I gle, ondje je bio čovjek s suhom rukom. I upitaše ga govoreći: je li dopušteno liječiti subotom? da bi ga mogli optužiti.
11 A on im reče: " Koji će čovjek među vama imati jednu ovcu, pa ako padne u jamu u subotu, neće li je uhvatiti i izvaditi?"
12 Koliko je dakle čovjek bolji od ovce? Stoga je dopušteno dobro činiti subotom.
13 Tada reče čovjeku: " Ispruži ruku." I on ga ispruži; i obnovljena je cijela, kao i druga.
14 Farizeji iziđoše i dogovoriše se protiv njega kako bi ga uništili.
15 Ali kad je Isus to saznao, udaljio se odande, a za njim je pošlo veliko mnoštvo i on ih je sve izliječio.
16 I zaprijeti im da ga ne objavljuju.
17 Da se ispuni što je rekao prorok Izaija:
18 Evo mog sluge, koga sam izabrao; dragi moj, koji je mio duši mojoj: duh ću svoj staviti na njega i on će navješćivati sud poganima.
19 Neće se boriti niti će vikati; niti će tko čuti glasa njegova na ulicama.
20 Trske stučene neće slomiti i lana koji tinja neće ugasiti dok ne pošalje presudu do pobjede.
21 I u njegovo će se ime pogani uzdati.
22 Tada mu dovedoše opsjednutog, slijepog i nijemog, i on ga ozdravi tako da je slijepi i nijemi progovorio i progledao.
23 Sav se narod zaprepasti i reče: "Nije li ovo sin Davidov?"
24 Ali farizeji, čuvši to, rekoše: "Ovaj ne izgoni đavle doli po Belzebubu, knezu đavolskom."
25 Isus je znao njihove misli i rekao im je: " Svako kraljevstvo razdijeljeno samo u sebi, opustjet će; i svaki grad ili kuća podijeljena u sebi neće opstati.
26 I ako Sotona izgoni Sotonu, on se sam protiv sebe podijelio; kako će onda opstati njegovo kraljevstvo?
27 I ako ja pomoću Belzebuba izgonim đavle, pomoću koga ih vaša djeca izgone? zato će oni biti vaši suci.
28 Ali ako ja po Duhu Božjem izgonim đavle, onda je došlo k vama kraljevstvo Božje.
29 Ili kako netko može ući u kuću jakoga čovjeka i oplijeniti mu dobra, ako najprije ne veže jakoga? a onda će mu pokvariti kuću.
30 Tko nije sa mnom, protiv mene je; a tko sa mnom ne skuplja, rasipa.
31 Zato vam kažem: Svaki grijeh i hula bit će oproštena ljudima, ali hula na Duha Svetoga neće biti ljudima oproštena.
32 I tko god rekne riječ protiv Sina Čovječjega, bit će mu oprošteno; a tko god rekne protiv Duha Svetoga, neće mu se oprostiti ni na ovom ni na budućem svijetu.
33 Ili učinite stablo dobrim i njegov plod dobrim; ili učinite da stablo bude pokvareno i plod njegov pokvaren, jer se stablo po plodu poznaje.
34 Naraštaje gujina, kako možete, zli, govoriti dobro? jer usta govore ono čega je srce puno.
35 Dobar čovjek iz dobre riznice srca iznosi dobro, a zao čovjek iz zle riznice iznosi zlo.
36 Ali ja vam kažem da će ljudi za svaku praznu riječ koju izgovore odgovarati na dan suda.
37 Jer po svojim ćeš se riječima opravdati i po svojim ćeš riječima biti osuđen.
38 Neki od pismoznanaca i farizeja odgovoriše: "Učitelju, htjeli bismo od tebe vidjeti znak."
39 A on im odgovori: » Naraštaj zao i preljubnički traži znak; i neće mu se dati znak osim znaka Jone proroka.

40 Jer kao što je Jonas bio tri dana i tri noći u utrobi kitovoj;
tako će Sin čovječji biti tri dana i tri noći u srcu zemlje.
41 Ninivljani će ustati na sudu s ovim naraštajem i osudit
će ga jer su se pokajali na Joninu propovijed; i gle, ovdje je
veći od Jone.
42 Kraljica juga ustat će na sudu s ovim naraštajem i osudit
će ga: jer je došla s kraja zemlje čuti mudrost Salomonovu;
i gle, ovdje je veći od Salomona.
43 Kad nečisti duh iziđe iz čovjeka, prolazi bezvodnim
mjestima tražeći odmora, ali ga ne nalazi.
44 Tada reče: Vratit ću se u svoju kuću odakle sam izišao;
a kad dođe, nađe ga praznog, pometenog i nakićenog.
45 Onda ode i povede sa sobom sedam drugih duhova,
gorih od sebe, i oni uđu i ondje se nastane. I posljednje
stanje toga čovjeka gore je od prvoga. Tako će biti i ovom
opakom naraštaju.
46 Dok je još govorio narodu, gle, njegova majka i njegova
braća stajahu vani želeći govoriti s njim.
47 Tada mu netko reče: "Evo tvoje majke i tvoje braće
stoje vani i žele s tobom govoriti."
48 A on odgovori i reče onome koji mu je rekao: Tko je
moja majka? a tko su moja braća?
49 I pruži ruku prema svojim učenicima i reče: Evo majke
moje i braće moje!
50 Jer tko god vrši volju Oca mojega koji je na nebesima,
taj mi je brat, i sestra, i majka.

POGLAVLJE 13

1 Isti dan iziđe Isus iz kuće i sjede kraj mora.
2 I veliko se mnoštvo okupilo oko njega, tako da je on ušao
u lađu i sjeo; a sve je mnoštvo stajalo na obali.
3 I govorio im je mnogo u prispodobama, govoreći: Evo,
sijač je izišao sijati;
4 I kad je sijao, nešto je sjemena palo kraj puta, a ptice su
došle i pojele ga.
5 Neka su pala na kamenita mjesta, gdje nije bilo mnogo
zemlje, i odmah su iznikla, jer zemlja nije bila duboka.
6 A kad je sunce izašlo, bili su sprženi; i budući da nisu
imali korijena, osušili su se.
7 A neki su pali u trnje; i trnje je izniklo i ugušilo ga.
8 A druga su pala na dobru zemlju i donijela rod, neka
stostruka, neka šezdesetostruka, neka tridesetostruka.
9 Tko ima uši da čuje, neka čuje.
10 I pristupiše učenici i rekoše mu: "Zašto im govoriš u
prispodobama?"
11 On im odgovori: " Jer je vama dano znati tajne
kraljevstva nebeskoga, a njima nije dano."
12 Jer tko ima, dat će mu se i obilovat će, a tko nema,
oduzet će mu se i ono što ima.
13 Zato im govorim u prispodobama: jer gledajući ne vide;
i slušajući ne čuju, niti razumiju.
14 I na njima se ispunjava Izaijino proročanstvo, koje kaže:
Sluhom ćete čuti, ali nećete razumjeti; i gledajući, gledat
ćete, i nećete vidjeti.
15 Jer otvrdjelo je srce ovoga naroda, ušima mu ne čuju,
oči su zatvorili; da ne bi kadgod očima vidjeli, ušima čuli,
srcem razumjeli, obratili se i ja ih izliječio.
16 Ali blagoslovljene su vaše oči, jer vide, i vaše uši, jer
čuju.
17 Jer zaista vam kažem, da su mnogi proroci i pravednici
željeli vidjeti ono što vi vidite, ali nisu vidjeli; i čuti ono
što vi čujete, a niste čuli.
18 Čujte dakle prispodobu o sijaču.
19 Kad tko čuje riječ o kraljevstvu, a ne razumije je, tada
dolazi Zli i krade ono što je posijano u njegovu srcu. Ovo
je onaj koji je uz put primio sjeme.
20 Ali onaj koji je zasađen u kamenito mjesto, to je onaj
koji sluša riječ i odmah je s radošću prima;
21 Ali nema korijena u sebi, nego traje neko vrijeme; jer
kad nastane nevolja ili progonstvo zbog Riječi, odmah se
sablazni.
22 Zasijano u trnje jest onaj koji sluša riječ; a briga ovoga
svijeta i prijevara bogatstva guše riječ i on ostaje bez ploda.
23 A posijan u dobru zemlju je onaj koji čuje riječ i
razumije je; koja također donosi plod i rađa, jedna
stostruko, druga šezdeset, druga tridesetostruko.
24 Drugu im prispodobu iznese govoreći: Kraljevstvo je
nebesko kao čovjek koji je posijao dobro sjeme na svojoj
njivi.
25 Ali dok su ljudi spavali, dođe njegov neprijatelj, posije
kukolj među pšenicu i ode.
26 Ali kad je oštrica izrasla i donijela plod, tada se pojavio
i kukolj.
27 Tada dođoše sluge domaćinove i rekoše mu:
"Gospodine, nisi li posijao dobro sjeme na svojoj njivi?"
odakle onda kukolj?
28 On im reče: "Neprijatelj je to učinio." Sluge mu rekoše:
Hoćeš li dakle da odemo i pokupimo ih?
29 Ali on reče: Ne! da ne biste, skupljajući kukolj, s njime
iščupali i pšenicu.
30 Neka jedno i drugo raste zajedno do žetve, au vrijeme
žetve reći ću žeteocima: Skupite najprije kukolj i svežite ga
u snopove da ga spalite, a pšenicu skupite u moju žitnicu.
31 Drugu im prispodobu iznese govoreći: Kraljevstvo je
nebesko kao zrno gorušičino koje čovjek uzme i posije na
svojoj njivi.
32 Koje je doista najmanje od svih sjemenki, ali kad izraste,
najveće je među biljem i postane stablo, tako da ptice
nebeske dolaze i odsjedaju na njegovim granama.
33 Drugu im prispodobu reče; Kraljevstvo je nebesko kao
kvasac što ga žena uzme i stavi u tri mjere brašna dok sve
ne uskisne.
34 Sve je ovo govorio Isus mnoštvu u prispodobama. i bez
prispodobe im ne reče:
35 Da se ispuni što je rekao prorok: Otvorit ću usta svoja u
prispodobama; Izreći ću stvari koje su bile tajne od
postanka svijeta.
36 Tada Isus otpusti mnoštvo i uđe u kuću, a pristupiše mu
učenici njegovi govoreći: "Razjasni nam prispodobu o
kukolju na polju."
37 On im odgovori: " Sijač dobrog sjemena je Sin
Čovječji."
38 Polje je svijet; dobro sjeme su djeca kraljevstva; a
kukolj su sinovi Zloga;
39 Neprijatelj koji ih je posijao je đavao; žetva je kraj
svijeta; a žeteoci su anđeli.
40 Kao što se dakle kukolj skuplja i u vatri spaljuje; tako će
biti i na kraju ovoga svijeta.
41 Sin čovječji poslat će svoje anđele i oni će sakupiti iz
njegova kraljevstva sve što sablazni i one koji čine
bezakonje;

42 I bacit će ih u peć ognjenu: ondje će biti plač i škrgut zuba.
43 Tada će pravednici zasjati kao sunce u kraljevstvu svoga Oca. Tko ima uši da čuje, neka čuje.
44 Opet, kraljevstvo je nebesko kao blago skriveno u polju; koju čovjek, kad je nađe, sakrije, i od radosti ode i proda sve što ima i kupi onu njivu.
45 Opet, kraljevstvo je nebesko kao trgovac koji traži lijepe bisere.
46 On, kad nađe jedan dragocjeni biser, ode, proda sve što je imao i kupi ga.
47 Opet, kraljevstvo je nebesko kao mreža koja je bačena u more i sakupi se svake vrste.
48 Kad se napuni, izvukoše ga na obalu, sjedoše i skupiše dobre u posude, a loše baciše.
49 Tako će biti na kraju svijeta: anđeli će izaći i odvojit će zle od pravednih,
50 I bacit će ih u peć ognjenu: ondje će biti plač i škrgut zuba.
51 Kaže im Isus: Jeste li razumjeli sve ovo? Oni mu rekoše: Da, Gospodine.
52 Tada im reče: "Stoga je svaki pismoznanac koji je upućen u kraljevstvo nebesko sličan čovjeku domaćinu koji iz svoje riznice iznosi novo i staro."
53 I dogodi se da Isus završi ove prispodobe i ode odande.
54 I kad dođe u svoju domovinu, poučavao ih je u njihovoj sinagogi tako da su se čudili i govorili: "Odakle ovome ta mudrost i ta moćna djela?"
55 Nije li ovo tesarev sin? ne zove li se njegova majka Marija? i njegova braća, Jakov, i Jose, i Šimun, i Juda?
56 I njegove sestre, nisu li sve s nama? Odakle ovom čovjeku sve te stvari?
57 I sablazniše se o njega. Ali Isus im reče: Nije prorok bez časti osim u svojoj domovini i u svojoj kući.
58 I nije ondje učinio mnoga čudesna djela zbog njihove nevjere.

POGLAVLJE 14

1 U ono vrijeme ču Herod tetrarh za slavu Isusovu,
2 I reče svojim slugama: Ovo je Ivan Krstitelj; uskrsnuo je od mrtvih; i stoga se silna djela pokazuju u njemu.
3 Jer Herod bijaše uhvatio Ivana, svezao ga i bacio u tamnicu zbog Herodijade, žene svoga brata Filipa.
4 Jer Ivan mu reče: "Nije ti dopušteno imati je."
5 Kad ga je htio usmrtiti, bojao se naroda jer su ga smatrali prorokom.
6 Ali kad je bio Herodov rođendan, Herodijadina kći je plesala pred njima i svidjela se Herodu.
7 Tada joj on uz zakletvu obeća da će joj dati što god zatraži.
8 A ona, poučena od svoje majke, reče: "Daj mi ovdje na tanjiru glavu Ivana Krstitelja."
9 Kralju je bilo žao; ipak je zbog zakletve i onih koji su s njim sjedili za stolom zapovjedio da joj se da.
10 I posla te odrubi Ivanu glavu u tamnici.
11 Glavu njegovu donesoše na tanjiru i dadoše djevojci, a ona je odnese svojoj majci.
12 Njegovi učenici dođoše, uzeše tijelo i pokopaše ga te odoše i javiše Isusu.
13 Kad je Isus to čuo, otputuje odande lađom u pustinju na osamu; a kad je narod čuo, pođe za njim pješice iz gradova.
14 Isus iziđe i ugleda veliko mnoštvo, sažali mu se nad njima i izliječi njihove bolesnike.
15 Kad bijaše večer, pristupiše mu učenici njegovi i rekoše: "Pusto je ovo mjesto i prošlo je vrijeme." otpusti mnoštvo neka odu u sela i kupe sebi hrane.
16 Ali Isus im reče: " Ne trebaju otići; dajte im vi jesti.
17 Oni mu rekoše: "Imamo ovdje samo pet kruhova i dvije ribe."
18 On reče: " Donesite mi ih ovamo."
19 I zapovjedi mnoštvu da sjedne na travu, uze pet kruhova i dvije ribe, pogleda u nebo, blagoslovi, razlomi i dade kruhove svojim učenicima, a učenici mnoštvu. .
20 Svi su jeli i nasitili se, a preostalih ulomaka nakupili su dvanaest punih košara.
21 A onih koji su jeli bilo je oko pet tisuća ljudi, osim žena i djece.
22 I odmah Isus prisili svoje učenike da uđu u lađu i prijeđu na drugu obalu, dok on otpusti mnoštvo.
23 I kad otpusti mnoštvo, pope se na goru da se nasamo pomoli.
24 Ali lađa je sada bila nasred mora, nošena valovima jer je vjetar bio suprotan.
25 U četvrtoj noćnoj straži Isus ode k njima hodajući po moru.
26 Kad ga učenici ugledaše kako hoda po moru, prestrašiše se govoreći: "To je duh!" i vikali su od straha.
27 Ali Isus im odmah progovori: " Hrabri se! to sam ja; ne boj se.
28 Petar mu odgovori: "Gospodine, ako si ti, reci mi da dođem k tebi po vodi."
29 A on reče: Dođi. A kad je Petar sišao s lađe, hodao je po vodi da dođe k Isusu.
30 Ali kad je vidio jak vjetar, uplašio se; i počevši tonuti, povika govoreći: Gospodine, spasi me!
31 Isus odmah pruži ruku, uhvati ga i reče mu: " Malovjerni, zašto si posumnjao?"
32 Kad su ušli u lađu, vjetar je prestao.
33 Tada pristupiše oni koji bijahu u lađi i pokloniše mu se govoreći: Ti si uistinu Sin Božji.
34 Kad prijeđoše, dođoše u zemlju Genezaret.
35 I kad su ljudi iz onoga mjesta saznali za njega, razaslali su po svoj okolici i doveli k njemu sve koji su bili bolesni;
36 I zamoliše ga da se samo dotaknu ruba njegove haljine; i svi koji su se dotakli ostadoše potpuno zdravi.

POGLAVLJE 15

1 Tada pristupiše Isusu pismoznanci i farizeji iz Jeruzalema govoreći:
2 Zašto tvoji učenici krše predaju starijih? jer ne peru ruke kad jedu kruh.
3 A on im odgovori: " Zašto i vi svojom predajom kršite zapovijed Božju?"
4 Jer Bog je zapovjedio, govoreći: Poštuj oca svoga i majku i: Tko opsuje oca ili majku, neka smrću umre.
5 Ali vi kažete: Tko god rekne svome ocu ili svojoj majci: 'To je dar, što god da ti ja koristim';
6 I ne poštuj svoga oca i svoje majke, bit će slobodan. Tako ste svojom predajom obesmislili Božju zapovijed.
7 Licemjeri, dobro je o vama prorokovao Izaija govoreći:
8 Ovaj mi se narod ustima približava i časti me usnama svojim; ali srce im je daleko od mene.

9 Ali uzalud mi se klanjaju, naučavajući nauke, zapovijedi
ljudske.
10 I sazva mnoštvo i reče im: " Čujte i razumite!
11 Ne onečišćuje čovjeka ono što ulazi u usta; ali ono što
izlazi iz usta, to onečišćuje čovjeka.
12 Tada pristupiše njegovi učenici i rekoše mu: "Znaš li da
su se farizeji sablaznili kad su čuli ovu riječ?"
13 A on odgovori: " Svaka biljka koju nije usadio Otac moj
nebeski, bit će iskorijenjena."
14 Pustite ih: oni su slijepi vođe slijepaca. A ako slijepac
slijepca vodi, obojica će pasti u jarak.
15 Tada Petar odgovori i reče mu: "Objasni nam ovu
prispodobu."
16 A Isus reče: " Zar i vi još ne razumijete?"
17 Zar još ne shvaćate da sve što ulazi na usta ide u trbuh i
izbacuje se na zrak?
18 Ali ono što izlazi iz usta izlazi iz srca; i oni kaljaju
čovjeka.
19 Jer iz srca izlaze zle misli, ubojstva, preljubi, bludnosti,
krađe, lažna svjedočanstva, bogohuljenja.
20 To su stvari koje onečišćuju čovjeka, ali jesti neopranih
ruku ne onečišćuje čovjeka.
21 Tada Isus ode odande i zaputi se u krajeve Tira i Sidona.
22 I gle, žena Kanaanka iziđe iz istih krajeva i zavapi mu
govoreći: Smiluj mi se, Gospodine, Sine Davidov! moju
kćer teško muči vrag.
23 Ali on joj ne odgovori ni riječi. I pristupiše mu učenici i
zamoliše ga: Otpusti je! jer ona viče za nama.
24 A on odgovori: " Poslan sam samo k izgubljenim
ovcama doma Izraelova."
25 Ona pristupi i pokloni mu se govoreći: "Gospodine,
pomozi mi!"
26 A on odgovori: " Ne priliči djeci uzeti kruh i baciti ga
psićima."
27 Ona reče: "Istina je, Gospodine! Ipak psi jedu mrvice
koje padaju sa stola njihovih gospodara."
28 Tada joj Isus odgovori: " O ženo, velika je tvoja vjera!
Neka ti bude kako hoćeš." I njezina kći ozdravi od tog časa.
29 Isus ode odande i dođe blizu Galilejskog mora. i popeo
se na goru i sjeo ondje.
30 I pristupi k njemu veliko mnoštvo, imajući sa sobom
hrome, slijepe, nijeme, sakate i mnoge druge, i baci ih pred
Isusove noge; i on ih je izliječio:
31 Do te mjere da se mnoštvo čudilo kad su vidjeli nijeme
da govore, sakate da su zdravi, hrome da hodaju i slijepe da
vide; i slavili su Boga Izraelova.
32 Tada Isus dozva svoje učenike i reče: " Žao mi je
mnoštva jer već tri dana stoje kod mene i nemaju što jesti.
Neću ih otpustiti postne da ne klonu na putu."
33 Rekoše mu njegovi učenici: "Odakle nam toliko kruha u
pustinji da nasitimo toliko mnoštvo?"
34 A Isus im reče: " Koliko kruhova imate?" A oni rekoše:
Sedam i nekoliko ribica.
35 I zapovjedi mnoštvu da sjedne na zemlju.
36 I uze onih sedam kruhova i ribe, zahvali, razlomi ih i
dade svojim učenicima, a učenici mnoštvu.
37 I svi su jeli i nasitili se, a preostalog mesa skupili su
sedam punih košara.
38 A onih koji su jeli bilo je četiri tisuće ljudi, osim žena i
djece.
39 I otpusti mnoštvo, uze lađu i dođe u krajeve Magdale.

POGLAVLJE 16

1 Dođoše i farizeji sa saducejima i kušajući ga zamoliše da
im pokaže znak s neba.
2 On im odgovori: " Kad je večer, vi kažete: Bit će lijepo
vrijeme, jer je nebo crveno."
3 A ujutro: Danas će biti ružno vrijeme, jer je nebo crveno
i tamno. O vi licemjeri, vi možete raspoznati lice neba; ali
zar ne možete raspoznati znakove vremena?
4 Opak i preljubnički naraštaj traži znak; i neće mu se dati
znak osim znaka Jone proroka. I ostavi ih i ode.
5 A kad su njegovi učenici došli na drugu stranu, zaboravili
su uzeti kruha.
6 Tada im Isus reče: " Pazite i čuvajte se farizejskog i
saducejskog kvasca!"
7 I raspravljahu među sobom: "To je zato što nismo uzeli
kruha."
8 Kad Isus to opazi, reče im: " Malovjerni, zašto
raspravljate među sobom što kruha niste ponijeli?"
9 Zar još ne razumijete i ne sjećate se onih pet kruhova od
pet tisuća i koliko ste košara skupili?
10 Ni sedam kruhova od četiri tisuće, ni koliko košara ste
skupili?
11 Kako ne shvaćate da vam ne rekoh o kruhu da se čuvate
farizejskog i saducejskog kvasca?
12 Tada su shvatili da im je rekao da se ne čuvaju kvasca
kruha, nego nauka farizejskog i saducejskog.
13 Kad je Isus došao u krajeve Cezareje Filipove, upita
svoje učenike govoreći: Što ljudi govore za koga ja, Sin
Čovječji?
14 Oni rekoše: "Jedni da si Ivan Krstitelj; drugi da si Ilija; i
drugi, Jeremija, ili jedan od proroka.
15 On im reče: "A vi kažete tko sam ja?"
16 Šimun Petar odgovori i reče: Ti si Krist, Sin Boga
živoga.
17 Isus mu odgovori: " Blago tebi, Šimune, sine Jonin, jer
tijelo i krv ti to ne otkriše, nego Otac moj koji je na
nebesima."
18 A i ja tebi kažem: ti si Petar i na ovoj stijeni sagradit ću
Crkvu svoju; i vrata paklena neće ga nadvladati.
19 Tebi ću dati ključeve kraljevstva nebeskoga: i što god
svežeš na zemlji, bit će svezano na nebu; i što god odriješiš
na zemlji, bit će odriješeno na nebu.
20 Tada zapovjedi svojim učenicima da nikome ne govore
da je on Isus Krist.
21 Otada je Isus počeo pokazivati svojim učenicima kako
mora ići u Jeruzalem i pretrpjeti mnogo od starješina,
glavara svećeničkih i pismoznanaca, biti ubijen i treći dan
uskrsnuti.
22 Tada ga Petar uze i poče ga odvraćati govoreći: "Neka ti
bude, Gospodine! Tebi se to neće dogoditi!"
23 Ali on se okrenu i reče Petru: " Odlazi od mene, sotono!
Ti si mi sablazan, jer ti ne misliš što je Božje, nego što je
ljudsko."
24 Tada reče Isus svojim učenicima: " Hoće li tko za
mnom, neka se odreče samoga sebe, neka uzme svoj križ i
neka me slijedi."
25 Jer tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga; a tko god
izgubi život svoj poradi mene, naći će ga.
26 Jer što koristi čovjeku ako dobije sav svijet, a izgubi
dušu svoju? ili što će čovjek dati u zamjenu za dušu svoju?

27 Jer će Sin Čovječji doći u slavi Oca svoga sa svojim anđelima; a zatim će nagraditi svakog čovjeka prema njegovim djelima.
28 Zaista, kažem vam, ima nekih koji ovdje stoje, koji neće okusiti smrti dok ne vide Sina Čovječjega gdje dolazi u svome kraljevstvu.

POGLAVLJE 17

1 I nakon šest dana uze Isus Petra, Jakova i Ivana, brata njegova, i izvede ih na goru visoku same,
2 I preobrazi se pred njima: lice mu zasja poput sunca, a haljina mu posta bijela poput svjetlosti.
3 I gle, ukazaše im se Mojsije i Ilija koji s njim razgovarahu.
4 Tada Petar odgovori i reče Isusu: "Gospodine, dobro nam je ovdje biti. Ako hoćeš, načinimo ovdje tri sjenica; jedan za tebe, jedan za Mojsija i jedan za Iliju.
5 Dok je on još govorio, gle, svijetli ih oblak zasjeni, i gle, glas iz oblaka koji reče: Ovo je Sin moj ljubljeni, koji mi je po volji; čujte ga vi.
6 Kad to čuše učenici, padoše ničice i silno se prestrašiše.
7 Isus pristupi, dotače ih se i reče: " Ustanite i ne bojte se!"
8 Kad podigoše oči, ne vidješe nikoga osim Isusa.
9 Kad su sišli s gore, zapovjedi im Isus: " Nikomu ne kažite viđenje dok Sin Čovječji ne uskrsne od mrtvih."
10 I upitaše ga njegovi učenici: "Zašto onda pismoznanci govore da Ilija mora prije doći?"
11 A Isus odgovori i reče im: " Ilija će doista prvi doći i sve obnoviti."
12 Ali ja vam kažem da je Ilija već došao, ali ga nisu poznali, nego su učinili s njim što su htjeli. Tako će i Sin Čovječji trpjeti od njih.
13 Tada su učenici razumjeli da im je govorio o Ivanu Krstitelju.
14 Kad su došli do mnoštva, pristupi mu neki čovjek, klekne pred njim i reče:
15 Gospodine, smiluj se mome sinu, jer je luđak i jako izmučen, jer često pada u vatru, a često u vodu.
16 Doveo sam ga tvojim učenicima, ali ga nisu mogli izliječiti.
17 Tada Isus odgovori: " O rode nevjerni i pokvareni, dokle ću biti s vama?" dokle ću te trpjeti? dovedite ga ovamo k meni.
18 I Isus prekori đavla; i on iziđe iz njega: i dijete ozdravi istog časa.
19 Tada pristupiše učenici k Isusu nasamo i rekoše: "Zašto ga mi ne bismo mogli istjerati?"
20 A Isus im reče: " Zbog vaše nevjere; zaista, kažem vam, ako imate vjere koliko zrno gorušičino, reći ćete ovoj gori: Premjesti se odavde onamo!" i uklonit će se; i ništa vam neće biti nemoguće.
21 Ali ovaj se rod ne izgoni osim molitvom i postom.
22 I dok su boravili u Galileji, Isus im reče: Sin Čovječji bit će predan u ruke ljudske.
23 I ubit će ga, i treći će dan uskrsnuti. I bilo im je neizmjerno žao.
24 Kad dođoše u Kafarnaum, pristupiše Petru oni koji primahu porez i rekoše: "Ne plaća li vaš učitelj danak?"
25 On reče: Da. I kad uđe u kuću, spriječi ga Isus govoreći: Što ti se čini, Šimune? od koga kraljevi zemaljski uzimaju carinu ili danak? vlastite djece ili tuđinaca?
26 Kaže mu Petar: "Od stranaca." Reče mu Isus: "Onda su djeca slobodna."
27 No, da ih ne sablaznimo, idi ti na more, baci udicu i uzmi ribu koja prva ispliva; i kad mu otvoriš usta, naći ćeš novčić: uzmi i daj im za mene i za sebe.

POGLAVLJE 18

1 U isto vrijeme pristupiše učenici Isusu govoreći: Tko je najveći u kraljevstvu nebeskom?
2 Isus dozva k sebi malo dijete i postavi ga usred njih,
3 I reče: Zaista, kažem vam, ako se ne obratite i ne postanete kao djeca, nećete ući u kraljevstvo nebesko.
4 Tko se dakle ponizi kao ovo dijete, taj je najveći u kraljevstvu nebeskom.
5 I tko god primi jedno takvo malo dijete u moje ime, mene prima.
6 A tko sablazni jednoga od ovih najmanjih koji vjeruju u mene, bolje bi mu bilo da mu se objesi mlinski kamen o vrat i da potone u dubinu morsku.
7 Teško svijetu zbog sablazni! jer mora doći do uvreda; ali jao onom čovjeku preko kojeg dolazi sablazan!
8 Stoga, ako te tvoja ruka ili tvoja noga sablazni, odsijeci ih i baci od sebe: bolje ti je da uđeš u život klonul ili osakaćen, nego da imaš dvije ruke ili dvije noge da budeš bačen u vječni oganj.
9 I ako te tvoje oko sablažnjava, iskopaj ga i baci od sebe: bolje ti je s jednim okom u život ući nego s dva oka biti bačen u pakao ognjeni.
10 Pazite da ne prezrete ni jednoga od ovih malenih! jer ja vam kažem da njihovi anđeli na nebu uvijek gledaju lice Oca mojega koji je na nebesima.
11 Jer je Sin Čovječji došao spasiti izgubljeno.
12 Kako ti se čini? Ako tko ima stotinu ovaca, pa jedna od njih zaluta, zar ne ostavi devedeset i devet i ode u planinu i traži onu koja je zalutala?
13 I ako je nađe, zaista, kažem vam, više se raduje toj ovci negoli onih devedeset i devet koje nisu zalutale.
14 Tako i nije volja Oca vašega koji je na nebesima da jedan od ovih malenih propadne.
15 Ako ti se pak brat tvoj ogriješi, idi i reci mu krivnju između sebe i njega nasamo: ako te posluša, zadobio si brata svoga.
16 Ali ako te ne usliši, uzmi sa sobom još jednoga ili dvojicu da se svaka riječ potvrdi u ustima dvaju ili trojice svjedoka.
17 Ako li ih zanemari, reci to crkvi; ali ako zanemari crkvu, neka ti bude kao poganin i carinik.
18 Zaista, kažem vam, što god svežete na zemlji, bit će svezano na nebu; i što god odriješite na zemlji, bit će odriješeno na nebu.
19 Opet vam kažem: ako se dvojica od vas na zemlji slože u bilo čemu što zamole, dat će im Otac moj koji je na nebesima.
20 Jer gdje su dvojica ili trojica sabrana u moje ime, tu sam i ja među njima.
21 Petar pristupi k njemu i reče: "Gospodine, koliko puta da mu oprostim brata mojega protiv mene grijehom?" do sedam puta?
22 Isus mu reče: " Ne kažem ti do sedam puta, nego do sedamdeset puta sedam."

23 Stoga je kraljevstvo nebesko prispodobljeno jednom kralju koji je htio voditi računa o svojim slugama.
24 Kad je počeo računati, dovedoše mu jednoga koji mu je dugovao deset tisuća talenata.
25 Ali budući da nije imao platiti, njegov je gospodar zapovjedio da se proda on, njegova žena, djeca i sve što je imao te da se plati.
26 Sluga tada pade ničice i pokloni mu se govoreći: "Gospodine, imaj strpljenja sa mnom i sve ću ti platiti."
27 Tada se gospodar toga sluge sažali, odriješi ga i oprosti mu dug.
28 Ali onaj isti sluga iziđe i nađe jednoga od svojih susluga, koji mu je bio dužan sto denara, pa ga digne na njega i uhvati ga za gušu govoreći: "Plati mi što duguješ!"
29 Njegov susluga pade mu pred noge i zamoli ga govoreći: Imaj strpljenja sa mnom i sve ću ti platiti.
30 Ali on ne htjede, nego ode i baci ga u tamnicu dok ne plati dug.
31 Kad su njegovi susluge vidjeli što se dogodilo, jako su se požalili te su došli i rekli svome gospodaru sve što se dogodilo.
32 Tada mu njegov gospodar, nakon što ga je pozvao, reče: O, slugo zao, oprostio sam ti sav taj dug, jer si me želio.
33 Nije li se i ti trebao sažaliti nad svojim suslugom, kao što sam se ja smilovao tebi?
34 Njegov se gospodar razgnjevi i predade ga mučiteljima dok ne isplati sav dug.
35 Tako će Otac moj nebeski učiniti s vama ako ne oprostite svaki od srca svome bratu prijestupe svoje.

POGLAVLJE 19

1 I dogodi se da kad Isus završi ove riječi, ode iz Galileje i dođe u krajeve Judeje s onu stranu Jordana;
2 Za njim je išlo veliko mnoštvo; i on ih je tamo izliječio.
3 Dođoše k njemu i farizeji, kušajući ga i rekoše mu: "Je li dopušteno čovjeku iz svake razloga otpustiti svoju ženu?"
4 A on im odgovori: Niste li čitali da ih je Stvoritelj u početku stvorio kao muško i žensko?
5 I reče: Zbog toga će čovjek ostaviti oca i majku da prione uza svoju ženu i bit će njih dvoje jedno tijelo?
6 Stoga više nisu dvoje, nego jedno tijelo. Što dakle Bog združi, čovjek neka ne rastavlja.
7 Oni mu rekoše: "Zašto je onda Mojsije zapovjedio da se izda otpusnica i da se ona otpusti?"
8 Reče im: Mojsije vam je zbog tvrdoće srca vašeg dopustio da otpustite svoje žene; ali od početka nije bilo tako.
9 A ja vam kažem: Tko god otpusti svoju ženu, osim zbog bluda, i oženi se drugom, čini preljub; i tko se oženi otpuštenom, čini preljub.
10 Rekoše mu njegovi učenici: "Ako je čovjeku tako sa ženom, nije dobro ženiti se."
11 A on im reče: " Ne mogu svi primiti ovu riječ osim oni kojima je dana."
12 Jer postoje neki eunusi koji su tako rođeni iz utrobe svoje majke; i postoje neki eunusi koje su ljudi uškopili; a postoje eunusi koji su sami sebe učinili eunusima radi kraljevstva nebeskog. Tko može primiti, neka primi.
13 Tada mu dovedoše djećicu da položi ruke na njih i pomoli se, a učenici im prijetiše.
14 Ali Isus reče: " Pustite dječicu i ne branite im da dolaze k meni! Jer takvih je kraljevstvo nebesko."
15 On položi ruke na njih i ode odande.
16 I gle, netko pristupi i reče mu: "Učitelju dobri, što da učinim dobroga da imam život vječni?"
17 A on mu reče: Zašto me zoveš dobrim? nitko nije dobar osim jednoga, to jest Boga; ali hoćeš li ući u život, drži zapovijedi.
18 Kaže mu: Koji? Isus je rekao: Ne ubij, ne počini preljub, ne kradi, ne svjedoči lažno,
19 Poštuj oca svoga i majku svoju, i Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe.
20 Mladić mu reče: Sve sam to čuvao od mladosti svoje; što mi još nedostaje?
21 Reče mu Isus: " Hoćeš li savršen biti, idi i prodaj sve što imaš i podaj siromasima, i imat ćeš blago na nebu. Dođi i slijedi me."
22 Kad je mladić čuo tu riječ, otišao je žalostan jer je imao velik imetak.
23 Tada reče Isus svojim učenicima: " Zaista, kažem vam, teško će bogataš ući u kraljevstvo nebesko."
24 I opet vam kažem: Lakše je devi proći kroz iglene uši nego bogatašu ući u kraljevstvo Božje.
25 Kad su to čuli njegovi učenici, začudiše se vrlo govoreći: Tko se dakle može spasiti?
26 Ali Isus ih pogleda i reče im: " Ljudima je to nemoguće." ali Bogu je sve moguće.
27 Tada Petar odgovori i reče mu: "Evo, mi smo sve ostavili i pošli za tobom." što ćemo dakle imati?
28 A Isus im reče: Zaista, kažem vam, vi koji ste me slijedili, u ponovnom rođenju, kad Sin Čovječji bude sjedio na prijestolju svoje slave, i vi ćete sjediti na dvanaest prijestolja, sudeći dvanaest plemena Božjih. Izrael.
29 I svaki koji je ostavio kuće, ili braću, ili sestre, ili oca, ili majku, ili ženu, ili djecu, ili zemlju, radi moga imena, primit će stostruko i baštinit će život vječni.
30 Ali mnogi prvi bit će posljednji; i posljednji će biti prvi.

POGLAVLJE 20

1 Doista, kraljevstvo je nebesko kao kad domaćin rano ujutro iziđe unajmiti radnike u svoj vinograd.
2 I kad se dogovori s radnicima za novčić na dan, posla ih u svoj vinograd.
3 I iziđe oko treće ure i ugleda druge kako besposleni stoje na tržnici,
4 I reče im; Idite i vi u vinograd i dat ću vam što je pravo. I otišli su svojim putem.
5 Opet iziđe oko šeste i devete ure i učini isto.
6 Oko jedanaeste ure iziđe i nađe druge gdje besposleni stoje, pa im reče: Zašto stojite ovdje cijeli dan besposleni?
7 Oni mu rekoše: "Nitko nas nije unajmio." Kaže im: Idite i vi u vinograd! i što god je pravo, to ćete i primiti.
8 Kad je pala večer, reče gospodar vinograda svom upravitelju: Pozovi radnike i daj im plaću, počevši od posljednjih do prvih.
9 I kad dođoše najamnici oko jedanaeste ure, primiše svaki po denar.
10 Ali kad prvi dođoše, misliše da će više dobiti; i oni su isto tako dobili svaki novčić.
11 Kad su to primili, mrmljali su protiv domaćina kuće,

12 Govoreći: Ovi posljednji radili su samo jedan sat, a ti si ih izjednačio s nama, koji smo podnijeli teret i žegu dana.
13 Ali on odgovori jednome od njih: "Prijatelju, ne činim ti ništa krivo! Nisi li pristao sa mnom za novčić?"
14 Uzmi ono što je tvoje i idi svojim putem: ja ću ovom posljednjem dati, kao i tebi.
15 Nije li mi dopušteno činiti što hoću sa svojim? Zar je tvoje oko zlo, jer sam ja dobar?
16 Tako će posljednji biti prvi, a prvi posljednji; jer mnogi su pozvani, ali je malo izabranih.
17 Uspinjući se u Jeruzalem, Isus odvoji putem dvanaestoricu učenika i reče im:
18 Evo, idemo gore u Jeruzalem; i Sin Čovječji bit će predan glavarima svećeničkim i pismoznancima, i oni će ga osuditi na smrt,
19 I predat će ga poganima da se rugaju, bičuju i razapnu; i treći će dan uskrsnuti.
20 Tada pristupi k njemu majka Zebedejeve djece sa svojim sinovima, klanjajući mu se i tražeći nešto od njega.
21 A on joj reče: Što hoćeš? Ona mu reče: Daj da ova moja dva sina sjede, jedan s desne, a drugi s lijeve strane u tvome kraljevstvu.
22 Ali Isus odgovori i reče: Ne znate što ištete. Možete li piti čašu koju ću ja piti i krstiti se krštenjem kojim se ja krstim? Oni mu rekoše: Možemo.
23 I reče im: Pit ćete moju čašu i krstit ćete se krštenjem kojim sam ja kršten, ali sjediti meni zdesna ili slijeva, nije moje da dam, nego će biti dano onima za koje je pripravljeno od moga Oca.
24 Kad su desetorica to čula, razgnjevila su se na dvojicu braće.
25 Ali Isus ih pozva k sebi i reče: " Znate da knezovi narodima vladaju nad njima i velikaši im vladaju."
26 Ali među vama neka ne bude tako: nego tko hoće među vama biti velik, neka vam bude poslužitelj;
27 Tko hoće među vama biti prvi, neka vam bude sluga.
28 Kao što ni Sin Čovječji nije došao da mu služe, nego da služi i život svoj dade kao otkupninu za mnoge.
29 I dok su odlazili iz Jerihona, veliko mnoštvo ga je slijedilo.
30 I gle, dva slijepca sjediše kraj puta, kad čuše da Isus prolazi, povikaše: "Smiluj nam se, Gospodine, Sine Davidov!"
31 Mnoštvo ih je prekoravalo da šute, ali su oni još jače vikali: "Smiluj nam se, Gospodine, Sine Davidov!"
32 Isus se zaustavi, pozva ih i reče: " Što hoćete da vam učinim?"
33 Kažu mu: "Gospodine, da nam se oči otvore."
34 Isus im se sažali pa se dotače njihovih očiju i odmah progledaše te pođoše za njim.

POGLAVLJE 21

1 A kad su se približili Jeruzalemu i stigli u Betfagu do Maslinske gore, posla Isus dva učenika,
2 Rekavši im: " Idite u selo nasuprot vama i odmah ćete naći privezanu magaricu i magare s njom; odriješite ih i dovedite k meni."
3 I ako vam tko rekne što, recite: Gospodin ih treba; i odmah će ih poslati.
4 Sve se to dogodilo da se ispuni što je rekao prorok:
5 Recite kćeri sionskoj: Evo, kralj tvoj dolazi k tebi, krotak, sjedi na magarcu i na magaretu, ždrijebu magaretu.
6 Učenici odoše i učiniše kako im je Isus zapovjedio.
7 I dovedoše magarca i magare, obukoše ih u svoje haljine i posadoše ga na njih.
8 I vrlo veliko mnoštvo rasprostre svoje haljine po putu; drugi su rezali grane s drveća i slamom ih postavljali po putu.
9 A mnoštvo koje je išlo ispred i za njim klicalo je: Hosana Sinu Davidovu! Blagoslovljen koji dolazi u ime Gospodnje! Hosana u visini.
10 Kad je došao u Jeruzalem, sav se grad uskomešao govoreći: Tko je to?
11 A mnoštvo reče: "Ovo je Isus, prorok iz Nazareta Galilejskoga."
12 I Isus uđe u hram Božji i istjera sve prodavače i kupce u hramu, i prevrne stolove mjenjačima novca i sjedala prodavačima golubova,
13 I reče im: " Pisano je: Kuća moja neka se zove Dom molitve." ali vi ste od njega napravili pećinu razbojničku.
14 I pristupiše k njemu u hramu slijepi i hromi; i on ih je izliječio.
15 Kad su glavari svećenički i pismoznanci vidjeli čudesa koja je činio i djecu kako viču u Hramu i govore: "Hosana Sinu Davidovu!" bili su jako nezadovoljni,
16 I reče mu: "Čuješ li što ovi govore?" A Isus im reče: Da; Zar nikad niste čitali: Iz usta djece i odojčadi sačinio si hvalu?
17 On ih ostavi i iziđe iz grada u Betaniju. i ondje je odsjeo.
18 Kad se ujutro vraćao u grad, ogladnio je.
19 Kad ugleda smokvu na putu, dođe do nje, ali ne nađe na njoj ništa, osim samo lišća, i reče joj: Neka ti više ne raste plod dovijeka! I sad se smokva osušila.
20 Kad to vidješe učenici, začudiše se govoreći: "Kako se brzo smokva osušila!"
21 Isus im odgovori: " Zaista, kažem vam, ako imate vjere i ne posumnjate, učinit ćete ne samo ono što je učinjeno smokvi, nego i ako ovoj gori kažete: Makni se , i budi bačen u more; bit će učinjeno.
22 I sve, što god zaištete u molitvi vjerujući, primit ćete.
23 Kad je ušao u Hram, dok je naučavao, pristupiše mu glavari svećenički i starješine naroda i rekoše: "Kojom vlašću to činiš?" a tko ti je dao tu vlast?
24 A Isus odgovori i reče im: " I ja ću vas jedno upitati; ako mi kažete, i ja ću vam reći kojom vlašću to činim."
25 Krštenje Ivanovo, odakle je bilo? s neba ili od ljudi? I oni su razmišljali u sebi: Ako kažemo: s neba; reći će nam: Zašto mu tada ne povjerovaste?
26 Ali ako kažemo: Od ljudi; bojimo se naroda; jer svi drže Ivana za proroka.
27 Oni odgovoriše Isusu: "Ne znamo." A on im reče: " Ni ja vama ne kažem kojom vlašću ovo činim."
28 Ali što vi mislite? Neki čovjek je imao dva sina; i dođe prvome i reče mu: sinko, idi radi danas u mom vinogradu.
29 On odgovori: "Neću", ali se poslije pokaja i ode.
30 I dođe drugome i reče mu isto. A on odgovori: "Idem, gospodine!" - i ne ode.
31 Je li od njih dvojice izvršio volju svoga oca? Kažu mu: Prvi. Isus im reče: Zaista, kažem vam, carinici i bludnice idu prije vas u kraljevstvo Božje.
32 Jer Ivan je došao k vama na putu pravednosti, ali mu ne povjerovaste, nego carinici i bludnice povjerovaše njemu, a

vi, kad to vidjeste, ne pokajaste se poslije da mu povjerujete.
33 Čujte drugu prispodobu: Bio je neki domaćin, koji je posadio vinograd, ogradio ga unaokolo, iskopao u njemu tijesak, sagradio kulu, dao ga vinogradarima i otišao u daleku zemlju.
34 A kad se približilo vrijeme plodova, poslao je svoje sluge vinogradarima da prime plodove.
35 I vinogradari su uhvatili njegove sluge i jednoga pretukli, drugoga ubili, a trećega kamenovali.
36 Opet posla druge sluge, više od prvih, i oni učiniše s njima isto.
37 Ali najzad posla k njima svoga sina govoreći: "Štovat će moga sina."
38 Kad su vinogradari vidjeli sina, rekoše među sobom: "Ovo je nasljednik!" hajde da ga ubijemo i da se dočepamo njegove baštine.
39 I uhvatiše ga, izbaciše iz vinograda i ubiše.
40 Kad dakle dođe gospodar vinograda, što će učiniti s onim vinogradarima?
41 Oni mu rekoše: "On će jadno uništiti te zle ljude, a svoj će vinograd dati drugim vinogradarima, koji će mu davati plodove u svoje vrijeme."
42 Kaže im Isus: " Zar nikada niste čitali u Pismima: Kamen koji odbaciše graditelji, on postade glava od ugla: to je od Gospodina i divno je u našim očima?"
43 Zato vam kažem: Kraljevstvo Božje bit će vam oduzeto i dano narodu koji donosi njegove plodove.
44 Tko god padne na ovaj kamen, razbit će se, a na koga god padne, samljet će ga u prah.
45 Kad su glavari svećenički i farizeji čuli njegove prispodobe, shvatiše da o njima govori.
46 Ali kad su htjeli dići ruke na njega, pobojahu se mnoštva jer ga uzeše za proroka.

POGLAVLJE 22

1 A Isus odgovori i ponovno im progovori u prispodobama i reče:
2 Kraljevstvo je nebesko kao kad neki kralj sklopi svadbu svome sinu,
3 I posla svoje sluge da pozovu one koji su bili pozvani na svadbu, ali oni ne htjedoše doći.
4 Opet posla druge sluge govoreći: Recite uzvanicima: Evo, pripremio sam svoj objed: moji su volovi i moja ugojena mladunčad zaklani i sve je spremno: dođite na svadbu.
5 Ali oni to zanemariše i odoše, jedan na svoju farmu, drugi na svoju trgovinu.
6 Ostatak je uzeo njegove sluge, izgrdio ih i ubio.
7 Ali kad je kralj to čuo, razgnjevi se, posla svoju vojsku i uništi te ubojice i spali njihov grad.
8 Tada reče svojim slugama: "Svadba je spremna, ali uzvanici nisu bili dostojni."
9 Idite, dakle, na ceste, i koje god nađete, pozivajte na svadbu.
10 Sluge pak iziđoše na puteve i skupiše sve koje nađoše, i zle i dobre, i svadba bijaše opremljena gostima.
11 Kad je kralj ušao da vidi goste, ugleda ondje čovjeka koji nije imao svadbeno ruho.
12 A on mu reče: "Prijatelju, kako si ušao ovamo bez svadbenog ruha?" I ostao je bez riječi.
13 Tada reče kralj slugama: "Svežite mu ruke i noge, odvedite ga i bacite u tamu krajnju." ondje će biti plač i škrgut zuba.
14 Jer mnogo je pozvanih, ali je malo izabranih.
15 Tada odoše farizeji i savjetovahu se kako bi ga upleli u govor.
16 I poslaše k njemu svoje učenike s Herodijancima govoreći: Učitelju, znamo da si istinit i da poučavaš Božji put u istini i ne mariš ni za koga, jer ne gledaš na osobu.
17 Reci nam dakle: Što ti se čini? Je li dopušteno davati danak caru ili nije?
18 Ali Isus opazi njihovu zloću i reče: Što me iskušavate, licemjeri?
19 Pokažite mi danak. I donesoše mu novčić.
20 I reče im: Čija je ovo slika i natpis?
21 Rekoše mu: Cezarevo. Tada im reče: Vratite dakle caru ono što je carevo; a Bogu ono što je Božje.
22 Čuvši te riječi, začudiše se, ostaviše ga i odoše.
23 Isti dan pristupiše mu saduceji, koji govore da nema uskrsnuća, i upitaše ga:
24 Govoreći: Učitelju, Mojsije je rekao: Ako tko umre bez djece, njegov brat neka se oženi njegovom ženom i podigne potomstvo svome bratu.
25 Bilo je među nama sedmero braće: prvi, pošto se oženio, umrije i, ne ostavivši potomstva, ostavi ženu svome bratu.
26 Tako i drugi, i treći do sedmoga.
27 Najzad je umrla i žena.
28 Dakle, o uskrsnuću, čija će ona biti žena od sedmorice? jer svi su je imali.
29 Isus im odgovori: Varate se što ne poznajete Pisma ni sile Božje.
30 Jer o uskrsnuću niti se žene niti udaju, nego su kao anđeli Božji na nebu.
31 A što se tiče uskrsnuća mrtvih, niste li čitali što vam je rekao Bog:
32 Ja sam Bog Abrahamov, i Bog Izakov, i Bog Jakovljev? Bog nije Bog mrtvih, nego živih.
33 Kad je mnoštvo to čulo, začudi se njegovu nauku.
34 Ali kad su farizeji čuli da je ušutkao saduceje, okupiše se.
35 Tada ga jedan od njih, koji bijaše odvjetnik, upita, kušajući ga, i reče:
36 Učitelju, koja je najveća zapovijed u Zakonu?
37 Isus mu reče: Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svim umom svojim.
38 Ovo je prva i najveća zapovijed.
39 A druga je njoj slična: Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe.
40 O ovim dvjema zapovijedima počiva sav Zakon i Proroci.
41 Dok su farizeji bili okupljeni, Isus ih upita:
42 Govoreći: Što mislite o Kristu? čiji je on sin? Rekoše mu: Sin Davidov.
43 Reče im: Kako ga onda David u duhu naziva Gospodinom govoreći:
44 Reče GOSPODIN mome Gospodinu: Sjedi mi s desne strane dok ne položim tvoje neprijatelje za podnožje tvojim nogama?
45 Ako ga David naziva Gospodinom, kako mu je sin?
46 I nitko mu nije mogao odgovoriti ni riječi, niti se itko od toga dana usudio pitati ga više.

POGLAVLJE 23

1 Tada reče Isus mnoštvu i svojim učenicima:
2 Rekavši: Književnici i farizeji sjede na Mojsijevoj stolici.
3 Sve, dakle, što god vam kažu, čuvajte i činite; ali ne činite po djelima njihovim, jer oni govore, a ne čine.
4 Jer oni vežu bremena teška i teška za nošenje i stavljaju ih na ljudska pleća; ali ih sami neće pomaknuti ni jednim svojim prstom.
5 Ali sva svoja djela čine da ih ljudi vide: proširuju svoje filakterije i proširuju rubove svojih haljina,
6 I volite gornje prostorije na gozbama i prva mjesta u sinagogama,
7 I pozdrave na trgovima, i da ih ljudi zovu: Rabi, Rabi!
8 Ali ne dajte se zvati učiteljem: jer jedan je vaš Učitelj, Krist; i svi ste vi braća.
9 I ocem ne zovite nikoga na zemlji jer jedan je vaš Otac koji je na nebesima.
10 Ne zovite se ni učiteljima, jer jedan je vaš Učitelj, Krist.
11 Ali najveći među vama neka vam bude sluga.
12 Tko god se uzvisi, bit će ponižen; a tko se ponizi bit će uzvišen.
13 Ali jao vama, pismoznanci i farizeji, licemjeri! jer zatvarate kraljevstvo nebesko pred ljudima, jer niti sami ulazite, niti dopuštate onima koji ulaze.
14 Teško vama, pismoznanci i farizeji, licemjeri! jer proždirete kuće udovičke i lažno se dugo molite: zato ćete primiti težu osudu.
15 Teško vama, pismoznanci i farizeji, licemjeri! jer vi obilazite more i kopno kako biste napravili jednog prozelita, a kad on postane, učinite ga dvostruko većim djetetom pakla od sebe.
16 Jao vama, slijepi vođe, koji govorite: 'Zakune li se tko hramom, nije ništa' ali tko se kune hramskim zlatom, dužnik je!
17 Vi bezumnici i slijepci! Što je veće, zlato ili hram koji zlato posvećuje?
18 I: Tko se zakune žrtvenikom, nije ništa; ali tko se zakune darom koji je na njemu, kriv je.
19 Vi bezumnici i slijepci! Što je veće, dar ili žrtvenik koji dar posvećuje?
20 Tko se dakle zakune žrtvenikom, kune se njime i svime što je na njemu.
21 I tko se kune Hramom, kune se njime i Onim koji u njemu prebiva.
22 Tko se zaklinje nebom, kune se prijestoljem Božjim i onim koji sjedi na njemu.
23 Teško vama, pismoznanci i farizeji, licemjeri! jer plaćate desetinu od metvice, anisa i kima, a izostavili ste važnije stvari zakona, pravosuđa, milosrđa i vjere: ovo ste trebali činiti, a ono drugo ne ostavljati neučinjenim.
24 Vođe slijepi, koji cijedite komarca, a gutate devu.
25 Teško vama, pismoznanci i farizeji, licemjeri! jer vi čistite izvana čašu i zdjelu, a iznutra su puni grabeža i pretjerivanja.
26 Farizeju slijepi, očisti najprije ono što je unutar čaše i zdjele, da i izvana budu čisti.
27 Teško vama, pismoznanci i farizeji, licemjeri! jer vi ste slični obijeljenim grobovima, koji doista izvana izgledaju lijepi, ali su iznutra puni mrtvačkih kostiju i svake nečistoće.
28 Tako i vi izvana ljudima izgledate pravedni, a iznutra ste puni licemjerja i bezakonja.
29 Teško vama, pismoznanci i farizeji, licemjeri! jer gradite grobove prorocima i ukrašavate grobove pravednika,
30 I reci: Da smo bili u danima svojih otaca, ne bismo bili sudionici s njima u krvi proroka.
31 Stoga sami sebi svjedočite da ste sinovi onih koji su ubijali proroke.
32 Dopunite dakle mjeru otaca svojih.
33 Vi zmije, vi naraštaje zmija, kako možete izbjeći prokletstvo pakla?
34 Zato, evo, šaljem vam proroke, mudrace i pismoznance; a neke ćete od njih pobiti i razapeti; a neke ćete od njih bičevati u svojim sinagogama i progoniti od grada do grada.
35 Da dođe na vas sva pravedna krv prolivena na zemlji, od krvi pravednoga Abela do krvi Zaharije, sina Barakijina, kojega ste ubili između Hrama i žrtvenika.
36 Zaista, kažem vam, sve će ovo doći na ovaj naraštaj.
37 Jeruzaleme, Jeruzaleme, koji ubijaš proroke i kamenuješ one koji su ti poslani, koliko sam puta htio skupiti djecu tvoju, kao što kvočka skuplja svoje piliće pod krila, i ne htjedoste!
38 Evo, ostavlja vam se kuća vaša pusta.
39 Jer, kažem vam, nećete me više vidjeti dok ne kažete: Blagoslovljen Onaj koji dolazi u ime Gospodnje!

POGLAVLJE 24

1 Isus iziđe i ode iz hrama, a njegovi učenici pristupiše k njemu da mu pokažu građevine hrama.
2 A Isus im reče: Ne vidite li sve ovo? Zaista, kažem vam, ovdje neće ostati ni kamen na kamenu koji se neće srušiti.
3 Dok je sjedio na Maslinskoj gori, pristupiše mu učenici nasamo govoreći: "Reci nam kada će to biti?" i koji će biti znak tvoga dolaska i kraja svijeta?
4 Isus im odgovori: " Pazite da vas tko ne zavede."
5 Jer će mnogi doći u moje ime govoreći: Ja sam Krist; i mnoge će prevariti.
6 I čut ćete za ratove i glasine o ratovima: gledajte da se ne uznemirite, jer sve se to mora dogoditi, ali još nije kraj.
7 Jer će narod ustati protiv naroda, i kraljevstvo protiv kraljevstva, i bit će gladi, pošasti i potresa na raznim mjestima.
8 Sve je to početak žalosti.
9 Tada će vas predavati na muke i ubijat će vas, i svi će vas narodi mrziti zbog imena mojega.
10 I tada će se mnogi sablazniti, izdavat će jedni druge i mrziti jedni druge.
11 I ustat će mnogi lažni proroci i mnoge će zavesti.
12 A budući da će se bezakonje umnožiti, ljubav će mnogih ohladnjeti.
13 Ali tko ustraje do kraja, bit će spašen.
14 I ovo će se evanđelje kraljevstva propovijedati po svem svijetu za svjedočanstvo svim narodima; i tada će doći kraj.
15 Kad, dakle, ugledate grozotu pustoši, o kojoj govori prorok Daniel, kako stoji na svetom mjestu (tko čita, neka razumije):
16 Tada koji budu u Judeji neka bježe u gore!
17 Tko je na krovu, neka ne silazi da uzme štogod iz svoje kuće.

18 Tko je u polju, neka se ne vraća natrag da uzme svoje
haljine.
19 A jao trudnicama i dojiljama u one dane!
20 Ali molite se da vaš bijeg ne bude zimi ni u subotu.
21 Jer tada će biti velika nevolja kakve nije bilo od
postanka svijeta do sada, niti će je ikada biti.
22 I ako se ti dani ne skrate, nijedno tijelo ne bi bilo
spašeno; ali radi izabranih ti će se dani skratiti.
23 Tada ako vam tko rekne: Evo, ovdje je Krist ili ondje!
ne vjerujte.
24 Jer pojavit će se lažni Kristi i lažni proroci i pokazat će
velike znakove i čudesa; do te mjere da, ako je moguće,
prevare i same izabrane.
25 Gle, rekao sam ti prije.
26 Stoga, ako vam kažu: Evo ga u pustinji! ne izlazi: gle,
on je u tajnim odajama; ne vjerujte.
27 Jer kao što munja izlazi s istoka i sije do zapada; tako će
biti i s dolaskom Sina Čovječjega.
28 Jer gdje god je strvina, ondje će se skupiti orlovi.
29 Odmah nakon nevolje onih dana, sunce će potamnjeti, i
mjesec neće dati svoje svjetlosti, i zvijezde će padati s neba,
i sile će se nebeske poljuljati.
30 I tada će se pokazati znak Sina Čovječjega na nebu; i
tada će proplakati sva plemena zemaljska i vidjet će Sina
Čovječjega gdje dolazi na oblacima nebeskim s moći i
velikom slavom.
31 I poslat će svoje anđele s velikim zvukom trube, i oni će
skupiti njegove izabranike s četiri vjetra, s jednog kraja
neba do drugog.
32 Sada naučite prispodobu o smokvi; Kad mu grana još
omekša i prolista, znate da je ljeto blizu.
33 Tako i vi, kad sve ovo vidite, znajte da je blizu, na
vratima.
34 Zaista, kažem vam, ovaj naraštaj neće proći dok se sve
ovo ne ispuni.
35 Nebo i zemlja će proći, ali moje riječi neće proći.
36 A o onom danu i času nitko ne zna, ni anđeli nebeski,
nego samo moj Otac.
37 Ali kao što je bilo u dane Noine, takav će biti i dolazak
Sina Čovječjega.
38 Jer kao što su u dane prije potopa jeli i pili, ženili se i
udavali, sve do dana kad je Noe ušao u korablju,
39 I nisu znali dok nije došao potop i sve ih odnio; tako će
biti i s dolaskom Sina Čovječjega.
40 Tada će dvojica biti u polju; jedan će se uzeti, a drugi
ostaviti.
41 Dvije će žene mljeti u mlinu; jedan će se uzeti, a drugi
ostaviti.
42 Bdijte, dakle, jer ne znate u koji će čas doći vaš
Gospodin.
43 Ali ovo znajte: da je domaćin znao u koju će stražu
lopov doći, bdio bi i ne bi dopustio da mu se kuća provali.
44 Budite dakle i vi pripravni jer Sin Čovječji dolazi u čas
u koji ne mislite.
45 Tko je, dakle, vjeran i mudar sluga, kojega je njegov
gospodar postavio nad svojim ukućanima da im daje hrane
u pravo vrijeme?
46 Blago onome sluzi kojega njegov gospodar kad dođe
nađe da tako radi.
47 Zaista, kažem vam, postavit će ga nad svim dobrima
svojim.
48 Ali ako taj zli sluga rekne u svom srcu: Moj gospodar
odgađa svoj dolazak;
49 I počet će udarati svoje drugove, jesti i piti s pijanima;
50 Gospodar toga sluge doći će u dan kad ga ne očekuje, i
u čas kojega ne zna,
51 I rasjeći će ga i dati mu dio s licemjerima: ondje će biti
plač i škrgut zuba.

POGLAVLJE 25

1 Tada će kraljevstvo nebesko biti kao deset djevica koje
uzeše svoje svjetiljke i iziđoše u susret zaručniku.
2 Pet ih je bilo mudrih, a pet ludih.
3 Bezumnici su uzeli svoje svjetiljke, a ulja nisu ponijeli sa
sobom.
4 Ali mudri uzeše ulja u svoje posude sa svojim
svjetiljkama.
5 Dok je zaručnik čekao, sve su zadrijemale i zaspale.
6 U ponoć se začu vika: "Evo zaručnika dolazi!" izađite mu
u susret.
7 Tada ustadoše sve te djevice i dotjeraše svoje svjetiljke.
8 A lude rekoše mudrima: Daj nam svoga ulja! jer su se
naše svjetiljke ugasile.
9 Ali mudri odgovoriše: Nije tako; da ne bude dovoljno za
nas i za vas; nego idite radije k prodavačima i kupite sebi.
10 Dok su one išle kupiti, dođe zaručnik; i oni koji bijahu
spremni uđoše s njim na svadbu: i vrata se zatvoriše.
11 Poslije su došle i druge djevice govoreći: "Gospodine,
Gospodine, otvori nam!"
12 Ali on odgovori: "Zaista, kažem vam, ne poznajem
vas."
13 Bdijte, dakle, jer ne znate ni dana ni časa u koji će Sin
Čovječji doći.
14 Jer kraljevstvo je nebesko kao kad čovjek putujući u
daleku zemlju dozva svoje sluge i preda im svoj imetak.
15 Jednome je dao pet talenata, drugome dva, a trećemu
jedan; svakome prema njegovim sposobnostima; i odmah
krenuo na put.
16 Tada onaj koji je primio pet talenata ode i trguje s njima
te im načini drugih pet talenata.
17 Tako i onaj koji je primio dva, stekao je i druga dva.
18 Ali onaj koji ga je primio ode, iskopa zemlju i sakri
novac svoga gospodara.
19 Nakon dugo vremena dođe gospodar tih slugu i
obračuna se s njima.
20 I tako pristupi onaj koji je primio pet talenata i donese
drugih pet talenata govoreći: "Gospodine, dao si mi pet
talenata; evo, dobio sam uz njih još pet talenata."
21 Njegov mu gospodar reče: "Dobro, slugo dobri i vjerni!
U malome si bio vjeran, nad mnogim ću te postaviti! Uđi u
radost gospodara svoga."
22 Priđe i onaj koji je primio dva talenta i reče: "Gospodine,
dao si mi dva talenta; evo, uz njih sam dobio još dva
talenta."
23 Gospodar mu reče: "Dobro, dobri i vjerni slugo!" u
malome si bio vjeran, nad mnogim ću te postaviti: uđi u
radost gospodara svoga.
24 Tada pristupi onaj koji je primio jedan talent i reče:
"Gospodine, znao sam te da si tvrd čovjek, žanješ gdje nisi
sijao i skupljaš gdje nisi sijao."
25 Uplaših se, odoh i sakrih tvoj talent u zemlju: evo, tvoj
je.

26 Odgovori njegov gospodar i reče mu: Slugo zao i lijeni, ti si znao da žanjem gdje nisam sijao i skupljam gdje nisam sijao.
27 Trebao si, dakle, dati moj novac mjenjaču, pa bih ja, kad sam došao, primio svoj s kamatom.
28 Uzmite dakle od njega talent i dajte ga onome koji ima deset talenata.
29 Jer svakomu tko ima dat će se i obilovat će, a onome tko nema oduzet će se i ono što ima.
30 A beskorisnog slugu izbacite u tamu krajnju: ondje će biti plač i škrgut zubi.
31 Kad Sin Čovječji dođe u slavi svojoj i svi sveti anđeli s njim, tada će sjesti na prijestolje slave svoje.
32 Pred njim će se sabrati svi narodi, i on će ih razlučiti jedne od drugih, kao što pastir razlučuje svoje ovce od jaraca.
33 I postavit će ovce sebi zdesna, a koze slijeva.
34 Tada će kralj reći onima s desne strane: Dođite, blagoslovljeni Oca mojega, primite u baštinu kraljevstvo pripravljeno za vas od postanka svijeta.
35 Jer ogladnjeh i dadoste mi jesti; žedan bijah i napojiste me; stranac bijah i primiste me.
36 Go, i odjenuste me, bolestan bijah, i pohodiste me, u tamnici bijah, i dođoste k meni.
37 Tada će mu pravednici odgovoriti: "Gospodine, kada smo te vidjeli gladnog i nahranili te?" ili žedan i napojio te?
38 Kad te vidjesmo stranca i primismo te? ili gol i obukao te?
39 Ili kada te vidjesmo bolesna ili u tamnici i dođosmo k tebi?
40 A kralj će im odgovoriti: Zaista, kažem vam, što god učiniste jednome od ove moje najmanje braće, meni učiniste.
41 Tada će reći i onima s lijeve strane: Idite od mene, prokleti, u oganj vječni, pripravljen đavlu i anđelima njegovim!
42 Jer ogladnjeh, i ne daste mi jesti, ožednio sam, i ne napoiste me.
43 Stranac bijah i niste me primili, go i niste me odjenuli, bolestan i u tamnici i niste me posjetili.
44 Tada će mu i oni odgovoriti: "Gospodine, kad te vidjesmo gladna, ili žedna, ili stranca, ili gola, ili bolesna, ili u tamnici, i ne poslužismo ti?"
45 Tada će im odgovoriti: Zaista, kažem vam, što god ne učiniste jednome od ovih najmanjih, meni niste učinili.
46 Ovi će otići u muku vječnu, a pravednici u život vječni.

POGLAVLJE 26

1 I dogodi se, kad je Isus završio sve ove riječi, reče svojim učenicima:
2 Znate da je nakon dva dana blagdan Pashe i Sin Čovječji se predaje da bude razapet.
3 Tada se skupiše glavari svećenički, pismoznanci i starješine naroda u palaču velikog svećenika, koji se zvao Kajfa,
4 I dogovoriše se da Isusa prijevarom uhvate i ubiju.
5 Ali oni rekoše: "Ne na blagdan, da ne bude bune u narodu."
6 Kad je Isus bio u Betaniji, u kući Šimuna gubavca,
7 Priđe mu žena s alabastrenom kutijom vrlo dragocjene pomasti i izlije mu je na glavu dok je sjedio za stolom.
8 Kad to vidješe njegovi učenici, razgnjeviše se govoreći: "Čemu ovo rasipanje?"
9 Jer ova se pomast mogla skupo prodati i dati siromasima.
10 Kad je Isus to razumio, reče im: " Što smetate ženi?" jer ona je dobro djelo nada mnom učinila.
11 Jer siromahe uvijek imate sa sobom; ali mene nemaš uvijek.
12 Jer kad je izlila ovu pomast na moje tijelo, učinila je to za moj ukop.
13 Zaista, kažem vam, gdje god se bude propovijedalo ovo evanđelje po cijelom svijetu, pripovijedat će se i ovo što je ova žena učinila njoj na spomen.
14 Tada jedan od dvanaestorice, zvan Juda Iškariotski, ode glavarima svećeničkim,
15 I reče im: Što ćete mi dati pa ću vam ga predati? I sklopiše s njim savez za trideset srebrnjaka.
16 I od tada je tražio priliku da ga izda.
17 A prvi dan Blagdana beskvasnih kruhova pristupiše učenici Isusu govoreći mu: "Gdje hoćeš da ti pripravimo da blaguješ pashu?"
18 I reče: " Idi u grad k takvome čovjeku i reci mu: Učitelj kaže: Moje je vrijeme blizu." U tvojoj ću kući svetkovati Pashu sa svojim učenicima.
19 Učenici su učinili kako im je Isus naredio. i pripremiše pashu.
20 Kad je pala večer, sjede s dvanaestoricom.
21 I dok su jeli, reče: " Zaista, kažem vam, jedan će me od vas izdati."
22 I bijahu vrlo ožalošćeni te mu svaki od njih poče govoriti: "Gospodine, nisam li ja?"
23 A on odgovori: " Tko umoči ruku sa mnom u zdjelu, taj će me izdati."
24 Sin Čovječji ide kako je za njega pisano, ali jao onom čovjeku koji izda Sina Čovječjega! bilo bi dobro za tog čovjeka da se nije rodio.
25 Juda, izdajica, odgovori: "Učitelju, nisam li ja?" On mu reče: Rekao si.
26 I dok su blagovali, Isus uze kruh, blagoslovi ga, razlomi ga i dade učenicima i reče: " Uzmite, jedite!" ovo je moje tijelo.
27 I uze čašu, zahvali i dade im govoreći: Pijte iz nje svi!
28 Jer ovo je krv moja Novoga zavjeta, koja se za mnoge prolijeva na oproštenje grijeha.
29 Ali, kažem vam, neću više piti od ovoga roda trsova do onoga dana kad ću ga s vama piti novoga u kraljevstvu Oca svojega.
30 I otpjevavši hvalospjev, iziđoše na Maslinsku goru.
31 Tada im reče Isus: " Svi ćete se vi ove noći sablazniti o mene, jer je pisano: Udarit ću pastira i ovce će se razbježati."
32 Ali kad uskrsnem, ići ću pred vama u Galileju.
33 Petar mu odgovori: "Ako će se svi ljudi sablazniti o tebe, ja se nikada neću sablazniti."
34 Isus mu reče: " Zaista, kažem ti, ove noći, prije nego pijetao zapjeva, triput ćeš me se odreći."
35 Petar mu reče: "Ako bih i umro s tobom, neću te se odreći." Isto rekoše i svi učenici.
36 Tada dođe Isus s njima u mjesto zvano Getsemani i reče učenicima: " Sjednite ovdje dok ja odem i pomolim se onamo."
37 I uzevši sa sobom Petra i oba sina Zebedejeva, poče tugovati i tugovati.

38 Tada im reče: Duša mi je nasmrt žalosna; ostanite ovdje
i bdijte sa mnom.
39 I ode malo dalje, pade ničice i pomoli se govoreći: "
Oče moj, ako je moguće, neka me mimoiđe ova čaša, ali ne
kako ja hoću, nego kako ti hoćeš."
40 I dođe k učenicima i nađe ih kako spavaju pa reče Petru:
" Što, niste mogli jedan sat bdjeti sa mnom?"
41 Bdijte i molite da ne padnete u napast: duh je voljan, ali
je tijelo slabo.
42 Opet ode drugi put i pomoli se govoreći: " Oče moj, ako
me ovaj kalež ne mimoiđe da ga ne pijem, budi volja
tvoja!"
43 I dođe i opet ih nađe kako spavaju jer su im oči bile
teške.
44 I ostavi ih, opet ode i pomoli se treći put govoreći iste
riječi.
45 Tada dođe k svojim učenicima i reče im: " Spavajte i
odmorite se! Evo, približio se čas i Sin Čovječji predaje se
u ruke grešnicima."
46 Ustani, idemo: evo, blizu je onaj koji me izdaje.
47 I dok je on još govorio, gle, dođe Juda, jedan od
dvanaestorice, i s njim veliko mnoštvo s mačevima i
motkama, od glavara svećeničkih i starješina naroda.
48 A onaj koji ga izdajica dade im znak govoreći: Koga
god poljubim, to je on; čvrsto ga držite.
49 I odmah pristupi Isusu i reče: "Zdravo, učitelju!" i
poljubio ga.
50 A Isus mu reče: " Prijatelju, zašto si došao?" Tada
pristupiše, digoše ruke na Isusa i uhvatiše ga.
51 I gle, jedan od onih koji bijahu s Isusom pruži ruku,
izvuče mač i udari slugu velikoga svećenika i odsječe mu
uho.
52 Tada mu Isus reče: Vrati svoj mač na njegovo mjesto,
jer svi koji se mača hvataju od mača će i izginuti.
53 Misliš li da se sada ne mogu moliti svom Ocu, a on će
mi odmah dati više od dvanaest legija anđela?
54 Ali kako će se dakle ispuniti Pisma da tako mora biti?
55 U onaj isti čas reče Isus mnoštvu: " Kao na lopova izišli
ste s mačevima i motkama da me uhvatite?" Svaki sam dan
sjedio s vama i poučavao u hramu, i niste me uhvatili.
56 Ali sve je to učinjeno da se ispune spisi proročki. Tada
ga svi učenici ostaviše i pobjegoše.
57 Oni koji su uhvatili Isusa odvedoše ga velikom
svećeniku Kajfi, gdje su se sakupili pismoznanci i
starješine.
58 Petar ga je izdaleka slijedio do palače velikog svećenika,
ušao i sjeo sa slugama da vidi svršetak.
59 A glavari svećenički, starješine i cijelo vijeće tražili su
lažna svjedočanstva protiv Isusa da ga ubiju;
60 Ali ne nađe nikoga: da, premda su mnogi lažni svjedoci
došli, ipak ne nađoše nikoga. Na kraju su došla dva lažna
svjedoka,
61 I reče: "Ovaj je rekao: "Mogu razrušiti hram Božji i
sagraditi ga za tri dana."
62 Veliki svećenik ustade i reče mu: "Ništa ne odgovaraš?"
što ovi svjedoče protiv tebe?
63 Ali Isus je šutio. A veliki mu svećenik odgovori i reče:
Zaklinjem te živim Bogom da nam kažeš jesi li ti Krist, Sin
Božji.
64 Reče mu Isus: " Ti si rekao; ali ja vam kažem: od sada
ćete vidjeti Sina Čovječjega gdje sjedi zdesna Sile i dolazi
na oblacima nebeskim."
65 Tada veliki svećenik razdrije haljine govoreći: "Pohulio
je!" što nam još trebaju svjedoci? gle, sada ste čuli njegovo
bogohuljenje.
66 Što ti misliš? Oni odgovoriše i rekoše: On je krivac
smrti.
67 Tada su mu pljuvali u lice i udarali ga; a drugi su ga
udarali dlanovima,
68 Govoreći: Proreci nam, Kriste, tko je onaj koji te udari?
69 A Petar je sjedio vani u palači, a k njemu pristupi
djevojka i reče: "I ti si bio s Isusom Galilejcem."
70 Ali on zaniječe pred svima govoreći: Ne znam što
govoriš.
71 Kad je izašao na trijem, ugleda ga druga sluškinja i reče
onima koji su bili ondje: I ovaj je bio s Isusom iz Nazareta.
72 I opet zaniječe uz zakletvu: Ne poznajem tog čovjeka.
73 Poslije nekog vremena pridoše k njemu oni koji su
ondje stajali i rekoše Petru: "I ti si sigurno jedan od njih!"
jer te govor tvoj odaje.
74 Tada je počeo proklinjati i zaklinjati se govoreći: Ne
poznajem tog čovjeka. I odmah se oglasi pijetao.
75 I sjeti se Petar riječi Isusove, koja mu reče: Prije nego
pijetao zapjeva, triput ćeš me se odreći. I iziđe i gorko
zaplaka.

POGLAVLJE 27

1 Kad je svanulo jutro, dogovoriše se svi glavari svećenički
i starješine naroda protiv Isusa da ga ubiju.
2 I kad ga svezaše, odvedoše ga i predadoše namjesniku
Ponciju Pilatu.
3 Tada Juda, koji ga bijaše izdao, vidjevši da je osuđen,
pokaja se i vrati trideset srebrnika glavarima svećeničkim i
starješinama,
4 Govoreći: Sagriješio sam što sam izdao nevinu krv. A oni
rekoše: Što se to nama tiče? vidi ti to.
5 I baci srebrnike u Hram, ode, ode i objesi se.
6 A veliki svećenički uzeše srebrnike i rekoše: "Nije
dopušteno staviti ih u riznicu jer je to cijena krvi."
7 Oni se posavjetovaše i kupiše njima lončarevu njivu da u
njoj pokapaju strance.
8 Zato se ono polje zove polje krvi do dana današnjega.
9 Tada se ispuni što je rekao prorok Jeremija: I uzeše
trideset srebrnika, cijenu onoga koji je bio procijenjen,
koga su procijenili sinovi Izraelovi;
10 I dadoh ih za njivu lončarevu, kako mi je Gospodin
odredio.
11 Isus stade pred upravitelja, a upravitelj ga upita: "Jesi li
ti kralj židovski?" A Isus mu reče: Ti kažeš.
12 A kad su ga glavari svećenički i starješine optužili, nije
ništa odgovorio.
13 Tada mu Pilat reče: "Zar ne čuješ koliko protiv tebe
svjedoče?"
14 A on mu ne odgovori ni na jednu riječ; toliko da se
namjesnik silno začudio.
15 Na toj gozbi upravitelj je imao običaj pustiti narodu
zarobljenika, koga bi oni htjeli.
16 Tada su imali uglednog zarobljenika po imenu Baraba.
17 Kad se dakle sabraše, reče im Pilat: "Koga hoćete da
vam pustim?" Baraba ili Isus koji se zove Krist?
18 Jer je znao da su ga iz zavisti predali.

19 Kad je sjeo na sudačku stolicu, posla mu žena njegova: "Nemoj ništa činiti s tim pravednikom, jer sam danas u snu mnogo pretrpjela zbog njega."
20 Ali glavari svećenički i starješine nagovoriše mnoštvo da zamole Barabu, a Isusa ubiju.
21 Namjesnik im odgovori: "Hoćete li koga od ove dvojice da vam pustim?" Rekli su, Baraba.
22 Kaže im Pilat: "Što ću dakle s Isusom koji se zove Krist?" Svi mu rekoše: neka se razapne!
23 A namjesnik reče: "Zašto, kakvo je zlo učinio?" Ali oni još jače povikaše: Neka bude razapet!
24 Kad je Pilat vidio da ništa ne može pomoći, nego da se diže metež, uze vode i opere ruke pred mnoštvom govoreći: "Nevin sam u krvi ovoga pravednika. Pazite vi."
25 Tada sav narod odgovori: "Krv njegova na nas i na djecu našu!"
26 Tada im pusti Barabu, a Isusa izbiče i preda ga na razapinjanje.
27 Tada namjesnikovi vojnici odvedoše Isusa u predvorje i okupiše oko njega svu četu vojnika.
28 I svukoše ga i obukoše ga u grimiznu haljinu.
29 I spletoše krunu od trnja, metnu mu je na glavu i dadoše mu trsku u desnicu, pa kleknuvši pred njim na koljena, rugahu mu se govoreći: Zdravo, kralju židovski!
30 I pljuvali su na njega, uzimali trsku i udarali ga po glavi.
31 Nakon što mu se narugaše, skinuše s njega plašt, obukoše ga u njegovu odjeću i odvedoše ga da ga razapnu.
32 I kad su izlazili, naišli su na čovjeka iz Cirene, po imenu Šimun; njega su prisilili da nosi njegov križ.
33 I kad dođoše do mjesta zvanog Golgota, to jest mjesto lubanje,
34 Dali su mu piti ocat pomiješan sa žuči, ali kad je okusio, nije htio piti.
35 I razapeše ga i razdijeliše haljine njegove bacivši kocku da se ispuni što je rekao prorok: Razdijeliše haljine moje među sobom i za odjeću moju baciše kocku.
36 I sjedeći, promatrahu ga ondje;
37 I postavi mu nad glavu njegovu optužbu napisanu: Ovo je Isus, kralj židovski.
38 Tada bijahu s njim razapeta dva razbojnika, jedan zdesna, a drugi slijeva.
39 A prolaznici su ga grdili, mašući glavama,
40 I govoreći: Ti koji razvaljuješ Hram i za tri ga dana sagradiš, spasi samoga sebe! Ako si Sin Božji, siđi s križa.
41 Isto tako i veliki svećenički, s pismoznancima i starješinama, rekoše mu:
42 Druge je spasio; sebe ne može spasiti. Ako je on kralj Izraela, neka sada siđe s križa i vjerovat ćemo mu.
43 Uzdao se u Boga; neka ga sada izbavi, ako ga hoće, jer reče: 'Sin sam Božji'.
44 I razbojnici, koji bijahu s njim razapeti, baciše mu ga na zube.
45 A od šeste ure nasta tama po svoj zemlji do devete ure.
46 Oko devete ure Isus povika iza glasa: " Eli, Eli, lama sabahtani?" to jest: Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?
47 Neki od onih koji su ondje stajali, čuvši to, rekoše: "Ovaj čovjek zove Iliju."
48 I odmah jedan od njih otrča, uze spužvu, napuni je octom, natakne na trsku i dade mu piti.
49 Ostali rekoše: "Pusti, da vidimo hoće li doći Ilija da ga spasi."
50 Isus opet povika iza glasa i izdahnu.
51 I gle, hramski se zastor razdrije napola od vrha do dna; i zemlja se potrese, i stijene se raspuknu;
52 I otvoriše se grobovi; i mnoga tijela usnulih svetaca ustadoše,
53 I iziđoše iz grobova nakon njegova uskrsnuća, uđoše u sveti grad i pokazaše se mnogima.
54 Kad satnik i oni koji su s njim čuvali Isusa, vidjevši potres i što se dogodilo, silno se prestrašiše govoreći: "Ovo je zaista Sin Božji."
55 I izdaleka su gledale mnoge žene koje su slijedile Isusa iz Galileje služeći mu.
56 Među kojima je bila Marija Magdalena, i Marija, majka Jakovljeva i Josijina, i majka Zebedejeve djece.
57 Kad je pala večer, dođe bogati čovjek iz Arimateje, imenom Josip, koji je i sam bio Isusov učenik.
58 On ode k Pilatu i zamoli tijelo Isusovo. Tada je Pilat zapovjedio da se preda tijelo.
59 Kad je Josip uzeo tijelo, zamotao ga je u čisto platno.
60 I položi ga u svoju novu grobnicu, koju bijaše isklesao u stijeni; otkotrlja veliki kamen na vrata grobnice i ode.
61 A ondje bijahu Marija Magdalena i druga Marija, sjedile su nasuprot grobu.
62 Sutradan, nakon dana priprave, skupiše se glavari svećenički i farizeji k Pilatu,
63 Govoreći: Gospodine, sjećamo se da je onaj varalica još za života rekao: Nakon tri dana uskrsnut ću.
64 Zapovjedi dakle da se grob čuva do trećeg dana, da ne bi njegovi učenici došli noću, ukrali ga i rekli narodu: Uskrsnuo je od mrtvih! Tako će posljednja zabluda biti gora od prve.
65 Pilat im reče: "Imate stražu; idite i osigurajte je koliko možete."
66 Tako su otišli i osigurali grobnicu, zapečativši kamen i postavivši stražu.

POGLAVLJE 28

1 Na kraju subote, kad je počelo svitati prema prvom danu tjedna, dođoše Marija Magdalena i druga Marija da vide grob.
2 I gle, nasta veliki potres, jer anđeo Gospodnji siđe s neba, pristupi, odvali kamen od vrata i sjede na njega.
3 Lice mu bijaše poput munje, a haljine bijele poput snijega.
4 Od straha od njega čuvari su se potresli i postali kao mrtvi.
5 Anđeo odgovori ženama: "Ne bojte se, jer znam da tražite Isusa raspetoga."
6 Nema ga ovdje: uskrsnuo je, kako reče. Dođite, vidite mjesto gdje je ležao Gospodin.
7 Idite brzo i recite njegovim učenicima da je uskrsnuo od mrtvih. i gle, on ide pred vama u Galileju; ondje ćete ga vidjeti: evo, rekao sam vam.
8 I oni brzo odoše od groba sa strahom i velikom radošću; i otrča javiti svojim učenicima.
9 I kad su išli javiti njegovim učenicima, gle, Isus ih susreće govoreći: " Zdravo!" I oni pristupiše, uhvatiše ga za noge i pokloniše mu se.
10 Tada im Isus reče: " Ne bojte se! Idite i javite mojoj braći neka idu u Galileju i ondje će me vidjeti."

11 Kad su oni išli, gle, neki od straže uđoše u grad i priopćiše glavarima svećeničkim sve što se dogodilo.
12 I kad se okupiše sa starješinama i posavjetovaše se, dadoše veliki novac vojnicima,
13 Govoreći: Recite, njegovi su učenici došli noću i ukrali ga dok smo mi spavali.
14 A ako to dozna namjesniku, mi ćemo ga uvjeriti i osigurati vas.
15 Uzeli su novac i učinili kako su bili naučeni, a ta se riječ pročula među Židovima sve do danas.
16 Tada jedanaestorica učenika odoše u Galileju, na goru kamo im je Isus odredio.
17 Kad ga vidješe, pokloniše mu se, ali neki posumnjaše.
18 Isus pristupi i reče im: " Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji."
19 Idite dakle i naučite sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga.
20 Učeći ih da drže sve što sam vam zapovjedio; i evo, ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta. Amen.

Evanđelje po Marku

POGLAVLJE 1

1 Početak evanđelja Isusa Krista, Sina Božjega;
2 Kao što je pisano u prorocima: Evo, šaljem svoga glasnika pred licem tvojim, koji će pripraviti put tvoj pred tobom.
3 Glas viče u pustinji: Pripravite put Gospodinu, poravnite mu staze!
4 Ivan je krstio u pustinji i propovijedao krštenje obraćenja za oproštenje grijeha.
5 I iziđe k njemu sva judejska zemlja i Jeruzalemci, i sve ih on krsti u rijeci Jordanu ispovijedajući svoje grijehe.
6 Ivan je bio odjeven u devinu dlaku i kožni pojas oko bokova; i jeo je skakavce i divlji med;
7 I propovijedao je govoreći: Za mnom dolazi jači od mene, kojemu nisam dostojan sagnuti se i odriješiti mu remenje na obući.
8 Ja sam vas krstio vodom, ali on će vas krstiti Duhom Svetim.
9 U one dane dođe Isus iz Nazareta u Galileji i krsti ga Ivan u Jordanu.
10 I odmah izlazeći iz vode, ugleda otvorena nebesa i Duha kako silazi na njega poput goluba.
11 I dođe glas s neba: Ti si Sin moj ljubljeni, koji mi je po volji.
12 I odmah ga Duh odvede u pustinju.
13 Bio je ondje u pustinji četrdeset dana, iskušavan od Sotone; i bio je s divljim zvijerima; a anđeli su mu služili.
14 Nakon što je Ivan bačen u tamnicu, Isus dođe u Galileju propovijedajući evanđelje o kraljevstvu Božjem,
15 I govoreći: Ispunilo se vrijeme i približilo se kraljevstvo Božje: obratite se i vjerujte evanđelju.
16 Dok je hodao pokraj Galilejskog mora, ugleda Šimuna i Andriju, brata mu, kako bacaju mrežu u more, jer bijahu ribari.
17 A Isus im reče: " Hajdete za mnom i učinit ću da postanete ribari ljudi."
18 Oni odmah ostaviše svoje mreže i pođoše za njim.
19 I kad je otišao malo dalje odande, ugleda Jakova, sina Zebedejeva, i Ivana, brata njegova, koji također bijahu u lađi krpajući mreže.
20 I odmah ih pozva, a oni ostaviše svoga oca Zebedeja u lađi s najamnicima i pođoše za njim.
21 I uđoše u Kafarnaum; i odmah u subotu uđe u sinagogu i poučavaše.
22 I bijahu zapanjeni njegovim naukom jer ih je poučavao kao onaj koji ima vlast, a ne kao pismoznanci.
23 U njihovoj sinagogi bijaše čovjek opsjednut nečistim duhom. a on je povikao,
24 Govoreći: Ostavite nas! što mi imamo s tobom, Isuse Nazarećanine? jesi li nas došao uništiti? Znam te tko si, Svetac Božji.
25 Isus mu zaprijeti: " Umukni i iziđi iz njega!"
26 I kad ga je nečisti duh rastrgao i povikao iza glasa, izašao je iz njega.
27 I svi su bili zaprepašteni, tako da su se pitali: "Što je ovo?" koja je ovo nova doktrina? jer s vlašću zapovijeda čak i nečistim duhovima, i oni ga slušaju.
28 I odmah se proču glas o njemu po svoj galilejskoj okolici.
29 I odmah, kad iziđoše iz sinagoge, uđoše s Jakovom i Ivanom u kuću Šimuna i Andrije.
30 Ali majka Šimunove žene ležala je bolesna od groznice i odmah mu rekoše za nju.
31 On pristupi, uhvati je za ruku i podigne je; i odmah ju je groznica ostavila, te im je služila.
32 Uvečer, kad je sunce zašlo, dovedoše k njemu sve bolesne i opsjednute.
33 Sav se grad skupio pred vratima.
34 I izliječio je mnoge bolesnike od raznih bolesti i izgonio mnoge đavle; i ne dadoše đavolima da govore jer su ga poznavali.
35 A ujutro, još prije dana, ustade, iziđe, ode na samotno mjesto i ondje se moli.
36 Šimun i oni koji bijahu s njim pođoše za njim.
37 Kad ga nađoše, rekoše mu: Svi te traže.
38 A on im reče: " Hajdemo u susjedna mjesta da i ondje propovijedam; jer sam zato izišao."
39 I propovijedao je u njihovim sinagogama po svoj Galileji i izgonio zloduhe.
40 I pristupi k njemu gubavac, preklinje ga i klekne pred njim i reče mu: "Ako hoćeš, možeš me očistiti."
41 Isus, sažalivši se, pruži ruku, dotače ga se i reče mu: " Hoću!" budi čist.
42 Čim je to rekao, guba je odmah nestala s njega i on se očistio.
43 On mu oštro zaprijeti i odmah ga otpusti;
44 I reče mu: " Pazi, nikome ništa ne govori, nego idi, pokaži se svećeniku i prinesi za svoje očišćenje ono što je zapovjedio Mojsije, njima za svjedočanstvo."
45 Ali on iziđe i poče to naveliko objavljivati i rasplamsavati o tome, tako da Isus više nije mogao otvoreno ući u grad, nego je bio vani u pustim mjestima; i dolazili su k njemu sa svih strana.

POGLAVLJE 2

1 I opet uđe u Kafarnaum nakon nekoliko dana; a pročulo se da je u kući.
2 I odmah se okupiše mnogi, tako da nije bilo mjesta da ih primi, čak ni pred vratima; i on im navijesti Riječ.
3 I dođoše k njemu noseći jednoga uzetoga kojega su četvorica nosila.
4 A kako mu se nisu mogli približiti zbog naroda, otkrili su krov gdje je bio; i kad su ga razvalili, spustili su postelju na kojoj je ležao uzet.
5 Kad Isus vidje njihovu vjeru, reče uzetome: " Sine, oprošteni su ti grijesi!"
6 Ali ondje su sjedili neki od pismoznanaca i razmišljali u svojim srcima,
7 Zašto ovaj čovjek tako huli? tko može opraštati grijehe osim jedinoga Boga?
8 I odmah kad Isus duhom opazi da tako razmišljaju u sebi, reče im: " Što tako razmišljate u svojim srcima?"
9 Je li lakše reći uzetome: Oprošteni su ti grijesi! ili reći: Ustani, uzmi svoju postelju i hodi?
10 Ali da znate da Sin Čovječji ima vlast na zemlji opraštati grijehe (govori uzetome)
11 Kažem ti: ustani, uzmi svoju postelju i idi u svoju kuću.

12 I odmah ustade, uze postelju i iziđe pred svima; tako da su svi bili zadivljeni i slavili Boga govoreći: Nikada to nismo vidjeli na ovaj način.
13 I iziđe opet uz more; i sve se mnoštvo obratilo k njemu i on ih je poučavao.
14 I kad je prolazio, ugleda Levija, sina Alfejeva, gdje sjedi na carini, pa mu reče: " Pođi za mnom!" I on ustade i pođe za njim.
15 I dogodi se da, dok je Isus sjedio za stolom u njegovoj kući, mnogi carinici i grešnici sjedili su zajedno s Isusom i njegovim učenicima; jer ih je bilo mnogo i slijedili su ga.
16 Kad su ga pismoznanci i farizeji vidjeli gdje jede s carinicima i grešnicima, rekoše njegovim učenicima: "Kako to da jede i pije s carinicima i grešnicima?"
17 Kad to ču Isus, reče im: " Liječnika ne trebaju zdravi, nego bolesni. Nisam došao pozvati pravednike, nego grešnike na obraćenje."
18 I učenici Ivanovi i farizejski postiše; dođu i kažu mu: "Zašto učenici Ivanovi i farizejski poste, a tvoji učenici ne poste?"
19 A Isus im reče: " Mogu li svatovi postiti dok je zaručnik s njima?" dokle god imaju mladoženju sa sobom, ne mogu postiti.
20 Ali će doći dani kada će im se uzeti zaručnik, i tada će postiti u one dane.
21 Nitko ne prišiva komada novoga sukna na staru haljinu; inače se novi komad koji ga je ispunio odvaja od staroga, a poderina postaje gora.
22 I nitko ne ulijeva novo vino u stare mjehove; inače će novo vino probušiti mjehove, i vino će se proliti, a mjehovi će se pokvariti; ali novo vino treba staviti u nove mjehove.
23 I dogodi se da je prošao kroz žitna polja u subotu; a njegovi učenici počeše u hodu trgati klasje.
24 Rekoše mu farizeji: "Gle, zašto čine subotom što nije dopušteno?"
25 A on im reče: " Zar nikada niste čitali što je David učinio kad je imao potrebu i ogladnjeo, on i oni koji su bili s njim?"
26 Kako je ušao u kuću Božju u vrijeme velikog svećenika Abiathara i jeo kruhove postavljene, koje nije bilo dopušteno jesti osim svećenicima, i dao ih je i onima koji su bili s njim?
27 A on im reče: " Subota je stvorena radi čovjeka, a ne čovjek radi subote.
28 Stoga je Sin Čovječji gospodar i subote.

POGLAVLJE 3

1 I opet uđe u sinagogu. i tamo je bio čovjek koji je imao suhu ruku.
2 Motrili su ga hoće li ga ozdraviti u subotu; da bi ga mogli optužiti.
3 I reče čovjeku koji je imao suhu ruku: Stani naprijed.
4 I reče im: " Je li dopušteno subotom činiti dobro ili činiti zlo?" spasiti život ili ubiti? Ali šutjeli su.
5 I kad ih je s gnjevom pogledao oko sebe, ožalošćen zbog tvrdoće srca njihova, rekao je čovjeku: " Ispruži ruku." I ispruži je, i ruka mu ozdravi kao i druga.
6 Farizeji iziđoše i odmah se dogovoriše s herodovcima protiv njega kako bi ga uništili.
7 Ali Isus se povuče sa svojim učenicima k moru, a za njim pođe veliko mnoštvo iz Galileje i iz Judeje,
8 I iz Jeruzalema, iz Idumeje i s one strane Jordana; A oni oko Tira i Sidona, veliko mnoštvo, čuvši što je učinio, dođe k njemu.
9 I reče svojim učenicima da ga čeka lađica zbog mnoštva, da ga ne stisnu.
10 Jer mnoge je izliječio; toliko da su ga pritiskali da ga se dotaknu svi koji su imali kuge.
11 A nečisti duhovi, kad su ga vidjeli, padali su pred njim i vikali: "Ti si Sin Božji!"
12 A on im zaprijeti da ga ne objavljuju.
13 I pope se na goru i pozva k sebi koje je htio; i oni dođoše k njemu.
14 I postavi dvanaestoricu da budu s njim i da ih pošalje propovijedati,
15 I da ima moć liječiti bolesti i izgoniti đavle.
16 Šimuna prozva Petar;
17 Jakov, sin Zebedejev, i Ivan, brat Jakovljev; i prozvao ih je Boanerges, što znači Sinovi groma:
18 I Andrija, i Filip, i Bartolomej, i Matej, i Toma, i Jakov, sin Alfejev, i Tadej, i Šimun Kanaanac,
19 I Juda Iškariotski, koji ga je također izdao, i uđoše u jednu kuću.
20 I mnoštvo se opet skupi, tako da nisu mogli ni kruha jesti.
21 Kad su to čuli njegovi prijatelji, iziđoše da ga uhvate, jer rekoše: "Izludio je."
22 A pismoznanci koji su sišli iz Jeruzalema rekoše: On ima Belzebuba i izgoni đavle pomoću kneza đavolskoga.
23 I dozva ih k sebi i reče im u prispodobama: " Kako može sotona izgoniti sotonu?"
24 I ako se kraljevstvo samo u sebi podijeli, to kraljevstvo ne može opstati.
25 I ako se kuća sama u sebi podijeli, ta se kuća ne može održati.
26 I ako Sotona ustane protiv sebe i razdijeli se, ne može opstati, nego mu je kraj.
27 Nitko ne može ući u kuću jakoga čovjeka i oplijeniti njegova dobra, ako najprije ne veže jakoga; a onda će mu pokvariti kuću.
28 Zaista, kažem vam, sinovima ljudskim bit će oprošteni svi grijesi i hule kojima god da hule.
29 Ali tko huli na Duha Svetoga, nema oproštenja nikada, nego je u opasnosti vječne propasti.
30 Jer rekoše: Ima nečistog duha.
31 Dođoše tada njegova braća i njegova majka i, stojeći vani, poslaše k njemu da ga pozovu.
32 Mnoštvo je sjedilo oko njega i rekoše mu: "Evo, tvoja majka i tvoja braća vani traže te."
33 A on im odgovori: Tko je moja majka ili moja braća?
34 I pogleda uokolo one koji su sjedili oko njega i reče: " Evo moje majke i moje braće!"
35 Jer tko god vrši volju Božju, taj mi je brat, i sestra, i majka.

POGLAVLJE 4

1 I on opet poče poučavati kraj mora: i okupilo se k njemu veliko mnoštvo, tako da je ušao u lađu i sjeo u more; a sve je mnoštvo bilo kraj mora na kopnu.
2 I on ih pouči mnogim stvarima u prispodobama, i reče im u svom nauku:
3 Slušajte; Gle, iziđe sijač da sije:

4 I dogodi se, dok je sijao, nešto pade kraj puta, i ptice nebeske dođoše i pojedoše to.
5 A neka su pala na kamenito tlo, gdje nije bilo mnogo zemlje; i odmah niknu jer zemlja nije bila duboka.
6 Ali kad je sunce izašlo, bilo je sprženo; i budući da nije imala korijena, osušila se.
7 A neka su pala u trnje, a trnje je izraslo i ugušilo ga, te nije dalo ploda.
8 A drugo je palo na dobru zemlju i dalo plod koji je iznikao i umnožio se; i donesu, neki trideset, a neki šezdeset, a neki stotinu.
9 A on im reče: " Tko ima uši da čuje, neka čuje."
10 Kad je ostao sam, upitaše ga oni koji bijahu oko njega s dvanaestoricom za prispodobu.
11 A on im reče: " Vama je dano znati otajstvo kraljevstva Božjega, a onima koji su vani sve se to čini u prispodobama.
12 Da gledajući vide, a ne vide; i sluhom mogu čuti, a ne razumjeti; da se ikad ne obrate i da im grijesi budu oprošteni.
13 A on im reče: " Zar ne znate ovu prispodobu?" a kako ćete dakle znati sve prispodobe?
14 Sijač sije riječ.
15 A ovo su oni kraj puta, gdje se sije Riječ; ali kad čuju, Sotona odmah dolazi i odnosi riječ koja je posijana u njihovim srcima.
16 A ovo su također oni koji su posijani na kamenito tlo; koji kad čuju riječ, odmah je s radošću primaju;
17 I nemaju korijena u sebi i tako podnose samo neko vrijeme. Poslije, kad nastane nevolja ili progonstvo zbog Riječi, odmah se sablažnjavaju.
18 A ovo su oni koji su posijani u trnje; kao što je čuti riječ,
19 Brige ovoga svijeta, prijevara bogatstva i druge požude ulaze, guše riječ i ona postaje besplodna.
20 A ovo su oni koji su posijani na dobru zemlju; koji slušaju riječ i primaju je i donose rod, jedni tridesetostruki, jedni šezdesetostruki, a jedni stostruki.
21 A on im reče: " Donosi li se svijeća da se stavi pod posudu ili pod krevet?" a ne biti postavljen na svijećnjak?
22 Jer nema ništa skriveno što se neće očitovati; niti se ništa tajilo, nego da dođe u inozemstvo.
23 Ako tko ima uši da čuje, neka čuje!
24 I reče im: " Pazite što čujete! Kakvom mjerom mjerite, onakvom će vam se mjeriti; a vama koji slušate dat će vam se."
25 Jer tko ima, dat će mu se, a tko nema, oduzet će mu se i ono što ima.
26 A on reče: " Tako je kraljevstvo Božje kao kad bi čovjek bacio sjeme u zemlju."
27 I trebao bi spavati, i ustati noću i danju, i sjeme bi niknulo i raslo, on ne zna kako.
28 Jer zemlja sama od sebe donosi plod; prvo oštrica, pa klas, pa onda pun kukuruz u klasu.
29 Ali kad rod donese, odmah zapaše srp jer je žetva došla.
30 I reče: " S čim ćemo usporediti kraljevstvo Božje?" ili s kojom usporedbom da ga usporedimo?
31 To je kao zrno gorušičino koje, kad se posije u zemlju, manje je od svega sjemena što je na zemlji.
32 Ali kad se posije, iznikne i postane veće od svega bilja i pusti velike grane; tako da se ptice nebeske mogu smjestiti pod njegovom sjenom.
33 I s mnogim takvim prispodobama govorio im je riječ koliko su je mogli čuti.
34 Ali bez prispodobe nije im govorio, a kad su ostali sami, sve je protumačio svojim učenicima.
35 I istoga dana, kad je pala večer, reče im: Prijeđimo na drugu stranu!
36 I kad otpustiše mnoštvo, uzeše ga u lađu dok je bio. A s njim su bili i drugi lađice.
37 I podiže se velika oluja i valovi udariše u lađu, tako da je sada bila puna.
38 A on bijaše na stražnjem dijelu lađe i spavaše na jastuku. Probude ga i kažu mu: "Učitelju, zar ti nije stalo da izginemo?"
39 On ustade, zaprijeti vjetru i reče moru: " Umukni, utihni!" I presta vjetar i nastupi velika tišina.
40 A on im reče: Zašto ste tako strašljivi? kako to da nemate vjere?
41 I prestrašiše se silno i rekoše jedan drugome: "Tko je ovaj da mu se i vjetar i more pokoravaju?"

POGLAVLJE 5

1 I pređoše na drugu stranu mora, u zemlju Gadarensku.
2 I kad je izašao iz lađe, odmah ga iz grobova dočeka čovjek opsjednut nečistim duhom,
3 Koji je boravio među grobovima; i nitko ga nije mogao vezati, ne, ne lancima:
4 Zato što je često bio vezan okovima i lancima, a on je kidao lance i razbijao okove, niti ga je tko mogao ukrotiti.
5 I uvijek, noću i danju, bio je u gorama i grobovima, plakao je i sjekao se kamenjem.
6 Ali kad izdaleka ugleda Isusa, otrča i pokloni mu se.
7 I povika iza glasa: "Što ja imam s tobom, Isuse, Sine Boga Svevišnjega?" Zaklinjem te Bogom, da me ne mučiš.
8 Jer mu reče: " Iziđi iz čovjeka, duše nečisti!"
9 I upita ga: Kako ti je ime? A on odgovori: Ime mi je Legija, jer nas je mnogo.
10 I mnogo ga je molio da ih ne otpusti iz zemlje.
11 Ondje blizu planina paslo je veliko krdo svinja.
12 I svi ga đavli moljahu: "Pošalji nas u svinje da uđemo u njih."
13 Isus im odmah dopusti. I iziđoše nečisti duhovi i uđoše u svinje, a krdo se sjuri niz strminu u more (bilo ih je oko dvije tisuće) i ugušiše se u moru.
14 Oni koji su hranili svinje pobjegoše i priopćiše to po gradu i po selima. I izađoše vidjeti što je to učinjeno.
15 I dođoše k Isusu i vidješe opsjednutog, koji je imao legiju, gdje sjedi, obučen i pri zdravoj pameti; i prestrašiše se.
16 I oni koji su to vidjeli rekoše im kako se dogodilo s opsjednutim, a također i o svinjama.
17 I počeše ga moliti da ode iz njihovih krajeva.
18 Kad uđe u lađu, zamoli ga onaj koji bijaše opsjednut da bude s njim.
19 Ali Isus mu ne dopusti, nego mu reče: Idi kući svojim prijateljima i reci im što ti je učinio Gospodin i kako ti se smilovao.
20 I on je otišao i počeo objavljivati u Dekapolu kako je Isus učinio velike stvari za njega, i svi su se ljudi čudili.
21 Kad je Isus opet lađom preplovljen na drugu obalu, skupi se k njemu mnogo naroda, a on bijaše blizu mora.

22 I gle, dolazi jedan od nadstojnika sinagoge, imenom Jair;
i kad ga ugleda, pade mu pred noge,
23 I silno ga preklinjaše govoreći: Moja kći leži na samrti.
Molim te, dođi i položi ruke na nju da ozdravi; i ona će
živjeti.
24 Isus pođe s njim. i mnoštvo ga je naroda slijedilo i
tiskalo ga.
25 I neka žena, koja je dvanaest godina imala krvotok,
26 Mnogo je pretrpjela od mnogih liječnika i potrošila je
sve što je imala, i ništa joj nije bilo bolje, nego joj je
postajalo još gore,
27 Kad je čula za Isusa, pristupi među mnoštvom straga i
dotakne se njegove haljine.
28 Jer je rekla: "Dotaknem li se samo njegove haljine,
ozdravit ću."
29 I odmah je presušio izvor njezine krvi; i osjetila je u
tijelu da je ozdravila od te kuge.
30 A Isus, odmah u sebi spoznavši da je iz njega izišla
snaga, okrene se pred narodom i reče: " Tko se dotaknu
mojih haljina?"
31 Rekoše mu njegovi učenici: "Vidiš da te mnoštvo
pritišće, a ti pitaš: Tko me se dotače?"
32 I pogleda uokolo da vidi onu koja je to učinila.
33 Ali žena u strahu i drhtanju, znajući što joj se dogodilo,
pristupi, padne ničice pred njim i reče mu svu istinu.
34 A on joj reče: Kćeri, tvoja te vjera spasila; idi u miru i
budi zdrav od kuge svoje.
35 Dok je on još govorio, dođoše neki od nadstojnika
sinagoge i rekoše: "Kći ti je umrla. Zašto još uznemiravaš
Učitelja?"
36 Čim je Isus čuo riječ rečenu, reče nadstojniku sinagoge:
" Ne boj se, samo vjeruj!"
37 I nikome nije dopustio da ga slijedi osim Petra, Jakova i
Ivana, brata Jakovljeva.
38 I dođe u kuću nadstojnika sinagoge i vidi metež i one
koji su plakali i naricali silno.
39 I kad uđe, reče im: " Zašto se zbunite i plačete?"
djevojka nije mrtva, nego spava.
40 I rugahu mu se. Ali kad ih sve istjera, uzme djevojčinu
oca i majku i one koji su bili s njim i uđe onamo gdje je
djevojka ležala.
41 I uze djevojku za ruku i reče joj: Talitha cumi; što se
prevodi: Djevojko, kažem ti, ustani.
42 Djevojka odmah ustade i prohoda; jer je imala dvanaest
godina. I bili su zaprepašteni velikim čuđenjem.
43 I strogo im zaprijeti da to nitko ne dozna; i zapovjedi da
joj daju nešto za jelo.

POGLAVLJE 6

1 I iziđe odande i dođe u svoju zemlju; a njegovi učenici ga
slijede.
2 A kad dođe subota, poče poučavati u sinagogi, a mnogi
ga slušajući začudiše se govoreći: "Odakle ovome ovo?" i
kakva je to mudrost koja mu je dana da čak i takva moćna
djela čine njegove ruke?
3 Nije li ovo tesar, sin Marijin, brat Jakovljev, i Josijev, i
Judin, i Šimunov? a nisu li njegove sestre ovdje s nama? I
uvrijedili su se na njega.
4 Ali Isus im reče: " Nije prorok bez časti osim u svojoj
domovini, među rodbinom i u kući svojoj."
5 I ondje nije mogao učiniti nikakvo veliko djelo, osim što
je položio ruke na nekoliko bolesnika i izliječio ih.
6 I čudio se njihovoj nevjeri. I obilazio je sela poučavajući.
7 I dozva dvanaestoricu i poče ih slati po dva i dva; i dao
im vlast nad nečistim duhovima;
8 I zapovjedi im da ne smiju uzeti ništa na put, osim samo
štapa; ni torbe, ni kruha, ni novca u novčaniku:
9 Ali obuj se u sandale; a ne staviti dva kaputa.
10 A on im reče: Gdje god uđete u kuću, ondje ostanite dok
ne odete odatle.
11 Tko vas pak ne primi niti posluša, otresite prah s nogu
svojih, odlazeći odande, za svjedočanstvo protiv njih.
Zaista, kažem vam, bit će lakše Sodomi i Gomori na dan
suda nego onom gradu.
12 I oni iziđoše i propovijedahu da se ljudi obrate.
13 I izgoniše mnoge đavle, mazahu uljem mnoge bolesnike
i ozdravljahu ih.
14 Kralj Herod ču za njega; (jer se njegovo ime raširilo:) i
rekao je, da je Ivan Krstitelj uskrsnuo od mrtvih, i stoga se
silna djela pokazuju u njemu.
15 Drugi su govorili: "Ilija je." A drugi rekoše, da je to
prorok, ili kao jedan od proroka.
16 Kad je Herod to čuo, reče: "To je Ivan kojemu sam ja
odrubio glavu: on je uskrsnuo od mrtvih."
17 Jer sam Herod bijaše poslao i uhvatio Ivana te ga svezao
u tamnici zbog Herodijade, žene svoga brata Filipa, jer ju
je bio oženio.
18 Jer Ivan je rekao Herodu: "Nije ti dopušteno imati ženu
brata svojega."
19 Zato se Herodijada posvađala s njim i htjela ga je ubiti;
ali nije mogla:
20 Jer Herod se bojao Ivana, znajući da je čovjek pravedan
i svet, te ga je promatrao; a slušajući ga, mnogo je činio i
rado ga slušao.
21 I kad je došao zgodan dan, Herod je na svoj rođendan
priredio večeru za svoje gospodare, visoke kapetane i
poglavare Galileje;
22 Kad je kći spomenute Herodijade ušla, zaplesala i
svidjela se Herodu i onima koji su sjedili s njim, kralj reče
djevojci: Traži od mene što god hoćeš i dat ću ti.
23 I zakleo joj se: Što god budeš tražila od mene, dat ću ti,
do polovice moga kraljevstva.
24 Ona iziđe i reče svojoj majci: Što da tražim? A ona reče:
Glava Ivana Krstitelja.
25 Ona odmah žurno uđe k kralju i zamoli ga: "Hoću da mi
odmah daš na tanjuru glavu Ivana Krstitelja."
26 Kralju je bilo vrlo žao; ipak je zbog svoje zakletve i
zbog onih koji su sjedili s njim ne htjede odbiti.
27 I kralj odmah posla dželata i zapovjedi da mu donesu
glavu, a on ode i odrubi mu glavu u tamnici.
28 I donese njegovu glavu na tanjiru i dade je djevojci, a
djevojka je dade svojoj majci.
29 Kad su to čuli njegovi učenici, dođu, uzmu njegovo
tijelo i polože ga u grob.
30 I skupiše se apostoli kod Isusa i ispričaše mu sve, i što
su učinili i što su naučavali.
31 I reče im: " Dođite sami na samotno mjesto i malo se
odmorite, jer ih je mnogo dolazilo i odlazilo, a nisu imali
vremena ni za jelo."
32 I otputovaše lađom nasamo u pustinju.

33 I narod ih vidje kako odlaze, i mnogi ga poznaše, i potrčaše onamo iz svih gradova, nadmašiše ih i skupiše se k njemu.
34 Kad je Isus izašao, ugleda mnoštvo naroda i sažali mu se nad njima jer bijahu kao ovce koje nemaju pastira; i poče ih poučavati o mnogim stvarima.
35 Kad je dan već poodmakao, pristupiše mu njegovi učenici i rekoše: "Ovo je pusto mjesto, a vrijeme je već prošlo;
36 Pusti ih neka idu po okolnim poljima i po selima i kupe sebi kruha jer nemaju što jesti.
37 On im odgovori: " Dajte im vi jesti!" A oni mu rekoše: Hoćemo li otići kupiti kruha za dvjesta denara i dati im jesti?
38 On im reče: " Koliko kruhova imate?" ići i vidjeti. A kad doznaše, rekoše: Pet i dvije ribe.
39 I zapovjedi im da svi posjedaju po skupinama na zelenu travu.
40 Posjeli su u redove po stotine i po pedeset.
41 I kad uze pet kruhova i dvije ribe, pogleda u nebo, blagoslovi, razlomi kruhove i dade ih svojim učenicima da ih metnu pred njih. a dvije ribe podijeli na sve.
42 I svi su jeli i nasitili se.
43 I skupiše dvanaest punih košara ulomaka i riba.
44 A onih koji su blagovali kruhove bilo je oko pet tisuća ljudi.
45 I odmah prisili svoje učenike da uđu u lađu i prijeđu na drugu stranu u Betsaidu, dok on otpusti narod.
46 I kad ih otpusti, ode na goru moliti se.
47 Kad je pala večer, lađa je bila usred mora, a on sam na kopnu.
48 I vidje ih kako se muče veslajući; jer im vjetar bijaše protivan, i oko četvrte noćne straže dođe k njima, hodajući po moru, i htjede ih proći.
49 Ali kad su ga vidjeli kako hoda po moru, pomislili su da je duh i povikali su:
50 Jer svi ga vidješe i prestrašiše se. I odmah progovori s njima i reče im: » Hrabro! ne boj se.
51 I on uđe k njima u lađu; i vjetar je prestao, a oni su bili silno zaprepašteni u sebi i čudili se.
52 Jer nisu razmišljali o čudu kruhova, jer im je srce otvrdnulo.
53 Prešavši prijeko, stigoše u zemlju Genezaretsku i pristadoše do obale.
54 Kad iziđoše iz lađe, odmah ga poznaše.
55 I trčao je cijelim tim krajem unaokolo i počeo nositi u krevetima bolesnike, gdje su čuli da je.
56 I kamo god je ulazio, u sela, ili u gradove, ili u sela, polagali su bolesne po ulicama i molili ga da se dotaknu samo ruba njegove haljine: i svi koji su ga dotakli ozdravljali su.

POGLAVLJE 7

1 Tada se skupiše k njemu farizeji i neki pismoznanci koji dođoše iz Jeruzalema.
2 I kad su vidjeli da neki od njegovih učenika jedu kruh nečistih, to jest neopranih ruku, našli su krivnje.
3 Jer farizeji i svi Židovi, držeći se predaje starijih, ne jedu ako često ne peru ruke.
4 A kad dođu s tržnice, ne jedu, osim što se operu. Ima i mnogo drugih stvari koje su primili držati, kao što je pranje čaša, lonaca, mjedenih posuda i stolova.
5 Tada ga upitaše farizeji i pismoznanci: Zašto tvoji učenici ne žive po predaji starijih, nego jedu kruh neopranih ruku?
6 On im odgovori: " Dobro je Izaija prorekao o vama licemjerima, kao što je pisano: Ovaj me narod usnama časti, a srce mu je daleko od mene."
7 Ali uzalud mi se klanjaju, naučavajući nauke, zapovijedi ljudske.
8 Doista, odbacivši zapovijed Božju, držite se ljudske predaje, kao što je pranje lonaca i čaša, i činite mnoge druge slične stvari.
9 A on im reče: " Dobro, vi odbacujete zapovijed Božju da biste mogli držati svoju tradiciju."
10 Jer je Mojsije rekao: Poštuj oca svoga i majku svoju! i: Tko opsuje oca ili majku, neka smrću umre!
11 Ali vi kažete: Ako čovjek kaže svome ocu ili majci: 'To je Corban, to jest, dar, čime god bi ti ja mogao koristiti'; on će biti slobodan.
12 I ne dopuštate mu više da učini što za svog oca ili svoju majku;
13 Obezvrjeđujući riječ Božju svojom predajom koju ste predali, a činite i mnoge slične stvari.
14 I kad pozva sav narod k sebi, reče im: » Slušajte me svi i razumite!
15 Ne postoji ništa izvana što bi čovjeka moglo onečistiti kad uđe u njega, ali ono što iz njega izlazi onečišćuje čovjeka.
16 Ako tko ima uši da čuje, neka čuje!
17 I kad je od naroda ušao u kuću, njegovi su ga učenici upitali o prispodobi.
18 A on im reče: " Zar ste i vi tako nerazumni?" Zar ne shvaćate da sve što izvana ulazi u čovjeka, ne može ga onečistiti;
19 Zato što mu ne ulazi u srce, nego u trbuh, i izlazi na propuh, čisteći svako meso?
20 I reče: " Što izlazi iz čovjeka, onečišćuje čovjeka."
21 Jer iznutra, iz srca ljudskog, izlaze zle misli, preljubi, bludnosti, ubojstva,
22 Krađe, pohlepa, zloća, prijevara, razvrat, zlo oko, bogohuljenje, oholost, ludost:
23 Sva ta zla izlaze iznutra i onečišćuju čovjeka.
24 I odande je ustao, otišao u granice Tira i Sidona, i ušao u jednu kuću, i nije htio da nitko dozna; ali nije se mogao sakriti.
25 Jer neka žena, čija je mala kći imala nečistog duha, čula je za njega, došla i pala mu pred noge.
26 Žena je bila Grkinja, po narodu Sirofeničanka; a ona ga je molila da istjera đavla iz njezine kćeri.
27 Ali Isus joj reče: " Pusti najprije djecu da se nasiti jer ne priliči djeci uzeti kruh i baciti ga psićima."
28 A ona mu odgovori: "Da, Gospodine, ipak psi pod stolom jedu mrvice dječje."
29 A on joj reče: » Zbog ove riječi idi; iziđe đavo iz tvoje kćeri.
30 Kad je došla svojoj kući, nađe đavla izišla, a kći joj leži na postelji.
31 I opet, krenuvši od obala Tira i Sidona, došao je do Galilejskog mora, kroz obalu Dekapolisa.

32 I dovedoše k njemu jednoga koji je bio gluh i slabo je govorio; i mole ga da stavi ruku na nj.
33 I uze ga na stranu od mnoštva, stavi mu svoje prste u uši, pljune i dotakne mu se jezika.
34 Pogledavši u nebo, uzdahne, reče mu: "Efata", to jest, otvori se.
35 I odmah mu se otvoriše uši i odrešiše se uzice njegova jezika te progovori jasno.
36 I zapovjedi im da nikome ne govore; ali što im je više zapovijedao, to su više objavljivali;
37 I silno su se čudili govoreći: "Sve je dobro učinio: i gluhima daje da čuju i nijemima da govore."

POGLAVLJE 8

1 U one dane, kad je mnoštvo bilo silno i nije imalo što jesti, Isus dozva svoje učenike i reče im:
2 Žao mi je mnoštva jer su već tri dana kod mene i nemaju što jesti.
3 Ako ih otpratim postne kućama njihovim, onesvijestit će se na putu, jer su mnogi od njih došli izdaleka.
4 Odgovoriše mu njegovi učenici: "Odakle bi ih tko mogao nasititi kruhom ovdje u pustinji?"
5 I upita ih: " Koliko kruhova imate?" A oni rekoše: Sedam.
6 I zapovjedi narodu da posjeda po zemlji, a on uze sedam kruhova, zahvali, razlomi i dade svojim učenicima da postave pred njih; i postavili su ih pred narod.
7 Imali su i nekoliko ribica, a on je blagoslovio i zapovjedio da i njih stave pred njih.
8 Tako su jeli i nasitili se, a od preostalog mesa skupili su sedam košara.
9 A onih koji su jeli bilo je oko četiri tisuće, i on ih otpusti.
10 I odmah uđe u lađu sa svojim učenicima i dođe u krajeve Dalmanute.
11 Farizeji iziđoše i počeše s njim raspravljati tražeći od njega znak s neba iskušavajući ga.
12 I duboko uzdahne u svome duhu i reče: Zašto ovaj naraštaj traži znak? Zaista, kažem vam, ovom naraštaju neće se dati znak.
13 I on ih ostavi i ponovno uđe u lađu i ode na drugu stranu.
14 A učenici su zaboravili uzeti kruha, a nisu imali sa sobom u lađi više od jednog kruha.
15 I zapovjedi im: " Pazite, čuvajte se kvasca farizejskoga i kvasca Herodova!"
16 Oni su među sobom raspravljali: "To je zato što nemamo kruha."
17 Kad Isus to dozna, reče im: " Što raspravljate što nemate kruha?" zar još ne shvaćate niti shvaćate? zar ti je srce još otvrdnulo?
18 Oči imate, ne vidite? i imajući uši, ne čujete? a zar se ne sjećaš?
19 Kad sam pet kruhova razlomio među pet tisuća, koliko ste košara punih ulomaka skupili? Rekoše mu: Dvanaest.
20 A kad sedam među četiri tisuće, koliko košara punih ulomaka ste skupili? A oni rekoše: Sedam.
21 A on im reče: " Kako to da ne razumijete?"
22 I dođe u Betsaidu; i dovedoše k njemu slijepca i moljahu ga da ga se dotakne.
23 I uhvati slijepca za ruku i izvede ga iz grada; a kad mu je pljunuo na oči i stavio ruke na njega, upita ga vidi li što.
24 I pogleda gore i reče: Vidim ljude kako hodaju kao drveće.
25 Nakon toga mu je ponovno stavio ruke na oči i natjerao ga da podigne pogled; i ozdravio je, te je jasno vidio svakog čovjeka.
26 I posla ga kući njegovoj, govoreći: " Ne idi u grad i ne kazuj nikome u gradu."
27 I iziđe Isus sa svojim učenicima u gradove Cezareje Filipove i usput upita svoje učenike govoreći im: Što ljudi govore, tko sam ja?
28 Oni odgovoriše: "Ivan Krstitelj", a neki govore: "Ilija!" i drugi, Jedan od proroka.
29 A on im reče: "A vi mislite tko sam ja?" A Petar mu odgovori: Ti si Krist.
30 I zapovjedi im da nikome ne govore o njemu.
31 I poče ih poučavati da Sin Čovječji mora mnogo pretrpjeti, biti odbačen od starješina, glavara svećeničkih i pismoznanaca, biti ubijen i nakon tri dana uskrsnuti.
32 I javno je rekao tu riječ. Petar ga uze i stade ga koriti.
33 Ali kad se okrenuo i pogledao svoje učenike, zaprijeti Petru: " Odlazi od mene, sotono! Ne misliš što je Božje, nego što je ljudsko."
34 I dozvavši narod sa svojim učenicima, reče im: " Tko hoće za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka me slijedi."
35 Jer tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga; ali tko izgubi život svoj poradi mene i evanđelja, taj će ga spasiti.
36 Jer što koristi čovjeku ako dobije sav svijet, a izgubi dušu svoju?
37 Ili što će čovjek dati u zamjenu za dušu svoju?
38 Tko se, dakle, bude stidio mene i mojih riječi u ovom preljubničkom i grešnom naraštaju; njega će se i Sin Čovječji stidjeti kad dođe u slavi Oca svoga sa svetim anđelima.

POGLAVLJE 9

1 I reče im: Zaista, kažem vam, ima nekih od onih koji ovdje stoje, koji neće okusiti smrti, dok ne vide kraljevstvo Božje koje dolazi u sili.
2 I nakon šest dana Isus uzme sa sobom Petra, Jakova i Ivana i odvede ih na goru visoku same, same, i preobrazi se pred njima.
3 I njegova odjeća postade sjajna, vrlo bijela poput snijega; pa kao što ih nijedan punac na zemlji ne može pobijeliti.
4 I ukaza im se Ilija s Mojsijem i razgovarahu s Isusom.
5 A Petar odgovori i reče Isusu: "Učitelju, dobro nam je ovdje biti; načinimo tri sjenice; jedan za tebe, jedan za Mojsija i jedan za Iliju.
6 Jer nije znao što da kaže; jer su se jako bojali.
7 I pojavi se oblak koji ih zasjeni, a iz oblaka se začu glas govoreći: Ovo je Sin moj ljubljeni;
8 I odjednom, kad se obazreše, ne vidješe više nikoga, osim Isusa samo uza se.
9 Kad su sišli s gore, zapovjedi im da nikome ne govore što su vidjeli dok Sin Čovječji ne uskrsne od mrtvih.
10 I zadržaše tu riječ u sebi, ispitujući jedni druge što znači uskrsnuti od mrtvih.
11 I upitaše ga: "Zašto pismoznanci govore da Ilija mora prije doći?"
12 I on odgovori i reče im: Ilija doista prvi dolazi i sve obnavlja; i kako je pisano za Sina Čovječjega da mora mnogo pretrpjeti i biti obezvrijeđen.

13 Ali ja vam kažem da je Ilija doista došao i učinili su s njim što su htjeli, kako je o njemu pisano.
14 I kad dođe k svojim učenicima, ugleda oko njih veliko mnoštvo i pismoznance kako s njima raspravljaju.
15 I odmah se sav narod, kad ga ugleda, silno zadivi i potrča k njemu i pozdravi ga.
16 I upita pismoznance: " Što se s njima prepirete?"
17 A jedan iz mnoštva odgovori i reče: "Učitelju, doveo sam k tebi svoga sina, koji ima nijema duha."
18 I kamo god ga uhvati, trga ga, pjeni se, škrguće zubima i kosi. Rekao sam tvojim učenicima da ga izbace; a nisu mogli.
19 On mu odgovori: " O rode nevjerni, dokle ću biti s vama?" dokle ću te trpjeti? dovedite ga k meni.
20 I dovedoše ga k njemu, i kad ga ugleda, duh ga odmah trgne; pade na zemlju i zapjeni se valjati.
21 I upita svog oca: " Koliko je prošlo otkako mu se to dogodilo?" A on reče: Od djeteta.
22 I često ga je bacalo u vatru i u vodu, da ga uništi; ali ako što možeš učiniti, smiluj nam se i pomozi nam.
23 Isus mu reče: " Ako možeš vjerovati, sve je moguće onome koji vjeruje."
24 Otac djeteta odmah povika i reče sa suzama: "Vjerujem, Gospodine!" pomozi mojoj nevjeri.
25 Kad Isus vidje da se narod skupio, zaprijeti nečistome duhu govoreći mu: Duše nijemi i gluhi, ja ti zapovijedam, iziđi iz njega i ne ulazi više u njega!
26 Duh povika, silno ga rastrga i iziđe iz njega, i bijaše kao mrtav; toliko da su mnogi govorili: On je mrtav.
27 Ali Isus ga uhvati za ruku i podigne; i on ustade.
28 Kad uđe u kuću, upitaše ga njegovi učenici nasamo: "Zašto ga mi ne bismo mogli istjerati?"
29 A on im reče: " Ovaj rod ničim se ne može izići doli molitvom i postom."
30 Otišavši odande, prođoše kroz Galileju. i nije htio da to itko zna.
31 Učio je doista svoje učenike i govorio im: Sin Čovječji bit će predan ljudima u ruke i oni će ga ubiti; i nakon što bude ubijen, ustat će treći dan.
32 Ali oni ne razumješe te riječi i bojahu se pitati ga.
33 I dođe u Kafarnaum i, budući u kući, upita ih: " Što ste putem raspravljali među sobom?"
34 Ali oni su šutjeli, jer su putem raspravljali među sobom tko je najveći.
35 I sjede, dozva dvanaestoricu i reče im: " Hoće li tko biti prvi, neka bude od svih posljednji i svima sluga."
36 I uze dijete i postavi ga usred njih, a kad ga uze u naručje, reče im:
37 Tko god primi jedno od takve djece u moje ime, mene prima; a tko mene primi, ne prima mene, nego onoga koji me posla.
38 Ivan mu odgovori: "Učitelju, vidjeli smo nekoga kako u tvoje ime izgoni đavle, a ne ide za nama; i zabranili smo mu jer ne ide za nama."
39 Ali Isus reče: " Ne zabranjujte mu, jer nema čovjeka koji bi učinio čudo u moje ime, koji bi me mogao olako pogrditi."
40 Jer tko nije protiv nas, s nama je.
41 Jer tko god vas napoji čašom vode u moje ime, jer ste Kristovi, zaista vam kažem, neće izgubiti svoje plaće.
42 A tko sablazni jednoga od ovih najmanjih koji vjeruju u mene, bolje bi mu bilo da mu se objesi mlinski kamen o vrat i da se baci u more.
43 I ako te tvoja ruka sablazni, odsijeci je: bolje ti je sakatom ući u život, nego s obje ruke otići u pakao, u oganj neugasivi.
44 Gdje njihov crv ne umire i oganj se ne gasi.
45 I ako te tvoja noga sablažnjava, odsijeci je: bolje ti je ući u život bez nogu, nego s obje noge biti bačen u pakao, u oganj neugasivi.
46 Gdje njihov crv ne umire i oganj se ne gasi.
47 I ako te tvoje oko sablažnjava, iskopaj ga: bolje ti je s jednim okom ući u kraljevstvo Božje, nego s oba oka biti bačen u pakao ognjeni.
48 Gdje njihov crv ne umire i oganj se ne gasi.
49 Jer će se svatko posoliti ognjem i svaka će se žrtva posoliti solju.
50 Sol je dobra: ali ako je sol oslabila, čime ćete je začiniti? Imajte soli u sebi i imajte mir među sobom.

POGLAVLJE 10

1 I on ustade odande i dođe u područje Judeje s onu stranu Jordana; i narod mu se ponovno obrati; i po običaju opet ih pouči.
2 I pristupiše mu farizeji i upitaše ga: "Je li dopušteno čovjeku otpustiti ženu?" iskušavajući ga.
3 A on im odgovori: " Što vam je zapovjedio Mojsije?"
4 Oni rekoše: "Mojsije je dopustio da se napiše rastavna lista i da se ona otpusti."
5 A Isus im odgovori: " Zbog tvrdoće vašeg srca napisao vam je ovu zapovijed."
6 Ali Bog ih je od početka stvaranja stvorio kao muško i žensko.
7 Zbog toga će čovjek ostaviti oca i majku i prionuti uza svoju ženu;
8 I bit će njih dvoje jedno tijelo; tako više nisu dvoje, nego jedno tijelo.
9 Što dakle Bog združi, čovjek neka ne rastavlja!
10 A u kući ga njegovi učenici ponovno zapitaše o istome.
11 A on im reče: " Tko god otpusti svoju ženu i oženi se drugom, čini s njom preljub."
12 Ako žena otpusti muža i uda se za drugoga, čini preljub.
13 Donosili su mu djecu da ih se dotakne, a njegovi su učenici priječili onima koji su ih dovodili.
14 Kad to vidje Isus, razljuti se i reče im: " Pustite dječicu neka dolaze k meni i ne branite im jer takvih je kraljevstvo Božje."
15 Zaista, kažem vam, tko ne primi kraljevstva Božjega kao dijete, neće ući u njega.
16 I on ih zagrli, položi ruke na njih i blagoslovi ih.
17 I kad je izašao na put, dotrči netko, klekne pred njim i upita ga: "Učitelju dobri, što da učinim da baštinim život vječni?"
18 A Isus mu reče: " Zašto me zoveš dobrim?" nitko nije dobar osim jednoga, to jest Boga.
19 Ti znaš zapovijedi: Ne čini preljuba, Ne ubij, Ne ukradi, Ne svjedoči lažno, Ne varaj, Poštuj oca svoga i majku.
20 A on mu odgovori: "Učitelju, svega sam se toga držao od svoje mladosti."

21 Tada ga Isus pogleda, zavoli ga i reče mu: " Jedno ti nedostaje: idi, prodaj sve što imaš i podaj siromasima, i imat ćeš blago na nebu. Dođi, uzmi križ i slijedi me.
22 On se ražalosti na tu riječ i ode ožalošćen jer je imao velik imetak.
23 Isus se obazre i reče svojim učenicima: " Kako će teško oni koji imaju bogatstvo ući u kraljevstvo Božje!"
24 Učenici su bili zapanjeni njegovim riječima. Ali Isus opet odgovori i reče im: Djeco, kako je teško ući u kraljevstvo Božje onima koji se uzdaju u bogatstvo!
25 Lakše je devi proći kroz iglene uši nego bogatašu ući u kraljevstvo Božje.
26 I začudiše se izvanredno govoreći među sobom: Tko se dakle može spasiti?
27 Isus ih pogleda i reče: " Ljudima je nemoguće, ali ne i Bogu; jer Bogu je sve moguće."
28 Tada mu Petar poče govoriti: "Evo, mi smo sve ostavili i pošli za tobom."
29 A Isus odgovori i reče: Zaista, kažem vam, nema čovjeka koji je ostavio kuću, ili braću, ili sestre, ili oca, ili majku, ili ženu, ili djecu, ili zemlju radi mene i evanđelja. ,
30 Ali on će primiti stostruko sada u ovo vrijeme, kuće, i braću, i sestre, i majke, i djecu, i zemlje, s progonima; a na budućem svijetu život vječni.
31 Ali mnogi prvi bit će posljednji; a posljednji prvi.
32 Bili su na putu uzlaznom u Jeruzalem; Isus je išao pred njima, a oni su bili zapanjeni; i dok su išli za njima, bojali su se. I opet uze dvanaestoricu i poče im govoriti što će mu se dogoditi.
33 Govoreći: Evo idemo gore u Jeruzalem; i Sin Čovječji bit će predan glavarima svećeničkim i pismoznancima; i osudit će ga na smrt i predati ga poganima.
34 Rugat će mu se, bičevat će ga i pljuvati na njega i ubijati ga, i treći će dan ustati.
35 Jakov i Ivan, Zebedejevi sinovi, pristupiše mu govoreći: "Učitelju, htjeli bismo da nam učiniš što god želimo."
36 A on im reče: " Što želite da učinim za vas?"
37 Rekoše mu: "Daj nam da sjednemo jedan s desne, a drugi s lijeve strane u tvojoj slavi."
38 Ali Isus im reče: " Ne znate što ištete. Možete li piti čašu koju ja pijem?" i biti kršten krštenjem kojim sam ja kršten?
39 Oni mu rekoše: "Možemo." A Isus im reče: Čašu koju ja pijem vi ćete piti; i krštenjem kojim sam ja kršten bit ćete kršteni i vi.
40 Ali sjediti mi zdesna i slijeva nije moje; nego će se dati onima za koje je pripremljeno.
41 Kad to ču desetorica, počeše se ljutiti na Jakova i Ivana.
42 Ali Isus ih pozva k sebi i reče im: " Znate da oni koji se smatraju vladarima nad poganima gospodare nad njima; i njihovi velikaši vrše vlast nad njima.
43 Ali među vama neka ne bude tako, nego tko hoće među vama biti velik, neka vam bude poslužitelj.
44 I tko god od vas hoće da bude prvi, neka bude svima sluga.
45 Jer ni Sin Čovječji nije došao da mu služe, nego da služi i da svoj život da kao otkupninu za mnoge.
46 I dođoše u Jerihon; i dok je izlazio iz Jerihona sa svojim učenicima i mnoštvom ljudi, slijepi Bartimej, Timejev sin, sjedio je kraj puta proseći.
47 Kad je čuo da je to Isus Nazarećanin, počeo je vikati: "Isuse, Sine Davidov, smiluj mi se!"
48 Mnogi su mu govorili da šuti, ali on je još jače vikao: Sine Davidov, smiluj mi se!
49 Isus se zaustavi i zapovjedi da ga pozovu. I pozovu slijepca govoreći mu: Budi hrabar, ustani! on te zove.
50 On zbaci svoju haljinu, ustade i priđe Isusu.
51 A Isus odgovori i reče mu: Što hoćeš da ti učinim? Slijepac mu reče: Gospodine, da progledam.
52 A Isus mu reče: Idi; vjera te tvoja spasila. I odmah progleda i pođe za Isusom putem.

POGLAVLJE 11

1 Kad su se približili Jeruzalemu, Betfagi i Betaniji, na Maslinskoj gori, posla dvojicu svojih učenika,
2 I reče im: Idite u selo koje vam je nasuprot, i čim uđete u njega, naći ćete magare privezano na kojega nitko nije sjedio; odriješite ga i dovedite.
3 I ako vam tko rekne: Zašto to činite? recite da ga Gospodin treba; i odmah će ga poslati ovamo.
4 I oni odoše svojim putem i nađoše magare privezano kraj vrata vani, na mjestu gdje se sastaju dva puta; i oni ga oslobode.
5 Neki od onih koji su ondje stajali rekoše im: "Što radite, odvezujete magare?"
6 Oni im rekoše kako je Isus zapovjedio, i pustiše ih.
7 Dovedoše magare Isusu i baciše na njega svoje haljine. i on sjede na njega.
8 Mnogi su prostrli svoje haljine po putu, a drugi su rezali grane s drveća i postirali ih po putu.
9 I oni koji su išli naprijed i oni koji su išli za njim, vikali su: Hosana! Blagoslovljen koji dolazi u ime Gospodnje!
10 Blagoslovljeno kraljevstvo oca našega Davida, koje dolazi u ime Gospodnje: Hosana u visini.
11 I uđe Isus u Jeruzalem i u Hram; i kad je sve promotrio, a već je bila večer, iziđe u Betaniju s dvanaestoricom.
12 Sutradan, kad su došli iz Betanije, on ogladni.
13 I ugleda izdaleka smokvu prolistalu, dođe ne bi li štogod na njoj našao; i kad dođe do nje, ne nađe ništa osim lišća; jer vrijeme smokava još nije bilo.
14 A Isus mu odgovori: " Nitko neka ne jede tvoj plod dovijeka!" I čuše to njegovi učenici.
15 I dođoše u Jeruzalem. Isus uđe u Hram i poče izgoniti one koji su prodavali i kupovali u Hramu, i prevrnuo stolove mjenjačima novca i sjedala onima koji su prodavali golubove;
16 I ne dopuštaše da tko nosi kakvu posudu kroz hram.
17 I poučavaše ih govoreći: " Nije li pisano: Kuća moja zvat će se kuća molitve svih naroda?" ali vi ste od njega napravili pećinu razbojničku.
18 Čuli su to pismoznanci i glavari svećenički i tražili su kako bi ga uništili jer su ga se bojali jer se sav narod čudio njegovu nauku.
19 Kad je pala večer, iziđe iz grada.
20 A ujutro, kad su prolazili, vidjeli su smokvu osušenu iz korijena.
21 A Petar se prisjeti i reče mu: "Učitelju, evo smokve koju si prokleo osušila se."
22 A Isus im odgovori: " Imajte vjere u Boga!"
23 Jer zaista, kažem vam, tko god rekne ovoj gori: Digni se i baci se u more! i neće posumnjati u svom srcu, nego će vjerovati da će se ono što kaže dogoditi; dobit će što god kaže.

24 Zato vam kažem: Što god zaželite, kad molite, vjerujte da ćete to primiti, i bit će vam.
25 I kad stojite na molitvi, opraštajte ako što imate protiv koga da vam i Otac vaš nebeski oprosti vaše prijestupe.
26 Ali ako vi ne opraštate, ni Otac vaš, koji je na nebesima, neće oprostiti vašim prijestupima.
27 I dođoše opet u Jeruzalem; i dok je hodao po Hramu, pristupiše mu glavari svećenički, pismoznanci i starješine,
28 I reci mu: "Kojom vlašću to činiš?" i tko ti je dao tu vlast da činiš te stvari?
29 A Isus odgovori i reče im: " I ja ću vas jedno pitanje upitati i odgovorite mi, pa ću vam reći kojom vlašću ovo činim."
30 Je li Ivanovo krštenje bilo s neba ili od ljudi? odgovori mi.
31 Oni su se u sebi raspravljali govoreći: "Ako kažemo: s neba!" reći će: Zašto mu onda niste vjerovali?
32 Ali ako kažemo: Od ljudi; bojali su se naroda: jer svi su ljudi računali na Ivana da je on uistinu prorok.
33 Oni odgovoriše Isusu: "Ne znamo." A Isus odgovarajući reče im: Niti ja vama ne velim kojom vlašću ovo činim.

POGLAVLJE 12

1 I poče im govoriti u prispodobama. Neki čovjek posadi vinograd, ogradi ga živicom, iskopa mjesto za ložnicu, sagradi kulu, dade ga vinogradarima i ode u daleku zemlju.
2 I na vrijeme posla vinogradarima slugu da od vinogradara uzme plodove vinograda.
3 Oni ga uhvatiše, pretukoše i poslaše prazna.
4 I opet posla k njima drugog slugu; i na njega su bacali kamenje, ranili ga u glavu i poslali ga sramotno postupanog.
5 I opet posla drugoga; i njega su ubili, i mnoge druge; neke tući, a neke ubijati.
6 Imajući dakle još jednoga sina, svoga miljenika, i njega posla k njima naposljetku, rekavši: "Štovat će moga sina."
7 Ali oni vinogradari rekoše među sobom: Ovo je baštinik; hajde da ga ubijemo i baština će biti naša.
8 I uhvatiše ga, ubiše i izbaciše iz vinograda.
9 Što će dakle učiniti gospodar vinograda? doći će i uništiti vinogradare, a vinograd će dati drugima.
10 Niste li čitali ovo pismo? Kamen koji odbaciše graditelji postade glava od ugla:
11 To bijaše od Gospodina i divno je u našim očima?
12 I htjedoše ga uhvatiti, ali se pobojaše naroda jer su znali da je protiv njih izrekao prispodobu; ostaviše ga i odoše.
13 I poslaše k njemu neke od farizeja i herodijanaca da ga uhvate u riječi.
14 I kad dođoše, rekoše mu: "Učitelju, znamo da si istinit i da ne mariš ni za koga; jer ne gledaš na osobu, nego poučavaš putu Božjem u istini: je li dopušteno davati danak Cezaru ili ne?
15 Hoćemo li dati ili nećemo dati? A on, znajući njihovo licemjerje, reče im: Što me iskušavate? donesi mi novčić da ga vidim.
16 I doniješe ga. I reče im: Čija je ovo slika i natpis? A oni mu rekoše: Cezarov.
17 A Isus odgovarajući reče im: " Vratite carevo caru, a Božje Bogu!" I čudili su mu se.
18 Tada mu dođu saduceji koji govore da nema uskrsnuća; i upitaše ga govoreći:
19 Učitelju, Mojsije nam je napisao: Ako čovjeku umre brat i ostavi svoju ženu iza sebe, a ne ostavi djece, neka njegov brat uzme njegovu ženu i podigne potomstvo svome bratu.
20 Bilo je sedam braće: prvi uze ženu i umrijevši ne ostavi potomstva.
21 Drugi ju je uzeo i umro, ne ostavivši potomstva; tako i treći.
22 Sedmero ju je imalo, ali ne ostaviše potomstva; najzad umre i žena.
23 O uskrsnuću, dakle, kad uskrsnu, kome će ona od njih biti žena? jer su je sedmorica imala za ženu.
24 Isus im odgovori: " Ne varate li se zato što ne poznajete Pisma ni sile Božje?"
25 Jer kad uskrsnu od mrtvih, niti se žene niti udaju; nego su kao anđeli koji su na nebu.
26 A što se tiče mrtvih, da ustaju: niste li čitali u Mojsijevoj knjizi kako mu je u grmu Bog govorio govoreći: Ja sam Bog Abrahamov, i Bog Izakov, i Bog Jakovljev. ?
27 On nije Bog mrtvih, nego Bog živih: vi dakle u velikoj zabludi.
28 I pristupi jedan od pismoznanaca i, čuvši njihovo raspravljanje, i vidjevši da im je dobro odgovorio, upita ga: "Koja je prva od svih zapovijedi?"
29 A Isus mu odgovori: Prva je od svih zapovijedi: Slušaj, Izraele! Gospodin Bog naš je jedan Gospodin:
30 I ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svim umom svojim, i svom snagom svojom: ovo je prva zapovijed.
31 A druga je slična, naime ova: Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe. Nema druge zapovijedi veće od ovih.
32 A pisar mu reče: "Dobro, učitelju, rekao si istinu; jer jedan je Bog; i nema nikog drugog osim njega:
33 I ljubiti ga svim srcem, i svim razumom, i svom dušom, i svom snagom, i ljubiti bližnjega svoga kao samoga sebe, više je od svih paljenica i žrtava.
34 Kad je Isus vidio da je razborito odgovorio, reče mu: " Nisi daleko od kraljevstva Božjega." I nitko se nakon toga nije usudio postaviti mu nikakva pitanja.
35 A Isus odgovori i reče dok je naučavao u Hramu: Kako kažu pismoznanci da je Krist Sin Davidov?
36 Jer sam David reče u Duhu Svetom: Reče GOSPODIN Gospodinu mojemu: Sjedi mi zdesna dok ne položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojim.
37 David ga dakle sam naziva Gospodinom; a otkud mu onda sin? I puk ga je rado slušao.
38 I reče im u svom nauku: Čuvajte se književnika, koji vole ići u dugoj odjeći i vole pozdrave na trgovima,
39 I prva sjedala u sinagogama i gornje prostorije na gozbama.
40 Koji proždiru kuće udovičke i izmišljaju duge molitve: oni će primiti veće prokletstvo.
41 Isus sjede nasuprot riznici i gleda kako narod baca novac u riznicu, a mnogi bogati ubaciše mnogo.
42 I došla je neka siromašna udovica i ubacila dva novčića, što je činilo novčić.
43 I dozva svoje učenike i reče im: Zaista, kažem vam, ova je siromašna udovica ubacila više od svih koji su ubacili u riznicu.
44 Jer sve su bacili od svoga obilja; ali ona je od svoje oskudice bacila sve što je imala, čak i sav svoj život.

POGLAVLJE 13

1 I kad je izlazio iz hrama, reče mu jedan od njegovih učenika: Učitelju, vidi kakvo je kamenje i kakve su građevine ovdje!
2 Isus mu odgovori: Vidiš li ove velike građevine? neće ostati kamen na kamenu koji se neće srušiti.
3 I dok je sjedio na Maslinskoj gori nasuprot hramu, upitaše ga Petar, Jakov, Ivan i Andrija nasamo:
4 Reci nam, kada će to biti? i koji će biti znak kada će se sve ovo ispuniti?
5 I odgovarajući im Isus poče govoriti: " Pazite da vas tko ne zavede!
6 Jer mnogi će doći u moje ime govoreći: Ja sam Krist; i mnoge će prevariti.
7 A kad čujete za ratove i glasine o ratovima, ne uznemirujte se: jer takve stvari moraju biti; ali kraj još neće biti.
8 Jer narod će ustati protiv naroda, i kraljevstvo protiv kraljevstva, i bit će potresa na raznim mjestima, bit će gladi i nevolja: to su počeci žalosti.
9 Ali pazite na sebe, jer će vas predati vijećima; i u sinagogama će vas tući, i pred vladare i kraljeve vodit će vas zbog mene, za svjedočanstvo protiv njih.
10 I evanđelje najprije treba biti objavljeno među svim narodima.
11 Ali kad vas budu vodili i predavali, ne brinite unaprijed što ćete govoriti, niti unaprijed smišljajte; nego govorite što god vam bude dano u onaj čas: jer niste vi ti koji govorite, nego Duh Sveti.
12 Brat će izdati brata na smrt, i otac sina; i djeca će ustati protiv svojih roditelja i učinit će da budu pogubljeni.
13 I svi će vas mrziti zbog imena mojega; ali tko ustraje do kraja, bit će spašen.
14 Ali kad vidite grozotu pustoši, o kojoj govori prorok Daniel, gdje ne treba, (tko čita neka razumije), tada koji budu u Judeji neka bježe u gore.
15 Tko je na krovu, neka ne silazi u kuću niti ulazi u nju da uzme što iz kuće svoje.
16 Tko je u polju, neka se ne okreće natrag da uzme svoju haljinu.
17 Ali jao trudnicama i dojiljama u one dane!
18 I molite se da vaš bijeg ne bude zimi.
19 Jer će u one dane biti nevolja kakve nije bilo od početka stvaranja što ga je Bog stvorio do danas, niti će je biti.
20 I da Gospodin nije skratio te dane, nijedno tijelo ne bi se spasilo; ali radi izabranih, koje je izabrao, on je skratio dane.
21 I tada ako vam tko rekne: Evo Krista! ili, evo, on je tamo; ne vjeruj mu:
22 Jer ustat će lažni Kristi i lažni proroci i pokazat će znakove i čudesa da zavedu, ako bude moguće, i izabrane.
23 Ali pazite: gle, sve sam vam navijestio.
24 Ali u one dane, nakon te nevolje, sunce će potamnjeti i mjesec neće dati svoje svjetlosti,
25 I zvijezde će s neba padati, i sile će se nebeske poljuljati.
26 I tada će ugledati Sina Čovječjega gdje dolazi na oblacima s velikom moći i slavom.
27 I tada će poslati svoje anđele i sabrat će svoje izabrane s četiri vjetra, od nakraj zemlje do najudaljenijeg neba.
28 Sada naučite prispodobu o smokvi; Kad njezina grana još omekša i prolista, znate da je ljeto blizu.
29 Tako i vi, kad vidite da se ovo zbiva, znajte da je blizu, na vratima.
30 Zaista, kažem vam, ovaj naraštaj neće proći dok se sve ovo ne dogodi.
31 Nebo i zemlja će proći, ali moje riječi neće proći.
32 A o onom danu i onom času nitko ne zna, ni anđeli na nebu, ni Sin, nego Otac.
33 Pazite, bdijte i molite jer ne znate kada će doći vrijeme.
34 Jer Sin Čovječji je kao čovjek na dalekom putu koji ostavi svoju kuću, dade vlast svojim slugama i svakome svoj posao, a vrataru zapovjedi da bdije.
35 Bdijte, dakle, jer ne znate kad će doći gospodar kuće, uvečer, ili u ponoć, ili u vrijeme pjevanja pijetlova, ili ujutro.
36 Da vas ne nađe kako spavate kad iznenada dođe.
37 A što vam govorim, svima govorim: Bdijte!

POGLAVLJE 14

1 Nakon dva dana bila je svetkovina Pashe i beskvasnih kruhova, a glavari svećenički i pismoznanci tražili su kako da ga prijevarom uhvate i ubiju.
2 Ali oni rekoše: "Ne na blagdan, da se ne buni narod."
3 Dok je bio u Betaniji, u kući Šimuna gubavca, dok je sjedio za stolom, dođe žena s alabasternom kutijom pomasti od vrlo dragocjenog narda; a ona razbije kutiju i izlije mu je na glavu.
4 I neki su se ljutili u sebi i govorili: "Zašto je ovo rasipanje pomasti?"
5 Jer moglo se prodati za više od tri stotine denara i dati siromasima. I mrmljali su protiv nje.
6 A Isus reče: " Pusti je! zašto je mučiš? dobro je na meni učinila.
7 Jer siromahe uvijek imate uza se, i kad god hoćete, možete im činiti dobro, a mene nemate uvijek.
8 Učinila je što je mogla: došla je unaprijed pomazati tijelo moje za ukop.
9 Zaista, kažem vam, gdje god se bude propovijedalo ovo evanđelje po cijelom svijetu, govorit će se i o ovome što je ona učinila njoj na spomen.
10 I Juda Iškariotski, jedan od dvanaestorice, ode glavarima svećeničkim da im ga izda.
11 Kad oni to čuše, obradovaše se i obećaše mu dati novaca. I tražio je kako bi ga zgodno izdao.
12 I prvoga dana beskvasnih kruhova, kad su klali pashu, njegovi mu učenici rekoše: "Kamo hoćeš da odemo i pripravimo da jedeš pashu?"
13 I posla dvojicu svojih učenika i reče im: " Idite u grad i susrest će vas čovjek koji nosi krčag vode; slijedite ga."
14 I kamo god uđe, recite domaćinu: Učitelj kaže: Gdje je soba za goste gdje ću blagovati Pashu sa svojim učenicima?
15 I pokazat će vam veliku gornju sobu namještenu i pripremljenu: ondje nam pripremite.
16 Njegovi učenici iziđoše, dođoše u grad i nađoše kako im reče te pripraviše pashu.
17 Uvečer dođe s dvanaestoricom.
18 I dok su sjedili i blagovali, reče Isus: " Zaista, kažem vam, jedan od vas koji jede sa mnom, izdat će me."
19 I počeše mu žalosni govoriti jedan za drugim: "Jesam li ja?" a drugi reče: Jesam li ja?
20 A on im odgovori: " Jedan je od dvanaestorice koji umače sa mnom u zdjelu."

21 Sin Čovječji zaista odlazi, kao što je za njega pisano, ali jao čovjeku koji izda Sina Čovječjega! dobro bilo tom čovjeku da se nikada nije rodio.
22 I dok su blagovali, Isus uze kruh, blagoslovi ga, razlomi ga i dade im i reče: " Uzmite, jedite! Ovo je tijelo moje."
23 I uze čašu, zahvali i dade im je; i svi iz nje piju.
24 A on im reče: " Ovo je moja krv Novoga zavjeta koja se za mnoge prolijeva."
25 Zaista, kažem vam, neću više piti od roda vinove loze do onoga dana kad ću ga piti novoga u kraljevstvu Božjem.
26 I otpjevavši hvalospjev, iziđoše na Maslinsku goru.
27 A Isus im reče: " Svi ćete se vi ove noći sablazniti o mene, jer je pisano: Udarit ću pastira i ovce će se razbježati."
28 Ali nakon što uskrsnem, ići ću pred vama u Galileju.
29 Petar mu reče: "Ako će se svi sablazniti, ja neću."
30 A Isus mu reče: " Zaista, kažem ti, danas, u ovoj noći, prije nego što pijetao dvaput zapjeva, triput ćeš me se odreći."
31 Ali on reče još žešće: "Ako bih i umro s tobom, neću te se nikako odreći." Isto tako su rekli i svi.
32 I dođoše do mjesta koje se zove Getsemani, i reče svojim učenicima: " Sjednite ovdje dok se pomolim."
33 I uze sa sobom Petra, Jakova i Ivana, i poče se silno plašiti i žalostiti;
34 I reče im: Duša mi je nasmrt žalosna; ostanite ovdje i bdijte.
35 I pođe malo naprijed, pade na zemlju i pomoli se da ga, ako je moguće, čas mimoiđe.
36 A on reče: Abba, Oče, tebi je sve moguće; odnesi ovu čašu od mene: ali ne što ja hoću, nego što ti hoćeš.
37 I dođe, nađe ih gdje spavaju i reče Petru: " Šimune, spavaš li?" zar ne bi mogao gledati jedan sat?
38 Bdijte i molite da ne padnete u napast. Duh je uistinu spreman, ali je tijelo slabo.
39 I opet ode, pomoli se i reče iste riječi.
40 I kad se vrati, opet ih nađe kako spavaju (jer su im oči bile teške) i nisu znali što da mu odgovore.
41 I dođe treći put i reče im: Spavajte i odmorite se! Dosta je, došao je čas! evo, Sin čovječji se predaje u ruke grešnika.
42 Ustanite, idemo; eto, izdajica me je blizu.
43 I odmah, dok je on još govorio, dođe Juda, jedan od dvanaestorice, i s njim veliko mnoštvo s mačevima i motkama, od glavara svećeničkih, pismoznanaca i starješina.
44 A onaj koji ga izdajica dade im znak govoreći: Koga poljubim, taj je; uzmi ga i odvedi ga na sigurno.
45 I čim dođe, odmah pristupi k njemu i reče: "Učitelju, učitelju!" i poljubio ga.
46 I metnuše ruke na njega i uhvatiše ga.
47 A jedan od onih koji su ondje stajali izvuče mač, udari slugu velikoga svećenika i odsječe mu uho.
48 Isus im odgovori: " Kao na lopova izišli ste s mačevima i motkama da me uhvatite?"
49 Svaki dan bijah s vama u hramu poučavajući, i ne primiste me, ali treba da se ispuni Pismo.
50 Svi ga ostaviše i pobjegoše.
51 I slijedio ga je neki mladić s lanenim ogrtačem oko golog tijela; a mladići ga uhvatiše:
52 I ostavi platno i gol pobježe od njih.
53 I odvedoše Isusa velikom svećeniku, a s njim se okupiše svi glavari svećenički, starješine i pismoznanci.
54 Petar ga je izdaleka slijedio sve do palače velikog svećenika; sjedio je sa slugama i grijao se kod vatre.
55 A glavari svećenički i cijelo vijeće tražili su svjedočanstvo protiv Isusa da ga ubiju; i nije našao ništa.
56 Jer mnogi su protiv njega lažno svjedočili, ali im se svjedočanstvo nije slagalo.
57 I ustadoše neki i lažno svjedočiše protiv njega govoreći:
58 Čuli smo ga kako govori: Razrušit ću ovaj hram koji je načinio rukama i za tri dana sagradit ću drugi koji je načinjen rukama.
59 Ali ni njihovo se svjedočenje nije slagalo.
60 Veliki svećenik ustade usred i upita Isusa: "Ništa ne odgovaraš?" što ovi svjedoče protiv tebe?
61 Ali on je šutio i ništa nije odgovorio. Opet ga upita veliki svećenik i reče mu: Jesi li ti Krist, Sin Blagoslovljenog?
62 A Isus reče: " Jesam; i vidjet ćete Sina Čovječjega gdje sjedi s desne strane Sile i dolazi na oblacima nebeskim."
63 Tada veliki svećenik razdrije svoje haljine i reče: "Što nam trebaju još svjedoci?"
64 Čuli ste hulu: što mislite? I svi su ga osudili da je krivac smrti.
65 Neki su ga počeli pljuvati, pokrivati mu lice, udarati ga i govoriti mu: "Prorokuj!", a sluge su ga udarale dlanovima.
66 I dok je Petar bio dolje u palači, dođe jedna od sluškinja velikoga svećenika.
67 Vidjevši Petra gdje se grije, pogleda ga i reče: I ti si bio s Isusom Nazarećaninom.
68 Ali on zaniječe govoreći: "Ne znam i ne razumijem što govoriš." I iziđe na trijem; i pijetao.
69 Sluškinja ga ponovno ugleda i stane govoriti onima koji su ondje stajali: "Ovo je jedan od njih."
70 I on je opet zanijekao. A malo zatim rekoše ponovno oni koji su ondje stajali Petru: Ti si doista jedan od njih, jer ti si Galilejac i tvoj govor se slaže s tim.
71 Ali on poče proklinjati i zaklinjati se govoreći: Ne poznajem ovoga čovjeka o kome govorite.
72 I drugi put zapjeva pijetao. I Petar se sjeti riječi koju mu je Isus rekao: Prije nego pijetao dvaput zapjeva, triput ćeš me se odreći. I kad je o tome razmišljao, zaplakao je.

POGLAVLJE 15

1 I odmah ujutro glavari svećenički održaše savjetovanje sa starješinama, pismoznancima i cijelim vijećem, pa svezaše Isusa, odvedoše ga i predadoše Pilatu.
2 Pilat ga upita: "Jesi li ti kralj židovski?" A on mu odgovarajući reče: Ti kažeš.
3 Svećenički glavari optuživali su ga za mnoge stvari, ali on nije ništa odgovorio.
4 Pilat ga ponovno upita: "Ništa ne odgovaraš?" gle koliko stvari svjedoče protiv tebe.
5 Ali Isus ne odgovori ništa; tako da se Pilat čudio.
6 Na toj gozbi pustio im je jednoga zarobljenika, koga god su htjeli.
7 Bio je i neki po imenu Baraba, koji je ležao u sužanjstvu s onima koji su se s njim pobunili, a koji su u pobuni počinili ubojstvo.
8 I mnoštvo je glasno vikalo počelo ga željeti da učini što je uvijek učinio s njima.

9 Ali Pilat im odgovori: "Hoćete li da vam pustim kralja židovskoga?"
10 Jer je znao da su ga glavari svećenički predali iz zavisti.
11 Ali svećenički glavari potaknuše narod da im radije pusti Barabu.
12 A Pilat im opet reče: "Što dakle hoćete da učinim onome koga vi nazivate kraljem židovskim?"
13 I opet povikaše: "Raspni ga!"
14 Tada im Pilat reče: "Pa kakvo je zlo učinio?" I povikaše još jače: Raspni ga!
15 I tako Pilat, koji je htio zadovoljiti narod, pusti im Barabu, a Isusa, nakon što ga je izbičevao, preda da bude razapet.
16 I vojnici ga odvedoše u dvoranu zvanu Pretorij; i sazovu cijeli bend.
17 I obukoše ga u purpur, spletoše krunu od trnja i staviše mu je na glavu.
18 I počeše ga pozdravljati: Zdravo, kralju židovski!
19 I udarali su ga trskom po glavi, pljuvali po njemu i klanjali mu se prigibajući koljena.
20 Kad mu se narugaše, skinuše s njega grimiz, obukoše ga u njegove haljine i odvedoše ga da ga razapnu.
21 I prisiliše nekoga Šimuna Cirenca, koji je prolazio, izlazeći iz polja, oca Aleksandra i Rufa, da nosi njegov križ.
22 I odvedoše ga na mjesto Golgotu, što se prevodi kao mjesto lubanje.
23 I dadoše mu piti vino pomiješano sa smirnom, ali on ne primi.
24 I kad ga razapeše, razdijeliše njegove haljine bacivši kocku za njih što će tko uzeti.
25 A bila je treća ura i razapnu ga.
26 I nadpis njegove optužbe bio je napisan preko: KRALJ ŽIDOVSKI.
27 I s njim razapeše dva razbojnika; jedan s desne, a drugi s lijeve strane.
28 I ispuni se Pismo koje kaže: I on je ubrojen među bezakonike.
29 A prolaznici su ga grdili, mašući glavama i govoreći: Ah, ti koji hram razvaljuješ i za tri ga dana sazidaš!
30 Spasi sam sebe i siđi s križa.
31 Isto tako i veliki svećenički rugajući se govoreći među sobom s pismoznancima: Druge je spasio. sebe ne može spasiti.
32 Krist, kralj Izraelov, neka sada siđe s križa, da vidimo i povjerujemo. I pogrdiše ga oni koji bijahu s njim razapeti.
33 Kad dođe šesta ura, nasta tama po svoj zemlji do devete ure.
34 U devetoj uri Isus povika iza glasa: " Eloi, Eloi, lama sabachthani?" što se prevodi: Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?
35 A neki od onih koji su ondje stajali, čuvši to, rekoše: "Evo, zove Iliju."
36 Netko otrča, napuni spužvu octom, natakne je na trsku i dade mu piti govoreći: 'Ostavi! da vidimo hoće li Elias doći da ga skine.
37 Isus povika iza glasa i izdahnu.
38 I zavjesa hramska razdrije se nadvoje od vrha do dna.
39 Kad je satnik, koji je stajao nasuprot njemu, vidio da je tako povikao i izdahnuo, rekao je: "Ovaj čovjek zaista bijaše Sin Božji."
40 Bile su tu i žene koje su gledale izdaleka: među njima Marija Magdalena, i Marija, majka Jakova Malog i Josijina, i Saloma;
41 (koji su ga slijedili i služili mu dok je bio u Galileji) i mnoge druge žene koje su došle s njim u Jeruzalem.
42 I sad kad je došla večer, jer je bila priprema, to jest dan prije subote,
43 Josip iz Arimateje, ugledni savjetnik, koji je također očekivao kraljevstvo Božje, dođe i hrabro uđe k Pilatu i zaželi tijelo Isusovo.
44 Pilat se začudi da li je već mrtav pa pozva satnika i upita ga je li već neko vrijeme mrtav.
45 Kad je saznao za satnika, predao je tijelo Josipu.
46 I kupi fino platno, skine ga i umota u platno, položi ga u grob koji je bio isklesan u stijeni, i otkotrlja kamen na vrata groba.
47 Marija Magdalena i Marija, majka Josijeva, gledale su gdje je bio položen.

POGLAVLJE 16

1 Kad je subota prošla, Marija Magdalena i Marija, Jakovljeva majka, i Saloma kupile su mirisa da ga dođu pomazati.
2 I vrlo rano ujutro, prvoga dana u tjednu, dođoše do groba s izlaskom sunca.
3 Rekoše među sobom: Tko će nam odvaliti kamen s vrata grobnih?
4 Kad pogledaše, vidješe da je kamen odvaljen, jer bijaše vrlo velik.
5 I ušavši u grob, ugledaše mladića gdje sjedi s desne strane, odjeven u dugu bijelu haljinu; i bili su uplašeni.
6 A on im reče: "Ne bojte se! Isusa Nazarećanina tražite, raspetoga, on uskrsnu; nije ovdje: evo mjesta gdje su ga položili.
7 Nego idite, recite njegovim učenicima i Petru da on ide prije vas u Galileju; ondje ćete ga vidjeti, kako vam reče.
8 Oni brzo iziđoše i pobjegoše od groba; jer su drhtali i bili zaprepašteni; niti su ikomu što rekli; jer su se bojali.
9 Kad Isus uskrsnu rano prvoga dana u tjednu, ukaza se najprije Mariji Magdaleni iz koje bijaše istjerao sedam đavola.
10 Ona ode i javi onima koji su bili s njim, dok su tugovali i plakali.
11 Oni, kad su čuli da je živ i da ga je ona vidjela, ne povjerovaše.
12 Nakon toga ukazao se u drugom obličju dvojici od njih, dok su hodali i otišli u polje.
13 I oni odoše i rekoše to ostalima; ni oni im ne povjerovaše.
14 Poslije se ukaza jedanaestorici dok su sjedili za stolom i prekori ih zbog njihove nevjere i tvrdoće srca jer nisu vjerovali onima koji su ga vidjeli nakon što je uskrsnuo.
15 I reče im: Idite po svem svijetu i propovijedajte evanđelje svakom stvorenju.
16 Tko uzvjeruje i pokrsti se, bit će spašen; a tko ne vjeruje bit će proklet.
17 I ovi će znaci pratiti one koji vjeruju; U moje će ime izgoniti đavle; govorit će novim jezicima;
18 Oni će hvatati zmije; i ako popiju što smrtonosno, neće im nauditi; na bolesnike će ruke polagati i oni će ozdravljati.

19 Dakle, nakon što im je Gospodin govorio, bio je uzet na nebo i sjeo zdesna Bogu.
20 Oni odoše i propovijedahu posvuda, a Gospodin surađivaše s njima i potvrđivaše riječ pratećim znakovima. Amen.

Luka

POGLAVLJE 1

1 Budući da su se mnogi prihvatili da po redu izlože izjavu onih stvari u koje se među nama najsigurnije vjeruje,
2 Kao što su ih predali nama, koji smo od početka bili očevici i službenici Riječi;
3 I meni se učinilo dobrim, budući da sam od početka savršeno razumio sve stvari, da ti napišem redom, preuzvišeni Teofile,
4 Da bi mogao znati pouzdanost onoga u što si poučen.
5 Bio je u danima Heroda, kralja Judeje, neki svećenik po imenu Zaharija, iz reda Abia; njegova žena je bila od kćeri Aronovih, a zvala se Elizabeta.
6 I obojica bijahu pravedni pred Bogom, živeći bez mane po svim zapovijedima i uredbama Gospodnjim.
7 Ali nisu imali djeteta jer je Elizabeta bila nerotkinja, a oboje su bili već u poodmaklim godinama.
8 I dogodi se da, dok je on vršio svećeničku službu pred Bogom po redu svoga reda,
9 Prema običaju svećeničke službe, ždrijeb mu je bio paliti tamjan kad bi ulazio u hram Gospodnji.
10 A sve mnoštvo naroda molilo se vani za vrijeme kadenja.
11 I ukaza mu se anđeo Gospodnji stojeći s desne strane kadionog žrtvenika.
12 Kad ga Zaharija ugleda, uznemiri se i obuze ga strah.
13 Ali anđeo mu reče: Ne boj se, Zaharija, jer je tvoja molitva uslišana; a žena tvoja Elizabeta rodit će ti sina i nadjenut ćeš mu ime Ivan.
14 Imat ćeš radost i veselje; i mnogi će se radovati njegovom rođenju.
15 Jer on će biti velik u očima Gospodnjim i neće piti vina ni žestoka pića; i bit će ispunjen Duhom Svetim još od majčine utrobe.
16 I mnoge će sinove Izraelove obratiti Gospodinu, Bogu njihovu.
17 I on će ići pred njim u duhu i sili Ilijinoj, da obrati srca očeva k djeci, i neposlušne k mudrosti pravednih; da pripravi narod pripravljen za Gospodina.
18 Zaharija reče anđelu: "Po čemu ću to znati?" jer ja sam star čovjek, a žena mi je u godinama.
19 Anđeo mu odgovori: "Ja sam Gabriel, koji stojim pred Bogom; i poslan sam da govorim s tobom i da ti objavim ovu radosnu vijest.
20 I, gle, ti ćeš biti nijem i nećeš moći govoriti sve do dana kada će se ovo dogoditi, jer ne vjeruješ mojim riječima, koje će se ispuniti u svoje vrijeme.
21 I narod je čekao Zahariju i čudio se što se tako dugo zadržao u hramu.
22 Kad je izašao, nije mogao govoriti s njima, a oni su opazili da je vidio viđenje u hramu, jer im je dao znak i ostao nijem.
23 I dogodi se da, čim su se navršili dani njegove službe, on ode svojoj kući.
24 Nakon tih dana njegova žena Elizabeta zatrudnje i skrivala se pet mjeseci govoreći:
25 Tako je Gospodin postupio sa mnom u danima kad me pogledao da skine s mene sramotu među ljudima.
26 I u šestom mjesecu anđeo Gabriel je poslan od Boga u grad Galileju, po imenu Nazaret,
27 Djevici zaručenoj s čovjekom po imenu Josip, iz kuće Davidove; a djevici je bilo ime Marija.
28 Anđeo uđe k njoj i reče: "Zdravo, milostiva, Gospodin s tobom! Blagoslovljena ti među ženama!"
29 Kad ga je vidjela, zbunila se njegovim riječima i razmišljala kakav bi to bio pozdrav.
30 Anđeo joj reče: Ne boj se, Marijo, jer si našla milost u Boga.
31 I evo, ti ćeš začeti u utrobi svojoj i roditi sina i nadjenut ćeš mu ime ISUS.
32 On će biti velik i zvat će se Sin Svevišnjega, i Gospodin Bog dat će mu prijestolje Davida, oca njegova.
33 On će kraljevati nad kućom Jakovljevom zauvijek; i njegovom kraljevstvu neće biti kraja.
34 Tada Marija reče anđelu: "Kako će to biti kad ja ne poznajem čovjeka?"
35 Anđeo joj odgovori i reče: Duh Sveti sići će na te i sila će te Svevišnjega osjeniti; zato će se i ono sveto što će se od tebe roditi zvati Sin Božji.
36 I evo, tvoja rođakinja Elizabeta, i ona je začela sina u svojoj starosti, i ovo je šesti mjesec kod nje, koja se zove nerotkinja.
37 Jer Bogu ništa neće biti nemoguće.
38 Marija reče: Evo službenice Gospodnje! neka mi bude po riječi tvojoj. I anđeo je otišao od nje.
39 U one dane Marija ustade i žurno ode u planinu, u grad Judin.
40 Ušao je u Zaharijinu kuću i pozdravio Elizabetu.
41 Kad je Elizabeta čula Marijin pozdrav, zaigra dijete u njezinoj utrobi. i Elizabeta se ispuni Duhom Svetim:
42 Ona povika iza glasa: "Blagoslovljena ti među ženama i blagoslovljen plod utrobe tvoje!"
43 A otkud meni ovo da dođe k meni majka Gospodina mojega?
44 Jer, gle, čim je glas tvoga pozdrava odjeknuo u mojim ušima, zaigra dijete od radosti u mojoj utrobi.
45 Blago onoj koja je povjerovala, jer će se ispuniti ono što joj je rečeno od Gospodina.
46 Marija reče: Veliča duša moja Gospodina,
47 I obradova se duh moj u Bogu, mom Spasitelju.
48 Jer on pogleda na poniznost svoje službenice: jer, evo, od sada će me svi naraštaji zvati blaženom.
49 Jer On koji je moćni učinio mi je velike stvari; i sveto je ime njegovo.
50 I njegova je milost na onima koji ga se boje od koljena do koljena.
51 Pokazao je snagu rukom svojom; on je raspršio ohole u mašti srca njihova.
52 Svrgnuo je moćne s njihovih sjedišta, a uzvisio one ponižene.
53 Gladne je napunio dobrima; a bogate otpusti prazne.
54 On je pružio pomoć svome sluzi Izraelu, sjećajući se svoje milosti;
55 Kao što je govorio našim ocima, Abrahamu i njegovom potomstvu zauvijek.
56 Marija osta s njom oko tri mjeseca i vrati se svojoj kući.
57 Došlo je Elisabethino puno vrijeme da se rodi; i rodila je sina.
58 I čuše njezini susjedi i njezini rođaci kako joj je Gospodin iskazao veliku milost; i veselili su se s njom.

59 I dogodi se da osmi dan dođoše da obrežu dijete; i prozvaše ga Zaharija po imenu njegova oca.
60 A majka mu odgovori: "Nije tako; ali će se zvati Ivan.
61 A oni joj rekoše: "Nema nikoga u tvome rodu tko se zove ovim imenom."
62 I dadoše znake njegovu ocu kako bi htio da ga nazovu.
63 I zamoli za pisaći stol i napisa: "Ivan mu je ime." I svi su se čudili.
64 I usta mu se odmah otvoriše i jezik mu se razriješi, te progovori i hvali Boga.
65 I strah obuze sve koji su živjeli oko njih, i sve se te riječi pročuše po cijelom brdu Judeje.
66 I svi koji su to čuli pohraniše to u svojim srcima govoreći: Kakvo će ovo dijete biti? I ruka Gospodnja bijaše s njim.
67 Njegov otac Zaharija bio je ispunjen Duhom Svetim i prorokovao je govoreći:
68 Blagoslovljen neka je Gospodin Bog Izraelov; jer on je posjetio i otkupio svoj narod,
69 I podigao nam je rog spasenja u kući svoga sluge Davida;
70 Kao što je govorio ustima svojih svetih proroka, koji bijahu od postanka svijeta:
71 Da se spasimo od naših neprijatelja i od ruku svih koji nas mrze;
72 Da izvrši milost obećanu našim očevima i da se sjeća svog svetog saveza;
73 Zakletva kojom se zakleo našem ocu Abrahamu,
74 Da bi nam dao, da izbavljeni iz ruku naših neprijatelja možemo mu služiti bez straha,
75 U svetosti i pravednosti pred njim u sve dane života našega.
76 A ti, dijete, zvat ćeš se prorok Svevišnjega: jer ćeš ići pred licem Gospodnjim da mu pripraviš putove;
77 Da svom narodu da znanje o spasenju oproštenjem njihovih grijeha,
78 Nježnim milosrđem Boga našega; čime nas je pohodilo proljeće s visine,
79 Da osvijetli one koji sjede u tami i u sjeni smrtnoj, da upravi noge naše na put mira.
80 I dijete je raslo i jačalo u duhu, i bilo je u pustinjama do dana kada se pokazalo Izraelu.

POGLAVLJE 2

1 I dogodilo se u one dane da je izašao dekret od cezara Augusta da se sav svijet popiše.
2 (Ovo je oporezivanje prvi put učinjeno kad je Cirenije bio namjesnik Sirije.)
3 I svi odoše da se popišu, svatko u svoj grad.
4 I Josip također pođe iz Galileje, iz grada Nazareta, u Judeju, u grad Davidov, koji se zove Betlehem; (jer je bio iz kuće i loze Davidove:)
5 Da se popiše s Marijom, svojom zaručenom ženom, koja je trudna.
6 I dok su bili ondje, navršili su se dani da rodi.
7 I rodi sina svoga prvorođenca, povi ga u pelenice i položi u jasle; jer za njih nije bilo mjesta u gostionici.
8 U istom kraju bijahu pastiri koji su boravili u polju čuvajući noćnu stražu kod svojih stada.
9 I gle, anđeo Gospodnji pristupi im i slava ih Gospodnja obasja, i oni se jako uplašiše.
10 Anđeo im reče: Ne bojte se, jer, evo, javljam vam dobru vijest o velikoj radosti koja će biti svim ljudima.
11 Jer danas vam se u gradu Davidovu rodio Spasitelj, koji je Krist Gospodin.
12 I ovo će vam biti znak; Naći ćete dijete povijeno gdje leži u jaslama.
13 I odjednom se s anđelom pojavi mnoštvo nebeske vojske koja je hvalila Boga i govorila:
14 Slava Bogu na visini, a na zemlji mir ljudima dobre volje!
15 I dogodi se, dok su anđeli odlazili od njih na nebo, pastiri rekoše jedan drugome: Hajdemo sada čak do Betlehema i vidimo ovo što se dogodilo, što je Gospodin obznanio nas.
16 I dođoše žurno i nađoše Mariju i Josipa i dijete gdje leži u jaslama.
17 Kad oni to vidješe, razglasiše riječ što im je rečeno o ovom djetetu.
18 I svi koji su to čuli čudili su se onome što su im pastiri rekli.
19 A Marija je sve to čuvala i razmišljala u svom srcu.
20 I vratiše se pastiri, slaveći i hvaleći Boga za sve što su čuli i vidjeli, kako im je rečeno.
21 Kad se navrši osam dana za obrezivanje djeteta, nadjenu mu ime ISUS, kako ga je nazvao anđeo prije nego što je začeto u utrobi.
22 Kad su se navršili dani njezina čišćenja po Mojsijevu zakonu, donijeli su ga u Jeruzalem da ga prikažu Gospodinu;
23 (Kao što je pisano u Zakonu Gospodnjem: Svako muško koje otvara utrobu bit će posvećeno Gospodinu;)
24 I prinijeti žrtvu prema onome što je rečeno u Zakonu Gospodnjem: dvije grlice ili dva golubića.
25 I gle, u Jeruzalemu bijaše čovjek po imenu Šimun; i taj isti čovjek bijaše pravedan i pobožan, čekajući utjehu Izraelovu: i Duh Sveti bijaše na njemu.
26 I bijaše mu objavljeno od Duha Svetoga da neće vidjeti smrti prije nego što vidi Krista Gospodinova.
27 I dođe po Duhu u Hram; i kad roditelji uniješe dijete Isusa da za njega učine po običaju zakona,
28 Tada ga uze na ruke, blagoslovi Boga i reče:
29 Gospodine, sad otpuštaš slugu svojega da ode u miru, po riječi svojoj.
30 Jer vidješe oči moje spasenje tvoje,
31 Koju si pripravio pred licem svih ljudi;
32 Svjetlo da prosvijetli narode i slavu naroda tvoga Izraela.
33 Josip i njegova majka divili su se onome što se o njemu govorilo.
34 I Šimun ih blagoslovi i reče Mariji, njegovoj majci: "Evo, ovo je dijete postavljeno za pad i uskrsnuće mnogih u Izraelu; i za znak protiv kojeg će se govoriti;
35 (Da, mač će i tvoju vlastitu dušu probosti) da se otkriju misli mnogih srca.
36 I bijaše jedna Ana, proročica, kći Fanuelova, iz plemena Aserova: bila je u dubokoj starosti i živjela je s mužem sedam godina nakon svog djevičanja;
37 A ona bijaše udovica od oko osamdeset i četiri godine, koja nije napuštala hram, nego je služila Bogu postovima i molitvama dan i noć.
38 I ona dođe u taj čas, zahvali također Gospodinu i govoraše o njemu svima koji su očekivali otkupljenje u Jeruzalemu.

39 Kad su izvršili sve po zakonu Gospodnjem, vratiše se u Galileju, u svoj grad Nazaret.
40 Dijete je raslo i jačalo duhom, punilo se mudrosti, i milost je Božja bila na njemu.
41 Njegovi su roditelji svake godine odlazili u Jeruzalem na blagdan Pashe.
42 Kad mu je bilo dvanaest godina, uziđoše u Jeruzalem po običaju blagdana.
43 Kad prođoše dani, vratiše se, dijete Isus ostade u Jeruzalemu; a Josip i njegova majka nisu znali za to.
44 Oni pak, misleći da je on u društvu, pređoše dan hoda; i tražili su ga među svojom rodbinom i znancima.
45 A kad ga ne nađoše, vratiše se u Jeruzalem tražeći ga.
46 I dogodi se da ga nakon tri dana nađu u Hramu gdje sjedi usred liječnika, sluša ih i postavlja im pitanja.
47 I svi koji su ga slušali bili su zadivljeni razumom i odgovorima njegovim.
48 Kad ga ugledaše, zaprepastiše se, a majka mu reče: "Sinko, zašto si nam tako postupio?" evo, otac tvoj i ja smo te žalosni tražili.
49 A on im reče: " Kako to da ste me tražili?" zar ne znate da se moram baviti poslovima Oca svojega?
50 I ne razumješe riječi koju im reče.
51 On siđe s njima i dođe u Nazaret, i bijaše im pokoran, ali njegova je majka čuvala sve te riječi u srcu svome.
52 Isus je rastao u mudrosti i rastu i u milosti kod Boga i kod ljudi.

POGLAVLJE 3

1 Petnaeste godine vladavine Tiberija Cezara, Poncije Pilat upravitelj Judeje, Herod tetrarh Galileje, njegov brat Filip tetrarh Itureje i oblasti Trahonitide, a Lizanije četverovlasnik Abilene,
2 Budući da su Ana i Kajfa bili veliki svećenici, riječ Božja dođe Ivanu, sinu Zaharijinu, u pustinji.
3 I dođe po svoj zemlji oko Jordana propovijedajući krštenje obraćenja za oproštenje grijeha;
4 Kao što je napisano u knjizi riječi proroka Izaije: Glas vapijućeg u pustinji: Pripravite put Gospodinu, poravnite mu staze!
5 Svaka će se dolina napuniti, svaka planina i brdo neka se spuste; i krivo će se ispraviti, i neravni će se putovi izgladiti;
6 I svako će tijelo vidjeti spasenje Božje.
7 Tada je rekao mnoštvu koje je dolazilo da ga krsti: O naraštaje gujina, tko vas je upozorio da bježite od gnjeva koji dolazi?
8 Donesite dakle plodove dostojne obraćenja i ne počnite govoriti u sebi: 'Imamo oca Abrahama';
9 A sada je i sjekira položena u korijen drveća: svako dakle drvo koje ne rađa dobra roda siječe se i u oganj baca.
10 I narod ga upita: "Što ćemo onda?"
11 On im odgovori: "Tko ima dvije haljine, neka podijeli s onim koji nema." a tko ima mesa, neka čini tako.
12 Dođoše i carinici da se krste i rekoše mu: "Učitelju, što da radimo?"
13 A on im reče: Ne tražite više od onoga što vam je određeno.
14 I vojnici su ga pitali: "A što da radimo?" A on im reče: "Nikoga ne činite nasilja, niti koga lažno optužujte; i budite zadovoljni svojom plaćom.
15 I dok je narod bio u iščekivanju i svi su ljudi razmišljali u svojim srcima o Ivanu, je li on Krist ili nije;
16 Ivan odgovori svima: "Ja vas krstim vodom." ali dolazi jači od mene, kojemu nisam dostojan odriješiti remen na obući: on će vas krstiti Duhom Svetim i ognjem.
17 Čija je lepeza u njegovoj ruci, i on će potpuno očistiti svoje gumno, i skupit će pšenicu u svoju žitnicu; a pljevu će spaliti ognjem neugasivim.
18 I mnoge je druge stvari u svom poticanju propovijedao narodu.
19 Ali tetrarh Herod, ukoren od njega zbog Herodijade, žene svoga brata Filipa, i zbog svih zala što ih je Herod učinio,
20 Nadasve još ovo, da je Ivana zatvorio u tamnicu.
21 Kad se sav narod krstio, dogodi se da se i Isus krsti i pomoli se, otvori se nebo.
22 I Duh Sveti siđe na njega u tjelesnom obliku poput goluba, i začu se glas s neba koji reče: Ti si Sin moj ljubljeni! u tebi sam zadovoljan.
23 I sam Isus je imao oko trideset godina, budući (kako se pretpostavljalo) sin Josipov, koji je bio sin Helijev,
24 Koji je bio sin Matatov, koji je bio sin Levija, koji je bio sin Melhija, koji je bio sin Janne, koji je bio sin Josipa,
25 Koji je bio sin Matatije, koji je bio sin Amosa, koji je bio sin Nauma, koji je bio sin Eslija, koji je bio sin Naggea,
26 Koji je bio sin Maatha, koji je bio sin Mattathiasa, koji je bio sin Semeija, koji je bio sin Josipa, koji je bio sin Jude,
27 Koji je bio sin Joanne, koji je bio sin Rhesa, koji je bio sin Zorobabela, koji je bio sin Salathiela, koji je bio sin Nerija,
28 Koji je bio sin Melchijev, koji je bio sin Addijev, koji je bio sin Cosamov, koji je bio sin Elmodamov, koji je bio sin Erov,
29 Koji je bio sin Joseov, koji je bio sin Eliezerov, koji je bio sin Jorimov, koji je bio sin Mathatov, koji je bio sin Levijev,
30 Koji je bio sin Simeonov, koji je bio sin Judin, koji je bio sin Josipov, koji je bio sin Jonanov, koji je bio sin Eliakimov,
31 Koji je bio sin Melea, koji je bio sin Menana, koji je bio sin Mattathe, koji je bio sin Nathana, koji je bio sin Davidov,
32 Koji je bio sin Jessejev, koji je bio sin Obedov, koji je bio sin Boozov, koji je bio sin Salmonov, koji je bio sin Naassonov,
33 Koji je bio sin Aminadabov, koji je bio sin Aramov, koji je bio sin Esromov, koji je bio sin Faresov, koji je bio sin Judin,
34 Koji je bio sin Jakova, koji je bio sin Izaka, koji je bio sin Abrahama, koji je bio sin Thare, koji je bio sin Nachora,
35 Koji je bio sin Sarucha, koji je bio sin Ragaua, koji je bio sin Phaleca, koji je bio sin Hebera, koji je bio sin Sala,
36 Koji je bio sin Kajnanov, koji je bio sin Arfaksadov, koji je bio sin Semov, koji je bio sin Noe, koji je bio sin Lamekov,
37 Koji je bio sin Mathusala-e, koji je bio sin Enocha, koji je bio sin Jareda, koji je bio sin Maleleela, koji je bio sin Cainana,
38 Koji je bio sin Enosa, koji je bio sin Seta, koji je bio sin Adama, koji je bio sin Božji.

POGLAVLJE 4

1 A Isus pun Duha Svetoga vrati se s Jordana i odvede ga Duh u pustinju,
2 Četrdeset dana kušan od đavla. I tih dana nije ništa jeo; a kad su završili, poslije je ogladnjeo.
3 A đavao mu reče: "Ako si Sin Božji, zapovjedi ovom kamenu da postane kruhom."
4 A Isus mu odgovori: " Pisano je: Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi Božjoj."
5 I đavao ga odvede na goru visoku i pokaza mu sva kraljevstva svijeta u jednom trenutku.
6 A đavao mu reče: "Svu ću ovu vlast dati tebi i slavu njihovu; jer to je meni predano; i kome hoću dajem.
7 Ako mi se, dakle, pokloniš, sve će biti tvoje.
8 Isus mu odgovori: " Odlazi od mene, sotono! Jer je pisano: Klanjaj se Gospodinu, Bogu svojemu, i njemu jedinomu služi!"
9 I odvede ga u Jeruzalem, postavi ga na vrh Hrama i reče mu: "Ako si Sin Božji, baci se odavde dolje."
10 Jer je pisano: Zapovjedit će svojim anđelima za tebe da te čuvaju.
11 I na rukama će te nositi da se ne spotakneš nogom o kamen.
12 Isus mu odgovori: " Rečeno je: Ne iskušavaj Gospodina, Boga svojega!"
13 Kad je đavao okončao svu kušnju, odstupi od njega na neko vrijeme.
14 I vrati se Isus u sili Duha u Galileju i pronese se glas o njemu po svoj okolici.
15 I naučavao je u njihovim sinagogama i svi su ga proslavili.
16 I dođe u Nazaret, gdje bijaše odgojen, i po svom običaju uđe u subotu u sinagogu i ustade da čita.
17 I predana mu je knjiga proroka Izaije. I otvorivši knjigu, nađe mjesto gdje je bilo napisano,
18 Duh je Gospodnji na meni, jer me pomaza da propovijedam evanđelje siromasima; poslao me da izliječim srca slomljena, da propovijedam sužnjima oslobođenje i slijepima progledanje, da pustim na slobodu one koji su u modricama,
19 Propovijedati milu godinu Gospodnju.
20 I zatvori knjigu, vrati je svećeniku i sjedne. I oči svih koji bijahu u sinagogi bijahu uprte u njega.
21 I poče im govoriti: " Danas se ispunilo ovo pismo u vašim ušima."
22 I svi su mu svjedočili i čudili se milostivim riječima koje su izlazile iz njegovih usta. I rekoše: Nije li ovo Josipov sin?
23 A on im reče: " Vi ćete mi sigurno reći ovu poslovicu: Liječniče, izliječi sam sebe! Što smo čuli da se čini u Kafarnaumu, učini i ovdje u svojoj domovini."
24 A on reče: Zaista, kažem vam, nijedan prorok nije prihvaćen u svojoj domovini.
25 Ali kažem vam istinu, mnogo je udovica bilo u Izraelu u Ilijino vrijeme, kad je nebo bilo zatvoreno tri godine i šest mjeseci, kad je velika glad bila po svoj zemlji;
26 Ali ni k jednoj od njih nije poslan Ilija, osim u Sareptu, grad sidonski, k ženi udovici.
27 I mnogo je gubavaca bilo u Izraelu u vrijeme proroka Elizeja; i nijedan se od njih nije očistio, osim Sirijca Naamana.
28 Kad su to čuli, svi u sinagogi ispuniše se gnjeva.
29 I ustadoše, izbaciše ga iz grada i odvedoše ga do obronka brda na kojem je bio sagrađen njihov grad, da ga strmoglavce obore.
30 Ali on prošavši posred njih ode svojim putem.
31 I siđe u Kafarnaum, grad Galileju, i poučavaše ih subotama.
32 I začudiše se njegovu nauku, jer riječ njegova bijaše moćna.
33 A u sinagogi bijaše čovjek koji je imao duha nečistoga đavla te povika iza glasa:
34 Govoreći: Ostavite nas! što mi imamo s tobom, Isuse Nazarećanine? jesi li nas došao uništiti? Znam te tko si; Svetac Božji.
35 Isus mu zaprijeti: " Umukni i iziđi iz njega!" I kad ga đavao baci u sredinu, iziđe iz njega i ne ozlijedi ga.
36 Svi se začudiše i rekoše među sobom: "Kakva je ovo riječ!" jer s vlašću i snagom zapovijeda nečistim duhovima i oni izlaze.
37 I proču se glas o njemu po svim krajevima zemlje.
38 I ustade iz sinagoge i uđe u Šimunovu kuću. A majku Šimunove žene uhvatila je jaka groznica; i molili su ga za nju.
39 On stade nad nju i zaprijeti groznici; i ostavi je: i ona odmah ustane i služi im.
40 Kad je sunce zalazilo, dovedoše ih k njemu svi koji su imali bolesnike od raznih bolesti. i na svakoga od njih stavi ruke i ozdravi ih.
41 A iz mnogih su izlazili i đavli vičući: "Ti si Krist, Sin Božji!" A on im zaprijeti da ne govore jer su znali da je on Krist.
42 Kad svanu dan, on ode i ode u pustinju, a narod ga traži, dođe k njemu i zadrža ga da ne ode od njih.
43 A on im reče: " I drugim gradovima moram propovijedati kraljevstvo Božje; jer sam zato poslan."
44 I propovijedao je po sinagogama Galileje.

POGLAVLJE 5

1 I dogodi se da, dok se narod tiskao oko njega da čuje riječ Božju, on je stajao kraj Genezaretskog jezera,
2 I ugleda dvije lađe kako stoje kraj jezera, ali ribari bijahu izašli iz njih i ispirali su svoje mreže.
3 I uđe u jednu od lađa, koja bijaše Šimunova, i zamoli ga da se malo odmakne od kopna. I sjede i poučavaše ljude izvan lađe.
4 Kad je prestao govoriti, reče Šimunu: " Plovite u dubinu i bacite mreže za lov."
5 A Šimun mu odgovori: "Učitelju, mučili smo se cijelu noć i ništa nismo uhvatili; ipak ću na tvoju riječ baciti mrežu."
6 Kad su to učinili, uhvatili su veliko mnoštvo riba i njihova se mreža pokidala.
7 I oni dadoše znak svojim drugovima, koji su bili u drugoj lađi, da dođu i pomognu im. I oni dođoše i napuniše obje lađe tako da počeše tonuti.
8 Kad to vidje Šimun Petar, pade k Isusovim koljenima govoreći: "Idi od mene!" jer ja sam grešan čovjek, Gospodine.
9 Jer zapanji se on i svi koji bijahu s njim zbog ulova riba koje bijahu uhvatili.

10 A tako i Jakov i Ivan, sinovi Zebedejevi, koji bijahu ortaci Šimunovi. A Isus reče Šimunu: Ne boj se! od sada ćeš loviti ljude.
11 Kad dovezoše svoje lađe do kopna, ostaviše sve i pođoše za njim.
12 I kad je bio u jednom gradu, gle, čovjek pun gube; koji ugleda Isusa pade ničice i zamoli ga govoreći: "Gospodine, ako hoćeš, možeš me očistiti."
13 On pruži ruku i dotače ga se govoreći: " Hoću, budi čist!" I guba odmah nestade s njega.
14 I zapovjedi mu da nikome ne govori, nego idi, pokaži se svećeniku i žrtvuj za svoje očišćenje, kako je Mojsije zapovjedio, njima za svjedočanstvo.
15 Ali još se više pročuo glas o njemu i veliko se mnoštvo okupljalo da ga čuje i da ih on izliječi od svojih bolesti.
16 I povukao se u pustinju i molio se.
17 Jednog dana, dok je on poučavao, sjedili su farizeji i učitelji zakona koji su došli iz svih gradova Galileje, Judeje i Jeruzalema. bio prisutan da ih izliječi.
18 I gle, ljudi donesoše na postelji čovjeka koji bijaše uzet, i tražili su načina da ga unesu i polože pred njim.
19 A kako zbog mnoštva nisu mogli naći kojim bi ga putem mogli unijeti, popnu se na krov i spustiše ga kroz ploču s njegovom posteljom u sredinu pred Isusa.
20 Vidjevši vjeru njihovu, reče mu: " Čovječe, oprošteni su ti grijesi!"
21 Književnici i farizeji počeše raspravljati: Tko je ovaj što huli? Tko može opraštati grijehe doli Bog jedini?
22 Ali kad Isus prozre njihove misli, odgovori im i reče: " Što razmišljate u svojim srcima?"
23 Je li lakše reći: Oprošteni su ti grijesi! ili reći: Ustani i hodi?
24 Ali da znate da Sin Čovječji ima vlast na zemlji opraštati grijehe (reče uzetome:) Tebi kažem, ustani, uzmi svoju postelju i idi u svoju kuću.
25 I odmah ustade pred njima, uze ono na čemu je ležao i ode svojoj kući slaveći Boga.
26 I svi su bili zadivljeni, slavili su Boga i bili puni straha govoreći: Čudne smo stvari vidjeli danas.
27 Nakon toga iziđe i ugleda carinika po imenu Levija gdje sjedi na carini, pa mu reče: " Pođi za mnom!"
28 I on ostavi sve, ustade i pođe za njim.
29 Levi mu priredi veliku gozbu u svojoj kući, i bijaše veliko društvo carinika i drugih koji su sjedili s njima.
30 Ali njihovi pismoznanci i farizeji mrmljahu protiv njegovih učenika govoreći: Zašto jedete i pijete s carinicima i grešnicima?
31 A Isus im odgovori: " Oni zdravi ne trebaju liječnika; ali oni koji su bolesni.
32 Nisam došao pozvati pravednike, nego grešnike na obraćenje.
33 A oni mu rekoše: "Zašto Ivanovi učenici često poste i mole se, a isto tako i farizejski učenici?" ali tvoji jedu i piju?
34 A on im reče: " Možete li natjerati svatove da poste dok je zaručnik s njima?"
35 Ali će doći dani, kad će im se uzeti zaručnik, i tada će postiti u one dane.
36 Reče im i prispodobu; Nitko ne stavlja komada nove haljine na staru; ako je drugačije, onda i novo čini najamninu, i dio koji je uzet iz novoga ne slaže se sa starim.
37 I nitko ne ulijeva novo vino u stare mehove; inače će novo vino probušiti mehove i proliti se, a mehovi će propasti.
38 Ali novo vino treba točiti u nove mehove; i oba su sačuvana.
39 Nitko, koji je popio staro vino, ne želi odmah novo; jer kaže: Staro je bolje.

POGLAVLJE 6

1 I dogodi se druge subote nakon prve, da je prošao kroz žitna polja; a njegovi su učenici trgali klasje i jeli trljajući ih rukama.
2 A neki od farizeja rekoše im: "Zašto činite ono što nije dopušteno činiti subotom?"
3 Isus im odgovori: " Niste li čitali što je David učinio kad je ogladnjeo on i oni koji su bili s njim?"
4 Kako je ušao u kuću Božju, uzeo i pojeo priložene kruhove i dao ih onima koji su bili s njim; koje nije dopušteno jesti osim samo svećenicima?
5 I reče im: Sin Čovječji gospodar je i subote.
6 A dogodi se i druge subote da uđe u sinagogu i poučavaše; i ondje bijaše čovjek čija je desnica bila suha.
7 A pismoznanci i farizeji motrili su ga hoće li ozdraviti u subotu; da bi mogli naći optužbu protiv njega.
8 Ali on je znao njihove misli i rekao je čovjeku koji je imao suhu ruku: " Ustani i stani usred!" I on ustade i stade naprijed.
9 Tada im Isus reče: " Jedno ću vas upitati; Je li subotom dopušteno činiti dobro ili činiti zlo? spasiti život ili ga uništiti?
10 I pogledavši ih sve oko sebe, reče čovjeku: " Ispruži ruku." I on učini tako: i ruka mu ozdravi kao i druga.
11 I bili su puni ludila; i razgovarahu jedni s drugima što bi mogli učiniti Isusu.
12 I dogodi se u one dane da on izađe na goru da se pomoli i provede cijelu noć u molitvi Bogu.
13 Kad svanu dan, dozva svoje učenike i od njih izabra dvanaestoricu, koje prozva apostolima.
14 Šimun (kojeg prozva Petar) i njegov brat Andrija, Jakov i Ivan, Filip i Bartolomej,
15 Matej i Toma, Jakov, sin Alfejev, i Šimun zvani Zilot,
16 I Juda, brat Jakovljev, i Juda Iškariotski, koji također bijaše izdajica.
17 I on siđe s njima i stade u ravnici, i društvo njegovih učenika, i veliko mnoštvo naroda iz cijele Judeje i Jeruzalema, i s morske obale Tira i Sidona, koji su ga došli slušati, i da budu izliječeni od svojih bolesti;
18 I oni koje su mučili nečisti duhovi, i ozdravljahu.
19 I sve je mnoštvo tražilo da ga se dotakne jer je iz njega izišla snaga i sve ih ozdravila.
20 I podiže oči na svoje učenike i reče: Blago vama siromasima, jer vaše je kraljevstvo Božje!
21 Blago vama koji ste sada gladni, jer ćete se nasititi. Blago vama koji sada plačete, jer ćete se smijati.
22 Blago vama kad vas ljudi omrznu i kad vas odvoje od sebe, pogrde i izbace ime vaše kao zlo poradi Sina Čovječjega.
23 Radujte se u onaj dan i kličite od radosti, jer gle, velika je plaća vaša na nebesima, jer tako su činili oci njihovi prorocima.
24 Ali jao vama koji ste bogati! jer ste primili svoju utjehu.

25 Teško vama koji ste siti! jer ćete gladovati. Teško vama koji se sada smijete! jer ćete tugovati i plakati.
26 Jao vama kad svi ljudi budu govorili dobro o vama! jer tako su njihovi očevi činili lažnim prorocima.
27 Ali kažem vama koji slušate: ljubite svoje neprijatelje, činite dobro onima koji vas mrze,
28 Blagoslivljajte one koji vas kunu i molite za one koji vas grde.
29 I onome tko te udari po jednom obrazu ponudi i drugi; a tko ti uzme ogrtač, zabrani da ne uzme i tvoj kaput.
30 Daj svakome tko te zaište; i od onoga koji ti uzme dobra nemoj više tražiti.
31 I kako želite da ljudi čine vama, činite i vi njima.
32 Jer ako ljubite one koji vas ljube, kakva vam je hvala? jer i grešnici ljube one koji njih ljube.
33 I ako dobro činite onima koji vama dobro čine, kakva vam je hvala? jer i grješnici čine isto.
34 I ako posuđujete onima od kojih se nadate dobiti, kakva vam je zahvala? jer i grješnici grješnicima posuđuju, da opet isto toliko prime.
35 Ali ljubite svoje neprijatelje, činite dobro i posuđujte ne nadajući se ničemu; i nagrada će vaša biti velika, i bit ćete sinovi Svevišnjega, jer on je blag prema nezahvalnima i zlima.
36 Budite dakle milosrdni kao što je i Otac vaš milosrdan.
37 Ne sudite i nećete biti osuđeni; ne osuđujte i nećete biti osuđeni; opraštajte i bit će vam oprošteno.
38 Dajte, i dat će vam se; Mjeru dobru, nabijenu, otresenu i prepunu dat će vam ljudi u njedra. Jer istom mjerom kojom mjerite, istom će vam se mjeriti.
39 I reče im prispodobu: Može li slijepac voditi slijepca? neće li oboje pasti u jarak?
40 Učenik nije iznad svoga učitelja, nego će svaki savršen biti kao njegov učitelj.
41 Zašto gledaš trun u oku brata svoga, a brvna u oku svome ne vidiš?
42 Ili kako možeš reći bratu svome: 'Brate, dopusti mi da izvadim trun iz tvoga oka' kad sam ne vidiš brvno u svom oku?' Licemjere, izvadi najprije brvno iz oka svoga, pa ćeš onda vidjeti izvaditi trun iz oka brata svojega.
43 Jer dobro stablo ne rađa lošim plodom; ni pokvareno drvo ne rađa dobrim plodom.
44 Jer svako se stablo po svome plodu poznaje. Jer s trnja se ne beru smokve, niti se s trnja bere grožđe.
45 Dobar čovjek iz dobre riznice svoga srca iznosi što je dobro; a zao čovjek iz zle riznice svoga srca iznosi zlo; jer njegova usta govore o izobilju srca.
46 I zašto me zovete: Gospodine, Gospodine, a ne činite što govorim?
47 Tko god dođe k meni i čuje moje riječi i vrši ih, pokazat ću vam kome je sličan.
48 On je poput čovjeka koji je sagradio kuću, duboko kopao i postavio temelj na stijeni; a kad je nastala poplava, potok je snažno udario na tu kuću i nije je mogao pokolebati, jer je bila utemeljena na stijeni. .
49 A tko čuje i ne izvrši, sličan je čovjeku koji je bez temelja sagradio kuću na zemlji; o koju je potok žestoko udarao i odmah je pao; a propast te kuće bijaše velika.

POGLAVLJE 7

1 Kad je završio sve svoje riječi pred narodom, uđe u Kafarnaum.
2 A sluga nekog satnika, koji mu je bio drag, bio je bolestan i spremao se umrijeti.
3 Kad je čuo za Isusa, posla k njemu židovske starješine moleći ga da dođe i izliječi njegova slugu.
4 I kad dođoše k Isusu, odmah ga zamoliše: "Dostojan je za njega da to učini.
5 Jer on ljubi naš narod i sagradio nam je sinagogu.
6 Tada Isus pođe s njima. I kad već ne bijaše daleko od kuće, satnik posla k njemu prijatelje govoreći mu: "Gospodine, ne muči se, jer nisam dostojan da uđeš pod krov moj."
7 Zato se ni ja nisam smatrao dostojnim doći k tebi, nego reci jednu riječ i moj će sluga ozdraviti.
8 Jer i ja sam čovjek pod vlašću, imam pod sobom vojnike, i kažem jednome: Idi, i on ide; a drugome: Dođi, i dolazi; i mom sluzi: Učini to, i on to učini.
9 Kad je Isus to čuo, zadivio mu se, okrenuo se i rekao narodu koji ga je slijedio: " Kažem vam, ni u Izraelu nisam našao tolike vjere."
10 Poslani se vratiše u kuću i nađoše slugu zdrava koji je bio bolestan.
11 I dogodi se dan poslije da ode u grad koji se zove Nain; a s njim su išli mnogi njegovi učenici i mnoštvo naroda.
12 Kad se približi gradskim vratima, gle, iznose mrtvaca, sina jedinca u majke, a ona bijaše udovica, a s njom bijaše mnogo naroda iz grada.
13 Kad je Gospodin ugleda, sažali mu se nad njom i reče joj: Ne plači!
14 On pristupi i dotakne se nosila, a oni koji ga nose zastadoše. A on reče: Mladiću, kažem ti, ustani!
15 I mrtvi sjede i poče govoriti. I predao ga je njegovoj majci.
16 I strah obuze sve te su slavili Boga govoreći: Veliki prorok ustao je među nama; i da je Bog posjetio svoj narod.
17 I proširi se taj glas o njemu po svoj Judeji i po svoj okolici.
18 O svemu su mu javili Ivanovi učenici.
19 Ivan dozva dvojicu svojih učenika i posla ih k Isusu govoreći: "Jesi li ti onaj koji ima doći?" ili tražimo drugu?
20 Kad ljudi dođoše k njemu, rekoše: "Ivan Krstitelj poslao nas je k tebi s pitanjem: Jesi li ti onaj koji ima doći?" ili tražimo drugu?
21 I u taj isti čas mnoge je izliječio od njihovih bolesti i bolesti i od zlih duhova; i mnogima koji bijahu slijepi dade vid.
22 Tada im Isus odgovori: " Idite i recite Ivanu što ste vidjeli i čuli." kako slijepi vide, hromi hodaju, gubavi se čiste, gluhi čuju, mrtvi ustaju, siromasima se propovijeda evanđelje.
23 I blažen onaj koji se o mene ne sablazni.
24 Kad su glasnici Ivanovi otišli, on je počeo govoriti narodu o Ivanu: Što ste izišli u pustinju vidjeti? Trska koju vjetar njiše?
25 Ali što ste izišli vidjeti? Čovjek odjeven u meku odjeću? Gle, oni koji su raskošno odjeveni i žive otmjeno, na kraljevim su dvorovima.
26 Ali što ste izišli vidjeti? Prorok? Da, kažem vam, i mnogo više od proroka.

27 Ovo je onaj za koga je pisano: Evo, šaljem svoga glasnika pred tobom, koji će pripraviti tvoj put pred tobom.
28 Jer, kažem vam, među rođenima od žene nema većeg proroka od Ivana Krstitelja, nego najmanji u kraljevstvu Božjem veći je od njega.
29 I sav narod koji ga je slušao, i carinici, opravdaše Boga krsteći se Ivanovim krštenjem.
30 Ali farizeji i zakonoznanci odbaciše namjeru Božju protiv sebe, jer nisu bili kršteni od njega.
31 A Gospodin reče: S kim ću onda usporediti ljude ovoga naraštaja? i kakvi su?
32 Oni su poput djece koja sjede na tržnici i dozivaju jedni druge govoreći: Svirali smo vam, a vi niste plesali; mi smo te tugovali, a ti nisi plakao.
33 Jer dođe Ivan Krstitelj, ne jede kruha i ne pije vina; a vi kažete: Ima vraga.
34 Došao je Sin Čovječji, jede i pije; a vi govorite: Evo proždrljivaca i pijanca, prijatelja carinika i grešnika!
35 Ali mudrost je opravdana od sve svoje djece.
36 Jedan od farizeja zamoli ga da jede s njim. I uđe u kuću farizejevu i sjedne za stol.
37 I gle, jedna žena u gradu, koja bijaše grešnica, doznavši da Isus sjedi za stolom u farizejevoj kući, donese alabasternu kutiju pomasti,
38 I stade kraj njegovih nogu iza njega plačući, i poče mu suzama prati noge i otirati ih kosom svoje glave, ljubiti mu noge i mazati ih pomašću.
39 Vidjevši to farizej koji ga je pozvao, progovori u sebi: "Ovaj čovjek, da je prorok, znao bi tko i kakva je ova žena što ga se dotiče: grešnica je."
40 Isus mu odgovori: Šimune, imam ti nešto reći. A on reče: Učitelju, reci.
41 Bio je neki vjerovnik koji je imao dva dužnika: jedan je bio dužan pet stotina denara, a drugi pedeset.
42 A kad nisu imali čime platiti, iskreno im je obojici oprostio. Reci mi dakle tko će ga od njih najviše voljeti?
43 Šimun odgovori: "Mislim da onaj kome je najviše oprostio." A on mu reče: Pravo si presudio.
44 I okrene se ženi i reče Šimunu: Vidiš li ovu ženu? Ušao sam u tvoju kuću, nisi mi dao vode za noge, a ona mi je suzama oprala noge i otrla ih kosom s glave.
45 Nisi mi dao poljupca, ali ova žena nije prestala ljubiti moje noge otkad sam ušao.
46 Glave moje uljem nisi namazao, a ova mi je žena pomašću noge pomazala.
47 Zato ti kažem: oprošteni su njezini grijesi, kojih je mnogo; jer ona je mnogo ljubila: ali kome se malo oprašta, taj malo ljubi.
48 A on joj reče: " Oprošteni su ti grijesi."
49 I oni koji su s njim sjedili za stolom počeli su u sebi govoriti: Tko je ovaj da i grijehe oprašta?
50 I reče ženi: " Tvoja te vjera spasila; idi u miru.

POGLAVLJE 8

1 I dogodi se poslije da je prošao po svakom gradu i selu, propovijedajući i navješćujući radosnu vijest o kraljevstvu Božjem; i dvanaestorica bijahu s njim,
2 I neke žene, koje su bile izliječene od zlih duhova i bolesti, Marija zvana Magdalena, iz koje je izašlo sedam đavola,
3 I Ivana, žena Huze Herodova upravitelja, i Suzana, i mnogi drugi, koji su mu služili svojim imanjem.
4 I kad se skupi mnogo naroda i dođe k njemu iz svih gradova, on reče prispodobom:
5 Izađe sijač da posije svoje sjeme. i bijaše pogažen, i ptice ga nebeske izjedoše.
6 A neki padoše na stijenu; i čim je iznikla, osušila se jer joj je nedostajalo vlage.
7 A neki su pali u trnje; i trnje je izniklo i ugušilo ga.
8 A druga su pala na dobru zemlju, iznikla i donijela plod stostruk. I rekavši to, povika: Tko ima uši da čuje, neka čuje!
9 I upitaše ga njegovi učenici govoreći: Što bi mogla biti ova prispodoba?
10 A on reče: " Vama je dano znati otajstva kraljevstva Božjega, a drugima u prispodobama; da gledajući ne vide, i slušajući ne razumiju.
11 Prispodoba je ova: Sjeme je riječ Božja.
12 Oni kraj puta su oni koji slušaju; tada dolazi đavao i uzima riječ iz njihova srca, da ne vjeruju i ne budu spašeni.
13 Oni na stijeni su oni koji, kad čuju, s radošću primaju riječ; a ovi nemaju korijena, koji neko vrijeme vjeruju, au vrijeme kušnje otpadnu.
14 A što je palo među trnje, to su oni koji, kad čuju, odu i uguše se brigama, bogatstvom i zadovoljstvima ovoga života i ne donose ploda do savršenstva.
15 A ono na dobroj zemlji su oni koji u čestitom i dobrom srcu, čuvši riječ, drže je i donose rod u postojanosti.
16 Nitko kad upali svijeću, ne pokriva je posudom niti je stavlja pod krevet; nego ga postavi na svijećnjak da oni koji ulaze vide svjetlo.
17 Jer ništa nije tajno što se ne bi pokazalo; niti nešto skriveno, što se neće doznati i izaći napolje.
18 Pazite dakle kako slušate: jer tko ima, dat će mu se; a tko nema, uzet će mu se i ono što se čini da ima.
19 Tada pristupiše k njemu njegova majka i njegova braća, ali ne mogoše mu pristupiti zbog naroda.
20 I rekoše mu neki: Majka tvoja i braća tvoja stoje vani i žele te vidjeti.
21 A on im odgovori: " Majka moja i braća moja su oni koji slušaju riječ Božju i vrše je."
22 Jednoga dana uđe u lađu sa svojim učenicima i reče im: Prijeđimo na onu stranu jezera. I krenuli su naprijed.
23 Ali dok su plovili, zaspao je, a oluja se spustila na jezero; i bili su ispunjeni vodom i bili su u opasnosti.
24 Oni pristupiše k njemu i probudiše ga govoreći: "Učitelju, učitelju, ginemo!" Tada ustade i zaprijeti vjetru i bijesu vode, i oni prestadoše i nastade tišina.
25 A on im reče: Gdje je vaša vjera? A oni u strahu začudiše se govoreći jedan drugome: "Koji je ovo čovjek?" jer on zapovijeda čak i vjetrovima i vodi, i oni ga slušaju.
26 I stigoše u gadarensku zemlju, koja je nasuprot Galileji.
27 Kad je izašao na kopno, susreo ga je iz grada neki čovjek, koji je dugo imao đavole, nije nosio odjeću, niti je boravio u kući, nego u grobovima.
28 Kad je ugledao Isusa, povikao je, pao pred njega i rekao iza glasa: "Što ja imam s tobom, Isuse, Sine Boga Svevišnjega?" Preklinjem te, ne muči me.
29 (Jer on bijaše zapovjedio nečistom duhu da izađe iz čovjeka. Jer često ga je hvatao; držali su ga okovanim lancima i okovima; on je raskinuo okove, i đavao ga je otjerao u pustinju.)

30 Isus ga upita: Kako ti je ime? A on reče: Legija, jer mnogi đavoli uđoše u njega.
31 Moliše ga da im ne naredi da idu u dubinu.
32 Ondje je na planini paslo veliko krdo svinja, pa su ga molili da im dopusti da uđu u njih. I trpio ih je.
33 Tada đavli iziđoše iz čovjeka i uđoše u svinje, a krdo se sjuri niz strminu u jezero i uguši se.
34 Kad su oni koji su ih hranili vidjeli što se dogodilo, pobjegli su, otišli i javili po gradu i po selima.
35 Zatim iziđoše vidjeti što se dogodilo; i dođoše k Isusu i nađoše čovjeka iz kojega iziđoše đavli gdje sjedi do nogu Isusovih obučen i pri zdravoj pameti; i prestrašiše se.
36 I oni koji su to vidjeli rekoše im kako je izliječen opsjednuti.
37 Tada ga zamoli sve mnoštvo gadarenske zemlje da ode od njih. jer su bili obuzeti velikim strahom; i on uđe u lađu i vrati se natrag.
38 Čovjek iz kojega su izišli đavli zamoli ga da bude s njim, ali ga Isus otpusti govoreći:
39 Vrati se svojoj kući i prikaži što ti je Bog učinio. I on ode svojim putem i objavi po cijelom gradu kako mu je velika djela Isus učinio.
40 I dogodi se da, kad se Isus vrati, narod ga radosno primi jer su ga svi čekali.
41 I gle, dođe čovjek po imenu Jair, a on bijaše starješina sinagoge, pade Isusu pred noge i zamoli ga da uđe u njegovu kuću.
42 Jer je imao jednu kćer jedinku, od oko dvanaest godina, i ležala je na samrti. Ali dok je išao, ljudi su ga tiskali.
43 I žena koja je dvanaest godina imala krvotok, koja je potrošila sav svoj imetak na liječnike, niti se od jednoga mogla izliječiti,
44 Priđe mu odostraga i dotakne se ruba njegove haljine, i krv joj se odmah zaustavi.
45 A Isus reče: Tko me se dotače? Kad svi zanijekaše, Petar i oni koji bijahu s njim rekoše: Učitelju, mnoštvo te tiska i pritiska, a ti govoriš: Tko me se dotače?
46 A Isus reče: Netko me se dotaknuo, jer osjećam da je snaga izišla iz mene.
47 Kad žena vidje da se nije sakrila, pristupi dršćući, pade pred njim i ispriča mu pred svim narodom zašto ga se dotakla i kako je odmah ozdravila.
48 A on joj reče: Kćeri, budi dobra! Vjera te tvoja spasila; idi u miru.
49 Dok je on još govorio, dođe netko od nadstojnika sinagoge i reče mu: "Kći ti je umrla." nevolja ne Gospodar.
50 Ali kad to ču Isus, odgovori mu: " Ne boj se, samo vjeruj i ozdravit će."
51 I kad uđe u kuću, ne pusti nikoga da uđe osim Petra, Jakova i Ivana te oca i majke djevojčine.
52 Svi su plakali i naricali za njom, ali on reče: Ne plači! nije mrtva, nego spava.
53 I rugahu mu se, znajući da je ona mrtva.
54 On ih sve istjera van, uhvati je za ruku i povika: " Djevojko, ustani!"
55 I njezin se duh povrati, i ona odmah ustane, a on zapovjedi da joj daju jesti.
56 Roditelji njezini bijahu zaprepašteni, ali im je zapovjedio da nikome ne govore što se dogodilo.

POGLAVLJE 9

1 Tada sazva svojih dvanaest učenika i dade im moć i vlast nad svim đavolima i da liječe bolesti.
2 I posla ih propovijedati kraljevstvo Božje i liječiti bolesne.
3 A on im reče: “ Ne uzimajte ništa na put, ni motke, ni torbe, ni kruha, ni novca; niti imaju po dva kaputa.
4 I u koju god kuću uđete, ondje ostanite i odande krenite.
5 A tko vas ne primi, iziđite iz onoga grada i otresite prah sa svojih nogu za svjedočanstvo protiv njih.
6 Oni odoše i iđahu po gradovima propovijedajući evanđelje i posvuda liječeći.
7 Herod, tetrarh, ču za sve što je učinio; i zbuni se jer neki govore da je Ivan uskrsnuo od mrtvih;
8 A neki da se pojavio Ilija; a od drugih, da je jedan od starih proroka uskrsnuo.
9 A Herod reče: "Ivanu sam ja odrubio glavu; ali tko je ovaj da čujem takve stvari?" I poželi ga vidjeti.
10 Kad su se vratili, apostoli mu rekoše sve što su učinili. I uze ih i ode nasamo u pusto mjesto koje pripada gradu zvanom Betsaida.
11 Kad je narod to saznao, pošao je za njim, a on ih je primio i govorio im o kraljevstvu Božjem i liječio one koji su trebali iscjeljenje.
12 A kad je dan počeo odmicati, tada dođoše dvanaestorica i rekoše mu: Otpusti mnoštvo neka odu u okolna mjesta i sela, prenoće i nabave hrane: jer mi smo ovdje u pustinjsko mjesto.
13 Ali on im reče: " Dajte im vi jesti!" A oni rekoše: Nemamo više osim pet kruhova i dvije ribe; osim što bismo trebali otići i kupiti meso za sve ove ljude.
14 Bilo ih je oko pet tisuća ljudi. I reče svojim učenicima: Sastavite ih da posjedaju po pedeset u skupini.
15 Oni tako i učiniše i natjeraše ih sve da sjednu.
16 Zatim uze pet kruhova i dvije ribe, pogleda u nebo, blagoslovi ih, razlomi i dade učenicima da dijele mnoštvu.
17 I jeli su i svi se nasitili, a preostalih ulomaka skupilo se dvanaest košara.
18 I dok je on sam molio, njegovi su učenici bili s njim, a on ih je upitao: Tko me drži narod?
19 Oni odgovarajući rekoše: Ivan Krstitelj! ali neki govore: Ilija; a drugi kažu, da je jedan od starih proroka uskrsnuo.
20 On im reče: "A vi držite, tko sam ja?" Petar odgovarajući reče: Krist Božji.
21 I on ih oštro zaprijeti i zapovjedi im da to nikome ne govore;
22 govoreći: Sin Čovječji mora mnogo pretrpjeti, i starješine i glavari svećenički i pismoznanci odbaciti ga, i biti ubijen, i treći dan uskrsnuti.
23 I reče im svima: " Hoće li tko za mnom, neka se odreče samoga sebe, neka svaki dan uzme križ svoj i neka me slijedi."
24 Jer tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga; a tko god izgubi život svoj poradi mene, taj će ga spasiti.
25 Jer kakva je korist čovjeku ako dobije sav svijet, a sebe izgubi ili bude odbačen?
26 Jer tko se bude postideo mene i mojih riječi, njega će se postidjeti i Sin Čovječji kad dođe u slavi svojoj, Očevoj i svetih anđela.
27 Ali zaista vam kažem: ima ovdje nekih koji neće okusiti smrti dok ne vide kraljevstva Božjega.

28 Otprilike osam dana nakon ovih riječi, uze Petra, Ivana i Jakova i pope se na goru pomoliti se.
29 I dok se molio, izgled njegova lica se promijenio, a njegova odjeća postala je bijela i blistava.
30 I gle, dva čovjeka razgovarahu s njim, a to bijahu Mojsije i Ilija.
31 Koji se pojavio u slavi i govorio o njegovoj smrti koju je imao izvršiti u Jeruzalemu.
32 A Petar i oni koji bijahu s njim bijahu umorni od sna. Kad se probudiše, vidješe njegovu slavu i dvojicu ljudi koji stajahu s njim.
33 I kad su oni odlazili od njega, reče Petar Isusu: "Učitelju, dobro nam je ovdje biti! Načinimo tri sjenica; jedan tebi, jedan Mojsiju i jedan Iliji: ne znajući što reče.
34 Dok je on to govorio, pojavi se oblak i zasjeni ih, a oni se uplašiše kad uđoše u oblak.
35 I začu se glas iz oblaka govoreći: Ovo je Sin moj ljubljeni;
36 Kad je glas prešao, Isus se nađe sam. I oni su to skrivali i nikome u one dane nisu rekli ništa od onoga što su vidjeli.
37 I dogodi se da ga sutradan, kad su sišli s brda, dočeka mnoštvo naroda.
38 I gle, jedan čovjek iz društva povika govoreći: "Učitelju, molim te, pogledaj na mog sina, jer mi je jedinac."
39 I gle, duh ga uhvati i on iznenada poviče; i razdire ga da se opet zapjeni, i modrica ga jedva odvaja od njega.
40 I molio sam tvoje učenike da ga istjeraju; a nisu mogli.
41 A Isus odgovarajući reče: " O rode nevjerni i pokvareni, dokle ću biti s vama i trpjeti vas?" Dovedi svoga sina ovamo.
42 I dok je još dolazio, đavao ga obori i rastrga. I Isus zaprijeti nečistom duhu, ozdravi dijete i preda ga ocu njegovu.
43 I svi su bili zadivljeni silnom silom Božjom. Ali dok su se svi čudili svemu što je Isus učinio, on reče svojim učenicima:
44 Neka ove riječi utonu u vaše uši: jer će Sin Čovječji biti predan u ruke ljudske.
45 Ali oni nisu razumjeli ove riječi, i bila je skrivena od njih, da je nisu opazili; i bojali su se pitati ga za tu riječ.
46 Tada među njima nastane rasprava tko će od njih biti najveći.
47 Isus, proniknuvši u njihovo srce, uze jedno dijete i postavi ga kraj sebe.
48 I reče im: " Tko god primi ovo dijete u moje ime, mene prima; a tko mene primi, prima onoga koji me je poslao; jer tko je najmanji među svima vama, bit će velik."
49 A Ivan odgovori i reče: Učitelju, vidjeli smo nekoga kako u tvoje ime izgoni đavle; a mi smo mu zabranili, jer ne ide s nama.
50 A Isus mu reče: " Ne brani mu, jer tko nije protiv nas, za nas je."
51 I dogodi se, kad dođe vrijeme da bude uzdignut, odlučno se namjeri da ide u Jeruzalem,
52 Poslao je glasnike pred njim, a oni su otišli i ušli u samarićansko selo da mu se pripreme.
53 I ne primiše ga jer lice mu bijaše kao da će ići u Jeruzalem.
54 Kad to vidješe njegovi učenici Jakov i Ivan, rekoše: "Gospodine, hoćeš li da naredimo da siđe vatra s neba i spali ih, kao što je učinio Ilija?"
55 Ali on se okrenu, prekori ih i reče: Ne znate kakvog ste duha.
56 Jer Sin Čovječji nije došao uništiti ljudske duše, nego spasiti ih. I otišli su u drugo selo.
57 I dogodi se da, dok su išli putem, reče mu neki čovjek: "Gospodine, slijedit ću te kamo god pođeš."
58 A Isus mu reče: Lisice imaju jame, a ptice nebeske gnijezda; ali Sin Čovječji nema gdje glavu nasloniti.
59 I reče drugome: Slijedi me! Ali on reče: Gospodine, dopusti mi da prije odem i pokopam svog oca.
60 Reče mu Isus: " Neka mrtvi pokapaju svoje mrtvace, a ti idi i propovijedaj kraljevstvo Božje."
61 I drugi reče: Gospodine, slijedit ću te; ali neka se najprije odem oprostiti s njima, koji su doma u mojoj kući.
62 A Isus mu reče: " Nitko tko stavi ruku na plug i gleda natrag, nije prikladan za kraljevstvo Božje."

POGLAVLJE 10

1 Nakon ovih događaja Gospodin odredi i drugu sedamdesetoricu i posla ih po dvojicu pred sobom u svaki grad i mjesto, kamo je sam htio doći.
2 Stoga im reče: Žetva je uistinu velika, ali radnika malo; molite dakle Gospodara žetve da pošalje radnike u žetvu svoju.
3 Idite svojim putovima: evo, ja vas šaljem kao janjce među vukove.
4 Ne nosi ni kese, ni torbe, ni obuće, i ne pozdravljaj nikoga usput.
5 I u koju god kuću uđete, najprije recite: Mir kući ovoj!
6 Bude li ondje sin mira, vaš će mir počivati na njemu; ako ne, opet će se obratiti k vama.
7 I ostanite u istoj kući, jedući i pijući što imaju, jer radnik je dostojan svoje plaće. Ne idi od kuće do kuće.
8 U koji god grad uđete i prime vas, jedite što vam se stavi.
9 I liječite bolesne koji su u njemu i recite im: Približilo vam se kraljevstvo Božje.
10 Ali u koji god grad uđete, a ne prime vas, izađite na njegove ulice i recite:
11 I samu prašinu tvoga grada, koja se zalijepila za nas, brišemo o tebe; ali budite sigurni da vam se približilo kraljevstvo Božje.
12 Ali ja vam kažem da će u onaj dan Sodomi biti lakše nego onom gradu.
13 Teško tebi, Chorazine! jao tebi, Betsaida! Jer da su se u Tiru i Sidonu dogodila čudesa koja su se u vama dogodila, oni bi se odavno pokajali sjedeći u kostrijeti i pepelu.
14 Ali Tiru i Sidonu bit će lakše na sudu nego vama.
15 A ti, Kafarnaume, koji si do neba uzdignut, u pakao ćeš se strmoglaviti.
16 Tko vas sluša, mene sluša; i tko vas prezire, mene prezire; a tko mene prezire, prezire onoga koji me posla.
17 I vratiše se sedamdesetorica s radošću govoreći: "Gospodine, i đavli nam se pokoravaju u tvoje ime."
18 A on im reče: " Gledao sam Sotonu kako pada s neba kao munja."
19 Evo, dajem vam vlast da gazite na zmije i škorpije i nad svom silom neprijatelja: i ništa vam neće nauditi.
20 Usprkos tome, ne radujte se što su vam duhovi podložni; nego se radije radujte jer su vam imena zapisana na nebesima.

21 U onaj čas obradova se Isus u duhu i reče: Hvalim te, Oče, Gospodaru neba i zemlje, što si ovo sakrio od mudrih i razumnih, a objavio malenima. jer tako se činilo dobrim u tvojim očima.
22 Sve mi je predao moj Otac i nitko ne zna tko je Sin, osim Oca; i tko je Otac doli Sin i onaj kome ga Sin objavi.
23 I okrene ga svojim učenicima i reče nasamo: Blago očima koje vide što vi vidite!
24 Jer, kažem vam, mnogi su proroci i kraljevi željeli vidjeti što vi vidite, ali nisu vidjeli; i čuti ono što vi čujete, a niste čuli.
25 I gle, neki zakonoznanac ustade i iskuša ga govoreći: "Učitelju, što mi je činiti da baštinim život vječni?"
26 Reče mu: " Što piše u Zakonu?" kako čitaš?
27 A on odgovarajući reče: Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svom snagom svojom, i svim umom svojim; i bližnjega svoga kao samoga sebe.
28 A on mu reče: " Pravo si odgovorio; ovo čini i živjet ćeš."
29 Ali on, želeći se opravdati, reče Isusu: "A tko je moj bližnji?"
30 A Isus odgovarajući reče: " Neki je čovjek sišao iz Jeruzalema u Jerihon i zapao među razbojnike koji su mu svukli haljine, ranili ga i otišli ostavivši ga polumrtvog."
31 Slučajno je tim putem silazio neki svećenik i kad ga je ugledao, prošao je s druge strane.
32 Isto tako jedan levit, kad je bio na tom mjestu, pristupi, pogleda ga i prođe s druge strane.
33 Neki Samarijanac, putujući, dođe do njega i kad ga ugleda, sažali mu se nad njim.
34 I ode k njemu, povi mu rane, polivši uljem i vinom, posadi ga na njegovu vlastitu životinju, odvede ga u gostionicu i pobrine se za njega.
35 Kad je sutradan otišao, izvadi dva penija i dade ih domaćinu, pa mu reče: "Pobrini se za njega!" a što god više potrošiš, vratit ću ti kad opet dođem.
36 Što misliš, koji je od ove trojice bio bližnji onome koji je pao među razbojnike?
37 A on reče: "Onaj koji mu je iskazao milosrđe." Tada mu reče Isus: Idi pa i ti čini tako!
38 Dok su išli, uđe u jedno selo i neka ga žena po imenu Marta primi u svoju kuću.
39 Imala je i sestru Mariju, koja je također sjedila do Isusovih nogu i slušala njegovu riječ.
40 Ali Marta je bila opterećena velikim posluživanjem, pa pristupi k njemu i reče: "Gospodine, zar te nije briga što me moja sestra ostavila da služim samu?" zamoli je stoga da mi pomogne.
41 Isus joj odgovori: " Marta, Marta, brineš se i brineš za mnoge stvari.
42 Ali jedno je potrebno: Marija je izabrala onaj dobri dio koji joj se neće oduzeti.

POGLAVLJE 11

1 I dok je molio na jednom mjestu, kad je prestao, reče mu jedan od njegovih učenika: "Gospodine, nauči nas moliti, kao što je i Ivan naučio svoje učenike."
2 A on im reče: " Kad se molite, recite: Oče naš, koji jesi na nebesima! Neka se sveti ime tvoje!" Dođi kraljevstvo tvoje. Budi volja tvoja kako na nebu tako i na zemlji.
3 Kruh naš svagdašnji daj nam svaki dan.
4 I oprosti nam grijehe naše; jer i mi opraštamo svakom dužniku. I ne uvedi nas u napast; ali izbavi nas od zla.
5 A on im reče: Tko od vas ima prijatelja, ode k njemu u ponoć i reče mu: Prijatelju, posudi mi tri kruha;
6 Jer mi je prijatelj moj na putu došao, a ja nemam što staviti pred njega?
7 A on će iznutra odgovoriti i reći: Ne uznemiravaj me! Ne mogu ustati i dati ti.
8 Kažem vam, iako neće ustati i dati mu, jer mu je prijatelj, ipak će zbog njegove nametljivosti ustati i dati mu koliko god treba.
9 A ja vam kažem: Ištite i dat će vam se; tražite i naći ćete; kucajte i otvorit će vam se.
10 Jer svaki koji ište dobiva; i tko traži, nalazi; i tko kuca, otvorit će mu se.
11 Ako sin zamoli kruha od bilo koga od vas koji je otac, hoće li mu dati kamen? ili ako zamoli ribu, hoće li mu umjesto ribe dati zmiju?
12 Ili ako zamoli jaje, hoće li mu ponuditi škorpiona?
13 Ako dakle vi, iako ste zli, znate dobre darove davati svojoj djeci, koliko će više Otac vaš nebeski dati Duha Svetoga onima koji ga mole?
14 I izgonio je đavla, a bijaše nijem. I dogodi se, kad đavao iziđe, nijemi progovori; a ljudi su se čudili.
15 Ali neki od njih rekoše: "Izgoni đavle pomoću Belzebuba, poglavice đavolskoga."
16 A drugi, iskušavajući ga, tražili su od njega znak s neba.
17 A on, znajući njihove misli, reče im: " Svako kraljevstvo razdijeljeno u sebi opustje; i kuća razdijeljena na kuću pada.
18 Ako se i Sotona sam u sebi podijeli, kako će opstati njegovo kraljevstvo? jer kažete da izgonim đavle preko Beelzebuba.
19 I ako ja pomoću Beelzebuba izgonim đavle, pomoću koga ih vaši sinovi izgone? zato će oni biti vaši suci.
20 Ali ako ja prstom Božjim izgonim đavle, sigurno je došlo k vama kraljevstvo Božje.
21 Kad jak čovjek naoružan čuva svoju palaču, njegovo je dobro u miru.
22 Ali kad jači od njega dođe na njega i pobijedi ga, on mu oduzme svu njegovu opremu u koju se uzdao i podijeli mu plijen.
23 Tko nije sa mnom, protiv mene je, tko sa mnom ne skuplja, rasipa.
24 Kad nečisti duh iziđe iz čovjeka, prolazi bezvodnim mjestima tražeći odmora; i ne našavši ništa, reče: Vratit ću se svojoj kući odakle sam izišao.
25 I kad dođe, nađe je pometenu i ukrašenu.
26 Tada ode i povede k sebi sedam drugih duhova, gorih od sebe; i oni uđu i ondje se nastane.
27 I dogodi se, dok je on to govorio, neka žena iz društva podigne glas i reče mu: Blago utrobi koja te nosila i njezima što si ih sisao!
28 A on reče: "Da, blaženi su oni koji slušaju riječ Božju i drže je."
29 I kad se narod skupio, počeo je govoriti: " Ovo je zao naraštaj: traže znak; i neće mu se dati znak osim znaka Jone proroka.
30 Jer kao što je Jona bio znak Ninivljanima, tako će i Sin Čovječji biti ovom naraštaju.

31 Kraljica juga ustat će na sudu s ljudima ovog naraštaja i osuditi ih: jer je došla s najudaljenijih strana zemlje čuti mudrost Salomonovu; i gle, ovdje je veći od Salomona.
32 Ninivljani će ustati na sudu s ovim naraštajem i osudit će ga: jer su se pokajali na Joninu propovijed; i gle, ovdje je veći od Jone.
33 Nitko, kad upali svijeću, ne stavlja je na skrovito mjesto, ni pod posudu, nego na svijećnjak, da oni koji ulaze vide svjetlost.
34 Svjetlost tijela jest oko: kad je dakle tvoje oko jedno, i cijelo je tvoje tijelo svjetlo; ali kad je oko tvoje zlo, i tijelo ti je tamno.
35 Pazi dakle da svjetlost koja je u tebi ne bude tama.
36 Bude li, dakle, cijelo tvoje tijelo svijetlo, bez tamnog dijela, cijelo će biti svijetlo, kao kad te obasjava jarka svijeća.
37 I dok je on to govorio, zamoli ga neki farizej da objeduje s njim. On uđe i sjedne za stol.
38 Kad to vidje farizej, začudi se što se nije oprao prije objeda.
39 A Gospodin mu reče: Sada vi farizeji čistite izvana čašu i zdjelu; ali vaša je nutrina puna grabežljivosti i zloće.
40 Vi bezumnici, nije li onaj koji je stvorio ono što je izvana stvorio i ono što je unutra?
41 Radije dajte milostinju od onoga što imate; i evo, sve vam je čisto.
42 Ali jao vama, farizeji! jer dajete desetinu od metvice i rute i svakojakog bilja, a prebacujete se preko suda i ljubavi Božje: ovo ste trebali činiti, a ono drugo ne ostavljati neučinjeno.
43 Teško vama, farizeji! jer volite prva mjesta u sinagogama i pozdrave na tržnicama.
44 Teško vama, pismoznanci i farizeji, licemjeri! jer vi ste kao grobovi koji se ne vide, a ljudi koji hodaju po njima ne znaju ih.
45 Tada odgovori jedan od zakona i reče mu: "Učitelju, govoreći tako, ti i nas grdiš."
46 A on reče: " Jao i vama, zakonoznanci!" jer vi natovarate na ljude bremena teška za nošenje, a sami se ne dotičete bremena niti jednim svojim prstom.
47 Teško vama! jer vi gradite grobove prorocima, a vaši su ih očevi ubili.
48 Vi doista svjedočite da dopuštate djela svojih otaca: jer oni su ih doista ubili, a vi im gradite grobove.
49 Zato je i mudrost Božja rekla: Poslat ću im proroke i apostole, a neke će od njih pobiti i progoniti.
50 Da se od ovoga naraštaja traži krv svih proroka, prolivena od postanka svijeta;
51 Od krvi Abelove do krvi Zaharije, koji je nestao između žrtvenika i hrama: zaista vam kažem, tražit će se od ovog naraštaja.
52 Teško vama, odvjetnici! jer ste uzeli ključ spoznaje: sami niste ušli, a onima koji su htjeli ući spriječili ste.
53 I dok im je to govorio, pismoznanci i farizeji počeli su ga žestoko nagovarati i izazivati da govori o mnogim stvarima.
54 Čekali su ga i tražili da mu štogod uhvate iz usta da ga optuže.

POGLAVLJE 12

1 U međuvremenu, kad se okupilo bezbrojno mnoštvo ljudi, tako da su gazili jedni druge, počeo je najprije govoriti svojim učenicima: Čuvajte se kvasca farizejskog, koji je licemjerje.
2 Jer ništa nije pokriveno što se neće otkriti; ni sakrio, to se neće doznati.
3 Stoga što god ste govorili u tami, čut će se na svjetlu; i ono što ste govorili na uho u ormarima bit će proglašeno na krovovima.
4 A ja vam kažem prijateljima svojim: Ne bojte se onih koji ubijaju tijelo i nakon toga ne mogu više učiniti.
5 Ali ću vas unaprijed upozoriti koga se morate bojati: Bojte se onoga koji nakon što ubije ima moć baciti u pakao; da, kažem vam, bojte ga se.
6 Ne prodaje li se pet vrabaca za dva novčića i nijedan od njih nije zaboravljen pred Bogom?
7 Ali vama su i vlasi na glavi sve izbrojene. Ne bojte se dakle: vi ste vredniji od mnogih vrabaca.
8 Kažem vam i: Tko god mene prizna pred ljudima, priznat će i Sin Čovječji njega pred anđelima Božjim.
9 Ali tko mene zaniječe pred ljudima, bit će zanijekan pred anđelima Božjim.
10 I tko rekne riječ protiv Sina Čovječjega, bit će mu oprošteno; ali onome koji pohuli na Duha Svetoga, neće se oprostiti.
11 I kad vas dovedu u sinagoge, pred sude i vlasti, ne brinite se kako ili što ćete odgovoriti ili što ćete reći.
12 Jer Duh Sveti poučit će vas u isti čas što trebate reći.
13 Reče mu netko iz društva: "Učitelju, reci mome bratu da podijeli sa mnom baštinu."
14 A on mu reče: " Čovječe, tko me postavio za suca ili za djelitelja među vama?"
15 I reče im: Pazite i čuvajte se pohlepe, jer čovjekov život ne ovisi o obilju stvari koje posjeduje.
16 I ispriča im prispodobu, govoreći: “ Jednom bogatašu zemlja je obilno rodila.
17 I razmišljao je u sebi govoreći: "Što da radim, jer nemam gdje sabrati svoje plodove?"
18 I reče: “Ovo ću učiniti: Srušit ću svoje žitnice i sagraditi veće; i tamo ću dati sve svoje plodove i svoja dobra.
19 I reći ću duši svojoj: Dušo, imaš mnogo dobara za mnoge godine; smiri se, jedi, pij i veseli se.
20 Ali Bog mu reče: "Bezumniče, noćas će tvoju dušu tražiti od tebe. Čije će onda biti ono što si priskrbio?"
21 Tako biva s onim koji sebi zgrće blago, a ne bogati se u Bogu.
22 I reče svojim učenicima: " Zato vam kažem: Ne brinite se za svoj život što ćete jesti; ni za tijelo, u što ćete se obući.
23 Život je više od mesa, a tijelo je više od odjeće.
24 Razmotrite gavrane: oni niti siju niti žanju; koji nemaju ni spremišta ni staje; i Bog ih hrani: koliko ste vi bolji od ptica?
25 A tko od vas, pažljivim, može svome stasu dodati jedan lakat?
26 Ako dakle ne možete ono što je najmanje, zašto se brinete za ostalo?
27 Pogledaj ljiljane kako rastu: ne trude se, ne predu; a ipak vam kažem da Salomon u svoj svojoj slavi nije bio obučen kao jedan od njih.

28 Ako, dakle, Bog tako odijeva travu koja je danas u polju, a sutra se baca u peć; koliko će vas više obući, malovjerni?
29 I ne tražite što ćete jesti ili što ćete piti, niti budite sumnjičavi.
30 Jer sve to traže narodi svijeta, a vaš Otac zna da vam je to potrebno.
31 Nego tražite radije kraljevstvo Božje; i sve ove stvari će vam se dodati.
32 Ne boj se, malo stado; jer se vašem Ocu svidjelo dati vam kraljevstvo.
33 Prodajte što imate i dajte milostinju; priskrbite sebi vreće koje ne stare, blago na nebesima koje ne nestaje, gdje se lopov ne približava niti ga moljac kvari.
34 Jer gdje je tvoje blago, ondje će ti biti i srce.
35 Neka vam bokovi budu opasani i svjetiljke upaljene;
36 I vi sami kao ljudi koji čekaju svoga gospodara, kad će se vratiti sa svadbe; da mu odmah otvore kad dođe i pokuca.
37 Blago onim slugama koje gospodar kad dođe nađe da bdiju: zaista vam kažem da će se opasati i posaditi ih za stol te će izići i služiti im.
38 I ako dođe u drugu stražu ili dođe u treću stražu i nađe ih tako, blago tim slugama.
39 A ovo znajte: da je domaćin znao u koji će čas doći lopov, bdio bi i ne bi dao da mu se provali u kuću.
40 Budite dakle i vi spremni jer Sin Čovječji dolazi u čas kad ne mislite.
41 Tada mu Petar reče: "Gospodine, govoriš li ovu prispodobu nama ili svima?"
42 A Gospodin reče: Tko je dakle taj vjerni i mudri upravitelj, kojega će njegov gospodar postaviti za upravitelja nad svojom kućom, da im daje njihov dio mesa u pravo vrijeme?
43 Blago onome sluzi kojega gospodar kad dođe nađe da tako radi.
44 Zaista, kažem vam, postavit će ga vladarom nad svime što ima.
45 Ali ako taj sluga rekne u svom srcu: Moj gospodar odgađa svoj dolazak! i počet će tući sluge i djevojke, jesti i piti i opijati se;
46 Gospodar tog sluge će doći u dan kada ga ne očekuje, iu času kada on nije svjestan, i sasjeći će ga na komade, i odredit će mu njegov dio među nevjernicima.
47 A onaj sluga koji je znao volju svoga gospodara, a nije se pripremio niti učinio po njegovoj volji, dobit će mnogo udaraca.
48 A tko nije znao, a učinio je što zaslužuje udarce, dobit će malo udaraca. Jer kome god je mnogo dano, od njega će se mnogo i tražiti; a kome su ljudi mnogo povjerili, od njega će više tražiti.
49 Došao sam poslati oganj na zemlju; a što ću, ako je već zapaljeno?
50 Ali ja imam krštenje da se krstim; i kako sam stisnut dok se to ne ostvari!
51 Mislite li da sam došao dati mir zemlji? Kažem vam, ne; nego podjela:
52 Jer od sada će petorica biti u jednoj kući podijeljena, tri protiv dvojice i dvojica protiv trojice.
53 Otac će se podijeliti protiv sina i sin protiv oca; majka protiv kćeri, i kćer protiv majke; svekrva protiv snahe i snaha protiv svekrve.
54 I još reče narodu: " Kad vidite da se oblak diže sa zapada, odmah kažete: Dolazi pljusak!" i tako je.
55 I kad vidite da puše južni vjetar, kažete: Bit će vrućine; i to se dogodi.
56 Vi licemjeri, vi možete raspoznati lice neba i zemlje; ali kako to da ne razaznajete ovo vrijeme?
57 Da, i zašto čak i sami po sebi ne sudite što je pravo?
58 Kad ideš sa svojim protivnikom sucu, na putu se potrudi da se od njega izbaviš; da te ne odvede sucu, a sudac te ne preda stražaru, a taj te ne baci u tamnicu.
59 Kažem ti, nećeš otići odande dok ne platiš i posljednji novčić.

POGLAVLJE 13

1 U to su vrijeme bili prisutni neki koji su mu rekli o Galilejcima, čiju je krv Pilat pomiješao s njihovim žrtvama.
2 A Isus im odgovori: " Što mislite da su ovi Galilejci bili grešniji od svih Galilejaca, jer su tako pretrpjeli?"
3 Kažem vam, ne; ali, ako se ne pokajete, svi ćete isto tako propasti.
4 Ili onih osamnaest, na koje je pala kula u Siloamu i ubila ih, mislite li da su bili grešniji od svih ljudi koji su živjeli u Jeruzalemu?
5 Kažem vam, ne; ali, ako se ne pokajete, svi ćete isto tako propasti.
6 Reče i ovu prispodobu; Neki je čovjek imao smokvu posađenu u svom vinogradu; i dođe i potraži ploda na njemu, ali ne nađe.
7 Tada reče vinogradaru: "Evo, već tri godine dolazim tražiti plod na ovoj smokvi i ne nalazim ga; posjeci je; zašto opterećuje zemlju?
8 A on mu odgovori: "Gospodine, pusti to i ove godine dok ga ne okopam i nagnojim."
9 I ako urodi plodom, dobro; a ako ne, onda ga posjeci.
10 On je subotom poučavao u jednoj od sinagoga.
11 I gle, bila je žena koja je osamnaest godina imala duha bolesti, bila je pognuta i nikako se nije mogla podići.
12 Kad je Isus ugleda, pozva je k sebi i reče joj: " Ženo, oslobođena si svoje bolesti."
13 On položi ruke na nju i ona se odmah uspravi i slavi Boga.
14 Upravitelj sinagoge odgovori s gnjevom, jer je Isus liječio u subotu, i reče narodu: Šest je dana u kojima ljudi trebaju raditi; u njih, dakle, dolazite i liječite se, a ne u dan subotnji dan.
15 Gospodin mu tada odgovori: " Licemjere, ne odvezuje li svaki od vas u subotu svoga vola ili magarca od jaraga i ne vodi li ga napojiti?"
16 I ne bi li ovu ženu, kći Abrahamovu, koju je sotona svezao već osamnaest godina, trebalo osloboditi od ovih veza u dan subotnji?
17 Kad je to rekao, svi su se njegovi protivnici posramili, a sav se narod radovao zbog svih slavnih djela što ih je učinio.
18 Tada reče: "Čemu je slično kraljevstvo Božje?" i na što ću to sličiti?
19 To je kao zrno gorušice koje čovjek uzme i baci u svoj vrt; i izraslo je i postalo veliko stablo; a ptice nebeske nastanile su se na granama njegovim.
20 I opet reče: S čim da usporedim kraljevstvo Božje?

21 To je kao kvasac koji žena uzme i stavi u tri mjere brašna dok sve ne uskisne.
22 I prolazio je kroz gradove i sela, učeći i putujući prema Jeruzalemu.
23 Tada mu netko reče: "Gospodine, zar je malo onih koji se spašavaju?" A on im reče,
24 Nastojte ući na tijesna vrata; jer mnogi će, kažem vam, tražiti ući, ali neće moći.
25 Kad jednom gospodar kuće ustane i zatvori vrata, a vi počnete stajati vani i kucati na vrata govoreći: Gospodine, Gospodine, otvori nam! a on će odgovoriti i reći će vam: Ne znam vas odakle ste.
26 Tada ćete početi govoriti: Jeli smo i pili pred tobom, i poučavao si po ulicama našim.
27 Ali on će reći: Kažem vam, ne znam vas odakle ste; odstupite od mene svi koji činite bezakonje.
28 Ondje će biti plač i škrgut zubi kad ugledate Abrahama, Izaka i Jakova i sve proroke u kraljevstvu Božjem, a sebe protjerane van.
29 I doći će s istoka i sa zapada i sa sjevera i s juga i sjesti će za stol u kraljevstvu Božjem.
30 I, gle, postoje posljednji koji će biti prvi, i postoje prvi koji će biti posljednji.
31 Isti dan pristupiše neki od farizeja i rekoše mu: "Izađi i idi odavde jer će te Herod ubiti."
32 A on im reče: " Idite i recite toj lisici: Evo, izgonim đavle i liječim danas i sutra, a treći dan bit ću savršen."
33 Ipak moram hodati danas, i sutra, i sutradan: jer ne može biti da prorok nestane izvan Jeruzalema.
34 Jeruzaleme, Jeruzaleme, koji ubijaš proroke i kamenuješ one koji su tebi poslani! Koliko puta htjedoh skupiti djecu tvoju, kao što kokoš skuplja piliće pod krila, ali ne htjedoste!
35 Gle, vaša kuća ostaje vam pusta: i zaista, kažem vam, nećete me vidjeti dok ne dođe vrijeme kada ćete reći: Blagoslovljen onaj koji dolazi u ime Gospodnje.

POGLAVLJE 14

1 I dogodi se, kad je u subotu ušao u kuću jednog od farizejskih glavara da jede kruh, oni su ga promatrali.
2 I gle, pred njim je bio neki čovjek koji je imao vodenu bolest.
3 I odgovarajući Isus reče zakonoznancima i farizejima: " Je li dopušteno liječiti u subotu?"
4 I oni su šutjeli. I uze ga, ozdravi ga i pusti;
5 I odgovori im: " Kojemu od vas magarac ili vol padne u jamu, neće ga odmah izvući u subotu?"
6 I nisu mu mogli odgovoriti na to.
7 I iznio je prispodobu onima koji su bili pozvani, kad je označio kako su odabrali glavne sobe; govoreći im,
8 Kad te tko pozove na svadbu, nemoj sjediti u najvišoj sobi; da ne bude časniji čovjek od tebe pozvan od njega;
9 I onaj koji je pozvao tebe i njega da dođeš i reče ti: Ustupi mjesto ovom čovjeku! a ti počinješ sa stidom uzimati najnižu sobu.
10 Ali kad budeš pozvan, idi i sjedni u najdonju sobu; da kad dođe onaj koji te je pozvao, može ti reći: Prijatelju, popni se više!
11 Jer tko god se uzvisuje, bit će ponižen; a tko se ponizuje bit će uzvišen.
12 Tada reče i onome koji ga je pozvao: " Kad pripremaš objed ili večeru, ne zovi svojih prijatelja, ni svoje braće, ni svoje rodbine, ni svojih bogatih susjeda; da ne bi i tebe ponovno pozvali i da ti se plati.
13 Ali kad priređuješ gozbu, zovi siromahe, sakate, hrome, slijepe.
14 I bit ćeš blagoslovljen; jer ti ne mogu nadoknaditi: jer će ti se vratiti o uskrsnuću pravednika.
15 Kad je to čuo jedan od onih koji su s njime sjedili za stolom, reče mu: "Blago onome koji jede kruh u kraljevstvu Božjem!"
16 Tada mu reče: " Neki je čovjek priredio veliku večeru i pozvao mnoge.
17 I posla svog slugu u vrijeme večere da kaže uzvanicima: Dođite! jer sve je sada spremno.
18 I svi su se zajedno počeli ispričavati. Prvi mu reče: Kupio sam komad zemlje i moram otići i vidjeti ga; molim te, oprosti mi.
19 Drugi reče: "Kupio sam pet jarmova volova i idem da ih iskušam. Molim te, oprosti mi."
20 Drugi reče: "Oženio sam se i zato ne mogu doći."
21 Sluga je došao i to priopćio svome gospodaru. Tada gospodar kuće razljućen reče svome sluzi: Izađi brzo na ulice i ulice grada i dovedi ovamo siromahe, sakate, klonule i slijepe.
22 Sluga reče: "Gospodaru, učinjeno je kako si zapovjedio, a još ima mjesta."
23 Gospodar reče sluzi: "Izađi na putove i ograde i prisili ih da uđu, da se moja kuća napuni."
24 Jer vam kažem da nitko od onih koji su pozvani neće okusiti moje večere.
25 S njim je išlo veliko mnoštvo, a on se okrenuo i rekao im:
26 Ako tko dođe k meni, a ne mrzi svoga oca, i majku, i ženu, i djecu, i braću, i sestre, da, i svoj vlastiti život, ne može biti moj učenik.
27 I tko god ne nosi svoga križa i ne ide za mnom, ne može biti moj učenik.
28 Jer tko od vas, kad namjerava sagraditi kulu, ne sjedne najprije i ne izbroji troškove da li ima dovoljno da je dovrši?
29 Da se ne bi dogodilo da mu se, nakon što postavi temelje i ne može ga dovršiti, svi koji to vide počnu rugati,
30 Rekavši: Ovaj je čovjek počeo graditi i nije mogao dovršiti.
31 Ili koji kralj, idući u rat protiv drugoga kralja, ne sjedne prvi i ne posavjetuje se može li s deset tisuća dočekati onoga koji dolazi na njega s dvadeset tisuća?
32 Ili, dok je drugi još daleko, on šalje veleposlanika i želi uvjete mira.
33 Tako i tko god od vas ne napusti sve što ima, ne može biti moj učenik.
34 Sol je dobra, ali ako sol izgubi miris, čime će se začiniti?
35 Nije prikladno ni za zemlju ni za gnojište; ali ljudi ga izbacuju. Tko ima uši da čuje, neka čuje.

POGLAVLJE 15

1 Tada pristupiše k njemu svi carinici i grješnici da ga slušaju.
2 A farizeji i pismoznanci mrmljahu govoreći: Ovaj prima grešnike i jede s njima.
3 I ispriča im ovu prispodobu, govoreći:

4 Tko od vas, imajući sto ovaca, ako izgubi jednu od njih,
ne ostavi devedeset i devet u pustinji i ne pođe za
izgubljenom dok je ne nađe?
5 I kad ga nađe, stavi ga na svoja ramena, radostan.
6 Kad dođe kući, sazove svoje prijatelje i susjede govoreći
im: Radujte se sa mnom! jer sam našao svoju izgubljenu
ovcu.
7 Kažem vam, tako će na nebu biti veća radost zbog jednog
grešnika koji se kaje, negoli zbog devedeset i devet
pravednika kojima ne treba obraćenja.
8 Ili koja žena ima deset srebrnika, ako izgubi jedan
srebrnik, ne upali svijeću, ne pomete kuću i ne traži
marljivo dok ga ne nađe?
9 Kad ga nađe, sazove svoje prijateljice i susjede govoreći:
Radujte se sa mnom! jer sam našao komad koji sam
izgubio.
10 Isto tako, kažem vam, biva radost pred anđelima Božjim
zbog jednog grešnika koji se kaje.
11 I reče: “ Neki je čovjek imao dva sina.
12 Mlađi od njih reče ocu: "Oče, daj mi dio imanja koji mi
pripada." I podijeli im svoj život.
13 Nedugo nakon toga mlađi sin sakupi sve, otputova u
daleku zemlju i ondje protrati svoj imetak živeći razvratno.
14 Kad je sve potrošio, u toj je zemlji nastala velika glad; i
počeo je oskudijevati.
15 I on ode i pridruži se jednom građaninu one zemlje; i
posla ga u svoja polja da pase svinje.
16 Htio je napuniti svoj trbuh ljuskama koje su jele svinje,
a nitko mu ih nije dao.
17 I kad dođe k sebi, reče: "Koliki najamnici moga oca
imaju kruha na pretek, a ja umirem od gladi!"
18 Ustat ću, otići ću svome ocu i reći ću mu: Oče,
sagriješih protiv neba i pred tobom.
19 I nisam više dostojan zvati se tvojim sinom: primi me
kao jednog od svojih najamnika.
20 On ustade i dođe svome ocu. Ali kad je bio još daleko,
ugleda ga njegov otac, sažali mu se, potrča, pade mu oko
vrata i poljubi ga.
21 A sin mu reče: "Oče, sagriješio sam protiv neba i pred
tobom i nisam više dostojan zvati se tvojim sinom."
22 Ali otac reče svojim slugama: "Iznesite najbolju haljinu
i obucite ga." i stavi mu prsten na ruku i cipele na noge.
23 Dovedite ovamo ugojeno tele i zakoljite ga; i jedimo i
veselimo se:
24 Jer ovaj moj sin bijaše mrtav i oživje; izgubljen je i
pronađen je. I počeli su se veseliti.
25 Sada je njegov stariji sin bio u polju; i kad je došao i
približio se kući, začuo je glazbu i ples.
26 I dozva jednog od slugu i upita ga što to znači.
27 A on mu reče: "Brat ti je došao; a tvoj je otac zaklao
ugojeno tele jer ga je zdrava primio.
28 On se razljuti i ne htjede ući; njegov otac iziđe i zamoli
ga.
29 A on odgovori svome ocu: "Evo, toliko ti godina služim
i nikad nisam prekršio tvoju zapovijed, a ipak mi nikad nisi
dao ni jareta da bih se veselio sa svojim prijateljima.
30 Ali čim je došao ovaj tvoj sin, koji ti je proždrao imanje
s bludnicama, ti si mu zaklao ugojeno tele.
31 A on mu reče: "Sinko, ti si uvijek sa mnom i sve što
imam tvoje je."
32 Priličilo je da se veselimo i veselimo: jer ovaj tvoj brat
bijaše mrtav i oživje; i izgubljen je, i nađen je.

POGLAVLJE 16

1 Reče također svojim učenicima: Bio je neki bogat čovjek
koji je imao upravitelja; a isti mu je optužen da je protratio
njegova dobra.
2 On ga pozva i reče mu: Kako to čujem o tebi? daj račun
za svoje upravljanje; jer možda više nećeš biti upravitelj.
3 Tada upravitelj reče u sebi: Što da radim? jer moj
gospodar oduzima mi upravljanje: ne mogu kopati; prositi
me je sram.
4 Odlučio sam što mi je činiti da me prime u svoje kuće
kad budem udaljen od uprave.
5 I on pozva k sebi svakoga od dužnika svoga gospodara i
reče prvome: “Koliko si dužan mome gospodaru?
6 A on reče: Stotinu mjera ulja. A on mu reče: Uzmi svoju
mjenicu, sjedni brzo i napiši pedeset.
7 Zatim reče drugome: "A koliko si ti dužan?" A on reče:
Sto kora pšenice. A on mu reče: Uzmi svoju mjenicu i
napiši osamdeset.
8 I gospodar je pohvalio nepravednog upravitelja, jer je
mudro postupio: jer su djeca ovoga svijeta u svom
naraštaju mudrija od djece svjetla.
9 A ja vam kažem: stječite sebi prijatelje s nepravednim
bogatstvom; da vas, kad zakažete, prime u vječna
prebivališta.
10 Tko je vjeran u najmanjem, vjeran je i u mnogome; a
tko je nepravedan u najmanjem, nepravedan je i u
mnogome.
11 Ako, dakle, ne bijaste vjerni u nepravednom bogatstvu,
tko će vam povjeriti pravo bogatstvo?
12 I ako u tuđem niste bili vjerni, tko će vam dati vaše?
13 Nijedan sluga ne može služiti dvojici gospodara: ili će
jednoga mrziti, a drugoga ljubiti; ili će jednoga držati, a
drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i bogatstvu.
14 Sve su to čuli i farizeji, koji su bili pohlepni, i rugali su
mu se.
15 A on im reče: Vi ste oni koji se opravdavate pred
ljudima; ali Bog poznaje vaša srca: jer ono što je visoko
cijenjeno među ljudima, odvratno je u očima Božjim.
16 Zakon i proroci bijahu do Ivana: od tada se propovijeda
kraljevstvo Božje i svatko u nj hrli.
17 I lakše je nebo i zemlja proći nego jedna crtica zakona
propasti.
18 Tko god otpusti svoju ženu i oženi se drugom, čini
preljub; i tko god se oženi otpuštenom od muža, čini
preljub.
19 Bio je neki bogataš koji je bio odjeven u grimiz i fino
laneno platno i svaki je dan uživao u raskoši.
20 Bio je i neki prosjak po imenu Lazar, koji je ležao na
njegovim vratima pun čireva.
21 Želeći se nasititi mrvicama koje su padale s bogataševa
stola, dođoše psi i lizahu mu čireve.
22 I dogodi se da prosjak umrije, a anđeli ga odnesoše u
krilo Abrahamovo; bogataš također umrije i bijaše pokopan;
23 I u paklu, dok je bio u mukama, podiže oči i ugleda
izdaleka Abrahama i Lazara u njegovu krilu.
24 I povika i reče: "Oče Abrahame, smiluj mi se i pošalji
Lazara da umoči vrh svog prsta u vodu i rashladi mi jezik."
jer mučim se u ovom plamenu.
25 Ali Abraham reče: "Sinko, sjeti se da si ti za života
primio svoja dobra, a tako i Lazar zla; ali sada se on tješi, a
ti se mučiš."

26 I pored svega toga, između nas i vas postoji veliki jaz
učvršćen, tako da oni koji bi htjeli prijeći odavde k vama,
ne mogu; ni oni ne mogu do nas, to bi odande došlo.
27 Tada reče: "Molim te, oče, da ga pošalješ u kuću moga
oca.
28 Jer imam petero braće; da im svjedoči da i oni ne dođu
na ovo mjesto muka.
29 Abraham mu reče: Imaju Mojsija i proroke; neka ih čuju.
30 A on reče: "Ne, oče Abrahame, nego ako netko dođe k
njima od mrtvih, obratit će se."
31 A on mu reče: "Ako ne slušaju Mojsija i proroke, neće
se uvjeriti ni da tko uskrsne od mrtvih."

POGLAVLJE 17

1 Tada reče učenicima: " Nemoguće je da ne dođu sablazni;
ali jao onome po kome dolaze!"
2 Bolje bi mu bilo da mu se objesi mlinski kamen o vrat i
da ga baci u more, nego da sablazni jednoga od ovih
najmanjih.
3 Pazite na sebe: ako se brat vaš ogriješi o vas, ukorite ga;
a ako se pokaje, oprosti mu.
4 I ako se sedam puta na dan ogriješi protiv tebe i sedam
puta na dan obrati k tebi govoreći: Kajem se; ti ćeš mu
oprostiti.
5 Apostoli rekoše Gospodinu: Umnoži nam vjeru.
6 I reče Gospodin: Kad biste imali vjere koliko zrno
gorušičino, mogli biste reći ovom stablu sikamine, iščupaj
se iz korijena i posadi se u more; i treba vas poslušati.
7 Ali tko će mu od vas, koji ima slugu koji ore ili pase
stoku, reći kad dođe s polja: 'Idi i sjedni za stol?'
8 I neće mu radije reći: "Pripremi što ću večerati, opaši se i
služi mi dok ne jedem i ne pijem." a poslije ćeš jesti i piti?
9 Zahvaljuje li tom sluzi što je učinio što mu je bilo
naređeno? ne vjerujem.
10 Tako i vi, kad učinite sve što vam je naređeno, recite:
Mi smo beskorisne sluge; učinili smo što smo bili dužni
učiniti.
11 Dok je išao u Jeruzalem, prolazio je kroz Samariju i
Galileju.
12 I kad je ulazio u jedno selo, susrelo ga je deset ljudi
gubavih koji su stajali podalje.
13 Oni podigoše glas svoj i rekoše: "Isuse, Učitelju, smiluj
nam se!"
14 Kad ih ugleda, reče im: " Idite, pokažite se
svećenicima!" I dogodi se da se, dok su išli, očistiše.
15 Kad je jedan od njih vidio da je ozdravio, okrenuo se i
iza glasa slavio Boga.
16 I pade ničice pred njegove noge, zahvaljujući mu; a on
bijaše Samaritanac.
17 A Isus odgovarajući reče: Nisu li se očistila desetorica?
ali gdje je devet?
18 Nitko se nije vratio da dade slavu Bogu, osim ovoga
stranca.
19 I reče mu: " Ustani, idi: tvoja te vjera spasila."
20 Kad su ga farizeji upitali, kad će doći kraljevstvo Božje,
on im odgovori: " Kraljevstvo Božje ne dolazi naočigled.
21 Niti će reći: Evo ovdje! ili, evo ga! jer, evo, kraljevstvo
je Božje u vama.
22 I reče učenicima: Doći će dani kad ćete htjeti vidjeti
jedan od dana Sina Čovječjega, ali ga nećete vidjeti.
23 I oni će vam reći: "Vidi ovdje!" ili, vidi tamo: ne idite
za njima, niti ih slijedite.
24 Jer kao što munja sijevne s jednog dijela pod nebom,
zasja do drugoga dijela pod nebom; tako će biti i sa Sinom
Čovječjim u svoj dan.
25 Ali najprije mora mnogo pretrpjeti i biti odbačen od
ovog naraštaja.
26 I kao što je bilo u danima Noinim, tako će biti i u
danima Sina Čovječjega.
27 Jeli su, pili, ženili se, udavali sve do dana kad je Noe
ušao u korablju, i došao je potop i sve ih uništio.
28 Isto tako, kao što je bilo u dane Lotove; jeli su, pili,
kupovali, prodavali, sadili, gradili;
29 Ali istog dana kad je Lot izašao iz Sodome, s neba je
pala kiša od vatre i sumpora i sve ih uništila.
30 Tako će biti u dan kad se objavi Sin Čovječji.
31 U onaj dan, tko bude na krovu, a njegove stvari u kući,
neka ne silazi da ih uzme; i tko je u polju, neka se tako ne
vraća natrag.
32 Sjeti se Lotove žene.
33 Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga; a tko god
izgubi svoj život, sačuvat će ga.
34 Kažem vam, u toj noći bit će dva čovjeka u jednoj
postelji; jedan će se uzeti, a drugi će se ostaviti.
35 Dvije će žene zajedno mljeti; jedan će se uzeti, a drugi
ostaviti.
36 Dva će čovjeka biti u polju; jedan će se uzeti, a drugi
ostaviti.
37 Oni mu odgovoriše: "Gdje, Gospodine?" A on im reče:
Gdje god bude tijelo, ondje će se skupiti i orlovi.

POGLAVLJE 18

1 I reče im prispodobu u tu svrhu, da se ljudi trebaju uvijek
moliti i ne klonuti;
2 Govoreći: Bio je u jednom gradu sudac koji se nije bojao
Boga niti je gledao na čovjeka.
3 U tom gradu bijaše jedna udovica; i ona mu pristupi
govoreći: Osveti me protivniku mojemu.
4 Neko vrijeme ne htjede, ali poslije reče u sebi: Premda se
Boga ne bojim niti ljudi gledam;
5 Ali zato što me ova udovica muči, osvetit ću je, da mi ne
dosadi svojim stalnim dolaskom.
6 A Gospodin reče: Čujte što govori nepravedni sudac.
7 I zar Bog neće osvetiti svoje izabranike, koji dan i noć
vape k njemu, ako oteže s njima?
8 Kažem vam da će ih brzo osvetiti. Ali kad Sin Čovječji
dođe, hoće li naći vjere na zemlji?
9 I reče ovu prispodobu nekima koji su se uzdali u sebe da
su pravedni, a druge su prezirali.
10 Dva su čovjeka ušla u hram da se pomole. jedan farizej,
a drugi carinik.
11 Farizej je stao i ovako se u sebi molio: Bože,
zahvaljujem ti što nisam kao drugi ljudi: grabežljivci,
nepravednici, preljubnici ili kao ovaj carinik.
12 Postim dvaput u tjednu, dajem desetinu od svega što
posjedujem.
13 A carinik, stojeći izdaleka, ne htjede ni očiju podići k
nebu, nego se udaraše po prsima govoreći: "Bože, milostiv
budi meni grešniku!"

14 Kažem vam, ovaj siđe opravdan kući svojoj, a ne onaj; jer svaki koji se uzvisuje bit će ponižen; a tko se ponizuje bit će uzvišen.
15 Donosili su mu i dojenčad da ih se dotakne, ali kad su to vidjeli njegovi učenici, prekorili su ih.
16 Ali Isus ih pozva k sebi i reče: " Pustite dječicu neka dolaze k meni i ne branite im jer takvih je kraljevstvo Božje."
17 Zaista, kažem vam, tko god ne primi kraljevstva Božjega kao dijete, neće ući u njega.
18 Neki ga poglavar upita: "Učitelju dobri, što da učinim da baštinim život vječni?"
19 A Isus mu reče: Zašto me zoveš dobrim? nitko nije dobar, osim jednoga, to jest Boga.
20 Ti znaš zapovijedi: Ne čini preljuba, Ne ubij, Ne ukradi, Ne svjedoči lažno, Poštuj oca svoga i majku svoju.
21 A on reče: Sve sam to čuvao od mladosti svoje.
22 Kad je Isus to čuo, reče mu: " Još ti jedno nedostaje: prodaj sve što imaš i razdijeli siromasima, i imat ćeš blago na nebu. Dođi i slijedi me."
23 Kad je on to čuo, jako se ražalostio jer je bio vrlo bogat.
24 Kad ga Isus vidje da je vrlo žalostan, reče: " Kako će teško oni koji imaju bogatstvo ući u kraljevstvo Božje!"
25 Jer lakše je devi proći kroz iglene uši nego bogatašu ući u kraljevstvo Božje.
26 Oni koji su to čuli rekoše: Tko se dakle može spasiti?
27 I reče: Što je ljudima nemoguće, Bogu je moguće.
28 Tada reče Petar: "Evo, mi smo sve ostavili i pošli za tobom."
29 A on im reče: Zaista, kažem vam, nema čovjeka koji je ostavio kuću, ili roditelje, ili braću, ili ženu, ili djecu radi kraljevstva Božjega.
30 Koji neće primiti mnogo više u ovom sadašnjem vremenu, au budućem svijetu život vječni.
31 Tada uze k sebi dvanaestoricu i reče im: " Evo, uzlazimo u Jeruzalem, i ispunit će se sve što su proroci napisali o Sinu Čovječjem."
32 Jer on će biti predan poganima, i bit će mu se rugali, ponižavali ga i pljuvali.
33 I izbičevat će ga i usmrtiti, i treći će dan ustati.
34 I oni ništa od toga ne razumješe, i ova im je riječ bila skrivena, niti oni znađahu što se govorilo.
35 I dogodi se da kad se približi Jerihonu, neki slijepac sjedi kraj puta i prosi.
36 Čuvši kako mnoštvo prolazi, upita što to znači.
37 I rekoše mu da Isus Nazarećanin prolazi.
38 I povika: "Isuse, sine Davidov, smiluj mi se!"
39 A oni koji su išli naprijed prekoravali su ga da šuti, ali on je još više vikao: "Sine Davidov, smiluj mi se!"
40 Isus ustade i zapovjedi da ga dovedu k njemu, a kad se približi, upita ga:
41 Govoreći: Što hoćeš da ti učinim? A on reče: Gospodine, da progledam.
42 A Isus mu reče: " Progledaj, vjera te tvoja spasila."
43 I odmah progleda i pođe za njim slaveći Boga, a sav narod kad to vidje, hvali Boga.

POGLAVLJE 19

1 Isus uđe i prođe Jerihon.
2 I gle, bijaše čovjek po imenu Zakej, koji bijaše glavni među carinicima, i bijaše bogat.
3 I tražio je vidjeti Isusa tko je on; i nije mogao za tisak, jer je bio malog rasta.
4 On potrči naprijed i pope se na smokovu da ga vidi, jer je onuda trebao proći.
5 Kad Isus dođe na to mjesto, podigne pogled, ugleda ga i reče mu: Zakeju, siđi brzo! jer danas moram boraviti u tvojoj kući.
6 On požuri, siđe i radosno ga primi.
7 Kad su to vidjeli, svi su mrmljali govoreći: "Otišao je u goste kod čovjeka grešnika."
8 Zakej ustade i reče Gospodinu; Gle, Gospodine, polovicu svoga dobra dajem siromasima; i ako sam nekome nešto uzeo lažnom optužbom, vraćam mu četverostruko.
9 A Isus mu reče: " Danas je došlo spasenje u ovu kuću, budući da je i on sin Abrahamov."
10 Jer je Sin Čovječji došao potražiti i spasiti izgubljeno.
11 I kad su oni to čuli, dodao je i ispričao prispodobu jer je bio blizu Jeruzalema i jer su mislili da će se kraljevstvo Božje odmah pojaviti.
12 Reče dakle: Neki plemić otišao je u daleku zemlju da primi za sebe kraljevstvo i da se vrati.
13 I pozva svojih deset slugu, dade im deset funti i reče im: Zauzmite dok ne dođem.
14 Ali su ga njegovi građani mrzili i poslali poruku za njim govoreći: Nećemo da ovaj čovjek vlada nad nama.
15 I dogodilo se da kad se vratio, primivši kraljevstvo, tada je zapovjedio da se pozovu ove sluge, kojima je dao novac, da bi znao koliko je koji čovjek dobio trgujući.
16 Tada je došao prvi i rekao: "Gospodine, tvoja je funta dobila deset funti."
17 A on mu reče: "Dobro, dobri slugo! Budući da si u malom bio vjeran, neka ti bude vlast nad deset gradova."
18 Dođe i drugi govoreći: "Gospodaru, tvoja je funta dobila pet funti."
19 I njemu reče: "Budi i ti nad pet gradova."
20 I dođe drugi i reče: "Gospodine, evo tvoje libre koju čuvam položenu u ubrusu."
21 Jer sam te se bojao, jer si strog čovjek: uzimaš što nisi ostavio i žanješ što nisi sijao.
22 A on mu reče: "Iz tvojih ću te usta suditi, slugo zli!" Ti si znao da sam čovjek strog, da uzimam što nisam položio i žanjem što nisam sijao.
23 Zašto, dakle, nisi dao moj novac u banku da bih ja, kad sam došao, mogao tražiti svoj s kamatom?
24 I reče onima koji su ondje stajali: "Uzmite od njega libru i dajte je onome koji ima deset libara."
25 (A oni mu rekoše: Gospodaru, on ima deset funti.)
26 Jer, kažem vam, dat će se svakome tko ima; a od onoga koji nema, oduzet će mu se i ono što ima.
27 Ali one moje neprijatelje, koji nisu htjeli da vladam nad njima, dovedite ovamo i ubijte ih preda mnom.
28 Rekavši to, pođe naprijed i uzađe u Jeruzalem.
29 I dogodi se, kad se približi Betfagi i Betaniji, na gori zvanoj Maslinska, posla dvojicu svojih učenika,
30 Govoreći: Idite u selo koje vam je nasuprot! u koju kad uđete, naći ćete magare privezano na kojega još nitko nije sjeo: odriješite ga i dovedite ovamo.
31 I ako vas tko upita: Zašto ga odvezujete? ovako mu recite: Jer on treba Gospodinu.
32 Poslani su otišli i našli kako im je rekao.
33 I dok su odvezivali magare, rekoše im vlasnici njegovi: "Što odvezujete magare?"

34 Oni rekoše: "Gospodin ga treba."
35 I dovedoše ga Isusu, metnuše svoje haljine na magare i posadiše Isusa na njega.
36 Dok je on išao, prostrli su svoje haljine po putu.
37 I kad se približio, već sada na obronku Maslinske gore, sve mnoštvo učenika počelo je s radošću hvaliti Boga iza glasa za sva silna djela koja su vidjeli;
38 Govoreći: Blagoslovljen kralj koji dolazi u ime Gospodnje: mir na nebu i slava na visinama!
39 Rekoše mu neki farizeji iz mnoštva: "Učitelju, prekori svoje učenike!"
40 A on im odgovori: " Kažem vam, kad bi ovi šutjeli, kamenje bi odmah povikalo."
41 Kad se približi, ugleda grad i zaplaka nad njim.
42 Govoreći: " Da si i ti, barem u ovaj tvoj dan, znao što je za tvoj mir!" ali sada su skriveni od tvojih očiju.
43 Jer doći će na te dani kad će te tvoji neprijatelji opkopom opkoliti, okružiti te i držati te sa svih strana,
44 I srušit će te sa zemljom i djecu tvoju u tebi; i neće ostaviti u tebi kamen na kamenu; jer nisi znao vrijeme pohoda svoga.
45 I uđe u Hram i poče izgoniti one koji su u njemu prodavali i one koji su kupovali;
46 Rekavši im: " Pisano je: Dom je moj dom molitve, a vi od njega načiniste pećinu razbojničku."
47 I svaki je dan poučavao u hramu. Ali glavari svećenički i pismoznanci i poglavari narodni gledahu da ga unište,
48 I nisu mogli naći što bi učinili jer je sav narod bio vrlo pozoran da ga sluša.

POGLAVLJE 20

1 I dogodi se da jednog od onih dana, dok je poučavao narod u hramu i propovijedao evanđelje, naiđoše na njega glavari svećenički i pismoznanci sa starješinama,
2 I reče mu: "Kaži nam kojom vlašću to činiš?" ili tko je taj koji ti je dao ovu vlast?
3 A on im odgovori: " I ja ću vas jedno upitati; i odgovori mi:
4 Je li Ivanovo krštenje bilo s neba ili od ljudi?
5 I oni su razmišljali u sebi: Ako kažemo: s neba; reći će: Zašto mu onda niste povjerovali?
6 Ali ako kažemo: Od ljudi; sav će nas narod kamenovati jer su uvjereni da je Ivan bio prorok.
7 A oni odgovoriše da ne znaju odakle je.
8 A Isus im reče: " Ni ja vama neću reći kojom vlašću ovo činim."
9 Tada je počeo govoriti narodu ovu prispodobu. Neki čovjek posadi vinograd, dade ga vinogradarima i ode u daleku zemlju na dugo vrijeme.
10 U svoje vrijeme poslao je slugu vinogradarima da mu daju plodova vinograda, ali su ga vinogradari izudarali i poslali prazna.
11 I opet posla drugoga slugu, ali i njega istukoše, osramotiše i poslaše ga prazna.
12 I opet posla trećega, ali i njega raniše i izbaciše.
13 Tada reče gospodar vinograda: "Što da radim?" Poslat ću svog voljenog sina: možda će ga štovati kad ga vide.
14 Ali kad su ga vinogradari vidjeli, raspravljali su među sobom: "Ovo je nasljednik; hajde da ga ubijemo da baština bude naša."
15 Izbaciše ga iz vinograda i ubiše ga. Što će im dakle učiniti gospodar vinograda?
16 Doći će i uništiti te vinogradare, a vinograd će dati drugima. A kad su to čuli, rekli su: Bože sačuvaj.
17 I on ih pogleda i reče: " Što je dakle ovo što je pisano: Kamen koji odbaciše graditelji, on postade glava od ugla?"
18 Tko padne na taj kamen, razbit će se; ali na koga padne, samljet će ga u prah.
19 I glavari svećenički i pismoznanci htjedoše u isti čas dignuti ruke na njega. i pobojaše se naroda jer shvatiše da je ovu prispodobu rekao protiv njih.
20 I oni su ga promatrali i poslali uhode, koji su se trebali pretvarati da su pravedni ljudi, kako bi mogli uhvatiti njegove riječi, kako bi ga tako mogli predati sili i autoritetu upravitelja.
21 I upitaše ga: "Učitelju, znamo da pravo govoriš i poučavaš, i ne prihvaćaš nikoga, nego istinito učiš putu Božjem.
22 Je li nam dopušteno davati porez caru ili nije?
23 Ali on uvidje njihovo lukavstvo i reče im: " Što me iskušavate?"
24 Pokaži mi novčić. Čija slika i natpis ima? Oni odgovoriše i rekoše: Cezarevo.
25 I reče im: " Vratite dakle caru carevo, a Bogu Božje."
26 I nisu mogli uhvatiti njegove riječi pred narodom, te su se začudili njegovu odgovoru i šutjeli.
27 Tada su mu pristupili neki od saduceja, koji niječu da postoji uskrsnuće; i upitaše ga,
28 Govoreći: Učitelju, Mojsije nam je napisao: Ako kome umre brat koji ima ženu, a umre bez djece, neka njegov brat uzme njegovu ženu i podigne potomstvo svome bratu.
29 Bilo je dakle sedmero braće: prvi se oženi i umrije bez djece.
30 Drugi je uze za ženu i umrije bez djece.
31 Treći je uze; a na isti način i njih sedmero: i oni ne ostaviše djece i pomriješe.
32 Najzad je umrla i žena.
33 Tko će dakle od njih biti žena o uskrsnuću? jer sedam ju je imalo za ženu.
34 A Isus im odgovori: " Djeca ovoga svijeta žene se i udaju.
35 A oni koji se udostoje zadobiti onaj svijet i uskrsnuće od mrtvih, niti se žene niti udaju;
36 Niti više mogu umrijeti, jer su jednaki anđelima; i djeca su Božja, budući da su djeca uskrsnuća.
37 A da mrtvi ustaju, pokazao je i Mojsije kod grma kad je Gospodina nazvao Bogom Abrahamovim, Bogom Izakovim i Bogom Jakovljevim.
38 Jer on nije Bog mrtvih, nego živih, jer njemu svi žive.
39 Tada neki od pismoznanaca rekoše: "Učitelju, dobro si rekao."
40 I nakon toga nisu se usuđivali ništa ga pitati.
41 A on im reče: " Kako govore da je Krist Davidov sin?"
42 I sam David kaže u knjizi psalama: GOSPODIN reče mome Gospodinu: Sjedi mi s desne strane,
43 Dok ne položim tvoje neprijatelje za podnožje tvojim nogama.
44 David ga dakle naziva Gospodinom, kako mu je onda sin?
45 Tada reče svojim učenicima dok ga je slušao sav narod:

46 Čuvajte se pismoznanaca, koji žele hodati u dugim haljinama, i vole pozdrave na tržnicama, i prva mjesta u sinagogama, i glavne prostorije na gozbama;
47 Koji proždiru kuće udovičke i naizgled se dugo mole: oni će dobiti veću osudu.

POGLAVLJE 21

1 Podigao je pogled i vidio bogataše kako bacaju svoje darove u riznicu.
2 I ugleda i jednu siromašnu udovicu kako onamo ubacuje dva novčića.
3 A on reče: Zaista vam kažem da je ova siromašna udovica ubacila više nego svi oni.
4 Jer su svi ovi od svoga obilja ubacili u prinose Božje, a ona je od svoje oskudice ubacila sav život što je imala.
5 I dok su neki govorili o hramu, kako je ukrašen lijepim kamenjem i darovima, rekao je:
6 Što se tiče ovoga što vidite, doći će dani u kojima neće ostati kamen na kamenu koji se neće srušiti.
7 I upitaše ga: "Učitelju, kad će to biti?" i kakav će biti znak kad se sve ovo dogodi?
8 A on reče: " Pazite da vas ne zavedu! Jer će mnogi doći u moje ime govoreći: Ja sam Krist." a vrijeme se bliži: ne idite dakle za njima.
9 Ali kad čujete za ratove i nemire, ne plašite se: jer to se najprije mora dogoditi; ali kraj nije skoro.
10 Tada im reče: Narod će ustati protiv naroda i kraljevstvo protiv kraljevstva.
11 I bit će veliki potresi na raznim mjestima, gladi i kuge; i bit će strašni prizori i veliki znakovi s neba.
12 Ali prije svega toga dignut će ruke na vas i progoniti vas, predavati u sinagoge i u tamnice, izvodit će vas pred kraljeve i vladare zbog imena mojega.
13 I obratit će se tebi za svjedočanstvo.
14 Postavite dakle u svoja srca da ne razmišljate prije što ćete odgovoriti:
15 Jer ja ću ti dati usta i mudrost, kojoj se neće moći protiviti ni oduprijeti svi tvoji protivnici.
16 I izdat će vas i roditelji, i braća, i rođaci, i prijatelji; a neke od vas neka pogube.
17 I svi će vas mrziti zbog imena mojega.
18 Ali neće vam propasti ni vlas s glave.
19 Svojom strpljivošću čuvajte svoje duše.
20 A kad vidite Jeruzalem opkoljen vojskama, tada znajte da je blizu njegovo opustošenje.
21 Tada koji budu u Judeji neka bježe u gore; a oni koji su usred njega neka odu van; i neka oni koji su u zemljama ne ulaze u njih.
22 Jer ovo su dani osvete, da se ispuni sve što je napisano.
23 Ali jao trudnicama i dojiljama u one dane! jer će biti velika nevolja u zemlji i gnjev na ovaj narod.
24 Past će od oštrice mača i bit će odvedeni u ropstvo u sve narode, a Jeruzalem će biti gažen od pogana, dok se ne navrše vremena pogana.
25 I bit će znakovi na suncu, na mjesecu i na zvijezdama; i na zemlji nevolja naroda, u nedoumici; more i valovi huče;
26 Srca ljudi klonu od straha i čekanja na ono što dolazi na zemlju, jer će se sile nebeske poljuljati.
27 I tada će ugledati Sina Čovječjega gdje dolazi u oblaku s velikom moći i slavom.
28 A kad se ove stvari počnu događati, tada podignite pogled i podignite svoje glave; jer se tvoje iskupljenje bliži.
29 I reče im prispodobu. Gle smokve i sveg stabla;
30 Kad oni sada pucaju, vidite i sami znate da je ljeto sada blizu.
31 Tako i vi, kad vidite da se ovo zbiva, znajte da je blizu kraljevstvo Božje.
32 Zaista, kažem vam, ovaj naraštaj neće proći dok se sve ne ispuni.
33 Nebo i zemlja će proći, ali moje riječi neće proći.
34 Pazite na sebe da vam srca ne budu preopterećena opijanjem, i pijanstvom, i životnim brigama, pa vas onaj dan ne snađe iznenada.
35 Jer će kao zamka doći na sve koji žive na licu cijele zemlje.
36 Bdijte dakle i uvijek se molite da se udostojite izbjeći sve ovo što će se dogoditi i stati pred Sina Čovječjega.
37 Danju je poučavao u hramu; a noću je izlazio i boravio na gori koja se zove Maslinska gora.
38 Sav je narod rano ujutro dolazio k njemu u Hram da ga sluša.

POGLAVLJE 22

1 Bližio se blagdan beskvasnih kruhova, koji se zove Pasha.
2 A glavari svećenički i pismoznanci tražili su kako da ga ubiju; jer su se bojali naroda.
3 Tada uđe Sotona u Judu zvanog Iškariotski, koji bijaše iz broja dvanaestorice.
4 On ode i dogovori se s glavarima svećeničkim i zapovjednicima kako bi im ga mogao izdati.
5 Oni se obradovaše i dogovoriše se dati mu novaca.
6 I obećao je i tražio priliku da im ga izda u odsutnosti mnoštva.
7 Onda je došao dan beskvasnih kruhova, kada je trebalo klati pashu.
8 I posla Petra i Ivana govoreći: " Idite i pripravite nam pashu da jedemo."
9 A oni mu rekoše: "Gdje hoćeš da pripravimo?"
10 A on im reče: " Evo, kad uđete u grad, dočekat će vas čovjek koji će nositi krčag vode; slijedite ga do kuće u koju uđe.
11 I recite domaćinu: 'Učitelj te pita: 'Gdje je soba za goste gdje ću blagovati pashu sa svojim učenicima?'
12 On će vam pokazati veliku gornju sobu namještenu: ondje pripremite.
13 I oni odoše i nađoše kako im je rekao i pripraviše pashu.
14 Kad dođe čas, sjede on i dvanaestorica apostola s njim.
15 I reče im: " S velikom sam željom želio jesti ovu pashu s vama prije nego što patim.
16 Jer, kažem vam, neću više jesti od toga dok se ne ispuni u kraljevstvu Božjem.
17 I uze čašu, zahvali i reče: " Uzmite ovo i podijelite među sobom.
18 Jer, kažem vam, neću piti od roda trsa dok ne dođe kraljevstvo Božje.
19 I uze kruh, zahvali, razlomi ga i dade im govoreći: " Ovo je tijelo moje koje se za vas predaje. Ovo činite meni na spomen."
20 Isto tako i čašu poslije večere govoreći: Ova je čaša novi zavjet u mojoj krvi koja se za vas prolijeva.
21 Ali gle, ruka onoga koji me izdaje sa mnom je na stolu.

22 I zaista, Sin Čovječji ide, kako je određeno, ali jao onom čovjeku koji ga izda!
23 I počeše se međusobno ispitivati tko bi od njih trebao to učiniti.
24 A među njima je bila i svađa tko će se od njih smatrati najvećim.
25 I reče im: “ Kraljevi naroda gospodare nad njima; a oni koji imaju vlast nad njima nazivaju se dobročiniteljima.
26 Ali vi ne budite tako, nego onaj koji je među vama najveći, neka bude kao mlađi; i onaj koji je glavni, kao onaj koji služi.
27 Jer tko je veći, onaj koji sjedi za stolom ili onaj koji poslužuje? nije li onaj koji sjedi za stolom? ali ja sam među vama kao onaj koji služi.
28 Vi ste oni koji ste ustrajali sa mnom u mojim kušnjama.
29 I ja vam postavljam kraljevstvo, kao što je moj Otac odredio meni;
30 Da možete jesti i piti za mojim stolom u mom kraljevstvu i sjediti na prijestoljima sudeći dvanaest plemena Izraelovih.
31 I reče Gospodin: Šimune, Šimune, evo, sotona je zaželio tebe da te rešeta kao pšenicu.
32 Ali ja sam molio za tebe, da tvoja vjera ne malaksa; i kad se obratiš, ojačaj svoju braću.
33 A on mu reče: "Gospodine, spreman sam ići s tobom i u tamnicu i u smrt."
34 A on reče: " Kažem ti, Petre, danas pijetao neće zapjevati prije nego što triput zatajiš da me poznaješ."
35 A on im reče: " Kad sam vas poslao bez torbe, torbe i obuće, je li vam što nedostajalo?" A oni rekoše: Ništa.
36 Tada im reče: " Ali sada, tko ima kesu, neka je uzme, a isto tako i torbu; a tko nema mača, neka proda svoju haljinu i kupi ga."
37 Jer, kažem vam, ovo što je napisano mora se još ispuniti na meni: I on se ubroji među prijestupnike; jer ono što se tiče mene ima svršetak.
38 Oni rekoše: "Gospodine, evo dva mača." A on im reče: Dosta je.
39 I iziđe, i po običaju ode na Maslinsku goru; a slijedili su ga i njegovi učenici.
40 I kad dođe na mjesto, reče im: " Molite da ne padnete u napast."
41 I on se udalji od njih kao da je bačen kamen, pa klekne i moli se,
42 govoreći: " Oče, ako hoćeš, otkloni ovu čašu od mene! Ali ne moja volja, nego tvoja neka bude!"
43 I ukaza mu se anđeo s neba i krijepi ga.
44 I dok je bio u muci, još je usrdnije molio, a njegov znoj bijaše kao velike kapi krvi koje su padale na zemlju.
45 I kad ustade od molitve i dođe k svojim učenicima, nađe ih kako spavaju od žalosti.
46 I reče im: Zašto spavate? ustanite i molite, da ne padnete u napast.
47 I dok je on još govorio, gle, mnoštvo, a onaj koji se zvao Juda, jedan od dvanaestorice, išao je pred njima i približio se Isusu da ga poljubi.
48 Ali Isus mu reče: Juda, poljupcem izdaješ Sina Čovječjega?
49 Kad su oni koji su bili oko njega vidjeli što će uslijediti, rekoše mu: "Gospodine, hoćemo li udariti mačem?"
50 Jedan od njih udari slugu velikoga svećenika i odsječe mu desno uho.
51 A Isus odgovori: " Pustite do sada!" I dotače se njegova uha i ozdravi ga.
52 Tada Isus reče glavarima svećeničkim, hramskim glavarima i starješinama koji su došli k njemu: " Kao na lopova izišli ste s mačevima i motkama?"
53 Kad sam svaki dan bio s vama u Hramu, niste dizali ruke protiv mene, ali ovo je vaš čas i vlast tame.
54 Tada ga uzeše, povedoše i odvedoše u kuću velikoga svećenika. A Petar ga je izdaleka slijedio.
55 Kad su zapalili vatru usred dvorane i sjedili zajedno, Petar sjede među njih.
56 Ali neka ga je sluškinja ugledala dok je sjedio kraj vatre, ozbiljno ga pogledala i rekla: I ovaj je čovjek bio s njim.
57 A on ga zaniječe govoreći: Ženo, ne poznajem ga.
58 Malo zatim drugi ga ugleda i reče: "I ti si od njih." A Petar reče: Čovječe, nisam.
59 Otprilike nakon sat vremena drugi je potvrdio: "Zaista je i ovaj bio s njim, jer on je Galilejac."
60 A Petar reče: "Čovječe, ne znam što govoriš." I odmah, dok je on još govorio, zapjeva pijetao.
61 Gospodin se okrenu i pogleda Petra. I sjeti se Petar riječi Gospodnje, kako mu reče: Prije nego pijetao zapjeva, triput ćeš me se odreći.
62 Petar iziđe i gorko zaplaka.
63 A ljudi koji su držali Isusa rugali su mu se i udarali ga.
64 I kad su mu zavezali oči, udarali su ga po licu i pitali ga: "Proreci, tko te udari?"
65 I mnogo su drugog hulnog govora protiv njega.
66 Čim je svanuo dan, skupiše se starješine naroda, glavari svećenički i pismoznanci i odvedoše ga u svoje vijeće govoreći:
67 Jesi li ti Krist? reci nam. A on im reče: Ako vam kažem, nećete vjerovati.
68 A ako vas i zapitam, nećete mi odgovoriti niti ćete me pustiti.
69 Od sada će Sin čovječji sjediti s desne strane sile Božje.
70 Tada rekoše svi: "Jesi li ti, dakle, Sin Božji?" A on im reče: Vi kažete da jesam.
71 A oni rekoše: Što nam još treba svjedočanstvo? jer smo sami čuli iz njegovih usta.

POGLAVLJE 23

1 I ustade sve njihovo mnoštvo i odvede ga k Pilatu.
2 I počeše ga optuživati govoreći: Našli smo ovoga kako izopačuje narod i zabranjuje davati porez caru, govoreći da je on Krist Kralj.
3 Pilat ga upita: "Jesi li ti kralj židovski?" A on mu odgovori i reče: Ti kažeš.
4 Tada reče Pilat glavarima svećeničkim i narodu: "Ne nalazim nikakve krivnje na ovom čovjeku."
5 A oni su bili još žešći govoreći: On buni narod učeći po svemu Židovstvu, počevši od Galileje do ovoga mjesta.
6 Kad je Pilat čuo za Galileju, upita je li taj čovjek Galilejac.
7 Čim je doznao da pripada Herodovoj vlasti, poslao ga je Herodu, koji je u to vrijeme također bio u Jeruzalemu.
8 Kad je Herod ugledao Isusa, vrlo se obradovao jer ga je dugo želio vidjeti jer je mnogo čuo o njemu; i nadao se da je vidio neko čudo od njega.
9 Tada ga upita mnogo riječi; ali on mu ništa ne odgovori.

10 A glavari svećenički i pismoznanci stajahu i žestoko ga optuživahu.
11 I Herod ga sa svojim vojnicima ponizi i izruga mu se, obuče ga u raskošnu haljinu i posla ga opet Pilatu.
12 Istoga dana sprijateljiše se Pilat i Herod, jer su prije bili u neprijateljstvu.
13 A Pilat, sazvavši glavare svećeničke, glavare i narod,
14 Reče im: Doveli ste mi ovog čovjeka kao onoga koji izopačuje narod, i evo, ja, ispitavši ga pred vama, nisam našao nikakvu krivnju u ovom čovjeku u onome za što ga optužujete.
15 Ne, ni Herod, jer ja sam te poslao k njemu; i, gle, ništa vrijedno smrti nije mu učinjeno.
16 Zato ću ga kazniti i pustiti.
17 (Jer iz nužde mora im pustiti jednoga na gozbi.)
18 Svi odjednom povikaše: "Ukloni ovoga čovjeka i pusti nam Barabu!"
19 (Koji je zbog neke pobune podignute u gradu i zbog ubojstva bačen u tamnicu.)
20 Pilat im se opet obrati, hoteći pustiti Isusa.
21 Ali oni su vikali: "Raspni ga, raspni ga!"
22 Reče im treći put: "Što je zlo učinio?" Nisam našao u njemu uzroka smrti: kaznit ću ga i pustiti.
23 I oni su odmahnuli iza glasa tražeći da ga se razapne. I nadjačaše glasovi njihovi i glavara svećeničkih.
24 I Pilat osudi da bude kako oni traže.
25 I pusti im onoga koji je zbog pobune i ubojstva bio bačen u tamnicu, koga su htjeli; ali je predao Isusa njihovoj volji.
26 I dok su ga vodili, uhvatiše nekog Šimuna Cirenca koji je izlazio iz polja i metnuše na njega križ da ga nosi za Isusom.
27 Za njim je išlo veliko mnoštvo ljudi i žena koje su ga naricale i oplakivale.
28 Ali Isus se okrenu prema njima i reče: " Kćeri jeruzalemske, ne plačite nada mnom, nego plačite nad sobom i nad djecom svojom."
29 Jer, evo, dolaze dani u koje će se reći: Blago nerotkinjama i utrobama koje nisu rađale i grudima koje nisu sisale!
30 Tada će početi govoriti planinama: Padnite na nas! i brdima, Pokrij nas.
31 Jer ako to rade na zelenom drvetu, što će biti na suhom?
32 A bila su i druga dva zlotvora vođena s njim na smrt.
33 I kad dođoše na mjesto koje se zove Kalvarija, ondje razapeše njega i zločince, jednog s desne, a drugog s lijeve strane.
34 Tada reče Isus: " Oče, oprosti im!" jer ne znaju što rade. I razdijeliše mu haljine i baciše kocku.
35 A narod je stajao i gledao. Rugali su mu se i poglavari s njima, govoreći: Druge je spasio; neka se sam spasi, ako je Krist, izabranik Božji.
36 Rugali su mu se i vojnici, pristupajući mu i nudeći mu ocat.
37 I govoreći: Ako si ti kralj židovski, spasi sam sebe.
38 Nad njim je također bio napisan natpis grčkim, latinskim i hebrejskim: Ovo je kralj Židovski.
39 A jedan od obješenih zločinaca pogrdi ga govoreći: "Ako si ti Krist, spasi sebe i nas!"
40 A onaj drugi ga prekori: "Zar se ne bojiš Boga, budući da si i ti na istoj osudi?"
41 I mi doista pravedno; jer mi primamo dužnu plaću za svoja djela, ali ovaj čovjek nije učinio ništa loše.
42 I reče Isusu: "Gospodine, sjeti me se kad dođeš u svoje kraljevstvo."
43 A Isus mu reče: " Zaista, kažem ti, danas ćeš biti sa mnom u raju."
44 Bilo je oko šeste ure, i tama je bila po svoj zemlji do devete ure.
45 I sunce se pomrači, i hramski se zastor razdrije po sredini.
46 Isus povika iza glasa: " Oče, u ruke tvoje predajem duh svoj!" I rekavši to, izdahnu.
47 Kad je satnik vidio što se dogodilo, proslavio je Boga govoreći: Čovjek je ovaj zaista bio pravedan.
48 I sav narod koji se okupio na to prizor, gledajući što se dogodilo, udarao se u prsa i vraćao.
49 Svi njegovi poznanici i žene koje su ga pratile iz Galileje stajahu izdaleka i promatrahu to.
50 I gle, bijaše čovjek po imenu Josip, savjetnik; i bio je dobar čovjek i pravedan:
51 (On nije pristao na njihov savjet i djelo;) bio je iz Arimateje, grada Židova: koji je i sam čekao kraljevstvo Božje.
52 Ovaj čovjek ode k Pilatu i zamoli tijelo Isusovo.
53 I on ga skine, umota u platno i položi u grob koji je bio isklesan u kamenu, u koji nikada prije nije bio položen čovjek.
54 I taj dan bijaše priprava, a subota se približavala.
55 Za njim su išle i žene koje su došle s njim iz Galileje i vidjele su grob i kako je bilo položeno njegovo tijelo.
56 I vratiše se i pripraviše mirise i pomasti; i odmorio se dan subotnji prema zapovijedi.

POGLAVLJE 24

1 A prvoga dana u tjednu, vrlo rano ujutro, dođoše na grob, noseći mirise koje su pripremili, i neke druge sa sobom.
2 I nađoše kamen odvaljen od grobnice.
3 I uđoše, ali ne nađoše tijela Gospodina Isusa.
4 I dogodi se, dok su oni bili oko toga vrlo zbunjeni, gle, dva čovjeka stadoše kraj njih u sjajnim haljinama.
5 I pošto su se uplašili i sagnuli lica svoja do zemlje, rekoše im: Zašto tražite živoga među mrtvima?
6 Nije ovdje, nego je uskrsnuo: sjetite se kako vam je govorio dok je još bio u Galileji,
7 Govoreći: Sin čovječji mora biti predan u ruke grešnih ljudi, i razapet, i treći dan uskrsnuti.
8 I sjetiše se njegovih riječi,
9 I vrati se od groba i priopći sve ovo jedanaestorici i svima ostalima.
10 To su bile Marija Magdalena, i Ivana, i Marija, majka Jakovljeva, i druge žene koje su bile s njima, te su to rekle apostolima.
11 Njihove su im riječi izgledale kao prazne priče i nisu im vjerovali.
12 Petar tada ustade i otrča do groba. i sagnuvši se, ugleda platnene haljine same po sebi položene, i ode, čudeći se u sebi onome što se dogodilo.
13 I gle, dvojica od njih otidoše istog dana u selo zvano Emaus, koje je udaljeno od Jeruzalema šezdeset stadija.
14 I razgovarahu zajedno o svemu što se dogodilo.

15 I dogodi se da, dok su oni razgovarali i raspravljali, sam
Isus se približi i pođe s njima.
16 Ali njihove su oči bile zadržane da ga ne upoznaju.
17 A on im reče: " Kako to razgovarate jedni s drugima
dok hodate i tužni ste?"
18 A jedan od njih, po imenu Kleofa, odgovarajući mu reče:
Zar si ti samo stranac u Jeruzalemu i ne znaš što se u njemu
dogodilo ovih dana?
19 A on im reče: "Što?" A oni mu rekoše: Što se tiče Isusa
Nazarećanina, koji bijaše prorok silan u djelu i riječi pred
Bogom i svim narodom:
20 I kako su ga glavari svećenički i naši glavari predali da
bude osuđen na smrt i razapeli ga.
21 Ali vjerovali smo da je on bio taj koji je trebao otkupiti
Izraela; i pored svega toga, danas je treći dan otkako se to
dogodilo.
22 Da, i neke su nas žene iz našeg društva zaprepastile,
koje su bile rano kod groba;
23 I kad ne nađoše njegova tijela, dođoše i rekoše da su
vidjeli i viđenje anđela koji govore da je živ.
24 Neki od onih koji su bili s nama otišli su do groba i našli
da je tako kako su rekle žene; ali njega nisu vidjeli.
25 Tada im reče: " O bezumnici i spora srca da vjerujete
svemu što su proroci rekli!
26 Nije li Krist trebao ovo pretrpjeti i ući u svoju slavu?
27 I počevši od Mojsija i svih proroka, protumači im u
svim Pismima ono što se tiče njega.
28 I oni se približiše selu, kamo su išli, a on se učini kao da
je htio ići dalje.
29 Ali oni ga tjerahu govoreći: "Ostani s nama jer već je
večer, a dan je već na izmaku." I on uđe da ostane s njima.
30 I dok je sjedio s njima za stolom, uze kruh, blagoslovi
ga, prelomi i dade im.
31 I otvoriše im se oči i poznaše ga; a on im nestade s očiju.
32 I rekoše jedan drugome: "Nije li gorjelo naše srce u
nama dok nam je putem govorio i dok nam je tumačio
Pisma?"
33 I ustadoše isti čas, vratiše se u Jeruzalem i nađoše
okupljenu jedanaestoricu i one koji bijahu s njima,
34 Govoreći: Gospodin je doista uskrsnuo i ukazao se
Šimunu.
35 I ispričaše što se dogodilo putem i kako su ga
prepoznali pri lomljenju kruha.
36 Dok su oni to govorili, sam Isus stade usred njih i reče
im: " Mir vama!"
37 Ali oni su bili prestravljeni i uplašeni, te su mislili da su
vidjeli duha.
38 A on im reče: " Što ste uznemireni?" i zašto se misli
pojavljuju u vašim srcima?
39 Pogledajte ruke moje i noge moje, to sam ja sam;
opipajte me i vidite; jer duh nema mesa i kostiju, kao što
vidite da ja imam.
40 I kad je to rekao, pokaza im ruke i noge.
41 I dok oni još nisu vjerovali od radosti, nego su se čudili,
on im reče: " Imate li ovdje što jesti?"
42 I dadoše mu komad pečene ribe i saća.
43 On uze i jede pred njima.
44 I reče im: Ovo su riječi koje sam vam rekao dok sam još
bio s vama, da se mora ispuniti sve što je napisano u
Zakonu Mojsijevu, u Prorocima i u psalmima, u vezi mene.
45 Tada im otvori razum da razumiju Pisma,
46 I reče im: "Tako je pisano i tako je trebalo da Krist trpi i
treći dan uskrsne od mrtvih.
47 I da se u njegovo ime propovijeda obraćenje i
oproštenje grijeha među svim narodima, počevši od
Jeruzalema.
48 I vi ste svjedoci toga.
49 I evo, ja šaljem na vas obećanje Oca svoga, a vi ostanite
u gradu Jeruzalemu dok se ne obučete snagom odozgo.
50 I izvede ih do Betanije, podiže ruke i blagoslovi ih.
51 I dogodi se, dok ih je blagoslivljao, odvojio se od njih i
uzneo na nebo.
52 Oni mu se pokloniše i vratiše se u Jeruzalem s velikom
radošću.
53 I bili su neprestano u hramu, hvaleći i blagoslivljajući
Boga. Amen.

Zahod

POGLAVLJE 1

1 U početku bijaše Riječ, i Riječ bijaše u Boga, i Riječ bijaše Bog.
2 Tako bijaše u početku u Boga.
3 Sve je po njemu načinjeno; i bez njega ništa nije postalo što je postalo.
4 U njemu bijaše život; i život bijaše svjetlost ljudima.
5 I svjetlo svijetli u tami; i tama to nije shvatila.
6 Bio je čovjek poslan od Boga po imenu Ivan.
7 On dođe za svjedočanstvo, da posvjedoči za Svjetlo da svi vjeruju po njemu.
8 On nije bio to Svjetlo, nego je poslan da svjedoči za to Svjetlo.
9 To bijaše pravo svjetlo koje rasvjetljuje svakoga čovjeka koji dolazi na svijet.
10 On bijaše na svijetu, i svijet po njemu postade, i svijet ga ne upozna.
11 K svojima dođe, a njegovi ga ne primiše.
12 A onima koji ga primiše dade vlast da postanu sinovi Božji, onima koji vjeruju u njegovo ime.
13 Koji su rođeni ne od krvi, ni od volje tjelesne, ni od volje muževlje, nego od Boga.
14 I Riječ tijelom postade i nastani se među nama (i vidjesmo slavu njegovu, slavu kao Jedinorođenca od Oca), puna milosti i istine.
15 Ivan posvjedoči za njega i povika: "Ovo je onaj o kojemu rekoh: Onaj koji za mnom dolazi preda mnom je, jer bijaše prije mene."
16 I od punine njegove svi primismo, i milost za milošću.
17 Zakon je dan po Mojsiju, a milost i istina po Isusu Kristu.
18 Boga nitko nikada nije vidio; jedinorođeni Sin, koji je u krilu Očevu, on ga objavi.
19 I ovo je Ivanov izvještaj kad su Židovi poslali svećenike i levite iz Jeruzalema da ga upitaju: Tko si ti?
20 I on je priznao, i nije zanijekao; ali priznao, ja nisam Krist.
21 I upitaše ga: "Što onda?" Jesi li ti Elias? A on reče: Nisam. Jesi li ti taj prorok? A on je odgovorio: Ne.
22 Tada mu rekoše: Tko si ti? da možemo dati odgovor onima koji su nas poslali. Što kažeš o sebi?
23 Reče: "Ja sam glas vapijućeg u pustinji: Poravnajte put Gospodnji", kako reče prorok Izaija.
24 A poslani bijahu farizeji.
25 I upitaše ga i rekoše mu: "Zašto onda krstiš ako nisi ni Krist, ni Ilija, ni prorok?"
26 Ivan im odgovori: "Ja krstim vodom, ali među vama stoji Onaj kojega ne poznajete."
27 To je onaj koji za mnom dolazi, preda mnom je bolji, kome nisam dostojan odriješiti remen na obući.
28 To se dogodilo u Betabari s onu stranu Jordana, gdje je Ivan krstio.
29 Sutradan Ivan ugleda Isusa gdje dolazi k njemu i reče: "Evo Jaganjca Božjega koji odnosi grijeh svijeta."
30 Ovo je onaj za koga rekoh: Za mnom dolazi čovjek koji je preda mnom, jer on bijaše prije mene.
31 I nisam ga poznavao, ali da se očituje Izraelu, došao sam krstiti vodom.
32 I posvjedoči Ivan: "Vidjeh Duha gdje poput goluba silazi s neba i ostaje na njemu."
33 I nisam ga poznavao, ali onaj koji me posla krstiti vodom, reče mi: 'Nad koga vidiš Duha kako silazi i ostaje na njemu, to je onaj koji krsti Duhom Svetim.'
34 I vidjeh i posvjedočih da je ovo Sin Božji.
35 Sutradan opet stade Ivan i dvojica njegovih učenika.
36 I pogledavši Isusa dok je hodao, reče: "Evo Jaganjca Božjega!"
37 I čuše ga dva učenika, pa pođoše za Isusom.
38 Tada se Isus okrenu i vidje ih kako idu za njim pa im reče: " Što tražite?" Rekoše mu: Rabbi, što znači: Učitelju, gdje stanuješ?
39 Reče im: Dođite i vidite! Dođoše i vidješe gdje stanuje te ostadoše s njim onaj dan jer bijaše oko desete ure.
40 Jedan od dvojice koji su čuli Ivana i pošli za njim bijaše Andrija, brat Šimuna Petra.
41 Najprije nađe svoga brata Šimuna i reče mu: Našli smo Mesiju, što znači Krist.
42 I dovede ga Isusu. A kad ga Isus pogleda, reče: Ti si Šimun, sin Jonin, zvat ćeš se Kefa, što znači kamen.
43 Sutradan hoće Isus izići u Galileju, nađe Filipa i reče mu: " Hajde za mnom!"
44 Filip je bio iz Betsaide, grada Andrijina i Petrova.
45 Filip nađe Natanaela i reče mu: Našli smo onoga o kome su pisali Mojsije u Zakonu i proroci, Isusa iz Nazareta, sina Josipova.
46 Natanael mu reče: "Može li što dobro izići iz Nazareta?" Kaže mu Filip: Dođi i vidi.
47 Isus vidje Natanaela kako dolazi k njemu i reče za njega: " Evo pravog Izraelca u kojem nema prijevare!"
48 Natanael mu reče: Odakle me poznaješ? Isus odgovori i reče mu: Prije nego te pozva Filip, vidjeh te kad bijaše pod smokvom.
49 Natanael odgovori i reče mu: "Učitelju, ti si Sin Božji; ti si kralj Izraelov.
50 Isus mu odgovori: "Vjeruješ li, jer ti rekoh: "Vidjeh te pod smokvom?" vidjet ćeš veće stvari od ovih.
51 I reče mu: Zaista, zaista, kažem vam, od sada ćete vidjeti nebo otvoreno i anđele Božje gdje se penju i silaze nad Sinom Čovječjim.

POGLAVLJE 2

1 Treći dan bila je svadba u Kani Galilejskoj; i majka Isusova bijaše ondje:
2 I Isus i njegovi učenici bijahu pozvani na svadbu.
3 Kad im je nedostajalo vina, reče mu Isusova majka: Nemaju vina.
4 Kaže joj Isus: " Što ja imam s tobom, ženo?" moj čas još nije došao.
5 Majka njegova reče slugama: učinite što god vam rekne.
6 I ondje bijaše postavljeno šest kamenih posuda za vodu, prema običaju židovskog čišćenja, sadržavajući po dvije ili tri firkine.
7 Isus im reče: "Napunite posude vodom." I napunili su ih do vrha.
8 I reče im: " Zahvatite sada i odnesite upravitelju gozbe." I iznijeli su ga.
9 Kad je voditelj gozbe okusio vodu koja je postala vino, ali nije znao odakle je: (ali sluge koje su zahvatile vodu znale su;) upravitelj gozbe pozvao je mladoženju,

10 I reče mu: »Svatko na početku iznese dobro vino; a kad se ljudi dobro napiju, onda ono gore: ali ti si sačuvao dobro vino do sada.
11 Ovaj početak čudesa učini Isus u Kani Galilejskoj i objavi svoju slavu; i njegovi učenici povjerovaše u njega.
12 Nakon toga siđe u Kafarnaum, on, njegova majka, njegova braća i njegovi učenici; i ondje ostadoše nekoliko dana.
13 A bijaše blizu židovska Pasha, i Isus uziđe u Jeruzalem.
14 I nađe u hramu one koji su prodavali volove, ovce i golubove, i mjenjače novca kako sjede.
15 I načinivši bič od uzica, istjera ih sve iz Hrama, i ovce i volove; i prosuo novac mjenjačima i prevrnuo stolove;
16 I reče prodavačima golubova: Nosite to odavde! ne čini kuću Oca moga kućom trgovine.
17 I njegovi se učenici sjetiše da je pisano: Revnost za tvoj dom izjeda me.
18 Tada mu Židovi rekoše: "Kakav nam znak pokazuješ kad to činiš?"
19 Isus im odgovori: " Razvalite ovaj hram i ja ću ga za tri dana podići."
20 Tada rekoše Židovi: Četrdeset i šest godina građen je ovaj hram, a ti ćeš ga za tri dana podići?
21 Ali on je govorio o hramu svoga tijela.
22 Kad je dakle uskrsnuo od mrtvih, njegovi se učenici sjetiše da im je to rekao. i povjerovaše Pismu i riječi koju je Isus rekao.
23 Kad pak bijaše u Jeruzalemu o blagdanu Pashe, mnogi povjerovaše u njegovo ime gledajući čudesa koja je činio.
24 Ali Isus im se nije povjerio, jer je poznavao sve ljude,
25 I nije trebao da tko svjedoči o čovjeku, jer on je znao što je u čovjeku.

POGLAVLJE 3

1 Bio je neki čovjek među farizejima, imenom Nikodem, židovski vladar:
2 On dođe Isusu noću i reče mu: "Učitelju, znamo da si ti učitelj došao od Boga; jer nitko ne može činiti ova čudesa koja ti činiš, ako Bog ne bude s njim."
3 Odgovori Isus i reče mu: " Zaista, zaista, kažem ti, ako se tko nanovo ne rodi, ne može vidjeti kraljevstva Božjega."
4 Nikodem mu reče: "Kako se može čovjek roditi kad je star?" može li po drugi put ući u utrobu majke svoje i roditi se?
5 Isus odgovori: " Zaista, zaista, kažem ti, ako se tko ne rodi od vode i Duha, ne može ući u kraljevstvo Božje."
6 Što je od tijela rođeno, tijelo je; a što je rođeno od Duha, duh je.
7 Ne čudi se što sam ti rekao: Morate se nanovo roditi.
8 Vjetar puše gdje hoće, i čuješ mu glas, ali ne znaš odakle dolazi i kamo ide: tako je sa svakim koji je rođen od Duha.
9 Nikodem mu odgovori: "Kako to može biti?"
10 Odgovori Isus i reče mu: " Jesi li ti gospodar Izraelov i ne znaš to?"
11 Zaista, zaista, kažem ti, govorimo ono što znamo, i svjedočimo ono što smo vidjeli; a našeg svjedočanstva ne primate.
12 Ako sam vam rekao o zemaljskim stvarima i ne vjerujete, kako ćete vjerovati ako vam govorim o nebeskim stvarima?
13 I nitko nije uzašao na nebo osim onoga koji je sišao s neba, Sina Čovječjega koji je na nebu.
14 I kao što je Mojsije podigao zmiju u pustinji, tako mora biti podignut Sin Čovječji.
15 da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni.
16 Jer Bog je tako ljubio svijet da je dao svoga Sina Jedinorođenca da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni.
17 Jer Bog nije poslao svoga Sina na svijet da osudi svijet; nego da se svijet po njemu spasi.
18 Tko u njega vjeruje, ne osuđuje se, a tko ne vjeruje, već je osuđen jer nije vjerovao u ime jedinorođenoga Sina Božjega.
19 A ovo je osuda: svjetlost je došla na svijet, a ljudi su više ljubili tamu nego svjetlost jer su im djela bila zla.
20 Doista, tko god čini zlo, mrzi svjetlost i ne dolazi k svjetlosti da se ne razotkriju njegova djela.
21 A tko čini istinu, dolazi k svjetlosti da se očituju njegova djela jer su u Bogu učinjena.
22 Nakon toga dođe Isus i njegovi učenici u zemlju Judejsku. i ondje ostade s njima i krsti.
23 I Ivan je također krstio u Enonu blizu Salima, jer ondje bijaše mnogo vode; i oni dođoše i krstiše se.
24 Jer Ivan još nije bio bačen u tamnicu.
25 Tada je došlo do spora između nekih Ivanovih učenika i Židova o očišćenju.
26 I dođoše k Ivanu i rekoše mu: "Učitelju, onaj koji je bio s tobom s onu stranu Jordana, za koga si svjedočio, evo, on krsti, i svi dolaze k njemu."
27 Ivan odgovori: "Čovjek ne može ništa primiti ako mu ne bude dano s neba."
28 Vi ste mi sami svjedoci da rekoh: Nisam ja Krist, nego sam poslan pred njim.
29 Tko ima zaručnicu, zaručnik je, ali prijatelj zaručnikov, koji stoji i sluša ga, jako se raduje zbog zaručnikova glasa.
30 On mora rasti, a ja se moram smanjivati.
31 Tko dolazi odozgo, nad svima je; tko je sa zemlje, zemaljski je i zemaljski govori; tko dolazi s neba, nad svima je.
32 I što je vidio i čuo, to svjedoči; i nitko ne prima njegovo svjedočanstvo.
33 Tko je primio njegovo svjedočanstvo, potvrdio je da je Bog istinit.
34 Jer onaj koga je Bog poslao govori riječi Božje; jer Bog mu ne daje Duha na mjeru.
35 Otac ljubi Sina i sve mu je dao u ruke.
36 Tko vjeruje u Sina, ima život vječni; a tko ne vjeruje u Sina, neće vidjeti života; ali gnjev Božji ostaje na njemu.

POGLAVLJE 4

1 Kad je dakle Gospodin saznao kako su farizeji čuli da je Isus stekao i krstio više učenika nego Ivan,
2 (Iako sam Isus nije krstio, nego njegovi učenici,)
3 Ostavio je Judeju i ponovno otišao u Galileju.
4 Morao je proći kroz Samariju.
5 Zatim dođe u grad Samarije, koji se zove Sihar, blizu parcele zemlje koju je Jakov dao svome sinu Josipu.
6 Ondje je bio zdenac Jakovljev. Isus dakle, umoran od puta, sjede tako na zdenac; a bijaše oko šeste ure.

7 Dođe žena iz Samarije da zahvati vode; Isus joj reče: Daj mi piti!
8 (Jer njegovi učenici bijahu otišli u grad kupiti mesa.)
9 Tada mu reče žena Samarijanka: "Kako to da ti, Židov, tražiš da piješ mene, Samarjanku?" jer Židovi nemaju posla sa Samaritancima.
10 Isus joj odgovori: " Kad bi znala dar Božji i tko je onaj koji ti govori: Daj mi piti!" ti bi od njega tražio i on bi ti dao žive vode.
11 Kaže mu žena: "Gospodine, nemaš čime zahvatiti, a bunar je dubok. Odakle ti ta voda živa?"
12 Jesi li ti veći od oca našega Jakova, koji nam je dao studenac, i sam iz njega pio, i djeca njegova, i stoka njegova?
13 Isus joj odgovori: " Tko god pije od ove vode, opet će ožednjeti.
14 Ali tko god pije od vode koju ću mu ja dati, neće nikada ožednjeti; ali voda koju ću mu ja dati bit će u njemu izvor vode koja teče u život vječni.
15 Kaže mu žena: "Gospodine, daj mi ove vode da ne ožednim i ne dolazim ovamo zahvatati."
16 Kaže joj Isus: Idi, zovi svoga muža i dođi ovamo.
17 Žena odgovori i reče: Nemam muža. Isus joj reče: Dobro si rekla: Nemam muža.
18 Jer si imala pet muževa; a onaj koga sada imaš nije tvoj muž: u tome si doista rekla.
19 Žena mu reče: "Gospodine, vidim da si ti prorok."
20 Oci naši klanjali su se na ovoj gori; a vi kažete da je u Jeruzalemu mjesto gdje se ljudi trebaju klanjati.
21 Kaže joj Isus: " Ženo, vjeruj mi da dolazi čas kad se nećete klanjati Ocu ni na ovoj gori ni u Jeruzalemu."
22 Vi se klanjate ne znate čemu: mi znamo čemu se klanjamo, jer spasenje je od Židova.
23 Ali dolazi čas, i već je došao, kad će se pravi klanjatelji klanjati Ocu u duhu i istini; jer Otac traži takve klanjatelje.
24 Bog je duh: i koji mu se klanjaju, moraju ga štovati u duhu i istini.
25 Kaže mu žena: "Znam da dolazi Mesija, koji se zove Krist: kad on dođe, sve će nam reći."
26 Isus joj reče: " Ja sam koji s tobom govorim."
27 Tada dođoše njegovi učenici i začudiše se što on razgovara sa ženom, ali nitko ne reče: "Što tražiš?" ili, Zašto razgovaraš s njom?
28 Žena je tada ostavila svoju posudu za vodu, otišla u grad i rekla ljudima:
29 Dođite, vidite čovjeka koji mi reče sve što sam učinio: nije li to Krist?
30 Zatim iziđoše iz grada i dođoše k njemu.
31 U međuvremenu su ga njegovi učenici molili: "Učitelju, jedi!"
32 A on im reče: " Imam jela za jelo za koje vi ne znate."
33 Rekoše dakle učenici među sobom: "Je li mu tko donio jesti?"
34 Isus im reče: " Jelo je moje vršiti volju onoga koji me posla i dovršiti djelo njegovo."
35 Zar ne govorite: Još su četiri mjeseca, a onda će žetva? Evo, kažem vam, podignite oči svoje i pogledajte polja; jer su bijeli već za žetvu.
36 Tko žanje, prima plaću i sabire plod za život vječni, da se zajedno raduju i onaj koji sije i onaj koji žanje.
37 I ovdje je istinita ona izreka: Jedan sije, a drugi žanje.
38 Poslao sam vas da požnjete ono na čemu se niste trudili: drugi su ljudi radili, a vi ste ušli u njihove radove.
39 I mnogi Samarićani iz onoga grada povjerovaše u njega zbog riječi žene koja svjedoči: "Rekao mi je sve što sam učinila."
40 Kad Samarićani dođoše k njemu, zamoliše ga da ostane s njima; i osta ondje dva dana.
41 I mnogo ih je više povjerovalo zbog riječi njegove;
42 I rekoše ženi: "Sada vjerujemo, ali ne zbog tvoje riječi, jer sami smo čuli i znamo da je ovo doista Krist, Spasitelj svijeta."
43 Nakon dva dana on ode odande i ode u Galileju.
44 Jer sam je Isus svjedočio da prorok nema časti u svojoj domovini.
45 Kad pak dođe u Galileju, primiše ga Galilejci, vidjevši sve što je učinio u Jeruzalemu za vrijeme blagdana; jer i oni su išli na blagdan.
46 Tako je Isus ponovno došao u Kanu Galilejsku, gdje je pretvorio vodu u vino. Bio je i neki plemić čiji je sin bio bolestan u Kafarnaumu.
47 Kad je čuo da je Isus došao iz Judeje u Galileju, dođe k njemu i zamoli ga da siđe i izliječi mu sina jer bijaše na samrti.
48 Tada mu Isus reče: " Ako ne vidite znakove i čudesa, nećete vjerovati."
49 Plemić mu reče: "Gospodine, siđi prije nego što mi dijete umre."
50 Kaže mu Isus: Idi! tvoj sin živ. Čovjek povjerova riječi koju mu je Isus rekao i ode svojim putem.
51 I dok je već silazio, susreli su ga njegove sluge i javili mu: "Sin ti je živ."
52 Tada ih je upitao za sat kada se počeo popravljati. A oni mu rekoše: "Jučer u sedmoj uri ostavi ga groznica."
53 Tako je otac saznao da je to bio onaj čas u koji mu je Isus rekao: " Tvoj sin živi!" I povjerova on i cijela njegova kuća.
54 Ovo je opet drugo čudo što ga Isus učini kad iz Judeje dođe u Galileju.

POGLAVLJE 5

1 Poslije toga bila je svetkovina Židova; i Isus uziđe u Jeruzalem.
2 U Jeruzalemu kod ovčje tržnice nalazi se bazen koji se na hebrejskom zove Bethesda i ima pet trijemova.
3 U njima je ležalo veliko mnoštvo nemoćnog naroda, slijepih, klonulih, usahlih, koji su čekali da voda krene.
4 Jer anđeo je u određeno vrijeme silazio u ribnjak i uzburkao vodu: tko god je prvi ušao nakon uzburkavanja vode, ozdravio je od bolesti koju je imao.
5 Ondje bijaše neki čovjek koji je trideset i osam godina bio bolestan.
6 Kad ga Isus vidje gdje leži i sazna da je već dugo u tom stanju, reče mu: " Hoćeš li ozdraviti?"
7 Nemoćni čovjek mu odgovori: "Gospodine, nemam čovjeka da me spusti u ribnjak kad se voda uzburka; ali dok ja dolazim, drugi silazi prije mene."
8 Kaže mu Isus: " Ustani, uzmi svoju postelju i hodi."
9 Čovjek odmah ozdravi, uze svoju postelju i prohoda, a toga dana bijaše subota.
10 Židovi tada rekoše izliječenome: "Subota je, nije ti dopušteno nositi svoju postelju."

11 On im odgovori: "Onaj koji me ozdravio, on mi reče: Uzmi svoju postelju i hodi!"
12 Tada ga upitaše: "Tko je onaj čovjek koji ti reče: Uzmi postelju svoju i hodi?"
13 I izliječeni nije znao tko je, jer se Isus bijaše udaljio, jer je na onom mjestu bilo mnoštvo.
14 Poslije ga Isus nađe u hramu i reče mu: " Evo, ozdravio si; ne griješi više da te ne snađe što gore."
15 Čovjek ode i javi Židovima da je Isus taj koji ga je ozdravio.
16 Zato su Židovi progonili Isusa i tražili da ga ubiju jer je to činio u subotu.
17 Ali Isus im odgovori: " Otac moj do sada radi, i ja radim."
18 Zato su Židovi još više tražili da ga ubiju, jer ne samo da je prekršio subotu, nego je i Boga nazivao svojim Ocem, izjednačujući sebe s Bogom.
19 Tada im Isus odgovori: " Zaista, zaista, kažem vam, Sin ne može ništa činiti sam od sebe, nego što vidi da Otac čini; jer što god on čini, to čini i Sin.
20 Jer Otac ljubi Sina i pokazuje mu sve što sam čini, i pokazat će mu djela veća od ovih, da se vi čudite.
21 Jer kao što Otac uskrisuje mrtve i oživljava ih; tako i Sin oživljava koga hoće.
22 Jer Otac ne sudi nikome, nego je sav sud povjerio Sinu.
23 Da svi ljudi časte Sina kao što časte Oca. Tko ne časti Sina, ne časti ni Oca koji ga je poslao.
24 Zaista, zaista, kažem vam, tko sluša moju riječ i vjeruje u onoga koji me posla, ima život vječni i ne dolazi na osudu; ali prelazi iz smrti u život.
25 Zaista, zaista, kažem vam, dolazi čas, i već je došao, kad će mrtvi čuti glas Sina Božjega, a koji čuju, živjet će.
26 Jer kao što Otac ima život u sebi; tako je dao i Sinu da ima život u sebi;
27 Dao mu je i vlast da sudi jer je Sin Čovječji.
28 Ne čudite se tome: jer dolazi čas u koji će svi koji su u grobovima čuti njegov glas,
29 I izaći će; koji su dobro činili, do uskrsnuća života; a oni koji su činili zlo, na uskrsnuće prokletstva.
30 Ne mogu sam od sebe učiniti ništa: kako čujem, sudim, i moj je sud pravedan; jer ne tražim svoju volju, nego volju Oca koji me posla.
31 Ako ja svjedočim sam za sebe, moje svjedočanstvo nije istinito.
32 Postoji drugi koji svjedoči za mene; i znam da je istinito svjedočanstvo kojim on svjedoči o meni.
33 Poslali ste Ivanu i on je posvjedočio za istinu.
34 Ali ja ne primam svjedočanstvo od čovjeka, nego ovo govorim da se vi spasite.
35 On bijaše svjetlo koje gori i blista, a vi se htjedoste neko vrijeme radovati u njegovu svjetlu.
36 Ali ja imam veće svjedočanstvo od Ivanova: jer djela koja mi je Otac dao da dovršim, ona ista djela koja ja činim, svjedoče za mene da me Otac posla.
37 I sam Otac, koji me posla, svjedoči za mene. Niti ste ikada čuli njegov glas, niti ste vidjeli njegov oblik.
38 A nemate riječi njegove da ostane u vama: jer ne vjerujete onome koga je on poslao.
39 Istražujte Sveta pisma; jer mislite da u njima imate život vječni; i oni su oni koji svjedoče za mene.
40 A vi nećete doći k meni da biste imali život.
41 Ne primam časti od ljudi.
42 Ali poznajem vas da ljubavi Božje nemate u sebi.
43 Ja sam došao u ime Oca svoga i ne primate me; ako drugi dođe u svoje ime, njega ćete primiti.
44 Kako možete vjerovati vi koji primate čast jedni od drugih, a ne tražite časti koja dolazi od Boga jedinoga?
45 Ne mislite da ću vas ja tužiti Ocu: ima tko vas tuži, Mojsije, u koga se vi uzdate.
46 Jer da ste vjerovali Mojsiju, vjerovali biste i meni, jer on je pisao o meni.
47 Ali ako ne vjerujete njegovim spisima, kako ćete vjerovati mojim riječima?

POGLAVLJE 6

1 Poslije toga prijeđe Isus preko Galilejskog mora, to jest Tiberijadskog mora.
2 Za njim je slijedilo veliko mnoštvo jer su vidjeli čudesa koja je činio nad bolesnicima.
3 Isus se pope na goru i ondje sjedi sa svojim učenicima.
4 A bijaše blizu Pasha, židovski blagdan.
5 Kad Isus podiže oči i ugleda veliko društvo kako dolazi k njemu, reče Filipu: " Gdje ćemo kupiti kruha da ovi jedu?"
6 I ovo reče da ga iskuša jer je sam znao što će učiniti.
7 Filip mu odgovori: "Dvjesta denara kruha nije im dosta da svatko od njih malo uzme."
8 Jedan od njegovih učenika, Andrija, brat Šimuna Petra, reče mu:
9 Ovdje je dječak koji ima pet ječmenih kruhova i dvije ribice; ali što su oni među tolikim?
10 A Isus reče: Neka ljudi sjednu. Sada je na tom mjestu bilo mnogo trave. I ljudi posjedaše oko pet tisuća.
11 Isus uze kruhove; i pošto je zahvalio, podijelio je učenicima, a učenici onima koji su sjedili; a isto tako i od riba koliko god bi htjeli.
12 Kad se nasitiše, reče svojim učenicima: " Pokupite preostale ulomke da se ništa ne izgubi."
13 Zato ih skupiše i napune dvanaest košara s ulomcima od pet ječmenih kruhova koji su ostali onima koji su jeli.
14 Tada ti ljudi, kad su vidjeli čudo što ga Isus učini, rekoše: "Ovo je uistinu onaj prorok koji ima doći na svijet."
15 Kad je dakle Isus doznao da će doći i silom ga uhvatiti da ga zakralje, ode opet sam u goru.
16 Kad je pala večer, njegovi učenici siđoše k moru.
17 I uđoše u lađu i zaploviše preko mora prema Kafarnaumu. I već je bio mrak, a Isus nije došao k njima.
18 I more se podiglo zbog jakog vjetra koji je puhao.
19 Kad su, dakle, veslali oko dvadeset i pet ili trideset stadija, ugledaju Isusa kako hoda po moru i približava se lađi; i prestrašiše se.
20 Ali on im reče: Ja sam; ne boj se.
21 Tada su ga dragovoljno primili u lađu i lađa je odmah bila na obali kamo su išli.
22 Sutradan, kad narod koji je stajao s onu stranu mora vidje da ondje nema druge lađe osim one u koju su ušli njegovi učenici, i da Isus nije ušao sa svojim učenicima u lađu, nego da je njegov učenici su otišli sami;
23 (Ali druge su lađe stigle iz Tiberijade blizu mjesta gdje su blagovali kruh, nakon što je Gospodin zahvalio:)
24 Kad dakle narod vidje da ondje nema Isusa ni njegovih učenika, ukrcaše se i oni u lađe i dođoše u Kafarnaum tražeći Isusa.

25 I kad ga nađoše na drugoj strani mora, rekoše mu:
"Učitelju, kad si ovamo došao?"
26 Isus im odgovori: " Zaista, zaista, kažem vam, ne tražite
me zato što ste vidjeli čudesa, nego zato što ste jeli od
kruhova i nasitili se."
27 Ne trudite se za meso koje prolazi, nego za ono meso
koje ostaje za život vječni, koje će vam dati Sin Čovječji,
jer ga je Bog Otac zapečatio.
28 Tada mu rekoše: "Što da činimo da činimo djela
Božja?"
29 Isus im odgovori: " Ovo je djelo Božje da vjerujete u
onoga koga on posla."
30 Rekoše mu, dakle, kakav znak pokazuješ da vidimo i da
ti povjerujemo? čime se baviš
31 Oci su naši jeli manu u pustinji; kako je pisano, dao im
je kruh s neba da jedu.
32 Tada im Isus reče: " Zaista, zaista, kažem vam, nije vam
Mojsije dao onaj kruh s neba; ali vam moj Otac daje pravi
kruh s neba.
33 Jer kruh je Božji onaj koji silazi s neba i daje život
svijetu.
34 Tada mu rekoše: "Gospodine, daj nam uvijek ovoga
kruha!"
35 A Isus im reče: " Ja sam kruh života. Tko dolazi k meni,
neće ogladnjeti nikada; i tko vjeruje u mene, neće ožednjeti
nikada.
36 Ali rekoh vam da ste me i vi vidjeli i ne vjerujete.
37 Sve što mi Otac daje doći će k meni; i onoga koji dođe k
meni neću izbaciti.
38 Jer ja siđoh s neba ne da vršim svoju volju, nego volju
onoga koji me posla.
39 A ovo je volja Oca koji me posla: da od svega što mi je
dao ništa ne izgubim, nego da to uskrisim u posljednji dan.
40 A ovo je volja onoga koji me posla: da svaki koji vidi
Sina i vjeruje u njega ima život vječni; i ja ću ga uskrisiti u
posljednji dan.
41 Židovi su tada mrmljali na njega jer je rekao: "Ja sam
kruh koji je s neba sišao."
42 A oni rekoše: "Nije li ovo Isus, sin Josipov, čijega oca i
majku poznajemo?" kako onda kaže: sišao sam s neba?
43 Isus im tada odgovori: " Ne mrmljajte među sobom!"
44 Nitko ne može doći k meni ako ga ne povuče Otac koji
me posla; i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan.
45 Pisano je u prorocima: Svi će biti poučeni od Boga.
Svaki, dakle, koji je čuo i naučio od Oca, dolazi k meni.
46 Nije da je tko vidio Oca, osim Onaj koji je od Boga, on
je vidio Oca.
47 Zaista, zaista, kažem vam, tko vjeruje u mene, ima život
vječni.
48 Ja sam taj kruh života.
49 Vaši su očevi jeli manu u pustinji i umrli su.
50 Ovo je kruh koji silazi s neba da čovjek od njega jede i
ne umre.
51 Ja sam kruh živi koji je sišao s neba: jede li tko od
ovoga kruha, živjet će uvijeke; a kruh koji ću ja dati tijelo
je moje koje ću dati za život svijeta.
52 Židovi se prepirahu među sobom govoreći: Kako nam
ovaj može dati svoje tijelo za jelo?
53 Tada im Isus reče: " Zaista, zaista, kažem vam, ako ne
jedete tijela Sina Čovječjega i ne pijete krvi njegove,
nemate života u sebi."
54 Tko blaguje moje tijelo i pije moju krv, ima život vječni;
i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan.
55 Jer tijelo je moje pravo jelo i krv je moja pravo piće.
56 Tko jede moje tijelo i pije moju krv, u meni prebiva i ja
u njemu.
57 Kao što je mene poslao živi Otac i ja živim po Ocu, tako
i onaj koji mene blaguje, živjet će po meni.
58 Ovo je kruh koji je sišao s neba: ne kao što su vaši oci
jeli manu i umrli su: tko jede od ovoga kruha, živjet će
uvijeke.
59 To reče u sinagogi dok je naučavao u Kafarnaumu.
60 Mnogi od njegovih učenika, čuvši to, rekoše: "Teška je
to riječ!" tko to može čuti?
61 Kad je Isus znao u sebi da njegovi učenici na to
mrmljaju, reče im: " Zar vas to sablažnjava?"
62 Što i ako vidite Sina čovječjega kako se penje gore gdje
je bio prije?
63 Duh je taj koji oživljava; tijelo ne koristi ništa: riječi
koje vam govorim duh su i život su.
64 Ali ima nekih od vas koji ne vjeruju. Jer Isus je od
početka znao tko su oni koji ne vjeruju i tko će ga izdati.
65 I reče: " Zato vam rekoh da nitko ne može doći k meni
ako mu ne bude dano od moga Oca."
66 Od tada su se mnogi od njegovih učenika vratili i više
nisu išli s njim.
67 Tada Isus reče dvanaestorici: " Hoćete li i vi otići?"
68 Tada mu odgovori Šimun Petar: "Gospodine, kome da
idemo?" ti imaš riječi života vječnoga.
69 A mi vjerujemo i znamo da si ti Krist, Sin Boga živoga.
70 Isus im odgovori: " Nisam li ja izabrao vas
dvanaestoricu, a jedan je od vas đavao?"
71 Govorio je o Judi Iskariotskom, sinu Šimunovu: jer on
ga je trebao izdati, budući jedan od dvanaestorice.

POGLAVLJE 7

1 Poslije toga Isus je hodio po Galileji, jer nije htio hodati
po Židovima, jer su Židovi tražili da ga ubiju.
2 Bližio se židovski blagdan sjenica.
3 Rekoše mu dakle njegova braća: "Idi odavde i idi u
Judeju da i tvoji učenici vide djela koja činiš."
4 Jer nitko ne čini nešto tajno, a sam traži da bude poznat.
Ako ovo činiš, pokaži se svijetu.
5 Jer ni njegova braća nisu vjerovala u njega.
6 Tada im Isus reče: Moje vrijeme još nije došlo, a vaše je
vrijeme uvijek spremno.
7 Svijet te ne može mrziti; ali mene mrzi jer ja svjedočim
za njega da su mu djela zla.
8 Idite vi na ovaj blagdan: ja još ne idem na ovaj blagdan;
jer moje vrijeme još nije došlo.
9 Kad im reče te riječi, ostade još u Galileji.
10 Ali kad su njegova braća otišla gore, tada je i on otišao
na blagdan, ne javno, nego kao tajno.
11 Tada su ga Židovi tražili na blagdan i pitali: "Gdje je?"
12 U narodu se mnogo mrmljalo o njemu: jedni su govorili:
"On je dobar čovjek", drugi su govorili: "Ne; ali on vara
narod.
13 Ali nitko nije javno govorio o njemu zbog straha od
Židova.
14 A usred blagdana uziđe Isus u hram i naučavaše.
15 A Židovi su se čudili govoreći: "Kako ovaj zna slova, a
nije ih naučio?"

16 Isus im odgovori: " Moj nauk nije moj, nego onoga koji me posla."
17 Hoće li tko vršiti njegovu volju, spoznat će nauk je li od Boga ili ja sam od sebe govorim.
18 Tko govori sam od sebe, traži svoju slavu, a tko traži slavu onoga koji ga je poslao, on je istinit i nema u njemu nepravde.
19 Nije li vam Mojsije dao zakon, a nitko od vas ne drži zakon? Zašto me namjeravaš ubiti?
20 Narod odgovori: "Imaš đavla, tko te namjerava ubiti?"
21 Isus im odgovori: " Učinio sam jedno djelo i svi se čudite."
22 Mojsije vam je dakle dao obrezanje; (ne zato što je od Mojsija, nego od otaca;) a vi u subotu obrezujete čovjeka.
23 Ako se tko obreže u subotu, da se ne prekrši Mojsijev zakon; Ljutite li se na mene što sam čovjeka ozdravio u dan subotnji?
24 Ne sudite po vanjštini, nego sudite pravednim sudom.
25 Rekoše tada neki Jeruzalemci: "Nije li to onaj koga traže da ubiju?"
26 Ali, gle, on hrabro govori, a oni mu ništa ne govore. Znaju li vladari doista da je to isti Krist?
27 Ali ovoga čovjeka znamo odakle je; ali kad Krist dođe, nitko ne zna odakle je.
28 Tada povika Isus u hramu dok je naučavao: " I poznajete me i znate odakle sam; i nisam došao sam od sebe, nego je istinit Onaj koji me posla, kojega vi ne poznajete."
29 Ali ja ga poznajem jer sam od njega i on me poslao.
30 Tada su tražili da ga uhvate, ali nitko nije digao ruke na njega jer još nije došao njegov čas.
31 I mnogi ljudi povjerovaše u njega i rekoše: "Kad Krist dođe, hoće li činiti više čudesa od ovih koje je ovaj činio?"
32 Farizeji su čuli da narod tako nešto mrmlja o njemu. a farizeji i glavari svećenički poslaše sluge da ga uhvate.
33 Tada im Isus reče: " Još sam malo vremena s vama, pa ću ići k onome koji me posla."
34 Tražit ćete me, ali me nećete naći; i gdje sam ja, onamo ne možete doći.
35 Rekoše tada Židovi među sobom: "Kamo će on ići da ga nećemo naći?" hoće li ići k raspršenim među poganima i poučavati pogane?
36 Što znači ovo što reče: Tražit ćete me, ali me nećete naći; i gdje sam ja, onamo ne možete doći?
37 Posljednji dan, veliki dan blagdana, stade Isus i povika: " Ako je tko žedan, neka dođe k meni i neka pije."
38 Tko vjeruje u mene, kako kaže Pismo, iz njegova će trbuha poteći rijeke žive vode.
39 (Ali ovo reče o Duhu, kojega imaju primiti oni koji vjeruju u njega: jer Duh Sveti još ne bijaše dan, jer Isus još ne bijaše proslavljen.)
40 Mnogi ljudi, kad su čuli ovu riječ, govorili su: "Ovo je zaista Poslanik."
41 Drugi su govorili: "Ovo je Krist." Ali neki rekoše: Hoće li Krist doći iz Galileje?
42 Ne kaže li Pismo da Krist dolazi iz potomstva Davidova i iz grada Betlehema, gdje je David bio?
43 Tako je zbog njega došlo do razdora među ljudima.
44 I neki od njih htjedoše ga uhvatiti; ali nitko nije digao ruke na njega.
45 Tada dođoše službenici glavarima svećeničkim i farizejima. a oni im rekoše: Zašto ga niste doveli?
46 Časnici odgovoriše: "Nikad čovjek nije tako govorio kao ovaj čovjek."
47 Tada im farizeji odgovoriše: "Zar ste i vi zavedeni?"
48 Je li tko od glavara ili od farizeja povjerovao u njega?
49 Ali ovaj narod koji ne poznaje zakona proklet je.
50 Reče im Nikodem (koji je noću došao Isusu, jedan od njih):
51 Zar naš zakon sudi ikoga prije nego što ga sasluša i sazna što čini?
52 Odgovoriše mu: "Jesi li i ti iz Galileje?" Istražite i pogledajte: jer iz Galileje ne izlazi prorok.
53 I svaki ode svojoj kući.

POGLAVLJE 8

1 Isus je otišao na Maslinsku goru.
2 Rano ujutro ponovno dođe u hram i sav narod dođe k njemu; a on sjede i poučavaše ih.
3 Književnici i farizeji dovedoše k njemu ženu uhvaćenu u preljubu; i kad su je postavili u sredinu,
4 Kažu mu: "Učitelju, ova je žena uhvaćena u preljubu, na samom činu."
5 Mojsije nam je u zakonu zapovjedio da se takvi kamenuju; ali što ti kažeš?
6 To rekoše iskušavajući ga da bi ga morali optužiti. Ali Isus se sagne i prstom pisa po zemlji, kao da ih ne čuje.
7 Pa kad su ga oni nastavili pitati, on se podiže i reče im: " Tko je među vama bez grijeha, neka prvi baci kamen na nju."
8 I opet se sagnuo i pisao po zemlji.
9 Oni koji su to čuli, ukoreni svojom savješću, jedan po jedan odoše, počevši od najstarijih do posljednjih. I ostade Isus sam i žena koja je stajala u sredini.
10 Kad se Isus uspravi i ne vidje nikoga osim žene, reče joj: Ženo, gdje su oni koji te tuže? zar te nitko nije osudio?
11 Ona reče: "Nitko, Gospodine!" A Isus joj reče: Ni ja te ne osuđujem: idi i ne griješi više.
12 Tada im Isus opet reče: " Ja sam svjetlost svijeta; tko me slijedi, neće hoditi u tami, nego će imati svjetlost života."
13 Rekoše mu farizeji: "Ti sam za sebe svjedočiš." tvoj zapis nije istinit.
14 Isus im odgovori: " Iako svjedočim sam za sebe, ipak je moje svjedočanstvo istinito: jer znam odakle sam došao i kamo idem; ali ne možete znati odakle dolazim i kamo idem.
15 Vi sudite po tijelu; Ne sudim nikome.
16 Ali ako ja i sudim, moj je sud istinit: jer nisam sam, nego ja i Otac koji me posla.
17 I u vašem je zakonu zapisano da je svjedočanstvo dvojice ljudi istinito.
18 Ja svjedočim za sebe i svjedoči za mene Otac koji me posla.
19 Tada mu rekoše: "Gdje je tvoj Otac?" Isus odgovori: Ne poznajete ni mene ni Oca mojega; da ste mene poznavali, i Oca biste moga poznavali.
20 Ove riječi reče Isus u riznici dok je naučavao u Hramu. jer njegov čas još nije došao.
21 Tada im Isus opet reče: " Ja idem, a vi ćete me tražiti i umrijet ćete u grijesima svojim. Kamo ja idem, vi ne možete doći."
22 Tada rekoše Židovi: Hoće li se ubiti? jer on kaže: Kamo ja idem, vi ne možete doći.

23 A on im reče: Vi ste odozdo; Ja sam odozgor: vi ste od ovoga svijeta; Ja nisam od ovoga svijeta.
24 Zato sam vam rekao da ćete umrijeti u svojim grijesima; jer ako ne vjerujete da sam ja, umrijet ćete u svojim grijesima.
25 Tada mu rekoše: Tko si ti? A Isus im reče: " Ono isto što sam vam rekao od početka."
26 Mnogo toga imam reći i suditi o vama, ali Onaj koji me posla istinit je; i govorim svijetu ono što sam o njemu čuo.
27 Nisu razumjeli da im je govorio o Ocu.
28 Tada im Isus reče: " Kad podignete Sina Čovječjega, tada ćete znati da sam ja i da ništa ne činim sam od sebe." ali kako me Otac naučio, ovo govorim.
29 I Onaj koji me posla sa mnom je: Otac me ne ostavi sama; jer ja uvijek radim ono što mu se sviđa.
30 Dok je govorio te riječi, mnogi povjerovaše u njega.
31 Tada reče Isus onim Židovima koji povjerovaše u njega: " Ako ustrajete u mojoj riječi, doista ste moji učenici."
32 I spoznat ćete istinu i istina će vas osloboditi.
33 Odgovoriše mu: "Mi smo Abrahamovo potomstvo i nikada nikome nismo bili robovi. Kako ti govoriš: 'Bit ćete slobodni?"
34 Isus im odgovori: " Zaista, zaista, kažem vam, svaki koji čini grijeh, sluga je grijeha."
35 Ali sluga ne ostaje zauvijek u kući, nego Sin ostaje zauvijek.
36 Ako vas dakle Sin oslobodi, bit ćete doista slobodni.
37 Znam da ste Abrahamovo potomstvo; ali tražite me ubiti, jer moja riječ nema mjesta u vama.
38 Ja govorim što sam vidio kod svoga Oca, a vi činite što ste vidjeli kod svojega oca.
39 Oni mu odgovoriše: "Abraham je naš otac." Isus im reče: Da ste djeca Abrahamova, činili biste djela Abrahamova.
40 Ali sada tražite da me ubijete, čovjeka koji sam vam rekao istinu, koju sam čuo od Boga: to nije učinio Abraham.
41 Vi činite djela svoga oca. Tada mu rekoše: Nismo rođeni od bluda; imamo jednog Oca, Boga.
42 Isus im reče: " Da je Bog vaš Otac, ljubili biste me; jer ja sam od Boga izišao i došao; niti ja sam od sebe dođoh, nego me on posla.
43 Zašto ne razumijete govor moj? čak i zato što ne možete čuti moju riječ.
44 Otac vam je đavao i hoćete vršiti požude svoga oca. On bijaše ubojica od početka i ne stajaše u istini, jer istine nema u njemu. Kad govori laž, govori svoje, jer on je lažac i otac laži.
45 A budući da vam istinu govorim, ne vjerujete mi.
46 Tko me od vas uvjerava u grijeh? A ako istinu govorim, zašto mi ne vjerujete?
47 Tko je od Boga, sluša Božje riječi; vi ih dakle ne slušate, jer niste od Boga.
48 Tada mu Židovi rekoše: "Zar ne kažemo dobro da si ti Samarijanac i da imaš đavla?"
49 Isus odgovori: " Ja nemam đavla; ali ja častim svoga Oca, a vi me sramotite.
50 I ne tražim svoju slavu: postoji onaj koji traži i sudi.
51 Zaista, zaista, kažem vam, drži li tko moju riječ, neće vidjeti smrti nikada.
52 Tada mu rekoše Židovi: "Sada znamo da imaš đavla." Abraham je mrtav, a proroci; a ti kažeš: 'Čovjek drži moju riječ, neće okusiti smrti dovijeka'.
53 Jesi li veći od našega oca Abrahama, koji je mrtav? i proroci su mrtvi: koga ti činiš?
54 Isus odgovori: " Ako ja častim sam sebe, moja čast nije ništa: moj je Otac taj koji me časti; za koga kažete da je vaš Bog.
55 Ali ga niste upoznali; ali ja ga poznajem; i ako kažem: ne poznajem ga, bit ću lažac kao i vi; ali ja ga poznajem i držim se riječi njegove.
56 Vaš otac Abraham radovao se što će vidjeti moj dan, i vidio ga je i obradovao se.
57 Tada mu rekoše Židovi: "Nemaš još pedeset godina, a jesi li vidio Abrahama?"
58 Isus im reče: " Zaista, zaista, kažem vam, prije nego Abraham postade, Ja jesam."
59 Tada uzeše kamenje da ga gađaju, ali se Isus sakri i iziđe iz Hrama, prošavši među njima i tako prođe.

POGLAVLJE 9

1 Kad je Isus prolazio, ugleda čovjeka koji je bio slijep od rođenja.
2 I upitaše ga njegovi učenici: "Učitelju, tko je sagriješio, on ili njegovi roditelji, da se slijep rodio?"
3 Isus odgovori: " Nije sagriješio ni on ni njegovi roditelji, nego da se očituju djela Božja na njemu."
4 Moram činiti djela onoga koji me posla dok je dan; dolazi noć kad nitko ne može raditi.
5 Dok sam u svijetu, svjetlo sam svijeta.
6 Kad je to rekao, pljunuo je na zemlju, napravio glinu od pljuvačke i namazao glinom oči slijepca,
7 I reče mu: Idi, operi se u ribnjaku Siloamu (što u prijevodu znači Poslan). On dakle ode svojim putem, opra se i dođe progledajući.
8 Susjedi i oni koji su ga prije vidjeli da je slijep rekoše: "Nije li to onaj što je sjedio i prosio?"
9 Neki su govorili: "Ovo je on", drugi su govorili: "On je sličan njemu", a on je govorio: "Ja sam taj."
10 Zato mu rekoše: Kako su ti se otvorile oči?
11 On odgovori i reče: Čovjek koji se zove Isus načini glinu, pomaza mi oči i reče mi: Idi u jezero Siloam i operi se! I odoh, oprah se i progledah.
12 Tada mu rekoše: "Gdje je on?" Rekao je, ne znam.
13 Dovedoše farizejima onoga koji je prije bio slijep.
14 A bijaše subota kad Isus načini glinu i otvori mu oči.
15 I farizeji su ga opet upitali kako je progledao. Reče im: Glina mi je stavio na oči i oprao sam se i vidim.
16 Zato rekoše neki od farizeja: "Ovaj čovjek nije od Boga jer ne svetkuje subotu." Drugi su govorili: Kako može čovjek grešnik činiti takva čudesa? I među njima je bila podjela.
17 Opet kažu slijepcu: "Što ti kažeš o njemu da ti je otvorio oči?" Rekao je, On je prorok.
18 Ali Židovi nisu vjerovali za njega, da je bio slijep i da je progledao, dok nisu pozvali roditelje onoga koji je progledao.
19 I upitaše ih: "Je li ovo vaš sin za kojeg kažete da se rodio slijep?" kako onda sada vidi?
20 Odgovoriše im njegovi roditelji i rekoše: "Znamo da je ovo naš sin i da je rođen slijep.
21 Ali kako sada vidi, ne znamo; ili tko mu je otvorio oči, ne znamo: on je punoljetan; pitaj ga: on će sam govoriti.

22 Ove riječi rekoše njegovi roditelji jer su se bojali Židova; jer Židovi su se već bili dogovorili da tko god prizna da je Krist, neka bude izbačen iz sinagoge.
23 Zato rekoše njegovi roditelji: 'Punoljetan je; pitaj ga.
24 Tada opet pozvaše čovjeka koji bijaše slijep i rekoše mu: "Daj hvalu Bogu! Znamo da je ovaj čovjek grešnik."
25 On odgovori: "Je li grešnik ili ne, ne znam; jedno znam: dok sam bio slijep, sada vidim."
26 Tada mu opet rekoše: "Što ti je učinio?" kako ti je otvorio oči?
27 On im odgovori: "Već sam vam rekao, ali niste čuli; zašto biste htjeli opet čuti?" hoćete li i vi biti njegovi učenici?
28 Tada ga izgrdiše i rekoše: Ti si njegov učenik; ali mi smo Mojsijevi učenici.
29 Znamo da je Bog govorio Mojsiju; a za ovoga ne znamo odakle je.
30 Čovjek im odgovori i reče: "Ovo je čudesna stvar, da ne znate odakle je, a ipak mi je otvorio oči."
31 Znamo da Bog ne uslišava grešnike, ali ako je tko Božji štovatelj i vrši njegovu volju, njega uslišava.
32 Od postanka svijeta nije se čulo da je tko otvorio oči slijepcu od rođenja.
33 Kad ovaj čovjek ne bi bio od Boga, ne bi mogao učiniti ništa.
34 Odgovoriše mu: "Sav si rođen u grijesima, a ti li nas učiš?" I izbacili su ga.
35 Isus je čuo da su ga izbacili. i kad ga nađe, reče mu: Vjeruješ li u Sina Božjega?
36 On odgovori: "Tko je on, Gospodine, da vjerujem u njega?"
37 A Isus mu reče: " I ti si ga vidio i on je koji govori s tobom."
38 A on reče: "Vjerujem, Gospodine." I obožavao ga je.
39 A Isus reče: Na sud sam došao na ovaj svijet da vide koji ne vide; i da bi oni koji vide postali slijepi.
40 Neki od farizeja koji bijahu s njim čuše te riječi i rekoše mu: "Zar smo i mi slijepi?"
41 Isus im reče: " Da ste slijepi, ne biste imali grijeha. A sada kažete: Vidimo; stoga tvoj grijeh ostaje.

POGLAVLJE 10

1 Zaista, zaista, kažem vam, tko ne ulazi na vrata u tor za ovce, nego se uspne nekim drugim putem, taj je lopov i razbojnik.
2 A tko ulazi na vrata, pastir je ovcama.
3 Njemu vratar otvara; i ovce slušaju glas njegov, i on svoje ovce zove imenom i izvodi ih.
4 I kad istjera svoje ovce, ide pred njima, a ovce ga slijede, jer poznaju njegov glas.
5 Za strancem neće ići, nego će od njega pobjeći, jer ne poznaju glasa tuđinaca.
6 Tu im prispodobu reče Isus, ali oni ne razumješe što je to što im reče.
7 Tada im Isus ponovno reče: " Zaista, zaista, kažem vam, ja sam vrata ovcama."
8 Svi koji su ikad došli prije mene su lopovi i razbojnici, ali ih ovce nisu slušale.
9 Ja sam vrata: preko mene tko uđe, spasit će se, ulazit će i izlaziti i pašu će naći.
10 Lopov dolazi samo da ukrade, ubije i uništi: ja sam došao da život imaju i da ga u izobilju imaju.
11 Ja sam pastir dobri: pastir dobri život svoj daje za ovce.
12 Ali onaj koji je najamnik, a ne pastir, kome ovce nisu svoje, vidi vuka gdje dolazi, ostavlja ovce i bježi; a vuk ih uhvati i raspši ovce.
13 Najamnik bježi jer je najamnik i ne mari za ovce.
14 Ja sam pastir dobri i poznajem svoje ovce i moje me poznaju.
15 Kao što mene poznaje Otac, tako i ja poznajem Oca i život svoj polažem za ovce.
16 Imam i drugih ovaca koje nisu iz ovoga ovčinjaka: i njih moram dovesti i one će čuti moj glas; i bit će jedno stado i jedan pastir.
17 Zato me moj Otac ljubi, jer ja polažem svoj život da ga opet uzmem.
18 Nitko mi ga ne uzima, nego ga sam od sebe polažem. Imam moć položiti ga i imam vlast ponovno ga uzeti. Ovu sam zapovijed primio od svoga Oca.
19 Zbog ovih riječi opet nasta razdor među Židovima.
20 Mnogi od njih rekoše: "Ima đavla i lud je." zašto ga slušaš?
21 Drugi su govorili: Ovo nisu riječi opsjednutog. Može li đavo otvoriti oči slijepima?
22 U Jeruzalemu je bio blagdan posvećenja, a bila je zima.
23 Isus je hodao u hramu u Salomonovom trijemu.
24 Tada ga okružiše Židovi i rekoše mu: "Dokle ćeš nas tjerati da sumnjamo?" Ako si ti Krist, reci nam otvoreno.
25 Isus im odgovori: " Rekoh vam, i ne vjerujete: djela koja činim u ime Oca svoga, ona svjedoče o meni."
26 Ali vi ne vjerujete jer niste od mojih ovaca, kao što vam rekoh.
27 Moje ovce slušaju moj glas, i ja ih poznajem, i one idu za mnom.
28 I ja im dajem život vječni; i nikada neće propasti, niti će ih itko oteti iz moje ruke.
29 Otac moj, koji mi ih je dao, veći je od svih; i nitko ih ne može istrgnuti iz ruke Oca moga.
30 Ja i moj Otac jedno smo.
31 Židovi opet uzeše kamenje da ga kamenuju.
32 Isus im odgovori: " Mnoga sam vam dobra djela pokazao od svoga Oca; za koje me od tih djela kamenujete?
33 Židovi mu odgovoriše: "Za dobro djelo ne kamenujemo te; ali za bogohuljenje; i zato što ti, budući da si čovjek, sebe činiš Bogom.
34 Isus im odgovori: " Nije li pisano u vašem Zakonu: Ja rekoh: Bogovi ste?"
35 Ako je bogovima nazvao one, kojima je riječ Božja došla, a Pismo se ne može prekršiti;
36 Recite za onoga koga je Otac posvetio i poslao na svijet: Ti huliš! jer rekoh: Sin sam Božji?
37 Ako ne činim djela Oca svojega, ne vjerujte mi.
38 Ali ako činim, iako meni ne vjerujete, vjerujte djelima, da spoznate i povjerujete da je Otac u meni i ja u njemu.
39 Zato su opet tražili da ga uhvate, ali im je on izmakao iz ruku,
40 I opet ode s druge strane Jordana na mjesto gdje je Ivan prvo krstio; i tu je boravio.
41 I mnogi pribjegoše k njemu i rekoše: "Ivan nije učinio nikakvo čudo; ali sve što je Ivan rekao o ovom čovjeku bilo je istina."
42 I mnogi ondje povjerovaše u njega.

POGLAVLJE 11

1 Bio je bolestan neki čovjek po imenu Lazar iz Betanije, grada Marije i njezine sestre Marte.
2 (Bila je ona Marija koja je pomazala Gospodina pomašću i kosom mu otrla noge, čiji je brat Lazar bio bolestan.)
3 Zato njegove sestre poslaše k njemu govoreći: "Gospodine, evo, bolestan je onaj koga ljubiš."
4 Kad je Isus to čuo, reče: " Ova bolest nije na smrt, nego na slavu Božju, da se po njoj proslavi Sin Božji."
5 Isus je volio Martu i njezinu sestru i Lazara.
6 Kad je dakle čuo da je bolestan, ostade još dva dana na istom mjestu gdje je bio.
7 Zatim reče svojim učenicima: " Hajdemo opet u Judeju!"
8 Kažu mu njegovi učenici: "Učitelju, Židovi su te nedavno htjeli kamenovati." i ideš li opet onamo?
9 Isus odgovori: " Nije li dan dvanaest sati?" Hodi li tko danju, ne spotiče se jer vidi svjetlost ovoga svijeta.
10 Ali tko hodi noću, spotiče se, jer u njemu nema svjetla.
11 To reče, a zatim im reče: " Prijatelj naš Lazar spava; ali ja idem da ga probudim iz sna.
12 Tada rekoše njegovi učenici: "Gospodine, ako spava, ozdravit će."
13 Ali Isus je govorio o njegovoj smrti, a oni su mislili da je govorio o odmoru u snu.
14 Tada im Isus otvoreno reče: Lazar je umro.
15 I drago mi je zbog vas što nisam bio tamo, u namjeri da povjerujete; ipak pođimo k njemu.
16 Tada reče Toma, zvan Blizanac, svojim suučenicima: "Hajdemo i mi da umremo s njime!"
17 Kad Isus dođe, nađe da je već četiri dana ležao u grobu.
18 Betanija je bila blizu Jeruzalema, udaljena oko petnaest stadija.
19 Mnogi su Židovi došli k Marti i Mariji da ih utješe zbog njihova brata.
20 Čim je Marta čula da Isus dolazi, pođe mu u susret, a Marija je ostala sjediti u kući.
21 Tada reče Marta Isusu: "Gospodine, da si ti bio ovdje, moj brat ne bi umro."
22 Ali znam da već sada, što god zamoliš od Boga, Bog će ti dati.
23 Isus joj reče: " Tvoj će brat uskrsnuti."
24 Marta mu reče: "Znam da će uskrsnuti o uskrsnuću u posljednji dan."
25 Isus joj reče: " Ja sam uskrsnuće i život. Tko vjeruje u mene, ako i umre, živjet će."
26 I tko god živi i vjeruje u mene, neće nikada umrijeti. Vjeruješ li u ovo?
27 Ona mu reče: "Da, Gospodine, vjerujem da si ti Krist, Sin Božji, koji treba doći na svijet."
28 Rekavši to, ode i kriomice pozva svoju sestru Mariju govoreći: Učitelj je došao i zove te.
29 Čim je to čula, brzo ustane i dođe k njemu.
30 Isus još nije bio ušao u grad, nego je bio na onom mjestu gdje ga je Marta susrela.
31 Židovi, koji su bili s njom u kući i tješili je, vidjevši Mariju da je žurno ustala i izišla, pođoše za njom govoreći: "Ide na grob da ondje plače."
32 Kad Marija tada dođe onamo gdje bijaše Isus i ugleda ga, pade mu pred noge i reče mu: "Gospodine, da si ti bio ovdje, moj brat ne bi umro."
33 Kad je dakle Isus vidje kako plače i Židove koji su došli s njom kako plaču, uzdahne u duhu i uznemiri se.
34 I reče: " Gdje ste ga položili?" Rekoše mu: Gospodine, dođi i vidi.
35 Isus je plakao.
36 Tada rekoše Židovi: "Gle, kako ga je volio!"
37 A neki od njih rekoše: "Nije li ovaj, koji je slijepcu otvorio oči, mogao učiniti da ni ovaj ne umre?"
38 Isus dakle ponovno u sebi uzdišući dođe u grob. Bila je to pećina, a na njoj je ležao kamen.
39 Isus reče: Odmaknite kamen. Marta, sestra umrloga, reče mu: Gospodine, već smrdi, jer je već četiri dana mrtav.
40 Kaže joj Isus: " Nisam li ti rekao da ćeš, ako budeš vjerovala, vidjeti slavu Božju?"
41 Zatim su odnijeli kamen s mjesta gdje je bio položen mrtvac. A Isus podiže oči i reče: Oče, zahvaljujem ti što si me uslišao.
42 I znao sam da me uvijek uslišavaš, ali rekoh to zbog naroda koji stoji uza nj, da vjeruju da si me ti poslao.
43 Rekavši to, povika iza glasa: " Lazare, izađi van!"
44 I mrtvac iziđe, ruku i nogu zavezanih grobnim pokrivačem, a lice mu bijaše omotano ubrusom. Isus im reče: Odriješite ga i pustite neka ide!
45 Tada povjerovaše u njega mnogi Židovi koji dođoše k Mariji i vidješe što Isus učini.
46 Ali neki od njih odoše k farizejima i rekoše im što je Isus učinio.
47 Tada glavari svećenički i farizeji sabraše vijeće i rekoše: Što ćemo? jer ovaj čovjek čini mnoga čudesa.
48 Ako ga tako ostavimo, svi će ljudi povjerovati u njega; i Rimljani će doći i oduzeti nam i mjesto i narod.
49 A jedan od njih, po imenu Kajfa, koji je te godine bio veliki svećenik, reče im: Vi ništa ne znate.
50 Niti smatrajte da je za nas korisno da jedan čovjek umre za narod, a da ne propadne čitav narod.
51 A ovo nije rekao sam od sebe, nego je te godine, kao veliki svećenik, prorekao da će Isus umrijeti za taj narod;
52 I ne samo za taj narod, nego i da sabere u jedno djecu Božju koja su se raspršila.
53 Tada su se od toga dana dogovorili da ga ubiju.
54 Isus dakle nije više javno hodao među Židovima; nego je odatle otišao u kraj blizu pustinje, u grad zvan Efrajim, i ondje ostao sa svojim učenicima.
55 Bližila se židovska Pasha, i mnogi su prije Pashe otišli iz zemlje gore u Jeruzalem da se očiste.
56 Tada potražiše Isusa i stojeći u hramu razgovarahu među sobom: "Što mislite da on neće doći na gozbu?"
57 I veliki svećenički i farizeji dadoše zapovijed da, ako tko dozna gdje je, neka to javi da ga uhvate.

POGLAVLJE 12

1 Isus je šest dana prije Pashe došao u Betaniju, gdje je bio mrtvi Lazar, kojega je uskrisio od mrtvih.
2 Ondje mu prirediše večeru; a Marta je služila, a Lazar je bio jedan od onih koji su sjedili s njim za stolom.
3 Tada Marija uze funtu pomasti od narda, vrlo skupocjene, i pomaza Isusove noge, i obrisa mu noge svojom kosom; i kuća se ispuni mirisom pomasti.
4 Tada reče jedan od njegovih učenika, Juda Iškariotski, Šimunov sin, koji ga je trebao izdati:

5 Zašto se ova pomast nije prodala za tri stotine denara i dala siromasima?
6 Ovo nije rekao da se brine za siromahe; nego zato što je bio lopov, i imao je vreću, i nosio je ono što se u nju stavilo.
7 Tada reče Isus: " Ostavi je! Ovo je čuvala za dan moga ukopa."
8 Siromahe uvijek imate uza se; ali mene nemaš uvijek.
9 Doznalo je dakle mnoštvo Židova da je ondje i nisu došli samo radi Isusa, nego da vide i Lazara kojega on uskrisi od mrtvih.
10 Ali su se glavari svećenički dogovorili da i Lazara ubiju;
11 Zato što su zbog njega mnogi Židovi odlazili i vjerovali u Isusa.
12 Sutradan je mnoštvo naroda koji je došao na blagdan, kad je čulo da Isus dolazi u Jeruzalem,
13 Uze palmine grane, iziđe mu u susret i kliče: Hosana! Blagoslovljen kralj Izraelov koji dolazi u ime Gospodnje!
14 Isus nađe magarca i sjede na njega. kako je napisano,
15 Ne boj se, kćeri sionska: evo, kralj tvoj dolazi, sjedeći na magaretu.
16 Njegovi učenici isprva nisu toga razumjeli; ali kad je Isus bio proslavljen, tada su se sjetili da je to o njemu pisano i da su mu to učinili.
17 Svjedočio je dakle narod koji je bio s njim kad je Lazara pozvao iz groba i uskrisio ga od mrtvih.
18 Zbog toga ga je i narod susreo, jer su čuli da je učinio ovo čudo.
19 Rekoše dakle farizeji među sobom: Vidite li kako ništa ne pomažete? gle, svijet nestaje za njim.
20 Bilo je i nekih Grka među njima koji su došli na bogoslužje na blagdan.
21 On dakle pristupi Filipu, koji je bio iz Betsaide Galilejske, i zamoli ga govoreći: "Gospodine, htjeli bismo vidjeti Isusa."
22 Filip dolazi i javlja Andriji; Andrija i Filip opet govore Isusu.
23 Isus im odgovori: " Došao je čas da se proslavi Sin Čovječji."
24 Zaista, zaista, kažem vam, ako pšenično zrno ne padne u zemlju i ne umre, ostaje samo; ako li umre, donosi mnogo roda.
25 Tko ljubi život svoj, izgubit će ga; a tko mrzi život svoj na ovom svijetu, sačuvat će ga za život vječni.
26 Služi li mi tko, neka me slijedi; i gdje sam ja, ondje će biti i moj sluga: tko meni služi, njega će počastiti moj Otac.
27 Sada je duša moja uznemirena; i što da kažem? Oče, spasi me od ovoga časa, ali zato sam došao u ovaj čas.
28 Oče, proslavi ime svoje. Tada dođe glas s neba govoreći: Proslavio sam i opet ću proslaviti.
29 Narod, koji je stajao i čuo, govorio je da je grmjelo; drugi su govorili: "Anđeo mu je govorio."
30 Isus odgovori i reče: " Ovaj glas nije došao zbog mene, nego zbog vas."
31 Sada je sud ovome svijetu: sada će knez ovoga svijeta biti izbačen.
32 A ja, ako budem uzdignut sa zemlje, sve ću ljude privući k sebi.
33 Ovo reče, naznačujući kakvom smrću treba umrijeti.
34 Narod mu odgovori: "Čuli smo iz Zakona da Krist ostaje zauvijek. Kako ti kažeš da Sin Čovječji treba biti podignut?" tko je taj Sin čovječji?
35 Tada im Isus reče: " Još malo vremena je svjetlost s vama." Hodite dok imate svjetla, da vas tama ne obuzme; jer tko u tami hodi, ne zna kamo ide.
36 Dok imate svjetlo, vjerujte u svjetlo, da budete sinovi svjetla. To reče Isus, ode i sakri se od njih.
37 Ali premda je pred njima učinio tolika čudesa, ipak ne povjerovaše u njega.
38 Da se ispuni riječ Izaije proroka: "Gospodine, tko je povjerovao našem glasu?" i kome se otkri mišica Gospodnja?
39 Stoga nisu mogli vjerovati, jer Izaija opet reče:
40 Zaslijepio im je oči i otvrdnuo srce njihovo; da očima ne vide, srcem ne shvate i ne obrate se, a ja ih izliječim.
41 To reče Izaija kad vidje njegovu slavu i progovori o njemu.
42 Ali i među glavarima mnogi povjerovaše u njega; ali ga zbog farizeja ne ispovjediše, da ne bi bili izbačeni iz sinagoge.
43 Jer više su voljeli hvalu ljudsku nego hvalu Božju.
44 Isus povika i reče: " Tko vjeruje u mene, ne vjeruje u mene, nego u onoga koji me posla."
45 I tko vidi mene, vidi onoga koji me posla.
46 Ja sam svjetlost došla na svijet da nijedan koji u mene vjeruje ne ostane u tami.
47 I ako tko čuje moje riječi i ne vjeruje, ja mu ne sudim; jer nisam došao suditi svijetu, nego spasiti svijet.
48 Tko mene odbacuje i riječi mojih ne prima, ima suca sebi: riječ koju sam rekao, ona će mu suditi u posljednji dan.
49 Jer nisam govorio od sebe; ali Otac koji me posla on mi dade zapovijed što da kažem i što da govorim.
50 I znam da je njegova zapovijed život vječni: dakle, što god govorim, govorim kako mi reče Otac.

POGLAVLJE 13

1 A prije blagdana Pashe, kad je Isus znao da je došao njegov čas da ode s ovoga svijeta k Ocu, budući da je ljubio svoje koji su u svijetu, ljubio ih je do kraja.
2 Kad je večera završila, đavao već bijaše stavio u srce Judi Iškariotskom, Šimunovu sinu, da ga izda;
3 Znajući Isus da mu je Otac sve predao u ruke i da je od Boga došao i k Bogu otišao;
4 Ustaje od večere i odlaže svoje haljine; te uze ručnik i opasa se.
5 Zatim uli vodu u zdjelu, poče prati noge učenicima i brisati ih ubrusom kojim bijaše opasan.
6 Tada dođe Šimunu Petru, a Petar mu reče: "Gospodine, pereš li mi noge?"
7 Isus odgovori i reče mu: " Što ja činim, ti sada ne znaš; ali ćeš poslije znati.
8 Kaže mu Petar: "Nećeš mi oprati nogu dovijeka." Isus mu odgovori: Ako te ne operem, nećeš imati udjela sa mnom.
9 Kaže mu Šimun Petar: "Gospodine, ne samo noge, nego i ruke i glavu."
10 Reče mu Isus: " Tko je opran, treba samo noge oprati, ali je čist u svemu. I vi ste čisti, ali ne svi."
11 Jer je znao tko će ga izdati; zato reče: Niste svi čisti.
12 Dakle, nakon što im je oprao noge, uzeo svoje haljine i ponovno sjeo, reče im: " Znate li što sam vam učinio?"
13 Vi me zovete Učiteljem i Gospodinom, i dobro kažete; jer tako sam.

14 Ako sam vam dakle ja, vaš Gospodin i Učitelj, oprao noge; i vi morate jedan drugome prati noge.
15 Jer sam vam dao primjer da i vi činite kao što sam ja vama učinio.
16 Zaista, zaista, kažem vam, sluga nije veći od svoga gospodara; ni onaj koji je poslan veći od onoga koji ga je poslao.
17 Ako to znate, blago vama ako to činite!
18 Ne govorim o svima vama: znam koga sam izabrao, ali da se ispuni Pismo: Tko sa mnom blaguje kruh, podigao je na me petu.
19 Kažem vam prije nego što se dogodi, da vjerujete, kad se dogodi, da sam ja.
20 Zaista, zaista, kažem vam, tko prima koga ja pošaljem, mene prima; a tko mene prima, prima onoga koji me je poslao.
21 Rekavši to, Isus se uznemiri u duhu, posvjedoči i reče: " Zaista, zaista, kažem vam, jedan će me od vas izdati."
22 Tada se učenici pogledaše, ne sumnjajući o kome govori.
23 A jedan od njegovih učenika, kojega je Isus volio, bio je naslonjen na Isusova prsa.
24 Šimun Petar mu dakle dade znak da upita tko je onaj o kome govori.
25 On tada legne na Isusove grudi i reče mu: "Gospodine, tko je to?"
26 Isus odgovori: " To je onaj kome ću dati zalogaj kad ga umočim." I kad umoči zalogaj, dade ga Judi Iskariotskom, sinu Šimunovu.
27 I nakon zalogaja sotona uđe u njega. Tada mu Isus reče: Što činiš, čini brzo.
28 Sada nitko za stolom nije znao s kojom mu je namjerom to rekao.
29 Jer neki su od njih mislili, budući da je Juda imao torbu, da mu je Isus rekao: "Kupi što nam treba za blagdan!" ili, da treba nešto dati siromasima.
30 Kad je primio zalogaj, odmah iziđe van; bijaše noć.
31 Kad je dakle izišao, reče Isus: Sada je proslavljen Sin Čovječji i Bog se proslavlja u njemu.
32 Ako se Bog proslavi u njemu, i Bog će ga proslaviti u sebi, i odmah će ga proslaviti.
33 Dječice, još sam malo vremena s vama. Tražit ćete me i kao što rekoh Židovima: Kamo ja idem, vi ne možete doći; pa ti sada kažem.
34 Novu vam zapovijed dajem: Ljubite jedni druge; kao što sam ja ljubio vas, tako i vi ljubite jedni druge.
35 Po tome će svi znati da ste moji učenici, ako budete imali ljubavi među sobom.
36 Reče mu Šimun Petar: "Gospodine, kamo ideš?" Isus mu odgovori: Kamo ja idem, ti me sada ne možeš slijediti; ali ti ćeš me slijediti poslije.
37 Petar mu reče: "Gospodine, zašto sada ne mogu ići za tobom?" Položit ću život svoj za tebe.
38 Isus mu odgovori: Hoćeš li život svoj položiti za mene? Zaista, zaista, kažem ti: pijetao neće zapjevati dok me triput ne zaniječeš.

POGLAVLJE 14

1 Neka se ne uznemiruje srce vaše: vjerujete u Boga, vjerujte i u mene.
2 U kući Oca moga ima mnogo stanova: da nije tako, rekao bih vam. idem da ti pripravim mjesto.
3 I ako odem i pripravim vam mjesto, opet ću doći i primiti vas k sebi; da gdje sam ja, ondje budete i vi.
4 A kamo ja idem, vi znate, i put znate.
5 Kaže mu Toma: Gospodine, ne znamo kamo ideš; i kako možemo znati put?
6 Kaže mu Isus: " Ja sam put, istina i život: nitko ne dolazi k Ocu osim po meni."
7 Da ste upoznali mene, poznavali biste i Oca mojega; i od sada ga poznajete i vidjeli ste ga.
8 Kaže mu Filip: "Gospodine, pokaži nam Oca i bit će nam dosta."
9 Kaže mu Isus: " Filipe, toliko sam vremena s vama, a ti me ne poznaješ?" tko je vidio mene, vidio je Oca; i kako onda govoriš: Pokaži nam Oca?
10 Zar ne vjeruješ da sam ja u Ocu i Otac u meni? riječi koje vam govorim ne govorim od sebe, nego Otac koji prebiva u meni, on čini djela.
11 Vjerujte mi da sam ja u Ocu i Otac u meni; ili mi vjerujte poradi samih djela.
12 Zaista, zaista, kažem vam, tko vjeruje u mene, djela koja ja činim i on će činiti; i veća će djela od ovih činiti; jer idem svome Ocu.
13 I što god zaištete u moje ime, učinit ću, da se proslavi Otac u Sinu.
14 Ako što zamolite u moje ime, učinit ću.
15 Ako me ljubite, zapovijedi moje držite.
16 I ja ću moliti Oca i dat će vam drugog Branitelja da ostane s vama zauvijek.
17 Čak i Duh istine; kojega svijet ne može primiti, jer ga ne vidi i ne poznaje; a vi ga poznajete; jer on s vama prebiva i u vama će biti.
18 Neću te ostaviti siromaha: doći ću k tebi.
19 Još malo, i svijet me više neće vidjeti; ali me vidite: jer ja živim, i vi ćete živjeti.
20 U onaj ćete dan spoznati da sam ja u svom Ocu, i vi u meni, i ja u vama.
21 Tko ima moje zapovijedi i drži ih, taj me ljubi.
22 Kaže mu Juda, ne Iškariotski: Gospodine, kako to da se hoćeš očitovati nama, a ne svijetu?
23 Isus mu odgovori: " Ako me tko ljubi, držat će moje riječi; i moj će ga Otac ljubiti i k njemu ćemo doći i kod njega se nastaniti."
24 Tko mene ne ljubi, riječi mojih ne čuva; i riječ koju slušate nije moja, nego Oca koji me posla.
25 Ovo vam rekoh dok sam još bio s vama.
26 Ali Branitelj, Duh Sveti, kojega će Otac poslati u moje ime, on će vas poučiti o svemu i podsjetiti vas na sve što sam vam rekao.
27 Mir vam ostavljam, mir vam svoj dajem: ne dajem vam ga kao što svijet daje. Neka se vaše srce ne uznemiruje i neka se ne boji.
28 Čuli ste kako sam vam rekao: Odlazim i opet dolazim k vama. Kad biste me ljubili, radovali biste se što rekoh: idem k Ocu, jer Otac je moj veći od mene.
29 I sada sam vam rekao prije nego što se dogodi, da vjerujete kad se dogodi.
30 Od sada neću mnogo govoriti s tobom jer dolazi knez ovoga svijeta i nema ništa u meni.
31 Ali da svijet spozna da ja ljubim Oca; i kako mi je Otac zapovjedio, tako i činim. Ustani, idemo odavde.

POGLAVLJE 15

1 Ja sam pravi trs, a Otac moj je vinogradar.
2 Svaku lozu na meni koja ne donosi roda on odsiječe, a svaku lozu koja rod donosi očisti je da više roda donese.
3 Sada ste čisti riječju koju sam vam rekao.
4 Ostanite u meni i ja u vama. Kao što loza ne može donijeti ploda sama od sebe ako ne ostane na trsu; ne možete više ako ne ostanete u meni.
5 Ja sam trs, vi ste mladice: tko ostaje u meni i ja u njemu, donosi mnogo roda, jer bez mene ne možete učiniti ništa.
6 Tko u meni ne ostane, izbacit će se kao grana i osušit će se; i ljudi ih skupljaju i bacaju u vatru, i one izgore.
7 Ako ostanete u meni i moje riječi ostanu u vama, ištite što hoćete i bit će vam.
8 Ovim se proslavlja Otac moj: da donesete mnogo roda; tako ćete biti moji učenici.
9 Kao što je Otac ljubio mene, tako sam i ja ljubio vas: ostanite u mojoj ljubavi.
10 Budete li držali moje zapovijedi, ostat ćete u mojoj ljubavi; kao što sam i ja čuvao zapovijedi Oca svoga i ostao u ljubavi njegovoj.
11 Ovo sam vam rekao da moja radost ostane u vama i da vaša radost bude potpuna.
12 Ovo je moja zapovijed: ljubite jedni druge, kao što sam ja ljubio vas.
13 Veće ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje.
14 Vi ste moji prijatelji ako činite sve što vam zapovijedam.
15 Od sada vas ne zovem slugama; jer sluga ne zna što njegov gospodar radi; ali ja sam vas nazvao prijateljima; jer sve što sam čuo od svog Oca, obznanio sam vam.
16 Niste vi izabrali mene, nego sam ja izabrao vas i odredio vas da idete i donosite rod, i da vaš plod ostane: da vam dadne što god zaištete od Oca u moje ime. .
17 Ovo vam zapovijedam: da ljubite jedni druge.
18 Ako vas svijet mrzi, znajte da je mene mrzio prije vas.
19 Kad biste bili od svijeta, svijet bi svoje ljubio; ali budući da niste od svijeta, nego sam vas ja izabrao od svijeta, zato vas svijet mrzi.
20 Sjećajte se riječi koju sam vam rekao: Sluga nije veći od svoga gospodara. Ako su mene progonili, progonit će i vas; ako su moju riječ čuvali, i vašu će čuvati.
21 Ali sve će vam to činiti poradi imena mojega jer ne poznaju onoga koji me posla.
22 Da nisam došao i govorio im, ne bi imali grijeha; ali sada nemaju ogrtača za svoj grijeh.
23 Tko mrzi mene, mrzi i Oca mojega.
24 Da nisam učinio među njima djela kojih nitko drugi ne učini, ne bi imali grijeha; a sada su i vidjeli i mrzili i mene i moga Oca.
25 Ali ovo se dogodi da se ispuni riječ napisana u njihovu zakonu: Mrzili su me bez razloga.
26 Ali kad dođe Utješitelj, kojega ću vam poslati od Oca, Duh istine, koji od Oca izlazi, on će svjedočiti za mene.
27 I vi ćete svjedočiti jer ste sa mnom od početka.

POGLAVLJE 16

1 Ovo sam vam rekao da se ne sablaznite.
2 Istjerat će vas iz sinagoga; dolazi vrijeme kad će svaki koji vas ubije misliti da Bogu služi.
3 I ovo će vam činiti jer nisu upoznali ni Oca ni mene.
4 Ali ovo sam vam rekao da se, kad dođe vrijeme, sjetite da sam vam to rekao. A ovo vam ne rekoh na početku jer bijah s vama.
5 Ali sada idem k onome koji me posla; i nitko me od vas ne pita: Kamo ideš?
6 Ali zato što sam vam ovo rekao, tuga je ispunila vaše srce.
7 Ali ja vam govorim istinu; Za vas je bolje da ja odem: jer ako ja ne odem, Utješitelj neće doći k vama; ali ako odem, poslat ću ga k vama.
8 A kad on dođe, izobličit će svijet za grijeh, za pravednost i za osudu.
9 Od grijeha, jer ne vjeruju u mene;
10 Za pravdu, jer idem svome Ocu i više me ne vidite;
11 O sudu, jer je suđen knez ovoga svijeta.
12 Imam vam još mnogo toga reći, ali to sada ne možete podnijeti.
13 Ali kad dođe on, Duh istine, uvest će vas u svu istinu; jer neće govoriti sam od sebe; ali što god čuje, to će govoriti; i navijestit će vam ono što dolazi.
14 On će mene proslaviti, jer će od mojega primiti i vama će navijestiti.
15 Sve što ima Otac moje je; zato rekoh da će uzeti od mojega i pokazati vam.
16 Još malo i nećete me vidjeti; i opet malo i vidjet ćete me jer idem k Ocu.
17 Rekoše tada neki od njegovih učenika među sobom: "Što je to što nam veli: 'Još malo, i nećete me vidjeti; i opet, još malo, i vidjet ćete me; i: "Jer idem u Otac?
18 Rekoše dakle: "Što je to što govori: Još malo?" ne možemo reći što on govori.
19 Isus je znao da ga žele pitati, pa im je rekao: Pitajte li među sobom ono što rekoh: Još malo, i nećete me vidjeti, i opet, malo, i vidjet ćete me. ?
20 Zaista, zaista, kažem vam, vi ćete plakati i jadikovati, a svijet će se radovati; vi ćete biti žalosni, ali će se vaša žalost pretvoriti u radost.
21 Žena kad rađa tuguje, jer je došao njezin čas; ali čim rodi dijete, ne sjeća se više tjeskobe, od radosti što se čovjek rodio na svijetu.
22 I vi ste sada tužni, ali ja ću vas opet vidjeti i vaše će se srce radovati i vaše radosti nitko vam neće uzeti.
23 I u onaj me dan nećete ništa pitati. Zaista, zaista, kažem vam, što god zamolite Oca u moje ime, dat će vam.
24 Do sada ništa niste tražili u moje ime: tražite i primit ćete da vaša radost bude puna.
25 Ovo vam rekoh u izrekama, ali dolazi vrijeme kad vam više neću govoriti u izrekama, nego ću vam očito kazati o Ocu.
26 U onaj dan molit ćete u moje ime, a ne kažem vam da ću moliti Oca za vas.
27 Jer sam vas Otac ljubi jer ste vi ljubili mene i vjerovali da sam od Boga izišao.
28 Iziđoh od Oca i dođoh na svijet; opet ostavljam svijet i idem k Ocu.
29 Rekoše mu njegovi učenici: "Evo, sad govoriš jasno i ne govoriš nikakve poslovice."
30 Sada smo sigurni da ti znaš sve i ne trebaš da te tko pita; po tome vjerujemo da si izišao od Boga.
31 Isus im odgovori: " Sada vjerujete?"

32 Evo, dolazi čas, da, već je došao, da ćete se razbježati, svatko na svoju stranu, a mene ostaviti samog, ali nisam sam, jer Otac je sa mnom.
33 Ovo sam vam rekao da u meni imate mir. U svijetu ćete imati nevolju, ali hrabri budite! Ja sam pobijedio svijet.

POGLAVLJE 17

1 Ove riječi reče Isus, podiže oči k nebu i reče: Oče, došao je čas; proslavi svoga Sina, da i tvoj Sin proslavi tebe.
2 Kao što si mu dao vlast nad svakim tijelom, da bi dao vječni život svima koje si mu dao.
3 A ovo je život vječni: da upoznaju tebe, jedinoga pravoga Boga, i koga si poslao, Isusa Krista.
4 Proslavio sam te na zemlji, dovršio sam djelo koje si mi dao da izvršim.
5 A sada, Oče, proslavi ti mene kod sebe slavom koju sam imao kod tebe prije postanka svijeta.
6 Objavio sam tvoje ime ljudima koje si mi dao sa svijeta: tvoji su bili i ti si ih meni dao; i tvoju su riječ održali.
7 Sada su spoznali da je sve što si mi dao od tebe.
8 Jer ja sam njima dao riječi koje si ti meni dao; i oni ih primiše i sigurno spoznaše da sam od tebe izišao i povjerovaše da si me ti poslao.
9 Ja molim za njih: ne molim za svijet, nego za one koje si mi dao; jer oni su tvoji.
10 I sve je moje tvoje, i tvoje je moje; i ja sam proslavljen u njima.
11 I nisam više u svijetu, ali ovi su u svijetu, a ja idem k tebi. Oče sveti, čuvaj svojim imenom one koje si mi dao da budu jedno kao i mi.
12 Dok sam bio s njima na svijetu, čuvao sam ih u tvoje ime: one koje si mi dao čuvao sam, i nitko od njih nije izgubljen, osim sina propasti; da se sveto pismo ispuni.
13 A sada dolazim k tebi; a ovo govorim u svijetu da moju radost imaju ispunjenu u sebi.
14 Dao sam im tvoju riječ; i svijet ih je mrzio jer nisu od svijeta, kao što ni ja nisam od svijeta.
15 Ne molim te da ih uzmeš sa svijeta, nego da ih čuvaš od zla.
16 Oni nisu od svijeta, kao što ni ja nisam od svijeta.
17 Posveti ih svojom istinom: tvoja je riječ istina.
18 Kao što si ti mene poslao u svijet, tako sam i ja njih poslao u svijet.
19 I za njih se posvećujem, da i oni budu posvećeni istinom.
20 Ne molim samo za njih, nego i za one koji po njihovoj riječi povjeruju u mene.
21 Da svi budu jedno; kao što si ti, Oče, u meni i ja u tebi, neka i oni u nama budu jedno da vjeruje svijet da si me ti poslao.
22 I slavu koju si ti meni dao, ja sam dao njima; da budu jedno, kao što smo mi jedno:
23 Ja u njima, i ti u meni, da budu savršeni u jednome; i da svijet upozna da si me ti poslao i da si njih ljubio kao što si mene ljubio.
24 Oče, hoću da i oni koje si mi dao budu sa mnom gdje sam ja. da vide moju slavu koju si mi dao jer si me ljubio prije postanka svijeta.
25 Oče pravedni, svijet te nije upoznao, ali ja sam tebe upoznao i ovi su upoznali da si me ti poslao.
26 I objavih im tvoje ime i objavit ću ga, da ljubav kojom si me ljubio bude u njima i ja u njima.

POGLAVLJE 18

1 Kad je Isus izgovorio te riječi, iziđe sa svojim učenicima preko potoka Cedron, gdje bijaše vrt u koji uđe on i njegovi učenici.
2 Znao je to mjesto i Juda, koji ga je izdao, jer Isus je ondje često boravio sa svojim učenicima.
3 Juda tada, primivši četu ljudi i službenika od glavara svećeničkih i farizeja, dođe onamo sa svjetiljkama, bakljama i oružjem.
4 Isus dakle, znajući sve što će ga snaći, iziđe i reče im: " Koga tražite?"
5 Odgovoriše mu: Isusa Nazarećanina. Isus im reče: Ja sam. S njima je stajao i Juda, koji ga je izdao.
6 Čim im je rekao: "Ja sam taj", oni su ustuknuli i pali na zemlju.
7 Tada ih opet upita: "Koga tražite?" A oni rekoše: Isusa Nazarećanina.
8 Isus odgovori: " Rekoh vam da sam ja. Ako dakle mene tražite, pustite ove da idu svojim putem."
9 Da se ispuni riječ koju je rekao: " Nikoga nisam izgubio od onih koje si mi dao."
10 Tada Šimun Petar s mačem izvuče mač, udari slugu velikoga svećenika i odsječe mu desno uho. Sluga se zvao Malh.
11 Tada reče Isus Petru: " Stavi mač u korice! Zar da ne pijem čašu koju mi je dao Otac?"
12 Tada četa, kapetan i stražari židovski uzeše Isusa i svezaše ga.
13 I odvede ga najprije k Ani; jer on je bio tast Kajfi, koji je te iste godine bio veliki svećenik.
14 A Kajfa je bio onaj koji je savjetovao Židovima da je bolje da jedan čovjek umre za narod.
15 Za Isusom je slijedio Šimun Petar i još jedan učenik; taj je učenik bio poznat velikom svećeniku i ušao je s Isusom u palaču velikog svećenika.
16 A Petar je stajao na vratima vani. Tada iziđe onaj drugi učenik, koga je poznavao veliki svećenik, obrati se vratarici i uvede Petra.
17 Tada će djevojka vratarica Petru: "Nisi li i ti jedan od učenika ovoga čovjeka?" On kaže, nisam.
18 Sluge i službenici stajahu ondje, naloživši žeravicu; jer bijaše hladno, i oni se grijahu, a Petar stajaše s njima i grijaše se.
19 Veliki svećenik tada upita Isusa o njegovim učenicima i o njegovu nauku.
20 Isus mu odgovori: Ja sam javno govorio svijetu; Uvijek sam poučavao u sinagogi iu hramu, kamo Židovi uvijek pribjegavaju; a u tajnosti nisam ništa rekao.
21 Zašto me pitaš? pitaj one koji su me čuli što sam im rekao: oni znaju što sam rekao.
22 Kad je on to rekao, jedan od službenika koji su stajali ondje udari Isusa dlanom govoreći: "Tako odgovaraš velikom svećeniku?"
23 Isus mu odgovori: " Ako sam zlo rekao, dokaži da je zlo; ako li je dobro, zašto me udaraš?"
24 Ana ga je poslao svezana Kajfi, velikom svećeniku.
25 A Šimun Petar je stajao i grijao se. Rekoše mu dakle: "Nisi li i ti jedan od njegovih učenika?" On je to zanijekao i rekao: Nisam.
26 Jedan od slugu velikog svećenika, njegov rođak kojem je Petar odsjekao uho, reče: Nisam li te vidio u vrtu s njim?

27 Petar se opet odreče i pijetao odmah zapjeva.
28 Tada odvedoše Isusa od Kajfe u sudnicu. Bilo je rano; a oni sami ne uđoše u sudnicu da se ne okaljaju; nego da mogu jesti pashu.
29 Pilat tada iziđe k njima i reče: "Kakvu optužbu iznosite protiv ovoga čovjeka?"
30 Oni mu odgovoriše: "Da nije zlotvor, ne bismo ti ga predali."
31 Tada im reče Pilat: "Uhvatite ga vi i sudite mu po svom zakonu." Židovi mu tada rekoše: Nije nam dopušteno nikoga pogubiti.
32 Da se ispuni riječ Isusova koju reče, naznačujući kakvom smrću treba umrijeti.
33 Pilat opet uđe u sudnicu, pozva Isusa i reče mu: "Jesi li ti kralj židovski?"
34 Isus mu odgovori: " Govoriš li to sam od sebe ili su ti drugi rekli o meni?"
35 Pilat odgovori: "Jesam li ja Židov?" Tvoj narod i glavari svećenički predadoše te meni: što si učinio?
36 Isus odgovori: Moje kraljevstvo nije od ovoga svijeta; kad bi moje kraljevstvo bilo od ovoga svijeta, onda bi se moje sluge borile da ne budem predan Židovima; ali sada moje kraljevstvo nije odavde.
37 Pilat mu reče: "Dakle, ti si kralj?" Isus odgovori: Ti kažeš da sam ja kralj. Ja sam zato rođen i zato sam došao na svijet, da svjedočim za istinu. Svaki koji je od istine sluša moj glas.
38 Kaže mu Pilat: "Što je istina?" Rekavši to, iziđe opet k Židovima i reče im: Ne nalazim na njemu nikakve krivnje.
39 Ali imate običaj da vam jednoga pustim o Pashi. Hoćete li dakle da vam pustim kralja židovskoga?
40 Tada svi opet povikaše: "Ne ovaj, nego Baraba!" Sada je Baraba bio razbojnik.

POGLAVLJE 19

1 Tada Pilat uze Isusa i izbiče ga.
2 I vojnici spletoše krunu od trnja, metnuše mu je na glavu i obukoše ga u purpurnu haljinu,
3 I reče: Zdravo, kralju židovski! i udarahu ga rukama.
4 Pilat opet iziđe i reče im: "Evo, izvodim vam ga van da znate da na njemu ne nalazim nikakve krivnje."
5 Tada iziđe Isus s trnovom krunom i purpurnom haljinom. A Pilat im reče: Evo čovjeka!
6 Kad ga dakle vidješe glavari svećenički i službenici, povikaše: "Raspni ga, raspni ga!" Kaže im Pilat: "Uzmite ga vi i raspnite, jer ja ne nalazim na njemu nikakve krivnje."
7 Odgovoriše mu Židovi: "Mi imamo zakon i po našem zakonu on treba umrijeti, jer je sebe učinio Sinom Božjim."
8 Kad je Pilat čuo tu riječ, još se više uplašio.
9 I opet uđe u sudnicu i reče Isusu: "Odakle si?" Ali Isus mu nije odgovorio.
10 Tada mu reče Pilat: "Zar meni ne govoriš?" zar ne znaš da ja imam vlast razapeti te i imam vlast pustiti te?
11 Isus odgovori: " Ti ne bi imao nikakve vlasti nada mnom da ti nije dano odozgo; zato onaj koji me tebi predao ima veći grijeh."
12 Od tada je Pilat tražio da ga pusti, ali su Židovi povikali: "Ako ovoga pustiš, nisi prijatelj caru: tko god se pravi kraljem, protivi se caru."
13 Kad je Pilat čuo tu riječ, izvede Isusa van i sjede na sudačku stolicu na mjestu koje se zove Pločnik, a na hebrejskom Gabata.
14 A bijaše priprema Pashe, oko šeste ure, i reče Židovima: "Evo vašeg kralja!"
15 Ali oni povikaše: "Ukloni, ukloni, raspni ga!" Pilat im reče: Kralja vašeg da razapnem? Veliki svećenički odgovoriše: Nemamo kralja osim cara.
16 Tada im ga predade da ga razapnu. I uzeše Isusa i odvedoše ga.
17 I noseći svoj križ iziđe na mjesto zvano Mjesto lubanje, koje se na hebrejskom zove Golgota.
18 Tamo ga razapeše i s njim još dvojicu, s obje strane po jednoga, a Isusa u sredini.
19 Pilat napisa naslov i stavi ga na križ. A napisano je bilo: ISUS NAZAREĆANIN, KRALJ ŽIDOVA.
20 Taj su naslov tada čitali mnogi Židovi, jer mjesto gdje je Isus bio razapet bilo je blizu grada; i bio je napisan na hebrejskom, grčkom i latinskom.
21 Tada rekoše židovski glavari svećenički Pilatu: Ne piši: Kralj židovski! ali da je rekao: Ja sam kralj židovski.
22 Pilat odgovori: "Što sam napisao, napisao sam."
23 Kad vojnici razapeše Isusa, uzeše njegove haljine i podijeliše ih na četiri dijela, svakom vojniku po dio. a također i njegov kaput: sada je kaput bio bez šavova, tkan od vrha do kraja.
24 Rekoše dakle među sobom: "Nemojmo ga razdirati, nego bacimo ždrijeb za njega, čije će biti; da se ispuni Pismo koje kaže: "Razdijeliše haljine moje među sobom, a za haljinu moju baciše ždrijeb." Stoga su vojnici činili te stvari.
25 A kod Isusova križa stajale su njegova majka i sestra njegove majke, Marija, žena Kleofina, i Marija Magdalena.
26 Kad Isus ugleda svoju majku i kraj nje učenika kojega je ljubio, reče majci: " Ženo, evo ti sina!"
27 Tada reče učeniku: " Evo ti majke!" I od toga časa uze je onaj učenik k sebi.
28 Nakon toga Isus, znajući da je sve već svršeno, da se ispuni Pismo, reče: Žedan sam.
29 Ondje je stajala posuda puna octa; napune spužvu octom, stave je na izop i prinesu je k njegovim ustima.
30 Kad Isus primi ocat, reče: " Svršeno je!" i sagnuvši glavu izdahnu.
31 Židovi dakle, budući da je bila priprava, da tijela ne ostanu na križu u subotu (jer je ta subota bila veliki dan), molili su Pilata da im se slome noge i da se oduzeta.
32 Tada dođoše vojnici i prvome slomiše golijeni i drugome koji bijaše s njim razapet.
33 Ali kad su došli k Isusu i vidjeli da je već mrtav, nisu mu slomili golijeni.
34 Ali jedan od vojnika kopljem mu probo bok i odmah poteče krv i voda.
35 I onaj koji je vidio posvjedočio je, i istinito je svjedočanstvo njegovo; i on zna da istinu govori, da vjerujete.
36 Jer ovo se dogodilo da se ispuni Pismo: Nijedna mu se kost neće slomiti.
37 I opet drugo pismo kaže: Gledat će onoga koga su proboli.
38 Nakon toga Josip iz Arimateje, koji je bio Isusov učenik, ali potajno zbog straha od Židova, zamoli Pilata da smije

uzeti tijelo Isusovo; i Pilat mu dopusti. Došao je dakle i uzeo tijelo Isusovo.
39 Dođe i Nikodem, koji je najprije došao k Isusu noću, i donese mješavinu smirne i aloje, oko sto funti.
40 Tada uzeše tijelo Isusovo i omotaše ga u platno s miomirisima, kako se ukapa u Židova.
41 A na mjestu gdje je bio razapet bio je vrt; a u vrtu novi grob, u koji još nikada nije bio položen čovjek.
42 Ondje položiše Isusa zbog dana priprave židovske. jer je grob bio blizu.

POGLAVLJE 20

1 Prvi dan u tjednu dođe Marija Magdalena rano, dok je još bio mrak, na grob i vidi da je kamen odvaljen s groba.
2 Tada otrči i dođe Šimunu Petru i drugom učeniku, kojega je Isus ljubio, i reče im: Uzeli su Gospodina iz groba i ne znamo gdje su ga položili.
3 Petar dakle iziđe i onaj drugi učenik i dođoše do groba.
4 Tako potrčaše obojica zajedno, a drugi učenik pobježe Petru i prvi dođe do groba.
5 I sagnuvši se, pogleda unutra, ugleda platnene haljine gdje leže; ipak nije ušao.
6 Tada dolazi Šimun Petar za njim, uđe u grob i vidi platnene haljine kako leže.
7 A ubrus, koji je bio oko njegove glave, nije ležao s lanenim haljinama, nego smotan na jednom mjestu zasebno.
8 Tada uđe i onaj drugi učenik koji prvi dođe do groba, i on vidje i povjerova.
9 Jer još nisu poznavali Pisma da mora ustati od mrtvih.
10 Tada su učenici opet otišli svojoj kući.
11 A Marija je stajala vani kod groba i plakala; i dok je plakala, sagnula se i pogledala u grob.
12 I vidi dva anđela u bijelom kako sjede, jedan kod glave, a drugi kod nogu, gdje je ležalo tijelo Isusovo.
13 A oni joj rekoše: Ženo, zašto plačeš? Ona im reče: "Zato što su uzeli moga Gospodina i ne znam gdje su ga položili."
14 Kad je to rekla, okrenula se i vidjela Isusa gdje stoji, ali nije znala da je to Isus.
15 Kaže joj Isus: Ženo, zašto plačeš? koga tražiš? Ona, misleći da je vrtlar, reče mu: "Gospodine, ako si ga ti odnio, reci mi gdje si ga položio i ja ću ga odnijeti."
16 Kaže joj Isus: Marijo! Ona se okrenu i reče mu: Rabboni! što će reći Učitelju.
17 Isus joj reče: Ne dotiči me se! jer još nisam uzašao svome Ocu, nego idi mojoj braći i reci im: Uzlazim svome Ocu i vašem Ocu; i Bogu mome i Bogu vašemu.
18 Marija Magdalena dođe i reče učenicima da je vidjela Gospodina i da joj je on to rekao.
19 Tada navečer istog dana, prvoga u tjednu, kad su vrata bila zatvorena na mjestu gdje su se učenici okupili zbog straha od Židova, dođe Isus, stade u sredinu i reče im: " Mir vama!"
20 Rekavši to, pokaza im ruke i bok. Tada su se učenici obradovali kad su vidjeli Gospodina.
21 Tada im Isus opet reče: " Mir vama! Kao što mene posla Otac, i ja šaljem vas."
22 Rekavši to, dahne u njih i reče im: " Primite Duha Svetoga!"
23 Kome oprostite grijehe, bit će im oprošteni; i čije grijehe zadržite, zadržani su.
24 Ali Toma, jedan od dvanaestorice, zvan Blizanac, nije bio s njima kad je Isus došao.
25 Rekoše mu dakle drugi učenici: "Vidjeli smo Gospodina." Ali on im reče: "Ako na njegovim rukama ne vidim trag od čavala, i ne stavim svoj prst u trag od čavala, i ne gurnem svoju ruku u njegov bok, neću vjerovati."
26 Nakon osam dana ponovno bijahu njegovi učenici unutra i Toma s njima. Tada dođe Isus, dok su vrata bila zatvorena, stade usred i reče: " Mir vama!"
27 Tada reče Tomi: Pruži prst svoj ovamo i pogledaj moje ruke; i pruži ruku svoju ovamo i stavi je u moj bok, i ne budi nevjeran, nego vjeran.
28 Toma mu odgovori: "Gospodin moj i Bog moj!"
29 Kaže mu Isus: " Toma, jer si me vidio, povjerovao si. Blago onima koji ne vidješe, a vjeruju!"
30 I mnoga druga znamenja učini Isus pred svojim učenicima, koja nisu zapisana u ovoj knjizi:
31 Ali ovo je napisano da vjerujete da Isus jest Krist, Sin Božji; i da vjerujući imate život po imenu njegovu.

POGLAVLJE 21

1 Poslije toga Isus se ponovno ukaza svojim učenicima na Tiberijadskom moru. i na ovaj način pokazao je sam.
2 Bili su zajedno Šimun Petar, i Toma zvani Blizanac, i Natanael iz Kane Galilejske, i Zebedejevi sinovi, i druga dva njegova učenika.
3 Kaže im Šimun Petar: "Idem loviti ribu." Kažu mu: Idemo i mi s tobom. Oni izađoše i odmah uđoše u lađu; i te noći nisu ništa ulovili.
4 Kad je već svanulo, Isus je stajao na obali, ali učenici nisu znali da je to Isus.
5 Tada im Isus reče: " Djeco, imate li što za jelo?" Odgovoriše mu: Ne.
6 A on im reče: Bacite mrežu s desne strane lađe i naći ćete. Bacili su stoga, ali sada nisu mogli izvući zbog mnoštva riba.
7 Zato onaj učenik kojega je Isus ljubio reče Petru: "To je Gospodin." Kad je Šimun Petar čuo da je to Gospodin, opasa mu svoju ribarsku haljinu (jer bijaše gol) i baci se u more.
8 I drugi učenici doploviše u lađici; (jer ne bijahu daleko od kopna, ali otprilike dvije stotine lakata,) vukući mrežu s ribama.
9 Čim su izišli na kopno, ugledaju ondje vatru od ugljena i na njoj položenu ribu i kruh.
10 Kaže im Isus: " Donesite ribu koju ste sad ulovili!"
11 Šimun Petar ode gore i izvuče na kopno mrežu punu velikih riba, stotinu pedeset i tri; i usprkos tome što ih je bilo toliko, mreža se ipak nije raskidala.
12 Isus im reče: Dođite i večerajte. I nitko se od učenika nije usudio upitati ga: Tko si ti? znajući da je to Gospodin.
13 Isus tada dođe, uzme kruh i dade im, a isto tako i ribu.
14 Ovo je već treći put da se Isus pokazao svojim učenicima nakon što je uskrsnuo od mrtvih.
15 Kad su pak večerali, reče Isus Šimunu Petru: Šimune, sine Jonin, ljubiš li me više nego ovi? On mu reče: Da, Gospodine! ti znaš da te volim. Kaže mu: Pasi jaganjce moje.
16 Reče mu opet po drugi put: Šimune, sine Jonin, voliš li me? On mu reče: Da, Gospodine! ti znaš da te volim. Kaže mu: Pasi ovce moje.

17 Reče mu treći put: Šimune, sine Jonin, voliš li me?
Petar se ožalostio jer mu je treći put rekao: Voliš li me? A
on mu reče: Gospodine, ti sve znaš; ti znaš da te volim.
Isus mu reče: Pasi ovce moje.
18 Zaista, zaista, kažem ti: Kad si bio mlad, sam si se
opasivao i išao kud si htio, ali kad ostariš, ispružit ćeš ruke
svoje i drugi će te opasati i odnijeti kamo ćeš ne bi.
19 Ovo reče, naznačujući kakvom smrću ima proslaviti
Boga. I kad je to rekao, reče mu: Pođi za mnom!
20 Petar se okrenu i ugleda učenika kojega je Isus volio za
njim. koja se također za večere naslonila na njegove grudi i
rekla: "Gospodine, tko je taj koji te izdaje?"
21 Vidjevši ga Petar, reče Isusu: "Gospodine, a što će ovaj
učiniti?"
22 Kaže mu Isus: " Ako hoću da on ostane dok ja ne
dođem, što je tebi do toga?" slijedi me.
23 Tada se među braćom pročula ova priča da onaj učenik
neće umrijeti. Ali Isus mu ne reče: Neće umrijeti; ali, ako
ja hoću da on ostane dok ja ne dođem, što je tebi do toga?
24 Ovo je učenik koji o tome svjedoči i koji je to napisao; i
znamo da je njegovo svjedočanstvo istinito.
25 Ima i mnogo drugih stvari koje je Isus učinio, za koje,
kad bi se sve zapisalo, mislim da ni sam svijet ne bi mogao
obuhvatiti knjige koje bi trebalo napisati. Amen.

Djela Apostolska

POGLAVLJE 1

1 Prethodnu sam raspravu napravio, o Teofile, o svemu što je Isus počeo činiti i poučavati,
2 Sve do dana u koji je bio uznesen, nakon što je po Duhu Svetom dao zapovijedi apostolima koje je izabrao:
3 Njima se također pokazao živ nakon svoje muke mnogim nepogrešivim dokazima, vidjevši ih četrdeset dana, i govoreći o stvarima koje se odnose na kraljevstvo Božje.
4 I okupivši se s njima, zapovjedi im da ne odlaze iz Jeruzalema, nego da čekaju obećanje Očevo, za koje ste, veli, čuli od mene.
5 Jer Ivan je doista krstio vodom; ali bit ćete kršteni Duhom Svetim za nekoliko dana.
6 Kad se dakle sabraše, upitaše ga: "Gospodine, hoćeš li u ovo vrijeme opet obnoviti kraljevstvo Izraelu?"
7 A on im reče: " Nije na vama znati vremena ni godišnja doba, koja je Otac stavio u svoju vlast."
8 Ali primit ćete snagu nakon što Duh Sveti siđe na vas i bit ćete mi svjedoci u Jeruzalemu, u svoj Judeji, u Samariji i sve do nakraj zemlje.
9 I kad je to rekao, dok su oni gledali, bio je uzdignut; i oblak im ga skloni s očiju.
10 I dok su netremice gledali prema nebu dok je on uzlazio, gle, dva čovjeka stajahu kraj njih u bijeloj odjeći;
11 Koji također reče: Galilejci, što stojite i buljite u nebo? ovaj isti Isus, koji je od vas uzet na nebo, doći će na isti način kao što ste ga vidjeli da odlazi na nebo.
12 Zatim se vratiše u Jeruzalem s gore zvane Maslinska, koja je od Jeruzalema udaljena subotnji dan hoda.
13 Kad uđoše, popeše se u gornju sobu, gdje bijahu Petar, i Jakov, i Ivan, i Andrija, Filip i Toma, Bartolomej i Matej, Jakov, sin Alfejev, i Šimun Zilot, i Juda brat Jakovljev.
14 Svi su oni jednodušno bili u molitvi i prošnji sa ženama i Marijom, majkom Isusovom, i s njegovom braćom.
15 I u one dane Petar ustade usred učenika i reče: (Broj imena zajedno bijaše oko stotinu i dvadeset,)
16 Ljudi i braćo, ovo se pismo moralo ispuniti, što ga je Duh Sveti ustima Davidovim prije rekao o Judi, koji je bio vodič onima koji su uhvatili Isusa.
17 Jer on je bio ubrojen među nas i primio je dio ove službe.
18 Sada je ovaj čovjek kupio polje s nagradom za nepravdu; i pavši strmoglavo, rasprsnu se po sredini i sva mu utroba izleti van.
19 I to je bilo poznato svim stanovnicima Jeruzalema; utoliko što se to polje na njihovom pravom jeziku naziva Aceldama, što će reći, polje krvi.
20 Jer je napisano u knjizi psalama: Prebivalište njegovo neka bude pusto, i nitko neka u njemu ne stanuje, i biskupiju njegovu neka drugi zauzme.
21 Stoga od ovih ljudi koji su bili s nama sve vrijeme dok je Gospodin Isus ulazio i izlazio među nas,
22 Počevši od Ivanova krštenja do onoga dana kad je uzet od nas, treba biti postavljen da bude s nama svjedok njegova uskrsnuća.
23 I postavili su dvojicu, Josipa zvanog Barsaba, koji se prozivao Just, i Matiju.
24 I pomoliše se i rekoše: Ti, Gospodine, koji poznaješ srca svih ljudi, pokaži jesi li od ove dvojice izabrao,
25 Da preuzme dio ove službe i apostolstva, od kojega je prijestupom otpao Juda, da ode na svoje mjesto.
26 I dadoše svoje ždrijebe; a ždrijeb je pao na Matiju; i bio je ubrojen među jedanaest apostola.

POGLAVLJE 2

1 A kad je došao dan Pedesetnice, svi su bili jednodušno na jednom mjestu.
2 I iznenada dođe šum s neba kao huka jakog vjetra i ispuni svu kuću u kojoj su sjedili.
3 I pokazaše im se razdijeljeni jezici kao od ognja i siđe po jedan na svakoga od njih.
4 I svi se napuniše Duha Svetoga i počeše govoriti drugim jezicima, kako im je Duh davao da govore.
5 U Jeruzalemu su živjeli Židovi, pobožni ljudi, iz svakoga naroda pod nebom.
6 Kad se to pročulo, skupi se mnoštvo i zaprepasti se jer ih je svaki čuo govoriti njegovim jezikom.
7 I svi se začudiše i začudiše govoreći jedni drugima: Gle, nisu li svi ovi što govore Galilejci?
8 A kako čujemo svatko svoj vlastiti jezik u kojem smo rođeni?
9 Parti, Medijci i Elamiti i stanovnici Mezopotamije, Judeje i Kapadocije, Ponta i Azije,
10 Frigija i Pamfilija, u Egiptu i u dijelovima Libije oko Cirene, i stranci iz Rima, Židovi i prozeliti,
11 Krete i Arape, čujemo ih kako našim jezicima govore čudesna djela Božja.
12 I svi se začudiše i bijahu u nedoumici, govoreći jedni drugima: "Što to znači?"
13 Drugi su se rugajući govorili: Ovi su ljudi puni mladog vina.
14 Petar pak ustade s jedanaestoricom, podiže glas i reče im: "Judejci i svi koji živite u Jeruzalemu, neka vam je ovo poznato i poslušajte moje riječi!
15 Jer ovi nisu pijani, kao što mislite, budući da je tek treći sat dana.
16 Ali ovo je ono što je rekao prorok Joel;
17 I dogodit će se u posljednjim danima, govori Bog, izlit ću od svoga Duha na svako tijelo, i vaši će sinovi i vaše kćeri proricati, i vaši će mladići imati viđenja, i vaši će starci sanjati snove. :
18 I na svoje sluge i na svoje sluškinje izlit ću u one dane svoga Duha; i oni će prorokovati:
19 I pokazat ću čudesa gore na nebu i znakove na zemlji dolje; krv, i vatra, i para dima:
20 Sunce će se pretvoriti u tamu, a mjesec u krv prije nego dođe onaj veliki i slavni dan Gospodnji.
21 I dogodit će se da će svaki koji prizove ime Gospodnje biti spašen.
22 Ljudi Izraelci, čujte ove riječi; Isusa iz Nazareta, čovjeka kojega je Bog među vama proslavio čudesima, čudesima i znamenjima što ih Bog učini po njemu među vama, kao što i sami znate.
23 Njega, koji je izbavljen po odlučnoj namjeri i predznanju Božjem, uhvatili ste, opakim rukama razapeli i ubili.
24 Njega Bog uskrisi, razriješivši muke smrti, jer nije ga bilo moguće zadržati.

25 Jer David o njemu govori: Ja sam vidio Gospodina uvijek pred svojim licem, jer on mi je s desne strane, da se ne pokolebam.
26 Zato se moje srce razveseli i moj se jezik razveseli; Štoviše, moje će tijelo počivati u nadi:
27 Jer nećeš ostaviti moju dušu u paklu, niti ćeš dati da svetac tvoj vidi trulež.
28 Ti si mi objavio putove života; ti ćeš me licem svojim obradovati.
29 Ljudi i braćo, dopustite mi da vam slobodno kažem o patrijarhu Davidu, da je i mrtav i pokopan, a grob mu je s nama do danas.
30 Budući da je dakle bio prorok i znajući da mu se Bog zakleo zakletvom da će od ploda njegovih bokova, po tijelu, podignuti Krista da sjedne na njegovo prijestolje.
31 Vidjevši to prije, reče o Kristovom uskrsnuću, da njegova duša nije ostavljena u paklu, niti njegovo tijelo nije vidjelo truleži.
32 Ovoga Isusa uskrisi Bog, čemu smo svi svjedoci.
33 Uzvišen dakle desnicom Božjom i primivši od Oca obećanje Duha Svetoga, on izli ovo što vi sada vidite i slušate.
34 Jer David nije uzašao na nebesa, nego sam veli: Reče GOSPODIN mome Gospodinu: Sjedi mi s desne strane!
35 Dok neprijatelje tvoje ne položim za podnožje tvojim nogama.
36 Neka dakle sigurno zna sav dom Izraelov da je Bog toga Isusa, kojega ste vi razapeli, učinio i Gospodinom i Kristom.
37 Kad su to čuli, proboli su se u srcu i rekoše Petru i ostalim apostolima: "Ljudi, braćo, što nam je činiti?"
38 Nato im Petar reče: Obratite se i neka se svatko od vas krsti u ime Isusa Krista za oproštenje grijeha i primit ćete dar Duha Svetoga.
39 Jer obećanje je za vas, i za vašu djecu, i za sve koji su izdaleka, koliko god ih pozove Gospodin, Bog naš.
40 I mnogim drugim riječima posvjedočio je i opominjao govoreći: Spasite se od ovog pokvarenog naraštaja!
41 Tada su se krstili oni koji su radosno primili njegovu riječ i istoga dana pridružilo im se oko tri tisuće duša.
42 I bijahu postojani u nauku apostolskom i u zajedništvu, u lomljenju kruha i u molitvama.
43 I strah obuze svaku dušu, i mnoga su čudesa i znamenja učinili apostoli.
44 I svi koji su vjerovali bili su zajedno i sve im je bilo zajedničko;
45 I prodadoše njihovu imovinu i dobra i podijeliše ih svima prema potrebi.
46 Oni su svaki dan jednodušno boravili u hramu i lomili kruh od kuće do kuće i blagovali su svoje meso s radošću i čistoćom srca,
47 Hvaleći Boga i uživajući naklonost svega naroda. A Gospodin je svakodnevno dodavao Crkvi one koji su se trebali spasiti.

POGLAVLJE 3

1 Petar i Ivan uziđoše zajedno u Hram u čas molitve, a bijaše deveti sat.
2 I nosili su nekog čovjeka hromog od majčine utrobe, koga su svaki dan postavljali na vrata hrama koja se zovu Lijepa, da traži milostinju od onih koji su ulazili u hram;
3 Onaj koji ugleda Petra i Ivana kako idu u hram, zaiska milostinju.
4 Petar, uprevši ga s Ivanom u oči, reče: "Pogledaj nas!"
5 I on ih posluša očekujući da će nešto od njih primiti.
6 Petar reče: "Srebra i zlata nemam; nego što imam dajem ti: U ime Isusa Krista Nazarećanina ustani i hodi.
7 I uhvati ga za desnu ruku i podigne ga, i odmah ojačaše njegova stopala i gležnjevi.
8 I skočivši uspravi se i prohoda te uđe s njima u Hram, hodajući, skačući i slaveći Boga.
9 Sav ga je narod vidio kako hoda i slavi Boga.
10 I oni su znali da je to bio on koji je sjedio radi milostinje na Lijepim vratima hrama: i bili su ispunjeni čuđenjem i čuđenjem zbog onoga što mu se dogodilo.
11 I dok je hromi čovjek koji je bio izliječen držao Petra i Ivana, sav narod trčao je k njima u trijem koji se zove Salomonov, vrlo čudeći se.
12 Kad Petar to vidje, reče narodu: "Ljudi Izraelci, što se tome čudite?" ili zašto nas tako ozbiljno gledate, kao da smo vlastitom moći ili svetošću učinili da ovaj čovjek hoda?
13 Bog Abrahamov, Izakov i Jakovljev, Bog otaca naših, proslavi Sina svojega Isusa; kojega ste predali i odrekli ga se pred Pilatom kad je bio odlučio pustiti ga.
14 Ali ste zanijekali Svetoga i Pravednog i htjeli ste da vam se da ubojica;
15 I ubio Kneza života, kojega je Bog uskrisio od mrtvih; čemu smo svjedoci.
16 I njegovo je ime po vjeri u njegovo ime ojačalo ovoga čovjeka kojega vidite i poznajete: da, vjera koja je po njemu dala mu je ovo savršeno zdravlje pred svima vama.
17 A sada, braćo, znam da ste to učinili iz neznanja, kao i vaši vladari.
18 Ali Bog je ispunio ono što je prije navijestio ustima svih svojih proroka da će Krist trpjeti.
19 Obratite se dakle, i obratite se, da se vaši grijesi mogu izbrisati, kada će vremena osvježenja doći iz prisutnosti Gospodnje;
20 I poslat će Isusa Krista, koji vam je prije bio naviješten.
21 Njega nebo mora primiti do vremena obnove svega, što je Bog rekao ustima svih svojih svetih proroka od postanka svijeta.
22 Jer Mojsije je uistinu rekao ocima: Proroka će vam Gospodin Bog vaš podignuti od vaše braće, kao što sam ja; njega ćete slušati u svemu što god vam bude rekao.
23 I dogodit će se da će svaka duša koja ne posluša toga proroka biti istrijebljena iz naroda.
24 Da, i svi proroci od Samuela i oni koji slijede poslije, koliko god ih je govorilo, također su prorekli ove dane.
25 Vi ste sinovi proroka i Saveza što ga je Bog sklopio s našim ocima, rekavši Abrahamu: U tvom potomstvu bit će blagoslovljena sva plemena na zemlji.
26 Najprije vas Bog, uskrisivši svoga Sina Isusa, posla da vas blagoslovi, da svakoga od vas odvrati od njegovih bezakonja.

POGLAVLJE 4

1 I dok su govorili narodu, svećenici, i zapovjednik hrama, i saduceji, naiđoše na njih,
2 Ožalošćeni što su učili narod i propovijedali po Isusu uskrsnuće od mrtvih.

3 Oni digoše ruke na njih i stavili ih u zatvor do sutradan, jer bijaše već večer.
4 Ali mnogi od onih koji su čuli riječ povjerovaše; a broj ljudi bio je oko pet tisuća.
5 I dogodi se sutradan da njihovi glavari, i starješine, i pisari,
6 I veliki svećenik Ana, i Kajfa, i Ivan, i Aleksandar, i svi koji bijahu iz roda velikoga svećenika, bili su okupljeni u Jeruzalemu.
7 I kad ih postaviše u sredinu, upitaše: "Kojom ste moći ili kojim imenom to učinili?"
8 Tada im Petar, pun Duha Svetoga, reče: "Klavari naroda i starješine Izraelove!
9 Ako danas budemo ispitivani o dobročinstvu učinjenom nemoćnom čovjeku, čime je on ozdravljen;
10 Neka bude poznato svima vama i svemu narodu Izraelovu da po imenu Isusa Krista Nazarećanina, kojega ste vi razapeli, kojega je Bog uskrisio od mrtvih, po njemu ovaj čovjek stoji ovdje pred vama zdrav.
11 Ovo je kamen koji ste vi graditelji odbacili, koji postade glava od ugla.
12 Niti po kome drugome ima spasenja: jer nema drugoga imena pod nebom dana ljudima po kojem bismo se mogli spasiti.
13 Kad su pak vidjeli smjelost Petra i Ivana i shvatili da su neuki i neuki ljudi, začudiše se. i spoznaše ih da su bili s Isusom.
14 A kad su vidjeli čovjeka koji je bio izliječen kako stoji s njima, nisu mogli ništa reći protiv toga.
15 Ali kad su im zapovjedili da odu izvan vijeća, posavjetovaše se među sobom:
16 Govoreći: Što da učinimo ovim ljudima? jer da su doista učinili značajno čudo očito je svima koji žive u Jeruzalemu; i ne možemo to poreći.
17 Ali da se više ne proširi u narodu, zaprijetimo im najstrože da više nikome ne govore u ovo ime.
18 I pozvaše ih i zapovjediše im da uopće ne govore niti poučavaju u ime Isusovo.
19 Petar i Ivan im rekoše: "Sudite, je li pravo u Božjim očima da vas slušamo više nego Boga."
20 Jer ne možemo ne govoriti ono što smo vidjeli i čuli.
21 Kad su im dakle još više zaprijetili, pustili su ih, ne nalazeći ništa kako bi ih kaznili, zbog naroda; jer svi su slavili Boga zbog onoga što se dogodilo.
22 Čovjeku je bilo više od četrdeset godina, na kojemu se pokazalo ovo čudo ozdravljenja.
23 Kad su ih pustili, otišli su svojima i priopćili im sve što su im rekli glavari svećenički i starješine.
24 Kad oni to čuše, jednodušno podigoše svoj glas k Bogu i rekoše: "Gospodine, ti si Bog koji si stvorio nebo i zemlju i more i sve što je u njima.
25 Koji si ustima svoga sluge Davida rekao: Zašto su se pogani razjarili i narodi isprazne stvari smišljaju?
26 Ustadoše kraljevi zemaljski i glavari se skupiše protiv Gospodina i protiv Krista njegova.
27 Doista, protiv tvoga svetoga djeteta Isusa, kojega si pomazao, okupili su se Herod i Poncije Pilat s poganima i narodom Izraelovim,
28 Jer učiniti sve što je tvoja ruka i tvoj savjet odredio da se učini.
29 A sada, Gospodine, pogledaj njihove prijetnje i daj svojim slugama da sa svom smjelošću govore tvoju riječ,
30 Pružajući ruku svoju da liječiš; i da se po imenu tvoga svetoga djeteta Isusa čine znaci i čudesa.
31 Kad su se pomolili, potrese se mjesto gdje su bili okupljeni. i svi bijahu ispunjeni Duhom Svetim i smjelo naviješćivahu riječ Božju.
32 Mnoštvo vjernika bijaše jedno srce i jedna duša. ali sve im je bilo zajedničko.
33 Apostoli s velikom snagom dadoše svjedočanstvo o uskrsnuću Gospodina Isusa i velika milost bijaše na svima njima.
34 Niti jedan među njima nije oskudijevao: jer svi koji su posjedovali zemlje ili kuće prodavali su ih i donosili cijene prodanih stvari,
35 I položiše ih pred noge apostolima i razdijeliše svakome prema potrebi.
36 I Josij, kojega su apostoli prozvali Barnaba, (što se prevodi, Sin utjehe), levit, i iz zemlje Cipra,
37 Imajući zemlju, proda je, donese novac i položi ga pred noge apostolima.

POGLAVLJE 5

1 Ali neki čovjek po imenu Ananija, sa svojom ženom Safirom, prodao je imanje,
2 I zadrži dio cijene, budući da je i njegova žena bila upućena u to, i donese određeni dio i položi ga pred noge apostolima.
3 Ali Petar reče: "Ananija, zašto ti je sotona napunio srce da lažeš Duhu Svetomu i zadržiš dio cijene zemlje?"
4 Dok je postojao, nije li bio tvoj? i nakon što je prodano, nije li to bilo u tvojoj vlastitoj vlasti? zašto si ovo zamislio u srcu svome? nisi lagao ljudima, nego Bogu.
5 Kad je Ananija čuo te riječi, pao je ničice i izdahnuo; i veliki strah obuze sve one koji su to čuli.
6 Mladići ustadoše, zamotaše ga, iznesoše i pokopaše.
7 Nakon otprilike tri sata uđe njegova žena, ne znajući što se dogodilo.
8 A Petar joj odgovori: "Reci mi, jeste li prodali zemlju za toliko?" A ona je rekla, Da, za toliko.
9 Nato joj Petar reče: "Kako to da ste se dogovorili da iskušate Duha Gospodnjega?" evo, pred vratima su noge onih koji su pokopali tvoga muža i iznijet će tebe.
10 Tada mu ona odmah pade pred noge i izdahnu; mladići uđoše i nađoše je mrtvu, iznesoše je i pokopaše kraj njezina muža.
11 I veliki strah obuze svu Crkvu i sve koji su to čuli.
12 I rukama apostolskim učinjena su mnoga znamenja i čudesa među narodom; (i svi su bili jednodušno u Solomonovom trijemu.
13 Od ostalih se nitko nije usudio pridružiti im se, ali narod ih je uzvisio.
14 A vjernika je bilo još više dodano Gospodinu, mnoštvo muškaraca i žena.)
15 Tako da su iznosili bolesne na ulice i polagali ih na postelje i ležaje, da bi barem sjena Petrova prolaznika zasjenila nekoga od njih.
16 Došlo je i mnoštvo iz okolnih gradova u Jeruzalem donoseći bolesnike i opsjednute nečistim duhovima, i svi su ozdravljali.
17 Tada ustade veliki svećenik i svi oni koji bijahu s njim (to je sekta saduceja) i razgnjeviše se,
18 I digoše ruke na apostole i strpaše ih u opći zatvor.

19 Ali anđeo Gospodnji noću otvori vrata tamnice, izvede
ih van i reče:
20 Idi, stani i govori u hramu narodu sve riječi ovoga
života.
21 Kad su to čuli, rano ujutro uđoše u Hram i poučavahu.
Ali dođe veliki svećenik i oni koji bijahu s njim, sazvaše
vijeće i sav senat sinova Izraelovih i poslaše u tamnicu da
ih dovedu.
22 Ali kad su stražari došli i nisu ih našli u tamnici, vratili
su se i rekli:
23 Rekavši: Tamnica nas doista nađe zatvorena sa svom
sigurnošću, a stražari stoje vani pred vratima; ali kad smo
otvorili, nismo našli nikoga unutra.
24 Kad su to čuli veliki svećenik, hramski zapovjednik i
svećenički glavari, posumnjaše što će to izrasti.
25 Tada pristupi netko i javi im: "Evo ljudi koje ste strpali
u tamnicu stoje u hramu i uče narod."
26 Tada ode kapetan sa stražarima i dovede ih bez nasilja
jer su se bojali naroda da ih ne kamenuju.
27 I kad ih dovedoše, postaviše ih pred vijeće, a veliki ih
svećenik upita:
28 Govoreći: Nismo li vam strogo zapovjedili da ne
poučavate u ovo ime? i evo, ispunili ste Jeruzalem svojom
doktrinom i namjeravate pustiti krv ovoga čovjeka na nas.
29 Tada Petar i drugi apostoli odgovoriše i rekoše: "Boga
trebamo slušati više nego ljude."
30 Bog otaca naših uskrisi Isusa, koga vi ubiste i objesiste
na drvo.
31 Njega je Bog uzvisio svojom desnicom za kneza i
spasitelja, da dadne obraćenje Izraelu i oproštenje grijeha.
32 A mi smo njegovi svjedoci ovih stvari; a tako i Duha
Svetoga kojega je Bog dao onima koji su mu poslušni.
33 Kad su to čuli, bijahu u srcu prestravljeni i dogovoriše
se da ih ubiju.
34 Tada ustade jedan u vijeću, farizej, po imenu Gamaliel,
učitelj zakona, na glasu u svemu narodu, i zapovjedi da se
apostoli izbace malo dalje.
35 I reče im: Ljudi Izraelci, pazite što namjeravate učiniti s
ovim ljudima.
36 Jer prije ovih dana ustade Teuda, hvaleći se da je netko;
kojima se pridružio broj ljudi, oko četiri stotine: koji je
ubijen; i svi koji su mu se pokoravali bili su raspršeni i
uništeni.
37 Nakon ovoga ustao je Juda Galilejac u danima popisa i
povukao mnogo naroda za sobom; i on je poginuo; i svi,
čak i oni koji su ga poslušali, bili su raspršeni.
38 A sada vam kažem, suzdržite se od ovih ljudi i ostavite
ih na miru: jer ako je ovaj savjet ili ovo djelo od ljudi, izići
će na ništa.
39 Ali ako je od Boga, ne možete ga srušiti; da se ne nađete
čak i da se borite protiv Boga.
40 Oni mu pristadoše: dozvaše apostole i izudaraše ih,
zapovjediše im da ne govore u ime Isusovo i pustiše ih.
41 I oni odoše ispred Vijeća, radosni što su udostojeni
podnijeti sramotu za njegovo ime.
42 Svaki dan u Hramu i u svakoj kući ne prestadoše
poučavati i propovijedati Isusa Krista.

POGLAVLJE 6

1 I u one dane, kad se umnožio broj učenika, nastade
gunđanje Grka protiv Hebreja jer su njihove udovice bile
zanemarene u svakodnevnoj službi.
2 Tada dvanaestorica sazvaše mnoštvo učenika i rekoše:
"Nije dobro da ostavimo riječ Božju i poslužimo stolove."
3 Stoga, braćo, potražite između sebe sedam poštenih ljudi,
punih Duha Svetoga i mudrosti, koje možemo postaviti nad
ovim poslom.
4 A mi ćemo se neprestano predavati molitvi i službi riječi.
5 I svidjela se ta riječ cijelom mnoštvu, pa izabraše
Stjepana, čovjeka punog vjere i Duha Svetoga, i Filipa, i
Prohora, i Nikanora, i Timona, i Parmena, i Nikolu,
prozelita iz Antiohije.
6 Postavili su ih pred apostole, a oni su se pomolili i
položili na njih ruke.
7 I riječ je Božja rasla; i broj se učenika u Jeruzalemu jako
umnožio; i velika četa svećenika bila je poslušna vjeri.
8 A Stjepan, pun vjere i snage, činio je velika čudesa i
znamenja u narodu.
9 Tada ustadoše neki iz sinagoge, koja se zove sinagoga
Libertinaca, Cirenaca, Aleksandrijaca i onih iz Cilicije i
Azije, raspravljajući se sa Stjepanom.
10 I nisu se mogli oduprijeti mudrosti i duhu kojim je
govorio.
11 Tada su pokorili ljude koji su rekli: "Čuli smo ga kako
govori hulne riječi protiv Mojsija i protiv Boga."
12 Oni pobuniše narod, starješine i pismoznance, i navališe
na njega, uhvatiše ga i odvedoše u vijeće,
13 I postavi lažne svjedoke koji rekoše: Ovaj čovjek ne
prestaje govoriti hulne riječi protiv ovoga svetoga mjesta i
zakona.
14 Jer čuli smo ga kako govori da će ovaj Isus Nazarećanin
uništiti ovo mjesto i promijeniti običaje koje nam je predao
Mojsije.
15 I svi koji su sjedili u vijeću, gledajući ga netremice,
vidješe njegovo lice kao lice anđela.

POGLAVLJE 7

1 Tada reče veliki svećenik: "Je li to tako?"
2 I reče: Ljudi, braćo i oci, poslušajte! Bog slave ukazao se
našem ocu Abrahamu, dok je bio u Mezopotamiji, prije
nego što je boravio u Charranu,
3 I reče mu: "Idi iz svoje zemlje i od svoga roda i dođi u
zemlju koju ću ti pokazati."
4 Zatim je došao iz zemlje Kaldejaca i nastanio se u
Charranu; i odande, kad mu je otac umro, preselio ga je u
ovu zemlju, u kojoj vi sada živite.
5 I nije mu dao nikakvo nasljedstvo u njemu, ne, čak ni da
na njega kroči svojom nogom; ipak je obećao da će ga dati
njemu u posjed i njegovom potomstvu poslije njega, kad
još nije imao djeteta. .
6 I reče Bog ovako: Njegovo će potomstvo boraviti u tuđoj
zemlji; i da ih dovedu u ropstvo i nanose im zlo četiri
stotine godina.
7 Ja ću suditi narodu kojemu će biti robovi, rekao je Bog, a
nakon toga će izaći i služiti mi na ovom mjestu.
8 I dade mu zavjet obrezanja, i tako Abrahamu se rodi Izak,
i obreza ga osmoga dana; a Izak rodi Jakova; a Jakov rodi
dvanaest patrijarha.

9 I patrijarsi, pokrenuti zavišću, prodadoše Josipa u Egipat, ali Bog bijaše s njim,
10 I izbavi ga iz svih njegovih nevolja i dade mu milost i mudrost u očima faraona, kralja egipatskoga; i postavi ga za namjesnika nad Egiptom i svim svojim domom.
11 Sada dođe glad u svu zemlju Egipat i Hanaan i velika nevolja, i naši oci ne nađoše hrane.
12 Ali kad je Jakov čuo da u Egiptu ima žita, posla najprije naše očeve.
13 Drugi put se Josip obznani svojoj braći; i Josipov rod je bio poznat faraonu.
14 Tada posla Josip i pozva k sebi svoga oca Jakova i sav svoj rod, sedamdeset i petnaest duša.
15 Tako je Jakov sišao u Egipat i umro, on i naši oci,
16 I preneseni su u Sikem i položeni u grobnicu koju je Abraham kupio za novčanu svotu od sinova Emorovih, oca Sikemova.
17 Ali kad se približilo vrijeme obećanja, kojim se Bog zakleo Abrahamu, narod je rastao i množio se u Egiptu,
18 Dok se nije pojavio drugi kralj, koji nije poznavao Josipa.
19 On je lukavo postupao s našim rodom, i zlo je navaljivao na naše očeve, tako da su izbacili svoju malu djecu da ne ostanu živjeti.
20 U to se vrijeme rodio Mojsije, bio je vrlo lijep i hranjen u kući svoga oca tri mjeseca.
21 Kad je bio izbačen, uzela ga je faraonova kći i othranila ga za vlastitog sina.
22 Mojsije je bio naučen u svoj mudrosti Egipćana i bio je moćan u riječima iu djelima.
23 Kad mu je bilo punih četrdeset godina, dođe mu na srce da posjeti svoju braću, sinove Izraelove.
24 Vidjevši da se jednom od njih nepravda čini, branio ga je i osvetio potlačenog i udario Egipćanina.
25 Jer je mislio da bi njegova braća razumjela kako će ih Bog njegovom rukom izbaviti; ali oni nisu razumjeli.
26 I sutradan im se pojavio dok su se svađali, i htio ih je ponovno složiti govoreći: Gospodo, vi ste braća; zašto činite zlo jedan drugome?
27 Ali onaj koji je učinio nepravdu bližnjemu odgurne ga od sebe govoreći: Tko te postavi nad nama za upravitelja i suca?
28 Hoćeš li me ubiti kao što si jučer ubio Egipćanina?
29 Tada pobježe Mojsije na tu riječ i ostade stranac u zemlji madijanskoj, gdje rodi dva sina.
30 Kad je prošlo četrdeset godina, ukaza mu se u pustinji Sinajske gore anđeo Gospodnji u plamenu vatre u jednom grmu.
31 Kad Mojsije to vidje, zadivi se prizoru; i kad se približi da to vidi, dođe mu glas Gospodnji:
32 Govoreći: Ja sam Bog otaca tvojih, Bog Abrahamov, Bog Izakov i Bog Jakovljev. Tada je Mojsije zadrhtao i nije se usudio vidjeti.
33 Tada mu reče Gospodin: Izuj obuću s nogu svojih, jer mjesto gdje stojiš sveta je zemlja.
34 Vidio sam, vidio sam nevolju svoga naroda koji je u Egiptu, čuo sam njihov uzdisaj i sišao sam da ih izbavim. A sada dođi, poslat ću te u Egipat.
35 Toga Mojsija kojega su odbili govoreći: Tko te postavi za upravitelja i suca? istoga je Bog poslao da bude vladar i izbavitelj rukom anđela koji mu se ukazao u grmu.
36 Izveo ih je nakon što je pokazao čudesa i znamenja u zemlji egipatskoj, u Crvenom moru i u pustinji četrdeset godina.
37 To je onaj Mojsije, koji je rekao sinovima Izraelovim: Proroka će vam podići Gospodin Bog vaš između vaše braće, kao što sam ja; njega ćete čuti.
38 Ovo je onaj koji je bio u crkvi u pustinji s anđelom koji mu je govorio na gori Sini, i s našim ocima: koji je primio živa proročanstva da nam ih preda.
39 Koga naši očevi nisu poslušali, nego su ga odbacili od sebe, i u svojim su se srcima vratili natrag u Egipat,
40 Rekavši Aronu: "Učini nam bogove da idu pred nama; jer što se tiče ovog Mojsija, koji nas je izveo iz zemlje egipatske, ne znamo što je s njim."
41 I oni su u one dane napravili tele i prinijeli žrtvu idolu, i radovali se djelima svojih ruku.
42 Tada se Bog okrenuo i predao im da se klanjaju vojsci nebeskoj; kao što je zapisano u knjizi proroka, O vi dome Izraelov, jeste li mi prinosili klane životinje i žrtve kroz četrdeset godina u pustinji?
43 Da, uzeli ste Molohov šator i zvijezdu svog boga Remfana, likove koje ste napravili da im se klanjate; i odnijet ću vas s onu stranu Babilona.
44 Naši oci imali su šator svjedočanstva u pustinji, kako je odredio, govoreći Mojsiju, da ga načini prema načinu koji je vidio.
45 Koju su i naši oci, koji su došli poslije, unijeli s Isusom u posjed pogana, koje je Bog istjerao ispred naših otaca, do Davidovih dana.
46 Koji je našao milost pred Bogom i želio pronaći šator za Boga Jakovljeva.
47 Ali Salomon mu sagradi kuću.
48 Ali Svevišnji ne stanuje u hramovima napravljenim rukama; kako kaže prorok,
49 Nebo je prijestolje moje, a zemlja podnožje nogama mojim: koju ćete mi kuću sagraditi? govori Gospodin: ili koje je mjesto mog počinka?
50 Nije li moja ruka stvorila sve ovo?
51 Vi, tvrdovrati i neobrezanih srca i ušiju, uvijek se opirete Duhu Svetome: kao što su činili vaši oci, tako i vi.
52 Koga od proroka nisu vaši očevi progonili? i pobili su one koji su prije navijestili dolazak Pravednika; čiji ste sada izdajice i ubojice:
53 Koji su primili zakon po nalogu anđela, a nisu ga držali.
54 Kad su to čuli, bijahu u srcu raskinuti i škrgutahu na njega zubima.
55 Ali on, pun Duha Svetoga, pogleda u nebo i ugleda slavu Božju i Isusa gdje stoji zdesna Bogu,
56 I reče: "Evo, vidim nebesa otvorena i Sina Čovječjega gdje stoji zdesna Bogu."
57 Tada povikaše iza glasa, začepiše uši i navališe na njega jednodušno,
58 I izbaci ga iz grada i kamenuje ga, a svjedoci položiše svoje haljine do nogu mladića po imenu Savao.
59 I kamenovali su Stjepana koji je zazivao Boga i govorio: "Gospodine Isuse, primi duh moj!"
60 I on klekne i povika iza glasa: "Gospodine, ne zaračunaj im ovaj grijeh!" I kad je to rekao, zaspao je.

POGLAVLJE 8

1 Šaul je pristao na njegovu smrt. U ono vrijeme bijaše veliko progonstvo crkve u Jeruzalemu; i svi su se raspršili po krajevima Judeje i Samarije, osim apostola.
2 I pobožni ljudi odnesoše Stjepana na njegov pogreb i naricahu za njim.
3 Što se tiče Savla, on je pustošio Crkvu, ulazeći u svaku kuću i vukući muškarce i žene stavljajući ih u tamnicu.
4 Zato su oni koji su bili raspršeni išli posvuda propovijedajući Riječ.
5 Tada Filip siđe u grad Samariju i propovijeda im Krista.
6 I narod je jednodušno poslušao ono što je Filip govorio, slušajući i gledajući čudesa koja je činio.
7 Jer su iz mnogih opsjednutih izlazili nečisti duhovi, vičući iza glasa, a mnogi su uzeti i hromi ozdravili.
8 I nasta velika radost u tom gradu.
9 Ali bijaše neki čovjek, po imenu Šimun, koji je prije toga u istom gradu čarao i začarao narod Samarije, izdajući se da je neki veliki.
10 Njega poslušaše svi, od najmanjega do najvećega, govoreći: Ovaj je čovjek velika sila Božja.
11 Imali su prema njemu obzira jer ih je dugo vremena općinjavao čaranjima.
12 Ali kad su povjerovali Filipu koji je propovijedao kraljevstvo Božje i ime Isusa Krista, krstili su se i muškarci i žene.
13 Tada i sam Šimun povjerova; i kad se krsti, nastavi s Filipom i divi se gledajući čudesa i znamenja koja su se činila.
14 Kad su apostoli u Jeruzalemu čuli da je Samarija primila riječ Božju, poslaše k njima Petra i Ivana.
15 On se, kad siđoše, pomoli za njih da prime Duha Svetoga.
16 (Jer još nije sišao ni na jednoga od njih, samo su bili kršteni u ime Gospodina Isusa.)
17 Tada su položili ruke na njih i oni su primili Duha Svetoga.
18 Kad je Šimun vidio da se polaganjem ruku apostolskih daje Duh Sveti, ponudi im novac.
19 govoreći: "Daj i meni ovu moć da na koga god položim ruke primi Duha Svetoga."
20 A Petar mu reče: "Novac tvoj s tobom u propast, jer si mislio da se dar Božji može kupiti novcem."
21 Nemaš u ovoj stvari ni dijela ni udjela, jer srce tvoje nije pravo u Božjim očima.
22 Pokaj se dakle zbog ove svoje zloće i moli Boga da ti se možda oprosti pomisao srca tvoga.
23 Jer vidim da si u žuči gorčine i u okovu bezakonja.
24 Tada odgovori Šimun i reče: Molite se Gospodinu za mene da me ne snađe ništa od ovoga što ste govorili.
25 I oni, pošto su posvjedočili i navijestili riječ Gospodnju, vratiše se u Jeruzalem i propovijedahu evanđelje po mnogim samaritanskim selima.
26 Anđeo Gospodnji reče Filipu: "Ustani i idi prema jugu na put koji silazi iz Jeruzalema u Gazu, a on je pust."
27 I on ustade i ode, i gle, čovjek iz Etiopije, eunuh s velikim autoritetom pod Candaceom, kraljicom Etiopljana, koji je bio zadužen za sve njezino blago, i došao je u Jeruzalem da se pokloni,
28 Vraćao se i sjedeći u svojim kolima čitao proroka Izaiju.
29 Tada Duh reče Filipu: Priđi i pridruži se ovim kolima.
30 Filip dotrča k njemu i ču ga kako čita proroka Izaiju, pa reče: "Razumiješ li što čitaš?"
31 A on reče: "Kako mogu ako me netko ne uputi?" I zamoli Filipa da se popne i sjedne s njim.
32 Mjesto Pisma koje je čitao bilo je ovo: Kao ovca na klanje odveden je; i kao janje nijemo pred onim koji ga striže, tako nije otvorio usta svojih.
33 U poniženju njegovu oduzet mu je sud, a tko će objaviti njegov naraštaj? jer je njegov život uzet sa zemlje.
34 Eunuh odgovori Filipu: "Molim te, o kome prorok ovo govori?" sebe ili nekog drugog čovjeka?
35 Tada Filip otvori usta, poče od istoga pisma i navijesti mu Isusa.
36 I dok su išli svojim putem, dođoše do neke vode, a eunuh reče: "Vidi, ovdje je voda!" što mi priječi da se krstim?
37 A Filip reče: "Ako vjeruješ svim srcem, možeš." A on odgovori i reče: Vjerujem da je Isus Krist Sin Božji.
38 I zapovjedi da se kola zaustave, i obojica siđoše u vodu, i Filip i eunuh; a on ga je krstio.
39 Kad su izišli iz vode, Duh Gospodnji uhvati Filipa tako da ga eunuh više nije vidio, a on je nastavio svojim putem radostan.
40 Ali Filip se nađe u Azotu i prolazeći onuda propovijedaše po svim gradovima dok ne dođe u Cezareju.

POGLAVLJE 9

1 A Savao, još uvijek prijeteći i ubijajući učenike Gospodnje, ode k velikom svećeniku,
2 I zamolio je od njega pisma u Damask sinagogama, da ako nađe nekoga od ovoga puta, bilo da su muškarci ili žene, da ih svezane odvede u Jeruzalem.
3 I dok je putovao, došao je blizu Damaska, i odjednom ga je obasjala svjetlost s neba.
4 I pade na zemlju i začu glas kako mu govori: " Savle, Savle, zašto me progoniš?"
5 A on reče: Tko si ti, Gospodine? A Gospodin reče: " Ja sam Isus kojega ti progoniš: teško ti je protiv bodlji udarati."
6 A on dršćući i začuđen reče: "Gospodine, što hoćeš da učinim?" A Gospodin mu reče: Ustani i idi u grad, pa će ti se reći što ti je činiti.
7 A ljudi koji su putovali s njim stajali su nijemi, čujući glas, ali ne videći nikoga.
8 Šaul ustade sa zemlje; a kad su mu se oči otvorile, nije vidio nikoga; nego su ga vodili za ruku i odveli u Damask.
9 I bijaše tri dana bez vida, niti je jeo niti pio.
10 U Damasku bijaše neki učenik po imenu Ananija; i reče mu Gospodin u viđenju: Ananija. A on reče: Evo me, Gospodine.
11 A Gospodin mu reče: Ustani i idi u ulicu koja se zove Ravna, i raspitaj se u Judinoj kući za nekoga tko se zove Savao, iz Tarza: jer, gle, on se moli,
12 I u viđenju je vidio čovjeka po imenu Ananija kako ulazi i stavlja ruku na njega da progleda.
13 Ananija odgovori: "Gospodine, čuo sam od mnogih o ovom čovjeku koliko je zla učinio tvojim svetima u Jeruzalemu.
14 I ovdje ima vlast od glavara svećeničkih da veže sve koji prizivaju tvoje ime.

15 Ali Gospodin mu reče: Idi, jer on mi je izabrana posuda da nosi moje ime pred narodima, kraljevima i sinovima Izraelovim.
16 Jer ja ću mu pokazati koliko mora trpjeti za moje ime.
17 Ananija ode svojim putem i uđe u kuću; i stavivši ruke na njega reče: Savle, brate, posla me Gospodin, Isus koji ti se ukazao na putu kojim si išao, da progledaš i da se ispuniš Duhom Svetim.
18 I odmah mu spadoše s očiju kao ljuske, i on odmah progleda, ustade i krsti se.
19 Kad je primio meso, ojačao je. Tada Savao bijaše nekoliko dana s učenicima koji bijahu u Damasku.
20 I odmah po sinagogama propovijeda Krista da je on Sin Božji.
21 Ali svi koji su ga čuli začudiše se i rekoše; Nije li to onaj koji je uništio one koji su zazivali ovo ime u Jeruzalemu, i došao ovamo s tom namjerom, da ih svezane odvede glavarima svećeničkim?
22 Ali Savao je još više ojačao i zbunio Židove koji su živjeli u Damasku, dokazujući da je to Krist.
23 Nakon što je prošlo mnogo dana, Židovi su se dogovorili da ga ubiju.
24 Ali Šaul je znao za njihovo čekanje. I dan i noć su pazili na vrata da ga ubiju.
25 Tada ga učenici uzeše noću i spustiše u košari uza zid.
26 Kad je Savao došao u Jeruzalem, pokušavao se pridružiti učenicima, ali su ga se svi bojali i nisu vjerovali da je učenik.
27 Ali Barnaba ga uze i odvede apostolima te im priopći kako je na putu vidio Gospodina i kako mu je govorio i kako je hrabro propovijedao u Damasku u ime Isusovo.
28 I bio je s njima, ulazeći i izlazeći u Jeruzalemu.
29 I hrabro je govorio u ime Gospodina Isusa i prepirao se s Grcima, ali oni su ga htjeli ubiti.
30 Kad su braća saznala, odvedoše ga u Cezareju i poslaše u Tarz.
31 Crkve su tada počivale po svoj Judeji, Galileji i Samariji i izgrađivale se. i koji su hodili u strahu Gospodnjem i u utjehi Duha Svetoga, bili su umnoženi.
32 Dok je Petar obilazio sve strane, sišao je i k svetima koji su stanovali u Lidi.
33 Ondje nađe nekog čovjeka po imenu Eneja, koji je osam godina ležao u postelji i bijaše uzet.
34 A Petar mu reče: "Eneja, Isus Krist te ozdravlja; ustani i spremi svoju postelju." I odmah ustade.
35 Svi koji su živjeli u Lyddi i Saronu vidjeli su ga i obratili se Gospodinu.
36 U Jopi bijaše neka učenica po imenu Tabita, što se prevodi Dorka: ta je žena bila puna dobrih djela i milostinje koju je činila.
37 I dogodilo se u one dane da je bila bolesna i umrla; kad su je oprali, položili su je u gornju sobu.
38 Budući da je Lida bila blizu Jope, a učenici su čuli da je Petar ondje, poslaše k njemu dva čovjeka moleći ga da ne oklijeva doći k njima.
39 Tada Petar ustade i pođe s njima. Kad je došao, odvedoše ga u gornju sobu, a sve udovice stajahu kraj njega plačući i pokazujući haljine i haljine koje je Dorka napravila dok je bila s njima.
40 Petar ih sve istjera van, klekne i pomoli se. i okrenuvši ga prema tijelu reče: Tabitha, ustani! I ona otvori oči i kad ugleda Petra, sjedne.
41 On joj pruži ruku, podiže je i dozvavši svete i udovice, pokaza je živu.
42 I to je bilo poznato po svoj Jopi; i mnogi povjerovaše u Gospodina.
43 I dogodi se da je ostao mnogo dana u Jopi kod nekog Šimuna kožara.

POGLAVLJE 10

1 Bio je u Cezareji neki čovjek po imenu Kornelije, satnik čete zvane Talijanska četa,
2 Čovjek pobožan i bogobojazan sa svim svojim domom, davao je mnogo milostinje narodu i uvijek se Bogu molio.
3 Vidio je u viziji očito oko devete ure dana anđela Božjega kako ulazi k njemu i govori mu: Kornelije!
4 Kad ga on pogleda, uplaši se i reče: "Što je, Gospodine?" A on mu reče: Tvoje molitve i tvoja milostinja ustali su na spomen pred Bogom.
5 Sada pošaljite ljude u Jopu i pozovite nekog Šimuna, koji se zove Petar.
6 Stanuje kod nekog Šimuna kožara, čija je kuća na obali mora: on će ti reći što ti je činiti.
7 I kad je anđeo koji je govorio s Kornelijem otišao, on je pozvao dvojicu svojih kućnih slugu i jednog pobožnog vojnika od onih koji su mu neprestano služili;
8 Kad im je sve to priopćio, poslao ih je u Jopu.
9 Sutradan, kad su oni išli na put i približavali se gradu, Petar se oko šeste ure popeo na krov da se pomoli.
10 On ogladni i htjede jesti, ali dok su pripremali, on pade u trans,
11 I vidje nebo otvoreno i neku posudu kako silazi k njemu, kao veliko platno ispleteno na četiri ugla, i spušteno na zemlju.
12 U njemu su bile sve vrste četveronožaca zemaljskih, i divljih zvijeri, i gmizavaca, i ptica nebeskih.
13 I dođe mu glas: "Ustani, Petre!" ubij i jedi.
14 Ali Petar reče: "Nije tako, Gospodine; jer nikad nisam jeo ništa što je obično ili nečisto.
15 I glas mu opet reče po drugi put: "Što je Bog očistio, ti ne pogani!"
16 To je učinjeno tri puta: i posuda je opet uznesena na nebo.
17 Dok je Petar sumnjao u sebi što bi trebalo značiti ovo viđenje koje je vidio, gle, ljudi koje je poslao Kornelije raspitaše se za Šimunovu kuću i stadoše pred vratima.
18 I dozvaše te upitaše je li ondje prenoćio Šimun, koji se zvao Petar.
19 Dok je Petar razmišljao o viđenju, Duh mu reče: "Evo, tri čovjeka te traže."
20 Ustani dakle, siđi i pođi s njima ne sumnjajući ništa, jer ja sam ih poslao.
21 Tada Petar siđe k ljudima koje mu je poslao Kornelije. i reče: "Evo, ja sam onaj koga tražite. Koji je razlog zašto ste došli?"
22 Oni rekoše: Kornelije, stotnik, čovjek pravedan i bogobojazan, na dobrom glasu među svim židovskim narodom, bio je upozoren od Boga od svetog anđela da pošalje po tebe u svoju kuću i da saslušaš riječi tvoje.
23 Tada ih pozva i ugosti ih. Sutradan je Petar otišao s njima, a pratila su ga neka braća iz Jope.
24 A sutradan nakon što su ušli u Cezareju. I Kornelije ih je čekao, i sazvao je svoje rođake i bliske prijatelje.

25 Dok je Petar ulazio, Kornelije ga dočeka, pade mu pred noge i pokloni mu se.
26 Petar ga podiže govoreći: "Ustani!" I sam sam muškarac.
27 I dok je s njim razgovarao, uđe i nađe mnoge okupljene.
28 A on im reče: "Vi znate da je Židovu nedopušteno družiti se ili dolaziti s nekim iz drugoga naroda; ali Bog mi je pokazao da ne smijem nijednog čovjeka zvati poganim ili nečistim.
29 Stoga sam došao k vama bez protivljenja, čim su me pozvali. Pitam, dakle, zašto ste poslali po mene?
30 A Kornelije reče: Prije četiri dana postio sam do ovoga časa; i u deveti sat pomolih se u svojoj kući, i gle, čovjek stajaše preda mnom u svijetloj odjeći,
31 I reče: Kornelije, tvoja je molitva uslišana i tvoja je milostinja u sjećanju pred Bogom.
32 Pošalji dakle u Jopu i dozovi Šimuna, koji se zove Petar. on je smješten u kući nekog Šimuna kožara na obali mora: koji će ti govoriti kad dođe.
33 Odmah dakle poslah k tebi; i dobro si učinio što si došao. Sada smo dakle svi ovdje prisutni pred Bogom da čujemo sve što ti je Bog zapovjedio.
34 Tada Petar otvori usta i reče: "Uistinu vidim da Bog nije priličan.
35 Ali u svakom narodu onaj koji ga se boji i čini pravdu, prihvaća ga.
36 Riječ koju je Bog poslao sinovima Izraelovim, propovijedajući mir po Isusu Kristu: (on je Gospodar svega:)
37 Tu riječ, velim, znate, koja je bila objavljena po svoj Judeji, a počela je u Galileji, nakon krštenja koje je Ivan propovijedao;
38 Kako je Bog Duhom Svetim i snagom pomazao Isusa iz Nazareta: koji je obilazio čineći dobro i liječeći sve koje je đavao tlačio; jer je Bog bio s njim.
39 I mi smo svjedoci svega što je učinio u zemlji židovskoj iu Jeruzalemu; koga su ubili i objesili na drvo:
40 Njega je Bog uskrisio treći dan i javno ga pokazao;
41 Ne svemu narodu, nego svjedocima unaprijed izabranim od Boga, nama koji smo jeli i pili s njim nakon što je uskrsnuo od mrtvih.
42 I zapovjedi nam da propovijedamo narodu i da svjedočimo da je on koga je Bog odredio da bude Sudac živih i mrtvih.
43 Za njega svjedoče svi proroci da će po njegovu imenu svaki koji u njega vjeruje dobiti oproštenje grijeha.
44 Dok je Petar još govorio ove riječi, siđe Duh Sveti na sve koji su slušali riječ.
45 A oni iz obrezanja koji su povjerovali, koji su došli s Petrom, bili su zaprepašteni jer je i na pogane bio izliven dar Duha Svetoga.
46 Jer čuli su ih kako govore jezicima i veličaju Boga. Tada Petar odgovori:
47 Može li tko zabraniti vodu da se ne krste ovi koji su primili Duha Svetoga kao i mi?
48 I zapovjedi im da se krste u ime Gospodnje. Zatim su ga molili da održi određene dane.

POGLAVLJE 11

1 Apostoli i braća koji su bili u Judeji čuli su da su i pogani primili riječ Božju.
2 Kad Petar uzađe u Jeruzalem, prepirahu se s njim oni koji bijahu iz obrezanja.
3 Rekavši: Ušao si k ljudima neobrezanim i blagovao si s njima.
4 Ali Petar je ponovio stvar od početka i objasnio im je po nalogu, govoreći:
5 Bio sam u gradu Jopi moleći se; i u transu sam vidio viziju: Neka se posuda spustila, kao veliko platno, spušteno s neba s četiri ugla; i došlo je čak i do mene:
6 Kad sam uperio oči u to, promotrih i vidjeh četveronožne zvijeri zemaljske, i divlje zvijeri, i gmizavce, i ptice nebeske.
7 I čuh glas kako mi govori: Ustani, Petre! zakolji i pojedi.
8 Ali ja rekoh: "Ne tako, Gospodine, jer ništa pogano ili nečisto nikada nije ušlo u moja usta."
9 Ali opet mi odgovori glas s neba: "Što je Bog očistio, ti ne pogani."
10 I to se dogodilo tri puta: i sve je ponovno bilo uzneseno na nebo.
11 I gle, odmah su tri čovjeka već došla u kuću gdje sam bio, poslani iz Cezareje k meni.
12 I Duh mi reče da pođem s njima, bez sumnje. Štoviše, ova šestorica braće su me pratila i ušli smo u kuću toga čovjeka.
13 I pokaza nam kako je vidio anđela u svojoj kući, koji je stajao i rekao mu: Pošalji ljude u Jopu i pozovi Šimuna, koji se zove Petar;
14 Tko će ti kazati riječi kojima ćeš se spasiti ti i sav dom tvoj.
15 I kad sam počeo govoriti, siđe Duh Sveti na njih, kao i na nas u početku.
16 Tada se sjetih riječi Gospodnje kako reče: Ivan je krstio vodom; nego ćete biti kršteni Duhom Svetim.
17 Budući da im je Bog dao jednak dar kao i nama, koji povjerovasmo u Gospodina Isusa Krista; što sam bio, da sam se mogao oduprijeti Bogu?
18 Kad su to čuli, šutjeli su i slavili Boga govoreći: "Dakle, Bog je i poganima dao obraćenje za život."
19 A oni koji su se raspršili zbog progonstva što je nastalo oko Stjepana, doputovaše sve do Fenice, Cipra i Antiohije, nikome ne propovijedajući Riječ doli samo Židovima.
20 A neki od njih bijahu Ciprani i Cirenci, koji, kad dođoše u Antiohiju, progovoriše Grcima propovijedajući Gospodina Isusa.
21 Ruka Gospodnja bijaše s njima, i veliki broj povjerova i obrati se Gospodinu.
22 Tada glas o ovim stvarima dođe do ušiju Crkve u Jeruzalemu, pa poslaše Barnabu da ode do Antiohije.
23 Kad on dođe i vidje milost Božju, obradova se i sve ih potakne da odlučnim srcem prionu uz Gospodina.
24 Jer on bijaše dobar čovjek, pun Duha Svetoga i vjere; i mnogo se naroda pridoda Gospodinu.
25 Tada Barnaba ode u Tarz da potraži Savla.
26 I kad ga nađe, odvede ga u Antiohiju. I dogodi se da su se cijelu godinu okupljali s crkvom i poučavali mnogo naroda. I učenici su se prvi u Antiohiji nazivali kršćanima.
27 U te dane dođoše proroci iz Jeruzalema u Antiohiju.
28 I ustade jedan od njih po imenu Agab i navijesti Duhom da će biti velika oskudica po cijelom svijetu: što se dogodilo u danima Klaudija Cezara.
29 Tada su učenici, svatko prema svojim mogućnostima, odlučili poslati pomoć braći koja su živjela u Judeji.

30 Što su i učinili i poslali ga starješinama po Barnabinim i Savlovim rukama.

POGLAVLJE 12

1 Otprilike u to vrijeme, kralj Herod, podiže ruke da uznemiri neke iz Crkve.
2 I ubi Jakova, brata Ivanova, mačem.
3 I budući da je vidio da se to sviđa Židovima, nastavi dalje da uhvati i Petra. (Tada su bili dani beskvasnog kruha.)
4 I kad ga uhvati, strpa ga u tamnicu i preda ga četvorici vojnika da ga čuvaju; namjeravajući ga nakon Uskrsa izvesti u narod.
5 Petra su dakle držali u tamnici, ali se Crkva bez prestanka molila Bogu za njega.
6 Kad ga Herod htjede izvesti, te noći Petar spavaše između dva vojnika, okovan s dva lanca, a stražari pred vratima čuvahu tamnicu.
7 I gle, anđeo mu Gospodnji pristupi i svjetlost obasja tamnicu, udari Petra u bok i podiže ga govoreći: "Ustani brzo!" I lanci mu spadoše s ruku.
8 Anđeo mu reče: Opaši se i obuj sandale. I tako je i učinio. A on mu reče: Baci haljinu svoju i pođi za mnom.
9 On iziđe i pođe za njim; i ne znate da je istina ono što je učinio anđeo; ali je mislio da je vidio viziju.
10 Kad su prošli prvu i drugu stražu, stigli su do željeznih vrata koja vode u grad; koja im se otvori sama od sebe; i oni iziđoše i prođoše jednom ulicom; i odmah melek ode od njega.
11 I kad Petar dođe k sebi, reče: "Sada znam pouzdano da je Gospodin poslao svog anđela i izbavio me iz Herodovih ruku i od svega očekivanja naroda židovskoga."
12 Kad je razmislio, dođe u kuću Marije, majke Ivana, koji se zvao Marko; gdje su se mnogi okupili moleći se.
13 I kad je Petar pokucao na vrata, došla je poslušati djevojka po imenu Roda.
14 Kad je poznala Petrov glas, od radosti ne otvori vrata, nego utrča i ispriča kako Petar stoji pred vratima.
15 A oni joj rekoše: Ti si luda. No, stalno je potvrđivala da je ipak tako. Tada rekoše: To je njegov anđeo.
16 Petar je nastavio kucati, a kad su otvorili vrata, ugledali su ga i zaprepastili se.
17 Ali on im rukom dade znak da šute i reče im kako ga je Gospodin izveo iz tamnice. I reče: "Idi, prikaži to Jakovu i braći." I on ode i ode na drugo mjesto.
18 Čim je svanulo, među vojnicima je nastala velika uzbuna što se dogodilo s Petrom.
19 Herod ga je tražio i nije ga našao, ispitao je čuvare i zapovjedio da ih se pogubi. I siđe iz Judeje u Cezareju i ondje ostane.
20 I Herod se jako razljutio protiv Tira i Sidonaca, ali oni su mu jednodušno došli i, učinivši Blasta kraljevim komornikom svojim prijateljem, tražili su mir; jer se njihova zemlja hranila kraljevom zemljom.
21 I određenog dana Herod, obučen u kraljevsko ruho, sjede na svoje prijestolje i održa im govor.
22 I narod povika govoreći: "To je glas boga, a ne čovjeka."
23 I odmah ga udari anđeo Gospodnji, jer nije dao slavu Bogu, te ga izjedoše crvi i izdahnu.
24 Ali je riječ Božja rasla i množila se.
25 Barnaba i Savao vratiše se iz Jeruzalema, pošto su izvršili svoju službu, i povedoše sa sobom Ivana, koji se zvao Marko.

POGLAVLJE 13

1 U crkvi koja bijaše u Antiohiji bijahu neki proroci i učitelji; kao Barnaba, i Simeon koji se zvao Niger, i Lucije iz Cirene, i Manaen, koji je bio odgojen s Herodom tetrarhom, i Savlom.
2 Dok su služili Gospodinu i postili, Duh Sveti reče: Odvojite me Barnabu i Savla za djelo na koje sam ih pozvao.
3 I pošto su postili i pomolili se, položili na njih ruke i otpustili ih.
4 Oni su, dakle, poslani od Duha Svetoga, otišli u Seleukiju; a odatle su otplovili na Cipar.
5 Kad su bili u Salamini, propovijedali su riječ Božju po židovskim sinagogama, a imali su i Ivana za svog poslužitelja.
6 I kad su prošli kroz otok do Pafa, nađoše nekog čarobnjaka, lažnog proroka, Židova, po imenu Barjesus.
7 Koji je bio s zemaljskim namjesnikom Sergijem Pavlom, razboritim čovjekom; koji je pozvao Barnabu i Savla i želio čuti riječ Božju.
8 Ali Elima, vračar (jer tako glasi njegovo ime) suprotstavi im se, nastojeći odvratiti poslanika od vjere.
9 Tada Savao, koji se također zove Pavao, pun Duha Svetoga, upre oči u njega,
10 I reče, O pun svake lukavosti i svake zloće, ti đavolsko dijete, ti neprijatelju svake pravednosti, nećeš li prestati izvrtati prave putove Gospodnje?
11 A sada, evo, ruka je Gospodnja na tebi, i bit ćeš slijep, nećeš vidjeti sunca neko vrijeme. I odmah se spusti na njega magla i tama; i išao je okolo tražeći nekoga da ga vodi za ruku.
12 Kad je namjesnik vidio što se dogodilo, povjerovao je, zadivljen naukom Gospodnjom.
13 Kad su Pavao i njegova četa krenuli iz Pafa, stigli su u Pergu u Pamfiliji, a Ivan ih je napustio i vratio se u Jeruzalem.
14 Ali pošavši iz Perge, dođoše u Antiohiju u Pizidiji, uđoše u sinagogu u subotu i sjedoše.
15 Nakon čitanja Zakona i proroka, poglavari sinagoge poslaše k njima govoreći: "Ljudi i braćo, imate li kakvu riječ ohrabrenja za narod, recite."
16 Tada Pavao ustade i dade rukom znak: "Ljudi Izraelci i vi koji se Boga bojite, slušajte!"
17 Bog ovog naroda Izraelova izabrao je naše očeve i uzvisio narod dok su živjeli kao stranci u zemlji egipatskoj, i visokom rukom izveo ih je iz nje.
18 Otprilike četrdeset godina trpio je njihove običaje u pustinji.
19 I pošto je uništio sedam naroda u hananskoj zemlji, ždrijebom im je podijelio njihovu zemlju.
20 Nakon toga dao im je suce otprilike četiri stotine i pedeset godina, sve do proroka Samuela.
21 Poslije su tražili kralja, i Bog im je dao Saula, sina Cisova, čovjeka iz plemena Benjaminova, nakon četrdeset godina.
22 I kad ga je uklonio, podigao im je Davida da im bude kralj; za kojega je i posvjedočio govoreći: "Nađoh Davida,

sina Jišajeva, čovjeka po mome srcu koji će ispuniti svu moju volju."
23 Od potomstva ovoga čovjeka Bog je, prema svome obećanju, podigao Izraelu Spasitelja, Isusa.
24 Kad je Ivan prije svoga dolaska propovijedao krštenje obraćenja svemu narodu Izraelovu.
25 I dok je Ivan dovršavao svoj put, reče: "Za koga vi mislite da sam ja?" Ja nisam on. Ali, evo, za mnom dolazi onaj kome nisam dostojan odriješiti obuću na nogama.
26 Ljudi i braćo, sinovi roda Abrahamova i svi koji se među vama Boga boje, vama je poslana riječ ovoga spasenja.
27 Jer oni koji žive u Jeruzalemu i njihovi poglavari, budući da ga nisu poznavali, ni glasove proročke koji se čitaju svake subote, ispunili su ih osuđujući ga.
28 I premda na njemu ne nađoše uzroka smrti, ipak zamoliše Pilata da ga ubiju.
29 Kad su ispunili sve što je o njemu bilo napisano, skinuli su ga s drveta i položili u grob.
30 Ali Bog ga uskrisi od mrtvih:
31 I mnogo se dana pokazivao onima koji su s njim došli iz Galileje u Jeruzalem, koji su njegovi svjedoci pred narodom.
32 I objavljujemo vam radosnu vijest kako je obećanje koje je dano očevima,
33 Bog je isto ispunio nama, njihovoj djeci, uskrisivši Isusa; kako stoji i u drugom psalmu: Ti si Sin moj, danas te rodih.
34 A što se tiče toga da ga je uskrisio od mrtvih, da se više ne vrati u trulež, rekao je na ovaj način: Dat ću ti sigurno milosrđe Davidovo.
35 Stoga on također kaže u drugom psalmu: Nećeš dopustiti da Svetac tvoj vidi trulež.
36 Jer David, nakon što je služio svom vlastitom naraštaju po Božjoj volji, zaspao je i bio položen k svojim očevima, i vidio je trulež.
37 Ali onaj kojega Bog uskrisi ne vidje truleži.
38 Neka vam je dakle na znanje, ljudi i braćo, da vam se po ovom čovjeku navješćuje oproštenje grijeha.
39 I po njemu se opravdavaju svi koji vjeruju od svega, od čega se ne možete opravdati Mojsijevim zakonom.
40 Čuvajte se dakle da vas ne snađe ono što je rečeno u prorocima;
41 Gledajte, vi prezirnici, i čudite se, i nestanite: jer ja činim djelo u vaše dane, djelo u koje vi nikako nećete vjerovati, čak i ako vam ga netko objavi.
42 Kad su Židovi izišli iz sinagoge, pogani su molili da im se sljedeće subote propovijedaju ove riječi.
43 Kad se zajednica razišla, mnogi Židovi i vjerski prozeliti pođoše za Pavlom i Barnabom, koji im govoreći uvjeriše ih da ostanu u milosti Božjoj.
44 I sljedeće subote okupio se gotovo cijeli grad da čuje riječ Božju.
45 Ali kad Židovi vidješe mnoštvo, ispuniše se zavisti i protiviše se onome što je Pavao govorio, proturječeći i huleći.
46 Tada se Pavao i Barnaba osmjeliše i rekoše: "Vama je trebalo najprije biti najavljena riječ Božja; ali budući da je odbacujete i smatrate da niste dostojni vječnoga života, evo, obraćamo se poganima .
47 Jer tako nam je Gospodin zapovjedio: Postavio sam te za svjetlo poganima, da budeš na spasenje do nakraj zemlje.
48 Kad su pogani to čuli, radovali su se i slavili riječ Gospodnju; i povjerovaše svi koji bijahu određeni za vječni život.
49 I riječ se Gospodnja razglasi po svoj zemlji.
50 Ali Židovi podigoše pobožne i časne žene i gradske prvake, digoše progonstvo protiv Pavla i Barnabe i protjeraše ih iz svojih krajeva.
51 Ali oni otresoše prah s nogu svojih i dođoše u Ikonij.
52 A učenici se ispuniše radošću i Duhom Svetim.

POGLAVLJE 14

1 I dogodi se u Ikoniju da obojica zajedno odoše u židovsku sinagogu i tako progovoriše da povjerova veliko mnoštvo i Židova i Grka.
2 Ali nevjerni Židovi pobuniše pogane i nagnuše njihove misli na braću.
3 Dugo su dakle boravili govoreći hrabro u Gospodinu, koji je posvjedočio riječ svoje milosti i dao da se po njihovim rukama čine znakovi i čudesa.
4 Ali se gradsko mnoštvo podijelilo: dio je bio uz Židove, a dio uz apostole.
5 I kad je došlo do napada kako od pogana, tako i od Židova sa svojim vladarima, da ih zloupotrijebi i da ih kamenuje,
6 Oni su toga bili svjesni i pobjegli su u Listru i Derbu, gradove Likaonije, i u okolicu.
7 I ondje su propovijedali evanđelje.
8 U Listri je sjedio neki čovjek, nemoćan na nogama, bogalj od majčine utrobe, koji nikada nije hodao.
9 On je čuo Pavla kako govori: koji ga je pozorno promatrao i spoznao da ima vjeru da će ozdraviti.
10 Reče jakim glasom: Uspravi se na noge svoje. I on je skakao i hodao.
11 Kad je narod vidio što je Pavao učinio, podigao je glas govoreći likaonskim jezikom: "Bogovi su sišli k nama u obličju ljudi."
12 Barnabu su zvali Jupiter; a Pavao, Mercurius, jer je on bio glavni govornik.
13 Tada je Jupiterov svećenik, koji je bio ispred njihova grada, doveo volove i vijence pred vrata, i htio je prinijeti žrtvu s narodom.
14 Kad su za to čuli apostoli Barnaba i Pavao, razderaše svoje haljine i potrčaše među narod vičući:
15 I govoreći: "Gospodo, zašto to činite?" I mi smo ljudi istih strasti kao i vi, i propovijedamo vam da se obratite od ovih ispraznosti Bogu živome, koji je stvorio nebo, i zemlju, i more, i sve što je u njima.
16 Koji je u prošlim vremenima pustio sve narode da idu svojim putovima.
17 Ipak, nije ostavio sebe bez svjedočanstva, čineći dobro, dajući nam kišu s neba i plodna razdoblja, ispunjavajući naša srca hranom i radošću.
18 I ovim su riječima jedva obuzdali narod da mu ne prinese žrtvu.
19 Dođoše onamo neki Židovi iz Antiohije i Ikonija, nagovoriše narod i kamenovavši Pavla, izvukoše ga iz grada misleći da je mrtav.
20 Ali dok su učenici stajali oko njega, on ustade i dođe u grad, a sutradan ode s Barnabom u Derbu.
21 I kad su navijestili evanđelje u tom gradu i poučili mnoge, vratiše se opet u Listru, Ikonij i Antiohiju,

22 Učvršćujući duše učenika i potičući ih da ostanu u vjeri i da kroz mnoge nevolje moramo ući u kraljevstvo Božje.
23 I kad ih postaviše za starješine u svakoj crkvi i pomoliše se s postom, poručiše ih Gospodinu u kojega povjerovaše.
24 I nakon što su prošli Pizidiju, stigli su u Pamfiliju.
25 Kad su navijestili Riječ u Pergi, siđoše u Ataliju.
26 Odatle su otplovili u Antiohiju, odakle su bili preporučeni Božjoj milosti za djelo koje su izvršili.
27 I kad dođoše i sabraše crkvu, pripovijedahu o svemu što je Bog učinio s njima i kako je otvorio vrata vjere poganima.
28 I ondje ostadoše dugo s učenicima.

POGLAVLJE 15

1 Neki ljudi koji su sišli iz Judeje poučavahu braću i rekoše: Ako se ne obrežete po Mojsijevu običaju, ne možete se spasiti.
2 Kad su dakle Pavao i Barnaba imali nemalu neslogu i prepirku s njima, odrediše da Pavao i Barnaba, i neki drugi od njih, odu u Jeruzalem k apostolima i starješinama po tom pitanju.
3 I ispraćena od strane Crkve, oni su prolazili kroz Feniciju i Samariju, navješćujući obraćenje pogana, i izazvali su veliku radost svoj braći.
4 I kad dođoše u Jeruzalem, primi ih crkva, apostoli i starješine, i pripovjediše sve što je Bog učinio s njima.
5 Ali ustadoše neki iz farizejske sekte koji povjerovaše govoreći da ih je potrebno obrezati i zapovjediti im da drže Mojsijev zakon.
6 I skupiše se apostoli i starješine da razmotre tu stvar.
7 I kad je bila velika rasprava, Petar ustade i reče im: "Ljudi i braćo, vi znate da je Bog davno izabrao među nama da pogani preko mojih usta čuju riječ evanđelja. i vjerujte.
8 I Bog, poznavatelj srdaca, posvjedočio im je davši im Duha Svetoga, kao što je učinio i nama;
9 I ne pravi nikakve razlike između nas i njih, čisteći njihova srca vjerom.
10 Zašto sada, dakle, iskušavate Boga da stavite učenicima na vrat jaram koji nismo mogli nositi ni naši oci ni mi?
11 Ali vjerujemo da ćemo milošću Gospodina Isusa Krista biti spašeni kao i oni.
12 Tada je sve mnoštvo ušutjelo i slušalo Barnabu i Pavla, pripovijedajući kakva je znamenja i čudesa Bog po njima učinio među poganima.
13 I nakon što su zašutjeli, Jakov odgovori: Ljudi i braćo, poslušajte me!
14 Šimun je objavio kako je Bog najprije pohodio pogane da od njih izvede narod za svoje ime.
15 I s tim se slažu riječi proroka; kako je napisano,
16 Nakon toga ću se vratiti i ponovno ću sagraditi Davidov šator, koji je srušen; i opet ću sagraditi ruševine njegove i postaviti ću ga.
17 Da ostatak ljudi traži Gospodina i svi neznabošci, na kojima je zazvano moje ime, govori Gospodin, koji sve to čini.
18 Bogu su poznata sva njegova djela od postanka svijeta.
19 Stoga je moja osuda da ne smetamo onima koji su se iz pogana obratili Bogu.
20 Ali da im napišemo da se uzdržavaju od oskvrnjivanja idola, od bluda, od udavljenih stvari i od krvi.
21 Jer Mojsije od davnina ima po svakom gradu one koji ga propovijedaju, čita se u sinagogama svake subote.
22 Tada se svidjelo apostolima i starješinama sa cijelom Crkvom da pošalju odabrane ljude iz svoje družine u Antiohiju s Pavlom i Barnabom. Naime, Juda zvani Barsaba i Sila, prvaci među braćom:
23 I pisali su pisma po njima na ovaj način; Apostoli i starješine i braća pozdravljaju braću iz pogana u Antiohiji, Siriji i Ciliciji:
24 Budući da smo čuli da su vas neki koji su izišli od nas uznemiravali riječima, potkopavajući duše vaše, govoreći: "Morate biti obrezani i držati se zakona", kojima nismo dali takvu zapovijed.
25 Učinilo nam se dobrim da, okupljeni jednodušno, pošaljemo k vama odabrane ljude s našim ljubljenim Barnabom i Pavlom,
26 ljudi koji su riskirali svoje živote za ime našega Gospodina Isusa Krista.
27 Poslali smo, dakle, Judu i Silu, koji će vam to isto reći usmeno.
28 Jer se Duhu Svetomu i nama učinilo dobrim da na vas ne stavimo veći teret od ovih potrebnih stvari;
29 Da se uzdržavate od jela žrtvovanih idolima, od krvi, od udavljenih stvari i od bluda; ako se toga budete čuvali, dobro ćete učiniti. Zbogom.
30 Kad su bili otpušteni, dođoše u Antiohiju i sabraše mnoštvo i predadoše poslanicu.
31 Čitajući ga, obradovaše se utjehi.
32 Juda i Sila, budući i sami proroci, potaknuše braću mnogim riječima i potvrdiše ih.
33 I nakon što su ondje ostali neko vrijeme, braća su ih pustila u miru k apostolima.
34 Unatoč tome, Silasu se svidjelo i dalje ondje ostati.
35 Pavao i Barnaba ostadoše u Antiohiji naučavajući i propovijedajući riječ Gospodnju s mnogima drugima.
36 I nekoliko dana nakon što je Pavao rekao Barnabi, pođimo opet i posjetimo našu braću u svakom gradu gdje smo propovijedali riječ Gospodnju, i vidimo kako su.
37 I Barnaba odluči povesti sa sobom Ivana, koji se zvao Marko.
38 Ali Pavao nije smatrao dobrim uzeti sa sobom onoga koji se od njih odvojio iz Pamfilije i nije išao s njima na djelo.
39 I svađa je bila tako oštra među njima, da su se razdvojili jedan od drugoga; i tako je Barnaba uzeo Marka i otplovio na Cipar;
40 Pavao izabra Silu i ode, budući da su ga braća preporučila milosti Božjoj.
41 I prošao je Sirijom i Cilicijom utvrđujući crkve.

POGLAVLJE 16

1 Zatim dođe u Derbu i Listru, i gle, ondje bijaše neki učenik po imenu Timotej, sin neke žene, koja bijaše Židovka i povjerova; ali mu je otac bio Grk:
2 O čemu su dobro izvijestila braća koja su bila u Listri i Ikoniju.
3 Njega bi Pavao morao ići s njim; te ga uze i obreza zbog Židova koji bijahu u onim krajevima; jer svi su znali da mu je otac Grk.

4 I dok su prolazili kroz gradove, predavali su im na čuvanje odredbe koje su odredili apostoli i starješine u Jeruzalemu.
5 I tako su se crkve utvrđivale u vjeri i iz dana u dan povećavale broj.
6 Kad su pak prošli kroz Frigiju i područje Galacije, i kad im je Duh Sveti zabranio propovijedati Riječ u Aziji,
7 Nakon što su stigli u Miziju, pokušavali su otići u Bitiniju, ali im Duh nije dopustio.
8 Prolazeći pokraj Mizije, siđoše u Troadu.
9 U noći se Pavlu ukaza viđenje. Ondje je stajao neki Makedonac i molio ga govoreći: Dođi u Makedoniju i pomozi nam!
10 I nakon što je vidio viđenje, odmah smo pokušali otići u Makedoniju, sigurno shvativši da nas je Gospodin pozvao da im propovijedamo evanđelje.
11 Izgubivši dakle Troadu, stigli smo ravno u Samotrakiju, a sutradan u Neapolis;
12 A odande u Filipe, koji je glavni grad tog dijela Makedonije i kolonija; i bili smo u tom gradu nekoliko dana.
13 U subotu izađosmo iz grada uz rijeku, gdje se obično molilo; pa smo sjeli i razgovarali sa ženama koje su se ondje sklonile.
14 Slušala nas je i neka žena po imenu Lidija, prodavačica purpura iz grada Tijatire, koja je štovala Boga. Gospodin joj je otvorio srce da je pazila na ono što je govorio Pavao.
15 Kad se ona i njezin dom krstiše, zamoli nas govoreći: Ako me smatrate vjernom Gospodinu, uđite u moju kuću i ostanite ondje. I ona nas je sputavala.
16 I dogodi se, dok smo išli na molitvu, susrela nas je neka djevojka opsjednuta duhom proricanja, koji je svojim gatarama donio mnogo dobitka:
17 On je išao za Pavlom i za nama i vikao: "Ovi su ljudi sluge Boga Svevišnjega, koji nam pokazuju put spasenja."
18 I tako je činila mnogo dana. Ali Pavao, ožalošćen, okrenu se i reče duhu: Zapovijedam ti u ime Isusa Krista da iziđeš iz nje. I izašao je isti čas.
19 Kad njezini gospodari vidješe da je propala nada u njihov dobitak, uhvatiše Pavla i Silu i odvukoše ih na trg k poglavarima.
20 I odvedoše ih glavnim sucima govoreći: Ovi ljudi, budući da su Židovi, stvaraju veliku nevolju našem gradu.
21 I naučavajte običaje, koje nam, Rimljanima, nije dopušteno primati niti držati.
22 I mnoštvo se skupi protiv njih, a upravitelji im razderaše haljine i narediše da ih tuku.
23 I kad su ih mnogo udarili, bacili su ih u tamnicu, zapovjedivši tamničaru da ih čuva.
24 On ih, primivši takvu zapovijed, baci u unutarnji zatvor i stavi im noge u klade.
25 U ponoć su se Pavao i Sila molili i pjevali hvalu Bogu, a zatvorenici su ih čuli.
26 I iznenada nasta veliki potres, tako da se zaljuljaše temelji zatvora, i odmah se otvoriše sva vrata, i svima popustiše okovi.
27 A tamničar se probudi iz sna i ugleda vrata tamnice otvorena, izvuče svoj mač i htjede se ubiti, misleći da su zatvorenici pobjegli.
28 Ali Pavao povika iza glasa: "Ne čini sebi zla, jer svi smo ovdje."
29 Tada je zatražio svjetlo, uskočio i dršćući prišao, pao ničice pred Pavla i Silu.
30 I izvede ih van i reče: "Gospodo, što mi je činiti da se spasim?"
31 A oni rekoše: "Vjeruj u Gospodina Isusa Krista i bit ćeš spašen ti i kuća tvoja."
32 I javiše riječ Gospodnju njemu i svima koji bijahu u njegovoj kući.
33 I uze ih u isti sat noću i opere im rane; i krstio se, on i svi njegovi, odmah.
34 I kad ih uvede u svoju kuću, postavi pred njih jelo i raduje se vjerujući u Boga sa svim svojim domom.
35 Kad je svanuo dan, upravitelji poslaše sluge govoreći: "Pustite te ljude!"
36 Tamnički čuvar priopći Pavlu ovu riječ: "Suci su poslali da te puste. Sada dakle idi i idi s mirom."
37 A Pavao im reče: "Rimljane su javno pretukli, neosuđene, i bacili nas u tamnicu." i sada nas tajno tjeraju van? ne doista; ali neka sami dođu i izvedu nas.
38 Narednici rekoše ove riječi sucima, a oni se uplašiše kad čuše da su Rimljani.
39 Oni dođoše i zamoliše ih, izvedoše ih van i zamoliše da odu iz grada.
40 Oni iziđoše iz zatvora i uđoše u Lidijinu kuću; vidješe braću, utješiše ih i odoše.

POGLAVLJE 17

1 Prošavši Amfipolj i Apoloniju, stigoše u Solun, gdje bijaše židovska sinagoga.
2 Pavao, po svom običaju, uđe k njima i tri subote raspravljaše s njima o Pismu,
3 Otvaranje i tvrdnja da je Krist morao trpjeti i uskrsnuti od mrtvih; i da je ovaj Isus, kojega vam propovijedam, Krist.
4 Neki od njih povjerovaše i pristadoše uz Pavla i Silu; i od pobožnih Grka veliko mnoštvo, i od poglavarskih žena ne malo.
5 Ali Židovi koji nisu vjerovali, pokrenuti zavišću, doveli su k sebi neke razvratnike od podle vrste, i okupili četu, i digli uzbunu u cijelom gradu, i napali kuću Jasonovu, i tražili ih da izvedu. ljudima.
6 A kad ih ne nađoše, odvukoše Jazona i neku braću k upraviteljima grada, vičući: Ovi koji su preokrenuli svijet došli su i ovamo;
7 Njih primi Jason; i svi oni rade protiv naredbi Cezara govoreći da postoji drugi kralj, neki Isus.
8 Kad su to čuli, uznemirili su narod i upravitelje grada.
9 Kad su osigurali Jasona i drugoga, pustili su ih.
10 Braća su odmah noću poslala Pavla i Silu u Bereju, koji su onamo došli ušli u židovsku sinagogu.
11 Ovi su bili plemenitiji od onih u Solunu, jer su prihvatili riječ sa svom spremnošću i svaki dan istraživali Pisma je li to tako.
12 Zato mnogi od njih povjerovaše; također časnih žena koje su bile Grkinje, i muškaraca, ne malo.
13 Ali kad su solunski Židovi saznali da Pavao u Bereji propovijeda riječ Božju, dođoše i onamo i pobuniše narod.
14 Tada su braća odmah poslala Pavla da ode kao na more; ali Sila i Timotej ostadoše ondje.
15 Oni koji su pratili Pavla odvedoše ga u Atenu i primivši zapovijed Sili i Timoteju da što prije dođu k njemu, odoše.

16 Dok ih je Pavao čekao u Ateni, njegov se duh uzburkao
u njemu kad je vidio grad posve predan idolopoklonstvu.
17 Stoga je raspravljao u sinagogi sa Židovima i s
pobožnim osobama i na tržnici svaki dan s onima koji su se
s njim sastajali.
18 Tada su se neki filozofi epikurejci i stoici susreli s njim.
A neki rekoše: Što će reći ovaj brbljavac? drugi pak, čini se
da je glasnik tuđih bogova, jer im je propovijedao Isusa i
uskrsnuće.
19 Uzeše ga i odvedoše na Areopag govoreći: "Možemo li
znati što je to novo učenje o kojem ti govoriš?"
20 Jer ti nam u uši iznosiš neke čudne stvari: mi bismo
htjeli znati što to znači.
21 (Jer svi Atenjani i stranci koji su bili ondje nisu
provodili vrijeme ni na što drugo nego da pripovijedaju ili
čuju što novo.)
22 Tada Pavao stade usred Marsova brda i reče: "Ljudi
Atenjani, vidim da ste u svemu previše praznovjerni."
23 Jer dok sam prolazio i promatrao vaše pobožnosti, našao
sam žrtvenik s ovim natpisom NEPOZNATOM BOGU.
Koga dakle u neznanju štujete, njega vam objavljujem.
24 Bog koji je stvorio svijet i sve što je u njemu, budući da
je Gospodar neba i zemlje, ne prebiva u rukotvorenim
hramovima;
25 Niti se klanja ljudskim rukama, kao da mu je što
potrebno, budući da svima daje život, i dah, i sve stvari;
26 I stvorio je od jedne krvi sve narode ljudske da
prebivaju po cijelom licu zemlje, i odredio unaprijed
određena vremena i granice njihova prebivališta;
27 Da traže Gospodina, ne bi li ga možda napipali i našli,
iako nije daleko ni od koga od nas.
28 Jer u njemu živimo, krećemo se i postojimo; kao što su i
neki od vaših pjesnika rekli, Jer i mi smo njegovo
potomstvo.
29 Budući da smo potomstvo Božje, ne bismo smjeli
misliti da je Božanstvo slično zlatu, ili srebru, ili kamenu,
izrezbarenom umjetnošću i ljudskom izmišljotinom.
30 I vremenima ovoga neznanja Bog je namignuo; ali sada
zapovijeda svim ljudima posvuda da se pokaju:
31 Budući da je odredio dan u koji će suditi svijetu po
pravdi po čovjeku kojega je odredio; za što je dao jamstvo
svim ljudima, uskrisivši ga od mrtvih.
32 Kad su čuli za uskrsnuće mrtvih, jedni se rugahu, a
drugi rekoše: "Saslušat ćemo te još jednom o tome."
33 Tako Pavao ode između njih.
34 Ali neki ljudi prionuše uz njega i povjerovaše: među
njima bijaše Dionizije Areopagit i žena imenom Damaris i
drugi s njima.

POGLAVLJE 18

1 Nakon toga Pavao ode iz Atene i dođe u Korint.
2 I nađe nekog Židova po imenu Aquila, rođenog u Pontu,
koji je nedavno došao iz Italije, sa svojom ženom
Priscillom; (jer je Klaudije zapovjedio svim Židovima da
napuste Rim:) i došao k njima.
3 I budući da je bio istog zanata, boravio je s njima i radio;
jer su po svom zanimanju bili izrađivači šatora.
4 Svake je subote raspravljao u sinagogi i uvjeravao
Židove i Grke.
5 A kad Sila i Timotej dođoše iz Makedonije, Pavao bijaše
pritisnut duhom i posvjedoči Židovima da je Isus Krist.
6 A kad su se oni usprotivili i pohulili, on otrese svoje
haljine i reče im: Vaša krv na vaše glave! Čist sam: od sada
ću ići k poganima.
7 I ode odande i uđe u kuću nekoga čovjeka po imenu Justa,
koji je obožavao Boga i čija je kuća bila blizu sinagoge.
8 Krisp, poglavar sinagoge, povjerova u Gospodina sa svim
svojim domom; i mnogi od Korinćana koji su čuli
povjerovaše i krstiše se.
9 Tada reče Gospodin Pavlu noću u viđenju: Ne boj se,
nego govori i ne šuti!
10 Jer ja sam s tobom i nitko te neće napasti da ti naudi, jer
imam mnogo naroda u ovom gradu.
11 Ondje ostade godinu i šest mjeseci naučavajući ih riječ
Božju.
12 Dok je Galion bio namjesnik u Ahaji, Židovi su se
jednodušno pobunili protiv Pavla i doveli ga na sudačku
stolicu.
13 Govoreći: Ovaj nagovara ljude da štuju Boga protivno
Zakonu.
14 I kad se Pavao već spremao otvoriti usta, reče Galion
Židovima: "Kad bi se radilo o nepravdi ili zloj razvratnosti,
o vi, Židovi, razum bih vas podnosio."
15 Ali ako se radi o riječima i imenima i o vašem zakonu,
gledajte na to; jer neću biti sudac u takvim stvarima.
16 I otjera ih sa sudačke stolice.
17 Tada su svi Grci uhvatili Sostena, glavnog upravitelja
sinagoge, i pretukli ga pred sudom. A Gallio nije mario za
ništa od toga.
18 Pavao se nakon toga ondje još neko vrijeme zadržao, a
zatim se oprostio od braće i otplovio odande u Siriju, a s
njim Priscila i Akvila; ostrigavši glavu u Kenhreji: jer je
imao zavjet.
19 I dođe u Efez i ondje ih ostavi, a sam uđe u sinagogu i
raspravlja sa Židovima.
20 Kad su htjeli da ostane dulje s njima, on nije pristao;
21 Ali se oprosti s njima, rekavši: "Svakako moram
svetkovati ovaj blagdan koji dolazi u Jeruzalemu; ali ću se
opet vratiti k vama, ako Bog da." I otplovi iz Efeza.
22 Kad je pristao u Cezareji, popeo se i pozdravio Crkvu,
sišao je u Antiohiju.
23 I pošto ondje provede neko vrijeme, ode i redom obiđe
svu zemlju Galaciju i Frigiju, jačajući sve učenike.
24 Neki Židov po imenu Apolon, rođen u Aleksandriji,
čovjek rječit i moćan u Pismima, dođe u Efez.
25 Ovaj je čovjek bio upućen u put Gospodnji; i gorljiv
duhom, marljivo je govorio i naučavao o Gospodinu,
poznavajući samo Ivanovo krštenje.
26 I počeo je hrabro govoriti u sinagogi: Akvila i Priscila
su ga čuli, uzeli su ga k sebi i točnije mu protumačili put
Božji.
27 I kad je bio spreman prijeći u Ahaju, braća su napisala,
potičući učenike da ga prime; koji su, kad je došao, mnogo
pomogli onima koji su povjerovali po milosti:
28 Jer on je snažno uvjeravao Židove, i to javno,
dokazujući po Pismima da je Isus Krist.

POGLAVLJE 19

1 I dogodi se da, dok je Apolon bio u Korintu, Pavao
prošavši gornje krajeve dođe u Efez i nađe neke učenike,

2 Reče im: Jeste li primili Duha Svetoga otkad povjerovaste? A oni mu rekoše: Nismo ni čuli ima li Duha Svetoga.
3 A on im reče: "U što ste dakle kršteni?" A oni rekoše: Do Ivanova krštenja.
4 Tada Pavao reče: Ivan je doista krstio krštenjem obraćenja, govoreći narodu da vjeruje u Onoga koji će doći za njim, to jest u Krista Isusa.
5 Kad su to čuli, krstili su se u ime Gospodina Isusa.
6 Kad Pavao položi na njih ruke, siđe Duh Sveti na njih. i govorili su jezicima i prorokovali.
7 A svih muškaraca bilo je oko dvanaest.
8 I uđe u sinagogu i hrabro je govorio tri mjeseca raspravljajući i uvjeravajući o kraljevstvu Božjem.
9 Ali kad su neki otvrdnuli i nisu vjerovali, nego su pred mnoštvom pogrdili taj put, on se udalji od njih i odvoji učenike, raspravljajući svaki dan u školi nekog Tirana.
10 I to se nastavilo dvije godine; tako da su svi koji su živjeli u Aziji čuli riječ Gospodina Isusa, i Židovi i Grci.
11 Bog je Pavlovim rukama činio posebna čudesa:
12 Tako da su s njegova tijela bolesnicima donosili rupce ili pregače, i bolesti su odlazile od njih, a zli su duhovi izlazili iz njih.
13 Tada neki od skitnica Židova, egzorcisti, stadoše nad onima koji su imali zle duhove zazivati ime Gospodina Isusa govoreći: Zaklinjemo vas Isusom kojega Pavao propovijeda.
14 I bilo je sedam sinova nekog Skeve, Židova i glavara svećenika, koji su to učinili.
15 A zli duh odgovori i reče: Isusa poznajem i Pavla poznajem; ali tko si ti?
16 Čovjek u kojemu bijaše zao duh skoči na njih, svlada ih i nadjača, tako da goli i ranjeni pobjegoše iz te kuće.
17 I to je bilo poznato svim Židovima i Grcima koji su također živjeli u Efezu; i strah ih obuze sve, i veliča se ime Gospodina Isusa.
18 I mnogi koji povjerovaše dođoše i ispovjediše se i pokazivahu djela svoja.
19 Mnogi od onih koji su se služili neobičnim vještinama sakupiše svoje knjige i spališe ih pred svima; izbrojiše im cijenu i nađoše pedeset tisuća srebrnika.
20 Tako je moćno rasla i nadvladala riječ Božja.
21 Nakon što se to svrši, Pavao naumi u duhu, prošavši kroz Makedoniju i Ahaju, otići u Jeruzalem, rekavši: "Kad sam ondje, moram vidjeti i Rim."
22 Tako je poslao u Makedoniju dvojicu od onih koji su mu služili, Timoteja i Erasta; ali je on sam ostao u Aziji jednu sezonu.
23 I u isto vrijeme digla se nemala uzbuna oko tog puta.
24 Jer neki čovjek po imenu Demetrije, kujundžija, koji je napravio srebrna svetišta za Dijanu, donio je obrtnicima nemalu dobit;
25 On ih sazva zajedno s radnicima istog zanimanja i reče: "Gospodo, vi znate da ovim zanatom stječemo svoje bogatstvo."
26 Štoviše, vidite i čujete da je ovaj Pavao, ne samo u Efezu, nego gotovo po svoj Aziji, uvjerio i odvratio mnoge ljude govoreći da nisu bogovi koji su rukama načinjeni.
27 Tako da nije samo ovo naše umijeće u opasnosti da bude omalovaženo; ali i da treba prezreti hram velike božice Dijane i uništiti njezinu veličanstvenost, kojoj se klanja cijela Azija i svijet.
28 Kad su čuli te riječi, razbjesniše se i povikaše: "Velika je Dijana Efežana!"
29 I sav se grad ispunio pometnjom: uhvativši Gaja i Aristarha, Makedonce, Pavlove pratioce na putovanju, pohrliše jednodušno u kazalište.
30 Kad je Pavao htio ući među narod, učenici mu nisu dali.
31 I neki od azijskih poglavara, koji su bili njegovi prijatelji, poslaše k njemu, moleći ga da ne ide u kazalište.
32 Jedni su dakle vikali jedno, a drugi drugo, jer je zbor bio zbunjen; a veći dio nije znao zašto su se okupili.
33 I iz mnoštva izvukoše Aleksandra, a Židovi su ga isticali. A Aleksandar je mahnuo rukom i htio se braniti pred narodom.
34 Ali kad doznaše da je Židov, povikaše svi u jedan glas oko dva sata: "Velika je Dijana Efeška!"
35 I kad je gradski činovnik umirio narod, rekao je: Ljudi Efežani, koji čovjek ne zna kako je grad Efežana štovatelj velike božice Dijane i kipa koji je pao s Jupitera ?
36 Budući da se tome ne može prigovoriti, trebali biste šutjeti i ne činiti ništa nepromišljeno.
37 Jer vi ste ovamo doveli ove ljude, koji nisu ni pljačkaši crkava, ni hulitelji vaše božice.
38 Stoga ako Demetrije i zanatlije koji su s njim imaju nešto protiv bilo kojeg čovjeka, zakon je otvoren i postoje zamjenici: neka optužuju jedni druge.
39 Ali ako nešto pitate o drugim stvarima, to će se odlučiti na zakonitoj skupštini.
40 Jer mi smo u opasnosti da budemo dovedeni u pitanje zbog današnjeg meteža, jer ne postoji razlog kojim bismo mogli dati račun za ovo okupljanje.
41 Kad je to rekao, raspusti skupštinu.

POGLAVLJE 20

1 Kad je nemir prestao, Pavao dozva učenike, zagrli ih i ode u Makedoniju.
2 I kad je prošao te krajeve i mnogo ih potaknuo, došao je u Grčku,
3 I osta ondje tri mjeseca. A kad su ga Židovi čekali, kad je htio otploviti u Siriju, namjeravao se vratiti kroz Makedoniju.
4 I pratio ga je u Aziju Sopater iz Bereje; a od Solunjana Aristarh i Sekund; i Gaj iz Derbe i Timotej; a iz Azije Tihik i Trofim.
5 Ovi koji su išli naprijed čekali su nas u Troadi.
6 I otplovismo iz Filipa nakon dana beskvasnih kruhova i za pet dana dođosmo k njima u Troadu; gdje smo boravili sedam dana.
7 I prvoga dana u tjednu, kad se učenici sabraše da lome kruh, Pavao im propovijedaše, spreman sutradan krenuti; i nastavio svoj govor do ponoći.
8 I bilo je mnogo svjetla u gornjoj sobi, gdje su bili okupljeni.
9 A na prozoru je sjedio neki mladić po imenu Eutih, pao je u dubok san. Dok je Pavao dugo propovijedao, zasnuo je i pao s trećeg potkrovlja i bio uzet mrtav.
10 Pavao siđe, baci se na njega i zagrlivši ga reče: Ne mučite se! jer je njegov život u njemu.
11 Kad se dakle opet popeo, razlomio kruh, jeo i dugo razgovarao sve do zore, otišao je.
12 I dovedoše mladića živa i nemalo se utješiše.

13 I otišli smo naprijed do lađe i otplovili u Assos, namjeravajući ondje primiti Pavla; jer je tako odredio, misleći poći pješice.
14 Kad se sastao s nama u Asosu, primili smo ga i došli u Mitilenu.
15 I otplovismo odande i sutradan dođosmo protiv Hiosa; a sutradan smo stigli na Samos i zadržali se u Trogiliju; a sutradan smo došli u Milet.
16 Jer Pavao bijaše odlučio ploviti pokraj Efeza, jer ne bi boravio u Aziji; žurio je, ako mu je bilo moguće, da bude u Jeruzalemu na dan Pedesetnice.
17 Iz Mileta posla u Efez i pozva starješine Crkve.
18 I kad dođoše k njemu, on im reče: "Znate, od prvog dana kad sam došao u Aziju, kako sam bio s vama u svako doba,
19 Služeći Gospodinu sa svom poniznošću, s mnogim suzama i kušnjama koje su me zadesile zbog židovske zasjede.
20 I kako nisam zatajio ništa što bi vam bilo korisno, nego sam vam pokazao i poučavao vas javno i od kuće do kuće,
21 Svjedočeći i Židovima i Grcima obraćenje pred Bogom i vjeru u Gospodina našega Isusa Krista.
22 I sada, evo, idem vezan duhom u Jeruzalem, ne znajući što će me ondje zadesiti.
23 Samo da Duh Sveti svjedoči u svakom gradu govoreći da me čekaju okovi i nevolje.
24 Ali ništa od toga me ne pokreće, niti smatram svoj život dragim da bih mogao s radošću završiti svoj put i službu koju sam primio od Gospodina Isusa da svjedočim evanđelje milosti Božje. .
25 I sada, gle, znam da svi vi, među kojima sam išao propovijedajući kraljevstvo Božje, nećete više vidjeti moje lice.
26 Stoga vas uzimam za zapisnik ovog dana, da sam ja čist od krvi svih ljudi.
27 Jer nisam se libio navijestiti vam sav Božji naum.
28 Pazite dakle na sebe i na sve stado nad kojim vas je Duh Sveti postavio nadglednicima da pasete Crkvu Božju koju je on stekao svojom krvlju.
29 Jer znam ovo: nakon mog odlaska ući će među vas ljuti vuci koji neće štedjeti stado.
30 I od vas samih ustat će ljudi koji će govoriti izopačene stvari da odvuku učenike za sobom.
31 Zato bdij i sjeti se da tri godine ne prestadoh opominjati svakog dana i noći sa suzama.
32 A sada, braćo, predajem vas Bogu i riječi njegove milosti, koja vas može izgraditi i dati vam baštinu među svima posvećenima.
33 Ničije srebro, ni zlato, ni ruho nisam poželio.
34 Da, vi sami znate da su ove ruke služile potrebama mojim i onima koji su bili sa mnom.
35 Sve sam vam pokazao, kako se tako trudeći treba uzdržavati slabe i sjećati se riječi Gospodina Isusa, kako je rekao: ' Blaženije je davati nego primati'.
36 Kad je to rekao, klekne i pomoli se sa svima njima.
37 Svi su gorko plakali, pali Pavlu oko vrata i poljubili ga.
38 Žaleći najviše zbog riječi koje je rekao, da više ne vide njegova lica. I otpratiše ga do broda.

POGLAVLJE 21

1 I dogodilo se da, nakon što smo bili otrgnuti od njih, i isplovili, stigli smo ravno u Coos, a sljedećeg dana u Rhodes, a odande u Pataru:
2 Našavši lađu koja je plovila u Feniciju, ukrcasmo se i krenusmo.
3 Kad smo otkrili Cipar, ostavismo ga s lijeve strane, otplovismo u Siriju i pristadosmo u Tiru, jer tamo je lađa trebala istovariti svoj teret.
4 I našavši učenike, ostadosmo ondje sedam dana; oni Pavlu po Duhu rekoše da ne ide gore u Jeruzalem.
5 Kad navršiše te dane, krenusmo i pođosmo; i svi nas izvedoše, sa ženama i djecom, dok ne izađosmo iz grada; i kleknusmo na obalu i pomolismo se.
6 I kad se oprostismo jedan od drugoga, uđosmo u brod; i opet su se vratili kući.
7 Kad smo završili put od Tira, stigli smo u Ptolemaidu, pozdravili braću i ostali s njima jedan dan.
8 Sutradan mi iz Pavlove družbe krenusmo i dođosmo u Cezareju i uđosmo u kuću evanđelista Filipa, koji bijaše jedan od sedmorice; i boravio kod njega.
9 Taj je čovjek imao četiri kćeri djevice koje su prorokovale.
10 I dok smo ondje boravili mnogo dana, siđe iz Judeje neki prorok po imenu Agab.
11 I kad je došao k nama, uze Pavlov pojas, sveza sebi ruke i noge i reče: Ovako govori Duh Sveti: Tako će Židovi u Jeruzalemu svezati čovjeka koji posjeduje ovaj pojas i predati ga u rukama pogana.
12 Kad smo to čuli, i mi i oni iz onoga mjesta zamolismo ga da ne ide gore u Jeruzalem.
13 Pavao odgovori: "Što plačete i srce mi slamate?" jer spreman sam ne samo biti vezan, nego i umrijeti u Jeruzalemu za ime Gospodina Isusa.
14 A kako se nije dao uvjeriti, prestali smo govoreći: Neka bude volja Gospodnja!
15 Nakon tih dana uzeli smo svoje kočije i otišli u Jeruzalem.
16 S nama su išli i neki od učenika iz Cezareje i doveli sa sobom nekog Mnasona s Cipra, starog učenika, kod kojeg smo trebali prenoćiti.
17 Kad smo stigli u Jeruzalem, braća su nas radosno primila.
18 Sutradan Pavao uđe s nama k Jakovu. a bili su prisutni i svi stariji.
19 I kad ih je pozdravio, istaknuo je što je Bog učinio među poganima po njegovoj službi.
20 Kad su oni to čuli, proslavili su Gospodina i rekli mu: "Vidiš, brate, koliko je tisuća Židova koji vjeruju; i svi su revnitelji zakona:
21 A oni su obaviješteni o tebi da učiš sve Židove koji su među poganima da ostave Mojsija, govoreći da ne trebaju obrezati svoju djecu niti se držati običaja.
22 Što je dakle? mora se okupiti mnoštvo: jer će čuti da si došao.
23 Učini dakle ovo što ti kažemo: Imamo četiri čovjeka koji imaju zavjet na sebi;
24 Uzmi ih, očisti se s njima i budi s njima optužen, da obriju svoje glave; i svi mogu znati da ono što su o tebi obaviješteni nije ništa; nego da i ti sam živiš po redu i držiš se zakona.

25 Što se tiče neznabožaca koji vjeruju, napisali smo i zaključili da se oni ne pridržavaju takve stvari, osim da se čuvaju od onoga što je žrtvovano idolima, i od krvi, i od davljenja, i od bluda.
26 Tada Pavao uze te ljude i sutradan očistivši se s njima uđe u Hram, da označi svršetak dana očišćenja, dok se ne prinese prinos za svakoga od njih.
27 Kad je sedam dana bilo već pri kraju, Židovi iz Azije, vidjevši ga u Hramu, pobuniše sav narod i digoše ruke na njega.
28 Vičući, ljudi Izraelci, upomoć: Ovo je čovjek koji svugdje poučava sve ljude protiv naroda, zakona i ovog mjesta; i nadalje je uveo Grke u hram i oskvrnio ovo sveto mjesto.
29 (Jer prije su s njim u gradu vidjeli Trofima Efežanina, za kojega su mislili da ga je Pavao uveo u hram.)
30 Sav se grad uskomeša, i narod se skupi; uhvatiše Pavla i izvukoše ga iz Hrama, a vrata se odmah zatvoriše.
31 I dok su ga htjeli ubiti, dođe vijest do zapovjednika čete da se sav Jeruzalem pobunio.
32 On odmah uze vojnike i stotnike i potrča k njima, a kad ugledaše satnika i vojnike, prestadoše udarati Pavla.
33 Tada se približi zapovjednik, uhvati ga i zapovjedi da ga vežu u dva lanca. i zahtijevao tko je on i što je učinio.
34 I jedni su vikali jedno, drugi drugo među mnoštvom; a kad zbog meteža nije mogao znati pouzdano, zapovjedi da ga odnesu u dvorac.
35 I kad je došao na stube, vojnici su ga nosili zbog nasilja naroda.
36 Jer je mnoštvo naroda išlo za njim vičući: "Ukloni ga!"
37 Kad su Pavla trebali odvesti u tvrđavu, reče zapovjedniku: "Mogu li s tobom govoriti?" Tko je rekao, Znaš li govoriti grčki?
38 Nisi li ti onaj Egipćanin, koji je prije ovih dana digao pobunu i izveo u pustinju četiri tisuće ljudi ubojica?
39 Ali Pavao reče: "Ja sam Židov iz Tarza, grada u Ciliciji, građanin neopasnog grada; i molim te, dopusti mi da govorim narodu."
40 Kad mu je dao dozvolu, Pavao stade na stube i dade znak rukom narodu. I kad je nastala velika tišina, progovori im na hebrejskom jeziku, govoreći:

POGLAVLJE 22

1 Ljudi, braćo i očevi, čujte moju obranu koju vam sada iznosim.
2 (A kad su čuli da im govori hebrejskim jezikom, još su više šutjeli, a on reče:)
3 Ja sam doista čovjek koji je Židov, rođen u Tarzu, gradu u Ciliciji, a ipak odgojen u ovom gradu pod nogama Gamalijelovim, i poučen u skladu sa savršenim načinom zakona otaca, i bio sam revan prema Bože, kao što ste svi vi danas.
4 I progonio sam ovaj put do smrti, vezujući i predajući u tamnice i muškarce i žene.
5 Kao što mi svjedoči veliki svećenik i sve starješine, od kojih sam također primio pisma braći i otišao u Damask, da one koji su ondje bili svezane odvedem u Jeruzalem na kaznu.
6 I dogodi se da, dok sam bio na putu i oko podneva se približio Damasku, iznenada me obasja s neba velika svjetlost.
7 I padoh na zemlju i čuh glas kako mi govori: " Savle, Savle, zašto me progoniš?"
8 A ja odgovorih: Tko si ti, Gospodine? A on mi reče: Ja sam Isus Nazarećanin, koga ti progoniš.
9 I oni koji bijahu sa mnom vidješe doista svjetlo i prestrašiše se; ali ne čuše glasa onoga koji mi je govorio.
10 I rekoh: Što da radim, Gospodine? I reče mi Gospodin: Ustani i idi u Damask; i tamo će ti se reći sve što ti je određeno da činiš.
11 I kad nisam mogao vidjeti od sjaja te svjetlosti, vođen za ruku onih koji su bili sa mnom, došao sam u Damask.
12 A neki Ananija, pobožan čovjek po Zakonu, na dobrom glasu od svih Židova koji su ondje boravili,
13 Dođe k meni, stade i reče mi: Savle, brate, progledaj! I istog sam ga časa pogledao.
14 I reče: Bog otaca naših izabra te da upoznaš volju njegovu, da vidiš Pravednika i da čuješ glas usta njegovih.
15 Jer ti ćeš biti njegov svjedok pred svim ljudima o onome što si vidio i čuo.
16 A sada zašto kasniš? ustani, krsti se i operi svoje grijehe, zazvavši ime Gospodnje.
17 I dogodi se da, kad sam se vratio u Jeruzalem, čak i dok sam molio u hramu, bio sam u transu;
18 I vidjeh ga kako mi govori: " Požuri i izađi brzo iz Jeruzalema, jer neće primiti tvoje svjedočanstvo o meni."
19 A ja rekoh: "Gospodine, oni znaju da sam zatvarao i tukao po svim sinagogama one koji su vjerovali u tebe."
20 I kad se prolijevala krv tvoga mučenika Stjepana, i ja sam stajao i pristao na njegovu smrt, i čuvao sam odjeću onih koji su ga ubili.
21 I reče mi: " Idi, jer ću te poslati daleko k poganima."
22 I slušahu ga na tu riječ, a zatim podigoše svoje glasove i rekoše: Ukloni takvoga sa zemlje, jer ne dolikuje mu da živi.
23 I dok su vikali, zbacivali haljine svoje i bacali prah u zrak,
24 Kapetan zapovjedi da ga dovedu u dvorac i zapovjedi da ga se ispita bičevanjem; da bi mogao znati zašto su tako vikali protiv njega.
25 I dok su ga vezivali remenima, reče Pavao centurionu koji je ondje stajao: "Je li vam dopušteno bičevati čovjeka koji je Rimljanin, i to neosuđeno?"
26 Kad je to čuo satnik, ode i javi zapovjedniku: "Pazi što radiš, jer ovaj je čovjek Rimljanin."
27 Tada dođe zapovjednik i reče mu: "Reci mi, jesi li ti Rimljanin?" Rekao je, Da.
28 A zapovjednik odgovori: "S velikim sam novcem stekao ovu slobodu." A Paul je rekao, Ali ja sam rođen slobodan.
29 Tada odmah od njega odoše oni koji su ga trebali ispitati, a i zapovjednik se uplaši kad je saznao da je Rimljanin i jer ga je svezao.
30 Sutradan, jer bi htio znati zašto su ga Židovi optužili, oslobodi ga okova i zapovjedi glavarima svećeničkim i cijelom njihovom vijeću da dođu, pa dovede Pavla i postavi ga pred njih.

POGLAVLJE 23

1 A Pavao, promotrivši vijeće, reče: "Ljudi, braćo, do danas sam živio čiste savjesti pred Bogom."
2 Veliki svećenik Ananija zapovjedi onima koji su stajali kraj njega da ga udare po ustima.

3 Tada mu Pavao reče: "Bog će te udariti, zide okrečeni! Jer sjediš da mi sudiš po zakonu, a protiv zakona zapovijedaš da me biju?"
4 A oni koji su stajali ondje rekoše: Grdiš li velikog svećenika Božjega?
5 Tada reče Pavao: "Nisam znao, braćo, da je on bio veliki svećenik; jer pisano je: Ne ogovaraj poglavara svoga naroda!"
6 Ali kad Pavao opazi da su jedni saduceji, a drugi farizeji, povika u vijeću: "Ljudi braćo, ja sam farizej, sin farizejev: od nade i uskrsnuća mrtvih pozvan sam u pitanju.
7 Kad on to reče, nastane razdor između farizeja i saduceja i mnoštvo se podijeli.
8 Jer saduceji govore da nema uskrsnuća, ni anđela ni duha; a farizeji priznaju oboje.
9 I nastade velika vika, i ustadoše pismoznanci koji bijahu od farizeja i posvađahu se govoreći: Ne nalazimo zla u ovom čovjeku, ali ako mu je duh ili anđeo govorio, nemojmo se boriti protiv njega. Bog.
10 Kad je došlo do velike nesuglasice, zapovjednik, bojeći se da oni Pavla ne rastrgnu, zapovjedi vojnicima da siđu, da ga silom izvuku između njih i odvedu u tvrđavu.
11 Iduće noći stade mu Gospodin i reče: " Hrabro budi, Pavle! Jer kao što si svjedočio za mene u Jeruzalemu, tako moraš svjedočiti i u Rimu."
12 Kad je svanuo dan, skupiše se neki od Židova i zakleše se da neće ni jesti ni piti dok ne ubiju Pavla.
13 Bilo ih je više od četrdeset onih koji su skovali ovu urotu.
14 I pristupiše glavarima svećeničkim i starješinama i rekoše: "Velikom smo se kletvom zakleli da nećemo ništa jesti dok Pavla ne ubijemo."
15 Sada, dakle, vi s vijećem naznačite zapovjedniku da ga sutra dovede k vama, kao da želite nešto detaljnije ispitati o njemu; a mi, ili kad god se on približi, spremni smo ga ubiti.
16 Kad je sin Pavlove sestre čuo za njihovu zasjedu, ode, uđe u tvrđavu i javi Pavlu.
17 Tada Pavao dozva k sebi jednog satnika i reče: "Odvedi ovoga mladića k zapovjedniku jer mu ima nešto reći."
18 I on ga uze i odvede tisućniku i reče: "Zarobljenik Pavao pozva me k sebi i zamoli me da ti dovedem ovoga mladića koji ti ima nešto reći."
19 Tada ga glavar uhvati za ruku, pođe s njim nasamo i upita ga: "Što mi to imaš reći?"
20 A on reče: Židovi su se složili da traže od tebe da sutra dovedeš Pavla u vijeće, kao da ga žele nešto detaljnije ispitati.
21 Ali ti im ne popuštaj, jer ga čeka više od četrdeset ljudi od njih, koji su se zakleli da neće jesti ni piti dok ga ne ubiju; a sada su spremni, tražeći obećanje od tebe.
22 Tada je zapovjednik otpustio mladića i zapovjedio mu: "Pazi, nikome ne reci da si mi to rekao."
23 I pozva k sebi dva centuriona, rekavši: "Pripremite dvije stotine vojnika da idu u Cezareju, sedamdeset konjanika i dvjesto kopljanika u treći sat noći."
24 I opskrbi ih životinjama da Pavla posade i zdrava odvedu upravitelju Feliksu.
25 I napisao je pismo na ovaj način:
26 Klaudije Lizije najodličnijem upravitelju Feliksu šalje pozdrav.
27 Ovoga su čovjeka uhvatili Židovi i trebali su ga ubiti; tada sam došao s vojskom i izbavio ga, doznavši da je Rimljanin.
28 Kad sam htio doznati razlog zbog kojeg su ga optužili, doveo sam ga pred njihovo vijeće.
29 Za kojega sam vidio da je optužen za pitanja njihova zakona, ali da mu se ne stavlja na teret ništa vrijedno smrti ili okova.
30 Kad mi je rečeno kako su Židovi postavili zasjedu na tog čovjeka, poslao sam odmah k tebi i zapovjedio njegovim tužiteljima da pred tobom kažu što imaju protiv njega. Zbogom.
31 Tada su vojnici, kako im je bilo zapovjeđeno, uzeli Pavla i noću ga odveli u Antipatridu.
32 Sutradan su ostavili konjanike da idu s njim i vratili su se u dvorac.
33 Oni, kad dođoše u Cezareju i predadoše poslanicu namjesniku, izvedoše i Pavla pred njega.
34 Kad namjesnik pročita pismo, upita iz koje je pokrajine. I kad shvati da je iz Cilicije;
35 Slušat ću te, reče, kad dođu i tvoji tužitelji. I zapovjedi da ga čuvaju u Herodovoj sudnici.

POGLAVLJE 24

1 Nakon pet dana siđe veliki svećenik Ananija sa starješinama i s nekim govornikom po imenu Tertul, koji izvijesti namjesnika protiv Pavla.
2 I kad je bio pozvan, Tertul ga je počeo optuživati, govoreći: Budući da kod tebe uživamo veliku tišinu i da su ovom narodu po tvojoj providnosti učinjena vrlo vrijedna djela,
3 Prihvaćamo to uvijek i na svakom mjestu, plemeniti Felikse, sa svom zahvalnošću.
4 Unatoč tome, da ti ne budem još dosadniji, molim te da nas saslušaš nekoliko riječi o svojoj milosti.
5 Jer smo našli ovog čovjeka kao kugu i pokretača pobuna među svim Židovima diljem svijeta i kolovođu sekte nazarenaca.
6 On je također išao da oskvrni Hram, koga smo uhvatili i htjeli suditi po našem zakonu.
7 Ali vrhovni zapovjednik Lizije nasrnuo je na nas i velikom silom ga oteo iz naših ruku,
8 Zapovijeda svojim tužiteljima da dođu k tebi: ispitujući koga sam možeš saznati sve ove stvari za koje ga optužujemo.
9 I Židovi su pristali, govoreći da je to tako.
10 Tada Pavao, nakon što mu je namjesnik dao znak da govori, odgovori: "Budući da znam da si ti mnogo godina bio sudac ovom narodu, ja radije odgovaram za sebe.
11 Jer da shvatiš da je još samo dvanaest dana otkako sam uzašao u Jeruzalem na bogoslužje.
12 I ne nađoše me ni u hramu da se s kim prepiram, ni da bunim narod, ni u sinagogama, ni u gradu.
13 Niti mogu dokazati ono za što me sada optužuju.
14 Ali ovo ti priznajem, da prema putu koji oni nazivaju herezom, ja tako štujem Boga svojih otaca, vjerujući sve što je napisano u zakonu i u prorocima.
15 Imajte nadu u Boga, što i sami dopuštaju, da će biti uskrsnuće mrtvih, pravednih i nepravednih.
16 I u tome se trudim uvijek imati čistu savjest prema Bogu i prema ljudima.

17 Sada nakon mnogo godina došao sam donijeti milostinju svome narodu i prinose.
18 Tada su me neki Židovi iz Azije našli očišćena u Hramu, ni s mnoštvom ni s metežom.
19 Tko je trebao biti ovdje prije tebe i prigovoriti, ako su imali što protiv mene.
20 Ili neka ovi ovdje kažu, ako su našli što zlo u meni, dok sam stajao pred Vijećem,
21 Osim ovoga jednoga glasa, što sam zavapio stojeći među njima: Dotičući se uskrsnuća mrtvih, vi me danas prozivate.
22 Kad je Feliks to čuo, budući da je bolje poznavao taj put, odgodio ih je i rekao: "Kad Lizije, vojskovođa, dođe dolje, saznat ću do kraja tvoju stvar."
23 I zapovjedi stotniku da čuva Pavla i da ga pusti na slobodu te da nikome od svojih poznanika ne brani da služi ili dolazi k njemu.
24 Nakon nekoliko dana, kad Feliks dođe sa svojom ženom Drusilom, koja je bila Židovka, posla po Pavla i sasluša ga o vjeri u Krista.
25 I dok je govorio o pravednosti, umjerenosti i sudu koji dolazi, Feliks zadrhta i odgovori: "Idi za sada!" kad mi bude pogodno doba, pozvat ću te.
26 Nadao se također da mu je Pavao dao novac da ga odriješi; stoga je slao po njega češće i razgovarao s njim.
27 Ali nakon dvije godine u Feliksovu sobu uđe Porcije Fest; i Feliks, koji je htio iskazati zadovoljstvo Židovima, ostavi Pavla vezanog.

POGLAVLJE 25

1 Kad je Fest došao u pokrajinu, nakon tri dana uzašao je iz Cezareje u Jeruzalem.
2 Tada ga veliki svećenik i židovski poglavari izvijestiše protiv Pavla i zamoliše ga:
3 I tražio je milost protiv njega, da pošalje po njega u Jeruzalem, čekajući na putu da ga ubije.
4 Ali Fest odgovori da Pavla treba čuvati u Cezareji i da će on sam uskoro otići onamo.
5 Neka dakle, reče on, koji među vama mogu, pođu sa mnom i optuže ovoga čovjeka, ako u njemu ima što zloće.
6 Ostavši među njima više od deset dana, siđe u Cezareju; i sutradan sjedeći na sudačkoj stolici zapovjedi da dovedu Pavla.
7 Kad je došao, Židovi koji su sišli iz Jeruzalema stajali su unaokolo i iznijeli protiv Pavla mnoge i teške pritužbe koje nisu mogli dokazati.
8 Dok je on sam za sebe odgovarao: Ni protiv židovskoga zakona, ni protiv Hrama, ni protiv cara nisam se uopće ogriješio.
9 Ali Fest, koji je htio ugoditi Židovima, odgovori Pavlu: "Hoćeš li ići gore u Jeruzalem da te ondje sudi za ovo preda mnom?"
10 Tada Pavao reče: "Stojim na sudbenoj stolici Cezarevoj, gdje mi treba suditi; Židovima nisam učinio ništa nažao, kao što ti dobro znaš."
11 Jer ako sam prijestupnik ili sam počinio nešto vrijedno smrti, odbijam umrijeti; ali ako nema ništa od ovoga za što me ovi optužuju, nitko me ne može predati njima. Pozivam se na Cezara.
12 Tada Fest, nakon razgovora s vijećem, odgovori: "Jesi li se žalio kod cara?" k Cezaru ćeš ići.
13 Nakon nekoliko dana kralj Agripa i Berenika došli su u Cezareju da pozdrave Festa.
14 Kad su ondje proveli mnogo dana, Fest priopći kralju Pavlovu stvar govoreći: Feliks je ostavio nekog čovjeka u okovima.
15 O njemu su me, dok sam bio u Jeruzalemu, obavijestili glavari svećenički i židovske starješine želeći ga osuditi.
16 Kome sam odgovorio: Rimljani ne nalažu predati bilo kojeg čovjeka na smrt, prije nego što se optuženik suoči s tužiteljima licem u lice i ima pravo odgovarati za zločin koji mu se stavlja na teret.
17 Stoga, kad su došli ovamo, sutradan sam bez ikakvog odgađanja sjeo na sudačku stolicu i zapovjedio da dovedu čovjeka.
18 Protiv koga su tužitelji ustali, nisu iznijeli nikakvu optužbu za takve stvari kao što sam ja mislio:
19 Ali imali su protiv njega neka pitanja o svom praznovjerju io nekom Isusu, koji je bio mrtav, za kojega je Pavao potvrdio da je živ.
20 A budući da sam sumnjao u takva pitanja, upitao sam ga hoće li ići u Jeruzalem i ondje biti suđen za te stvari.
21 Ali kad je Pavao zatražio da ga se čuva za Augustovo saslušanje, zapovjedio sam da ga čuvaju dok ga ne pošaljem k caru.
22 Tada Agripa reče Festu: "I ja bih htio saslušati tog čovjeka." Sutra, reče, čut ćeš ga.
23 Sutradan, kad Agripa i Berenika dođoše s velikom raskošnošću i uđoše na mjesto saslušanja, s glavarima i glavnim ljudima grada, na Festovu zapovijed Pavao bi izveden.
24 I Fest reče: "Kralju Agripa, i svi ljudi koji ste ovdje prisutni s nama, vidite ovog čovjeka, o kojemu mi je govorilo sve mnoštvo Židova, kako u Jeruzalemu, tako i ovdje, vičući da ne treba živjeti više.
25 Ali kad sam otkrio da nije počinio ništa vrijedno smrti i da se sam obratio Augustu, odlučio sam ga poslati.
26 O kojemu nemam ništa sigurno pisati svome gospodaru. Stoga sam ga izveo pred tebe, a posebno pred tebe, kralju Agripa, da bih, nakon ispitivanja, mogao nešto napisati.
27 Čini mi se doista nerazumnim poslati zarobljenika, a ne označiti zločine koji mu se stavljaju na teret.

POGLAVLJE 26

1 Tada Agripa reče Pavlu: "Dopušteno ti je govoriti za sebe." Tada Pavao ispruži ruku i odgovori za sebe:
2 Smatram se sretnim, kralju Agripa, jer ću danas pred tobom odgovarati za sebe za sve za što me Židovi optužuju:
3 Osobito zato što znam da si stručnjak za sve običaje i pitanja koja su među Židovima; stoga te molim da me strpljivo saslušaš.
4 Moj način života od moje mladosti, koja je bila najprije među mojim vlastitim narodom u Jeruzalemu, znaju svi Židovi;
5 Koji su me poznavali od početka, ako bi posvjedočili, da sam živio kao farizej nakon najstrašnije sljedbe naše vjere.
6 A sada stojim i suđen sam zbog nade u obećanje koje je Bog dao našim očevima:
7 Tome se obećanju nadaju naših dvanaest plemena, trenutno služeći Bogu dan i noć. Za ime te nade, kralju Agripa, optužen sam od Židova.

8 Zašto bi se kod vas smatralo nevjerojatnim da Bog uskrisuje mrtve?
9 Doista sam u sebi mislio da trebam činiti mnogo protiv imena Isusa Nazarećanina.
10 Što sam i učinio u Jeruzalemu: i mnoge sam svete zatvorio u tamnicu primivši vlast od glavara svećeničkih. i kad su ih ubijali, dao sam svoj glas protiv njih.
11 I često sam ih kažnjavao u svakoj sinagogi i tjerao ih da bogohule; i budući vrlo ljut na njih, progonio sam ih čak u tuđe gradove.
12 Stoga, kad sam otišao u Damask s autoritetom i nalogom glavara svećeničkih,
13 U podne, o kralju, vidjeh na putu svjetlo s neba, iznad sjaja sunca, kako obasjava mene i one koji su putovali sa mnom.
14 I kad smo svi pali na zemlju, čuo sam glas kako mi govori i govori na hebrejskom jeziku: Savle, Savle, zašto me progoniš? teško ti je udarati protiv bodlji.
15 A ja rekoh: Tko si ti, Gospodine? A on reče: Ja sam Isus kojega ti progoniš.
16 Ali ustani i stani na svoje noge: jer sam ti se ukazao s ovom nakanom, da te učinim propovjednikom i svjedokom i ovoga što si vidio, i onoga u čemu ću ti se pokazati;
17 Izbavljam te od naroda i od pogana, kojima te sada šaljem,
18 Da im otvorim oči i obratim ih od tame k svjetlu i od sotonske vlasti k Bogu, da prime oproštenje grijeha i baštinu među onima koji su posvećeni vjerom u mene.
19 Zbog toga, o kralju Agripa, nisam bio neposlušan nebeskoj viziji:
20 Nego obznani najprije onima u Damasku, i u Jeruzalemu, i po svim krajevima Judeje, a zatim i poganima, da se obrate i obrate Bogu, i čine djela dostojna obraćenja.
21 Zbog toga su me Židovi uhvatili u Hramu i htjeli me ubiti.
22 Dobivši dakle Božju pomoć, ostajem do danas, svjedočeći malima i velikima, ne govoreći ništa drugo osim onoga za što su proroci i Mojsije rekli da će doći:
23 Da Krist trpi i da on prvi uskrsne od mrtvih i objavi svjetlo narodu i poganima.
24 I dok je on to govorio za sebe, Fest reče jakim glasom: Pavle, ti si izvan sebe! mnogo učenja te izluđuje.
25 Ali on reče: Nisam lud, plemeniti Feste; nego govori riječi istine i razbora.
26 Za te stvari zna kralj, pred kojim i ja slobodno govorim; jer sam uvjeren da mu ništa od toga nije skriveno; jer ovo se nije radilo u kutu.
27 Kralju Agripa, vjeruješ li prorocima? Znam da vjeruješ.
28 Tada Agripa reče Pavlu: "Zamalo da me nagovoriš da budem kršćanin."
29 A Pavao reče: "Molio bih Boga da ne samo ti, nego i svi koji me danas slušaju budu i gotovo i posve takvi kao ja, osim ovih okova."
30 Kad je to rekao, ustadoše kralj, namjesnik i Bernika i oni koji su sjedili s njima.
31 Kad su otišli u stranu, razgovarali su među sobom: "Ovaj čovjek ne čini ništa što je vrijedno smrti ili okova."
32 Tada reče Agripa Festu: "Ovaj bi čovjek mogao biti pušten na slobodu da se nije žalio Cezaru."

POGLAVLJE 27

1 Kad je odlučeno da otplovimo u Italiju, predadoše Pavla i neke druge zarobljenike nekome po imenu Juliju, stotniku Augustove čete.
2 I ušavši u adramitsku lađu, isplovismo, misleći ploviti uz obale Azije; neki Aristarh, Makedonac iz Soluna, koji je bio s nama.
3 Sutradan dotaknusmo Sidon. I Julije je učtivo postupio s Pavlom i pustio ga da ode do svojih prijatelja da se okrijepi.
4 I kad smo krenuli odande, plovili smo ispod Cipra, jer su vjetrovi bili suprotni.
5 Kad smo preplovili more Cilicije i Pamfilije, stigli smo u Miru, grad Likiju.
6 Ondje je satnik našao aleksandrijski brod koji je plovio u Italiju; i stavio nas je tamo.
7 I kad smo mnogo dana plovili polako i jedva stigli preko Knida, jer nam vjetar nije smetao, plovili smo ispod Krete, preko Salmona;
8 I, jedva ga prošavši, dođe do mjesta koje se zove Lijepa luka; blizu koje je bio grad Lasea.
9 Kad je prošlo mnogo vremena i kad je plovidba postala opasna, jer je post već bio prošao, Pavao ih je opomenuo:
10 I reče im: "Gospodo, vidim da će ovo putovanje biti s bolom i velikom štetom, ne samo za teret i brod, nego i za naše živote."
11 Ipak je satnik više vjerovao gospodaru i vlasniku lađe nego onome što je Pavao govorio.
12 A budući da utočište nije bilo pogodno za zimovanje, većina je savjetovala da odu i odande, ako bi na bilo koji način mogli doći do Fenike i tamo prezimiti; koji je utočište Krete, a leži prema jugozapadu i sjeverozapadu.
13 A kad je južni vjetar tiho zapuhao, misleći da su postigli svoju nakanu, isploviše odande i otploviše blizu Krete.
14 Ali nedugo zatim protiv njega se digao olujni vjetar, zvan Euroclydon.
15 Kad je lađa bila zahvaćena i nije mogla izdržati u vjetru, pustili smo je da vozi.
16 I trčeći ispod nekog otoka koji se zove Clauda, imali smo mnogo posla da dođemo lađom.
17 Kad su ga podigli, upotrijebili su pomoć, opasavši lađu; i, bojeći se da ne padnu u živi pijesak, razape jedra, i tako su bili odvezeni.
18 Kako nas je silno bacila oluja, sutradan su olakšali lađu;
19 I treći dan izbacismo svojim rukama brodski pribor.
20 I kad se ni sunce ni zvijezde nisu pojavili mnogo dana, a nemala oluja bila nad nama, nestala je svaka nada da ćemo se spasiti.
21 Ali nakon duge uzdržanosti Pavao je stao među njih i rekao: "Gospodo, trebali ste me poslušati i ne odlaziti s Krete i snositi ovu štetu i gubitak."
22 A sada vas opominjem da budete hrabri: jer nitko među vama neće izgubiti život osim lađe.
23 Jer mi je ove noći stajao anđeo Božji, čiji sam ja i kojemu služim,
24 Govoreći: Ne boj se, Pavle! moraš biti doveden pred Cezara: i, gle, Bog ti je dao sve one koji plove s tobom.
25 Zato, gospodo, budite hrabri jer vjerujem Bogu da će biti kako mi je rečeno.
26 Međutim, moramo biti bačeni na određeni otok.

27 Ali kad je došla četrnaesta noć, dok smo se vozili goredolje po Jadranu, oko ponoći brodari su smatrali da se približavaju nekoj zemlji;
28 I izmjeriše i nađoše dvadeset hvati; a kad odoše malo dalje, ponovno izmjeriše i nađoše petnaest hvati.
29 Bojeći se da ne padnemo na stijene, baciše četiri sidra s krme i poželješe dan.
30 I kad su lađari htjeli pobjeći iz lađe, kad su spustili čamac u more, pod bojom kao da će baciti sidra s pramca,
31 Pavao reče satniku i vojnicima: "Ako ovi ne ostanu u lađi, ne možete se spasiti."
32 Tada su vojnici odrezali užad čamca i pustili je da padne.
33 Dok je dan izlazio, Pavao ih sve zamoli da jedu, govoreći: "Danas je četrnaesti dan kako čekate i postite, a da ništa ne uzeste."
34 Zato vas molim da pojedete malo mesa, jer to je za vaše zdravlje, jer nikome od vas neće pasti ni vlas s glave.
35 Rekavši to, uze kruh i zahvali Bogu pred svima; razlomi ga i poče jesti.
36 Tada su se svi razveselili i uzeli su nešto mesa.
37 A bilo nas je svega u lađi dvjesta sedamdeset i šesnaest duša.
38 Kad su se nasitili, olakšali su lađu i izbacili pšenicu u more.
39 A kad je svanuo dan, nisu poznavali kopno, ali su otkrili određeni potok s obalom, u koji su htjeli, ako je moguće, baciti lađu.
40 I kad su podigli sidra, posvetili su se moru, i olabavili vrpce kormila, podigli glavno jedro prema vjetru i krenuli prema obali.
41 Pavši na mjesto gdje su se dva mora sastajala, lađa se nasuka; i prednji dio je čvrsto zapeo i ostao nepomičan, ali je stražnji dio bio slomljen od silovitosti valova.
42 I vojnici su se savjetovali da pobiju zarobljenike, kako nitko od njih ne bi isplivao i pobjegao.
43 Ali satnik, koji je htio spasiti Pavla, odvrati ih od njihove namjere. i zapovjedio je da se oni koji znaju plivati prvi bace u more i stignu na kopno:
44 A ostali, neki na daskama, a neki na komadima lađe. I tako se dogodilo, da su pobjegli svi zdravi na kopno.

POGLAVLJE 28

1 A kad su pobjegli, tada su saznali da se otok zove Melita.
2 I barbarski narod pokazao nam je nemalo dobrotu: zapalili su vatru i primili nas svakoga zbog trenutne kiše i zbog hladnoće.
3 Kad je Pavao skupio svežanj drva i stavio ga na vatru, iz vrućine iziđe guja i pričvrsti mu se za ruku.
4 Kad su barbari vidjeli otrovnu zvijer obješenu na njegovoj ruci, rekli su među sobom: Bez sumnje je ovaj čovjek ubojica, kojemu, iako je pobjegao iz mora, osveta ne dopušta da preživi.
5 I otrese zvijer u vatru i ne osjeti ništa.
6 Ipak su gledali kad je trebao nateći ili iznenada pasti mrtav; ali nakon što su dugo gledali i nisu vidjeli da mu se ništa loše dogodilo, predomislili su se i rekli da je on bog.
7 U istim su četvrtima bili posjedi poglavice otoka, čije je ime bilo Publije; koji nas je primio i tri dana ljubazno smjestio.
8 I dogodi se da je Publijev otac ležao bolestan od groznice i krvarenja. Pavao uđe k njemu, pomoli se, položi ruke na njega i ozdravi ga.
9 Kad se to dogodilo, dođoše i drugi koji su na otoku bili bolesni i ozdraviše.
10 Koji nas je također počastio mnogim počastima; a kad smo otišli, natovarili su nas stvarima koje su bile potrebne.
11 Nakon tri mjeseca otputovali smo aleksandrijskom lađom, koja je prezimila na otoku, čiji je znak bio Kastor i Poluks.
12 I pristadosmo u Sirakuzi, ostasmo ondje tri dana.
13 I odande smo uzeli kompas i stigli u Rhegium; i nakon jednog dana zapuhao je južni vjetar, te smo sljedeći dan stigli u Puteoli.
14 Gdje smo našli braću, i bili smo zamoljeni da ostanemo s njima sedam dana, i tako smo otišli prema Rimu.
15 A odande, kad su braća čula za nas, pođoše nam u susret sve do Apijevog foruma i Tri krčme; kad ih Pavao vidje, zahvali Bogu i ohrabri se.
16 Kad smo došli u Rim, satnik je predao zarobljenike zapovjedniku straže, a Pavlu je bilo dopušteno da živi sam s vojnikom koji ga je čuvao.
17 Nakon tri dana Pavao je sazvao židovske poglavare, a kad su se okupili, rekao im je: "Ljudi braćo, iako nisam učinio ništa protiv naroda ili običaja naših otaca , ipak sam bio predan kao zarobljenik iz Jeruzalema u ruke Rimljana.
18 Kad su me pregledali, htjeli su me pustiti jer u meni nije bilo uzroka smrti.
19 Ali kad su Židovi govorili protiv toga, bio sam prisiljen žaliti se caru; nije da sam trebao optužiti svoju naciju za.
20 Zato sam te pozvao da te vidim i razgovaram s tobom, jer sam zbog nade Izraelove vezan ovim lancima.
21 Oni mu rekoše: "Nismo primili pisma iz Judeje o tebi, niti je itko od braće koja su došla rekla ili rekla što loše o tebi."
22 Ali mi želimo čuti o tebi što ti misliš: jer što se tiče ove sljedbe, znamo da se svugdje protiv nje govori.
23 Kad mu odrediše dan, mnogi dođoše k njemu u stan; kojima je tumačio i svjedočio o kraljevstvu Božjem, uvjeravajući ih o Isusu, kako iz Mojsijeva zakona tako i iz proroka, od jutra do večeri.
24 I neki vjerovahu u ono što se govorilo, a neki ne.
25 I pošto se nisu složili među sobom, otišli su nakon što je Pavao rekao jednu riječ: Dobro je rekao Duh Sveti po proroku Izaiji našim očevima,
26 Govoreći: Idi ovom narodu i reci: Sluhom ćete čuti, ali nećete razumjeti; i gledanjem ćete gledati, i nećete vidjeti.
27 Jer otvrdjelo je srce ovoga naroda, uši mu ne čuju, oči su mu sklopile; da ne vide svojim očima, i čuju svojim ušima, i razumiju svojim srcem, da se ne obrate i da ih ja izliječim.
28 Neka vam je dakle na znanje da je spasenje Božje poslano poganima i da će ga oni čuti.
29 Kad je on rekao ove riječi, Židovi su se razišli i međusobno se žestoko prepirali.
30 Pavao je proveo pune dvije godine u svojoj unajmljenoj kući i primao sve koji su dolazili k njemu,
31 Propovijedajući kraljevstvo Božje i naučavajući ono što se tiče Gospodina Isusa Krista, sa svim pouzdanjem, nitko mu ne brani.